

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ
ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2004

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ
ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ **2004**

© Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής 2005

Ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματος.

Η αναπαραγωγή για εκπαιδευτικούς και μη εμπορικούς σκοπούς επιτρέπεται, εφόσον αναφέρεται η προέλευση.

Οι φωτογραφίες στο εξώφυλλο και στην αρχή κάθε κεφαλαίου ελήφθησαν από την κυρία Γκλόρυ Ροζάκη. Οι υπόλοιπες φωτογραφίες αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, εκτός εάν επισημαίνεται άλλως.

Το πλήρες κείμενο της Έκθεσης δημοσιεύεται στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/el/default.htm>

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ
ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2004

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

Προς τον κ. Josep BORRELL FONTELLES
Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
Rue Wiertz
B-1047 Brussels

Στρασβούργο, 8 Μαρτίου 2005

Κύριε Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το άρθρο 195, παράγραφος 1, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το άρθρο 3, παράγραφος 8, της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το καθεστώς του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, σας υποβάλλω την έκθεσή μου για το 2004.

Με εκτίμηση,

Καθηγητής Νικηφόρος Διαμαντούρος

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	19	ΠΡΟΛΟΓΟΣ
1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ	27	ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ
2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ	39	ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ
3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ	59	ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ
4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ	121	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ	127	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ
6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ	141	ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	181	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

	ΠΡΟΛΟΓΟΣ	19
1	ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ	27
2	ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ	39
2.1	Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	39
2.2	Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	40
2.2.1	Καταγγέλλοντες χωρίς δικαίωμα προσφυγής στο Διαμεσολαβητή	40
2.2.2	Κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί	40
2.2.3	«Κακοδιοίκηση»	41
2.3	ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ	43
2.4	ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΣΤΗΚΑΝ ΤΟ 2004	44
2.5	ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ	45
2.6	ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	46
2.6.1	Έναρξη της διαδικασίας έρευνας	46
2.6.2	Δίκαιη διαδικασία	47
2.6.3	Εξέταση εγγράφων και ακρόαση μαρτύρων	47
2.6.4	Ανοικτή Διαδικασία	47
2.7	ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ	48
2.7.1	Υποθέσεις όπου δεν στοιχειοθετείται κακοδιοίκηση	48
2.7.2	Υποθέσεις που διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο και διακανονισμοί σε φιλική βάση	48
2.7.3	Επικριτικές παρατηρήσεις, σχέδια συστάσεων και ειδικές εκθέσεις	49
2.8	ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΕΡΑΤΩΣΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΟ 2004	50
2.8.1	Πρόσβαση σε έγγραφα και προστασία δεδομένων	50
2.8.2	Η Επιτροπή ως «θεματοφύλακας της Συνθήκης»	52
2.8.3	Συμβάσεις και επιδοτήσεις	53
2.8.4	Προσλήψεις και ζητήματα προσωπικού	55
2.8.5	Η ανταπόκριση της Επιτροπής στις έρευνες του Διαμεσολαβητή	55

3	ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ	59
3.1	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗ	59
3.1.1	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	59
	ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ ΑΣΚΗΣΗΣ.....	59
	ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	61
3.1.2	Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	62
	ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ.....	62
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ.....	62
3.1.3	Ευρωπαϊκή Επιτροπή	63
	ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ.....	63
	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.....	65
	ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΕΣ	66
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΣΧΕΔΙΟ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΜΕΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ.....	67
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΕΜΠΟΡΙΟΥ	68
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΡΟΥΜΑΝΙΑ.....	69
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ	70
	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ LEONARDO DA VINCI.....	71
	ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΡΓΟ EUROPEAID.....	72
	ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΚΑΤΑΓΕΛΙΩΝ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ	72
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	73
3.1.4	Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	74
	ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΕΞΗΓΗΣΗΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ	74
3.2	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ	75
3.2.1	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	75
	ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΑΙΤΗΣΗΣ.....	75
3.2.2	Ευρωπαϊκή Επιτροπή	76
	ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	76
	ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ	76
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΝΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ.....	77
	ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	77
3.2.3	Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης	78
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ	78
3.3	ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΣΕ ΦΙΛΙΚΗ ΒΑΣΗ ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΥΧΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	79
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ	79
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΟΔΗΓΗΣΗΣ	80
3.4	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΕΠΙΚΡΙΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	82
3.4.1	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	82
	ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ.....	82

3.4.2 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	83
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΑΤΟΜΙΚΟΥΣ ΦΑΚΕΛΟΥΣ ΣΕ ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΡΩΡΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	83
3.4.3 Ευρωπαϊκή Επιτροπή	84
ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΕΥΝΟΪΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΛΟΓΩ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ	84
ΜΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ	85
ΑΡΝΗΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ	86
ΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΚΑΤΑΓΕΛΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226	87
ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΕΛΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ	88
ΜΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΩΣ ΠΛΗΡΩΣ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ	89
ΑΔΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ	90
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ	91
ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΥΝΗΤΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΙΠΠΑΣΙΑΣ	92
ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΡΙΣΗΣ	93
ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ	94
ΜΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΑ	95
ΜΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΡΝΗΣΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΦΑΚΕΛΟ ΜΚΟ	96
ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΕΛΑΒΕ	98
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΓΕΛΙΑΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ	98
3.4.4 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Ευρωπαϊκή Επιτροπή	99
ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΤΑΓΕΛΙΑ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ	99
3.4.5 Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	100
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ	100
ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΕ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ	101
3.4.6 Europol	103
ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑΣ ΒΟΗΘΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	103
3.5 ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ	104
3.5.1 Ευρωπαϊκή Επιτροπή	104
ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΣΕ ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΛΟΓΩ ΣΤΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	104
ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΜΙΑΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ	105
3.5.2 Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης	106
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΑΠΑΤΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ «BLUE DRAGON»	106
3.6 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	108
3.6.1 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	108
ΜΗ ΚΑΛΥΨΗ ΤΕΚΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΥΓΕΙΑΣ	108
3.6.2 Ευρωπαϊκή Επιτροπή	109
ΑΡΝΗΣΗ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ TACIS	109
ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟΣΩΜΟ ΟΝΟ	110
3.6.3 Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	111
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΑΡΧΗ	111
3.6.4 Επιτροπή των Περιφερειών	112
ΤΙΜΕΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΥΣ	112

3.6.5	Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο	113
	ΗΛΙΚΙΑΚΑ ΟΡΙΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ	113
3.7	ΥΠΟΘΕΣΗ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ	114
	ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΥΠΟΥ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ	114
3.8	ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	116
	ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΕΝΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ	116
	Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	117
4	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ	121
4.1	ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ	122
4.2	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	123
4.3	ΑΛΛΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ	124
5	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ	127
5.1	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ	127
5.2	ΑΛΛΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ	131
5.3	ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥΣ	136
6	ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ	141
6.1	ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ	141
6.2	ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ	144
6.3	ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ	158
6.4	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	167
6.5	ΕΚΔΟΣΕΙΣ	174
6.6	ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ	176

7	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	181
A	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	181
B	Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	190
Γ	ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	192
Δ	ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ	198

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το έτος 2004 ήταν πλούσιο σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα των ευρωπαίων πολιτών. Τα δικαιώματα αυτά έγιναν πραγματικότητα για επιπλέον 75 εκατ. ανθρώπους των οποίων οι χώρες εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου. Μια από τις πρώτες ευκαιρίες για άσκηση αυτών των δικαιωμάτων παρουσιάστηκε στις αρχές Ιουνίου με τις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Και, φυσικά, στα μέσα Ιουνίου εγκρίθηκε η Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Η διαδικασία επικύρωσης του Συντάγματος και στα 25 κράτη μέλη θα δώσει, ασφαλώς, πρόσφορο έδαφος για διάλογο και συζήτηση σχετικά με το τι σημαίνει να είναι κανείς πολίτης της Ένωσης.

Από τη σκοπιά του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, το 2004 σηματοδότησε το τέλος της δεύτερης εντολής του θεσμού. Από μια ομάδα δύο ατόμων στο Στρασβούργο τον Σεπτέμβριο του 1995, αναπτύχθηκε ένας θεσμός τον οποίο σέβονται τα θεσμικά και άλλα όργανα της ΕΕ και εμπιστεύονται οι πολίτες, οι οποίοι στρέφονται σε αυτόν περισσότερο από ποτέ. Πέρυσι σημειώθηκε πρωτοφανής αύξηση, πάνω από 50%, του αριθμού των καταγγελιών που ελήφθησαν – σαφής ένδειξη ότι οι πολίτες έχουν όλο και μεγαλύτερη επίγνωση του δικαιώματός τους να καταγγέλλουν στον Διαμεσολαβητή κρούσματα κακοδιοίκησης.

Για εμένα, προσωπικά, το 2004 κρίθηκε ουσιαστικά το αν μπόρεσα να τηρήσω τις υποσχέσεις που έδωσα, όταν ανέλαβα καθήκοντα Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Καθώς η εντολή μου συνέπεσε με το δεύτερο μέρος της νομοθετικής περιόδου 1999-2004, επεδίωξα να τηρήσω τις προτεραιότητες που συνόψισα την 1η Απριλίου 2003. Αυτές ήταν η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του θεσμού του Διαμεσολαβητή, η προώθηση του κράτους δικαίου, της χρηστής διοίκησης και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η προσέγγιση των πολιτών σε όλη την Ευρώπη. Η διεύρυνση της Ένωσης βρισκόταν στο επίκεντρο και των τριών προτεραιοτήτων, ενώ στην προσέγγισή τους γνώμονα είχα τόσο το να «αντιδρά» ο Διαμεσολαβητής, δηλαδή να ανταποκρίνεται στους καταγγέλλοντες, όσο και να λειτουργεί «προορατικά», δηλαδή να προσεγγίζει τις διάφορες ομάδες που αποτελούν το κοινό του με ένα ευρύ φάσμα πρωτοβουλιών που στοχεύουν στη μεγιστοποίηση της εξυπηρέτησης των χρηστών.

Τηρώντας τις υποσχέσεις μου

Ο θεσμός του διαμεσολαβητή πρέπει να προσπαθεί να διασφαλίζει ότι όλοι οι πολίτες που στρέφονται σε αυτόν λαμβάνουν έγκαιρα κατάλληλη βοήθεια ή συστάσεις. Στο πλαίσιο αυτό, εργαστήκαμε σκληρά το 2004 για να οικοδομήσουμε ένα θεσμό έτοιμο να εξυπηρετήσει τους πολίτες 25 κρατών μελών στις 21 γλώσσες της Συνθήκης. Την 1η Μαΐου ήμαστε σε θέση να το πράξουμε. Προσλάβαμε το αναγκαίο νομικό και διοικητικό προσωπικό και διασφαλίσαμε την άψογη λειτουργία της νέας βάσης δεδομένων καταγγελιών. Αυτό μας επέτρεψε να ανταποκριθούμε στην πρωτοφανή αύξηση της ζήτησης για τις υπηρεσίες μας.

Και είχαμε αποτελέσματα! Το 2004, ο Διαμεσολαβητής μπόρεσε να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα σχεδόν στο 70% των υποθέσεων, κινώντας έρευνα για την υπόθεση, διαβιβάζοντάς την στο αρμόδιο όργανο ή δίνοντας συστάσεις για το πού πρέπει να στραφεί ο καταγγέλλων για άμεση και αποτελεσματική λύση στο πρόβλημα. Και όχι μόνο αυτό! Μετά από έρευνες του Διαμεσολαβητή, τα θεσμικά όργανα εξόφλησαν λογαριασμούς και πλήρωσαν τόκους, δημοσιοποίησαν έγγραφα και έδωσαν εξηγήσεις, επανόρθωσαν για αδικίες και απολογήθηκαν για λάθη. Εν ολίγοις, τα θεσμικά και άλλα όργανα της ΕΕ έδειξαν φανερά την προθυμία τους να συνεργαστούν με τον Διαμεσολαβητή προς όφελος των πολιτών. Αυτή η στάση είναι σημαντική για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης στις υπηρεσίες που παρέχει ο Διαμεσολαβητής. Οι πολίτες θα στραφούν σε εμένα για τα προβλήματά τους μόνον εάν είναι σίγουροι ότι θα δοθεί συνέχεια στην καταγγελία τους. Το 2004 συνεχίσαμε να αποδεικνύουμε ότι αυτό πράγματι συμβαίνει.

Η δεύτερη προτεραιότητά μου αφορούσε την αξιοποίηση των σχέσεων με διαμεσολαβητές σε όλη την Ευρώπη για την προώθηση του κράτους δικαίου, της χρηστής διοίκησης και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, επέκτεινα την ενημερωτική περιοδεία μου και, έχοντας επισκεφθεί και τις δέκα υποψήφιες χώρες έως την 1η Μαΐου, ταξίδεψα εν συνεχεία στη Ρουμανία, τις Κάτω Χώρες, την Πορτογαλία και τη Γαλλία πριν τα τέλη του έτους. Οι επισκέψεις αυτές άξιζαν τον κόπο. Καθεμιά περιλάμβανε συναντήσεις με πολίτες και πιθανούς καταγγέλλοντες για να εξηγηθεί ο ρόλος του διαμεσολαβητή, ανταλλαγή απόψεων με κρατικούς λειτουργούς για να υπογραμμιστεί η σπουδαιότητα της εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών, καθώς και συνομιλίες με ομολόγους μου για να καθοριστεί ο καλύτερος τρόπος προάσπισης και προώθησης των δικαιωμάτων των πολιτών. Για να προωθήσω περαιτέρω την έννοια του διαμεσολαβητή, ταξίδεψα στην Τουρκία και στη Σερβία και το Μαυροβούνιο για να δώσω συστάσεις για τη δημιουργία του θεσμού εκεί. Συνολικά, καθ' όλη την ενημερωτική περιοδεία και τις άλλες επισκέψεις μου, πραγματοποίησα πάνω από 30 διαλέξεις και παρουσιάσεις και πάνω από 150 συναντήσεις με διαμεσολαβητές, κρατικούς λειτουργούς και άλλους συνομιλητές.

Οι ενημερωτικές επισκέψεις συνέβαλαν επίσης σημαντικά στην τήρηση της τρίτης προτεραιότητας. Δημόσιες διαλέξεις, συναντήσεις και συνεντεύξεις Τύπου πρόσφεραν πολλές ευκαιρίες ενημέρωσης των πολιτών για τα δικαιώματά τους και τη βέλτιστη άσκησή τους. Συνεχίσαμε να εντατικοποιούμε τις προσπάθειές μας για ενημέρωση πιθανών χρηστών των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή απευθυνόμενοι σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, εμπορικά επιμελητήρια, νομικά τμήματα και τμήματα δημόσιας διοίκησης σε πανεπιστήμια και άλλες ομάδες συμφερόντων με σεμινάρια, συναντήσεις και διασκέψεις. Το σύνολο των δημοσιεύσεών μας σε έως και 25 γλώσσες διανεμήθηκε ευρέως και διατέθηκε στο Διαδίκτυο με στόχο την ενίσχυση της επίγνωσης του ρόλου του Διαμεσολαβητή σε όλη την Ευρώπη.

Θα ήθελα να πιστεύω ότι η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για επανεκλογή μου στις 11 Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους αποτελεί στήριξη αυτών των δραστηριοτήτων. Γενικότερα, θεωρώ τη θερμή στήριξη της υποψηφιότητάς μου από όλες σχεδόν τις πολιτικές ομάδες ως απτή απόδειξη της εκτίμησης που τρέφει σήμερα το Κοινοβούλιο για τον θεσμό. Αυτή η ευρεία, διακομματική στήριξη είναι σημαντική, καθώς ο θεσμός οδεύει προς τη δεύτερη δεκαετία της ζωής του.

Μια νέας μορφής ετήσια έκθεση

Το Κοινοβούλιο εποπτεύει το έργο του Διαμεσολαβητή κυρίως βάσει της ετήσιας έκθεσης που υποβάλλει. Η ετήσια έκθεση είναι η πιο σημαντική δημοσίευση του Διαμεσολαβητή. Παρέχοντας μια επισκόπηση των δραστηριοτήτων διεκπεραίωσης των καταγγελιών σε ένα δεδομένο έτος, ενισχύει την ικανότητα του Κοινοβουλίου να ελέγχει τα θεσμικά και άλλα όργανα της Ένωσης. Επισημαίνοντας προβληματικούς τομείς της διοίκησης, χρησιμεύει εξίσου ως πολύτιμο μέσο αυτορύθμισης για τα θεσμικά και άλλα όργανα της ΕΕ. Ωστόσο, πέρα από αυτό, η έκθεση του Διαμεσολαβητή παρουσιάζει ενδιαφέρον για ένα ευρύ φάσμα ομάδων και ατόμων σε πολλά επίπεδα ● ομολόγους διαμεσολαβητές, πολιτικούς, κρατικούς λειτουργούς, επαγγελματίες, ακαδημαϊκούς, ομάδες συμφερόντων, μη κυβερνητικές οργανώσεις, δημοσιογράφους αλλά και πολίτες σε ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Με στόχο να ανταποκριθούμε καλύτερα στις διάφορες προσδοκίες των διαφόρων εκλογικών περιφερειών, επανεξετάσαμε την έννοια της ετήσιας έκθεσης και ξεκινήσαμε μια σειρά συναφών δημοσιεύσεων. Όσον αφορά την ίδια την ετήσια έκθεση, οι εκτενείς αποφάσεις αντικαταστάθηκαν από περιλήψεις που εστιάζουν στα βασικά σημεία. Μια θεματική ανάλυση επισημαίνει τα σημαντικότερα νομικά πορίσματα και πορίσματα σχετικά με γεγονότα σε τέσσερις σημαντικούς τομείς εργασίας. Τα κεφάλαια για την επικοινωνία και τις σχέσεις με άλλα όργανα αναθεωρήθηκαν για να τονιστούν τα οφέλη από αυτές τις δραστηριότητες και να καταδειχτούν με εκτενή αναφορά στα γεγονότα που έλαβαν χώρα. Θεωρούμε ότι το αποτέλεσμα είναι ένα έγγραφο πιο φιλικό προς τον χρήστη με πραγματική προστιθέμενη αξία. Όσοι γνωρίζουν το έργο του Διαμεσολαβητή μπορούν να ενημερωθούν άμεσα για τις σημαντικότερες εξελίξεις, ενώ εκείνοι των οποίων η πρώτη επαφή με τον Διαμεσολαβητή

γίνεται μέσω της ετήσιας έκθεσης μπορούν να κατανοήσουν γρήγορα και εύκολα τον ρόλο του. Την επιθυμία μας να κάνουμε πιο προσιτό το έργο του Διαμεσολαβητή συμπληρώνει η δέσμευσή μας να αξιοποιούμε όσο το δυνατόν καλύτερα το δημόσιο χρήμα και να σεβόμαστε το περιβάλλον. Μειώνοντας σημαντικά το μέγεθος της έκθεσης, ελπίζουμε ότι ενεργήσαμε προς όφελος του πολίτη, κάτι που αποτελεί σταθερό μέλημα του Διαμεσολαβητή!

Έχοντας αυτό ακριβώς το μέλημα κατά νου ξεκινήσαμε τη δημοσίευση Συνοπτική Παρουσίαση και Στατιστικά το 2004. Η εν λόγω δημοσίευση παρέχει μια συνοπτική επισκόπηση των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή σε ένα δεδομένο έτος. Ως πολύτιμο συμπλήρωμα του ποικίλου υλικού που παρέχεται και, κυρίως, ως βοήθημα για όσους επιθυμούν να μελετήσουν εκτενέστερα το έργο του Διαμεσολαβητή, ξεκινά φέτος μια πιο περιεκτική ηλεκτρονική δημοσίευση που περιέχει τις πλήρεις αποφάσεις, στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα, στις υποθέσεις που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 3 της ετήσιας έκθεσης. Θα είναι διαθέσιμη το δεύτερο εξάμηνο του 2005 ως ενιαίο ηλεκτρονικό έγγραφο στην ιστοθέση του Διαμεσολαβητή, ενώ εκτύπωση ή CD-ROM μπορεί να ζητηθεί από το γραφείο του Διαμεσολαβητή. Φυσικά, αποφάσεις που κλείνουν υποθέσεις συνεχίζουν να δημοσιεύονται στην ιστοθέση του Διαμεσολαβητή στην αγγλική γλώσσα και στη γλώσσα του καταγγέλλοντος, αν είναι διαφορετική. Με αυτό το ποικίλο υλικό, ελπίζουμε ότι θα ανταποκριθούμε δεόντως στις διάφορες ανάγκες του κοινού μας.

Τα επόμενα χρόνια

Αναμφίβολα, βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη χρονική περίοδο για την ανάπτυξη μιας Ευρώπης των πολιτών. Το Σύνταγμα, το οποίο ελπίζω ότι θα στηρίξουν οι πολίτες και τα κοινοβούλια των 25 κρατών μελών, αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προόδου σε πολλούς τομείς. Ως παρατηρητής στην Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης, η οποία εκπόνησε το σχέδιο Συντάγματος, αγωνίστηκα σκληρά για να διασφαλίσω ότι τα συμφέροντα των πολιτών θα βρεθούν στο επίκεντρο της συζήτησης. Πράγματι, το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή κατέχει κεντρική θέση στο κείμενο. Πέρα από αυτό, θεωρώ ότι ένα νομικά δεσμευτικό σύνολο δικαιωμάτων αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά βήματα προόδου για τους πολίτες.

Η υλοποίηση των δυνατοτήτων που παρέχει ο Χάρτης απαιτεί προληπτική παρέμβαση η οποία θα γνωστοποιήσει στους πολίτες τις νέες δυνατότητες που ανοίγονται μπροστά τους και θα ενθαρρύνει και θα βοηθήσει τις δημόσιες αρχές σε όλα τα επίπεδα της Ένωσης να αναδείξουν τα δικαιώματα και τις φιλοδοξίες του Χάρτη σε ακρογωνιαίο λίθο της δράσης τους. Αρμόζει ιδιαίτερα στον Διαμεσολαβητή να ενισχύσει την ευαισθητοποίηση όσον αφορά τον Χάρτη, καθώς ο διάλογος για το Σύνταγμα εντατικοποιείται σε όλη την Ένωση. Έχω ήδη καταστήσει σαφή στους συνομιλητές μου στα θεσμικά όργανα της ΕΕ και στα κράτη μέλη την επιθυμία και τη δέσμευσή μου να επιτελέσω αυτό το έργο, το οποίο θεωρώ άρρηκτα συνδεδεμένο με τρεις προκλήσεις που θα αντιμετωπίσει ο Διαμεσολαβητής τα επόμενα χρόνια.

Η πρώτη πρόκληση είναι να εξασφαλιστεί ότι τα δικαιώματα των πολιτών βάσει του κοινοτικού δικαίου είναι σεβαστά σε όλα τα επίπεδα της Ένωσης.

Για να συμβεί αυτό, οι πολίτες πρέπει να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους. Ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, θα συνεχίσω να εργάζομαι για τη βελτίωση της ποιότητας της πληροφόρησης που παρέχεται στους πολίτες και σε πιθανούς καταγγέλλοντες για τα δικαιώματά τους. Η συνεχής αύξηση του αριθμού των καταγγελιών και των αιτημάτων για παροχή πληροφοριών που λαμβάνει ο Διαμεσολαβητής δείχνει ότι οδεύουμε προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά μένει να γίνουν ακόμα πολλά περισσότερα.

Στο πλαίσιο αυτό, εξίσου σημαντικό είναι η δημόσια διοίκηση σε ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο να συνυπολογίζει πλήρως τα δικαιώματα των πολιτών στο καθημερινό της έργο. Εξάλλου, η εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου είναι κυρίως ευθύνη της διοίκησης στα κράτη μέλη. Όταν η δημόσια διοίκηση δεν συνυπολογίζει πλήρως αυτά τα δικαιώματα, οι εθνικοί και οι περιφερειακοί διαμεσολαβητές διαδραματίζουν όλο και πιο σημαντικό ρόλο, καθώς ο Χάρτης γίνεται νομικά δεσμευτικός. Σκοπεύω να ενισχύσω περαιτέρω τη συνεργασία με ομολόγους μου στα κράτη μέλη εξετάζοντας τη δυνατότητα κοινών ερευνών

και διερευνώντας τη σκοπιμότητα ενός ενιαίου τηλεφωνικού αριθμού σε όλη την Ένωση για όσους επιθυμούν να επικοινωνήσουν με το δίκτυο διαμεσολαβητών. Αυτό θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο για πολίτες οι οποίοι ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στην Ένωση.

Όταν επικυρωθεί το Σύνταγμα, θα ήθελα επίσης να εξετάσω με το Κοινοβούλιο πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι οι καταγγελίες των πολιτών για περιπτώσεις παραβίασης των δικαιωμάτων του Χάρτη θα εξετάζονται όσο το δυνατόν πιο άμεσα και αποτελεσματικά και, ενδεχομένως, θα παραπέμπονται στο Δικαστήριο, αν ένα σημαντικό θέμα αρχής δεν μπορεί να επιλυθεί με κανέναν άλλο τρόπο.

Η δεύτερη πρόκληση είναι να εξασφαλιστεί ότι, σε οποιαδήποτε δράση τους, τα θεσμικά και άλλα όργανα της ΕΕ εφαρμόζουν τα υψηλότερα πρότυπα διοίκησης.

Η αυξανόμενη ετοιμότητα των θεσμικών και άλλων οργάνων της ΕΕ να συνεργαστούν μαζί μου για τη διευθέτηση των καταγγελιών των πολιτών αποτελεί διαρκή πηγή ενθάρρυνσης, κυρίως γιατί ο τρόπος αντίδρασής τους στις καταγγελίες είναι ενδεικτικός του βαθμού στον οποίο επικεντρώνονται στους πολίτες. Όσο πιο πρόθυμο είναι το θεσμικό όργανο να διευθετεί καταγγελίες ή να δέχεται τον φιλικό διακανονισμό που προτείνει ο Διαμεσολαβητής, τόσο το καλύτερο για όλους τους ενδιαφερόμενους. Γι' αυτό σκοπεύω να προβώ σε εκτενή ανάλυση όλων των φιλικών διακανονισμών που έχει πετύχει ο Διαμεσολαβητής από την ίδρυση του θεσμού, αναζητώντας κοινά χαρακτηριστικά που θα βοηθήσουν ίσως στον εντοπισμό περισσότερων καταγγελιών που θα μπορούσαν να έχουν μια τέτοια έκβαση, η οποία είναι προς όφελος όλων.

Αυτό εντάσσεται στις προσπάθειές μου να προωθήσω τον ρόλο του Διαμεσολαβητή ως μέσου που μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών που παρέχει η διοίκηση της Ένωσης. Τα θεσμικά και άλλα όργανα της ΕΕ μπορούν να διδάχονται από τις καταγγελίες όσον αφορά την παροχή καλύτερων υπηρεσιών. Ως αποτέλεσμα, όλοι όσοι ενδέχεται κάποτε να επικοινωνήσουν με τα θεσμικά όργανα –όχι μόνο οι καταγγέλλοντες– θα ωφεληθούν από το έργο του Διαμεσολαβητή, ενώ τα θεσμικά όργανα θα βρεθούν αντιμέτωπα με λιγότερες καταγγελίες στο μέλλον. Σκοπεύω επίσης να κινήσω περισσότερες αυτεπάγγελτες έρευνες για να εντοπίσω προβλήματα και να ενθαρρύνω τις βέλτιστες πρακτικές. Το τι μπορεί να επιτευχθεί στο πλαίσιο αυτό καταδεικνύεται και από τη θετική έκβαση των αυτεπάγγελτων ερευνών μου για τη χρηστή διοίκηση στα Ευρωπαϊκά Σχολεία και από τον καθορισμό διαδικασίας επίλυσης διαφορών για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες. Με τον ίδιο στόχο, δηλαδή την προώθηση των υψηλότερων προτύπων διοίκησης, διατύπωσα ορισμένες πρόσθετες παρατηρήσεις στα θεσμικά και τα άλλα όργανα το 2004. Αυτό συνέβη στις περιπτώσεις όπου, μολονότι δεν διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση, θεώρησα ότι ήταν ευκαιρία να βελτιώσουν τα θεσμικά όργανα τη διοίκησή τους στο μέλλον, είτε αυτό αφορά την πρόσβαση σε έγγραφα είτε τις πρακτικές πρόσληψης είτε τις διαδικασίες διαγωνισμών δι' υποβολής προσφορών.

Υπήρξαν ορισμένες υποθέσεις το 2004 όπου η αντίδραση του θεσμικού οργάνου στις έρευνες του Διαμεσολαβητή θα μπορούσε να είναι καλύτερη. Υπέβαλα την πρώτη ειδική έκθεση στο Κοινοβούλιο, αφού η Επιτροπή δεν κατάφερε να δώσει πειστικές εξηγήσεις για διαφορές στη βαθμολογική κατάταξη υπευθύνων Τύπου στις αντιπροσωπείες της σε τρίτες χώρες και απέρριψε σχέδιο σύστασης για επανεξέταση των συναφών κανόνων. Αυτό έγινε κατόπιν καταγγελίας για διακρίσεις λόγω εθνικότητας. Ελπίζω ότι, αξιολογώντας το έργο του Διαμεσολαβητή το 2004, το Κοινοβούλιο θα συνυπολογίσει το ιδιαίτερα θετικό πνεύμα συνεργασίας που επέδειξαν η Επιτροπή και τα άλλα θεσμικά όργανα στη μεγάλη πλειοψηφία των υποθέσεων και θα τα ενθαρρύνει να το επιδείξουν σε όλες τις υποθέσεις στο μέλλον. Έτσι, μπορούμε να συνεργαστούμε για την προώθηση των υψηλότερων προτύπων διοίκησης.

Η τρίτη πρόκληση είναι να εξασφαλιστεί ότι ο θεσμός του Διαμεσολαβητή εξυπηρετεί τον πολίτη με τον πιο αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είναι ο θεματοφύλακας της χρηστής διοίκησης. Στο πλαίσιο αυτό, ένα βασικό μέσο που έχει στη διάθεσή του είναι ο ευρωπαϊκός κώδικας ορθής διοικητικής

συμπεριφοράς. Όπως κλήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όταν αυτό ενέκρινε το κείμενο το 2001, ο Διαμεσολαβητής χρησιμοποιεί τον κώδικα, όταν εξετάζει το ενδεχόμενο κακοδιοίκησης.

Ο κώδικας χρησιμεύει επίσης ως πολύτιμος οδηγός και μέσο για τους δημόσιους υπαλλήλους. Με χαρά διαπιστώνω ότι ο αντίκτυπος του κώδικα δεν περιορίστηκε στα θεσμικά και άλλα όργανα της Ένωσης, και ότι ελήφθη υπόψη από ορισμένα κράτη μέλη και υποψήφιες χώρες. Σε μια προσπάθεια να βελτιώσω περαιτέρω την πληροφόρηση, μερίμνησα, ώστε να μεταφραστεί ο κώδικας σε όλες τις επίσημες γλώσσες και τις γλώσσες των υποψήφιων χωρών το 2004. Μια νέα έκδοση θα δημοσιευτεί μέσα στο 2005, ώστε οι πολίτες σε όλη την Ευρώπη να εξοικειωθούν με τα δικαιώματα που περιλαμβάνει.

Παρά τη θετική επιρροή του κώδικα, εξακολουθώ να θεωρώ ότι η θέσπιση νομοθεσίας για τη χρηστή διοίκηση, η οποία θα εφαρμόζεται σε όλα τα θεσμικά και άλλα όργανα της ΕΕ, έχει πολλά πλεονεκτήματα. Η έγκρισή της θα υπογράμμιζε, τόσο στους πολίτες όσο και στους υπαλλήλους, τη σπουδαιότητα των αρχών που καθορίζει ο κώδικας. Θα συνέβαλλε στην εξάλειψη της σύγχυσης που δημιουργεί σήμερα η ταυτόχρονη ύπαρξη διαφορετικών κωδίκων ορθής διοικητικής συμπεριφοράς των περισσότερων θεσμικών και άλλων οργάνων. Τέλος, και κυρίως, θα συνέβαλλε στην υλοποίηση του θεμελιώδους δικαιώματος χρηστής διοίκησης των πολιτών, όπως ορίζεται στο άρθρο 41 του Χάρτη (άρθρο II-101 του Συντάγματος). Επομένως, θα συνεχίσω να ενθαρρύνω την Επιτροπή να προτείνει το ταχύτερο δυνατό νομοθεσία για την προώθηση της χρηστής διοίκησης στα θεσμικά και άλλα όργανα της Ένωσης.

Συμπέρασμα

Θα ήθελα να συνοψίσω το όραμά μου για τον θεσμό του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή για τα επόμενα πέντε χρόνια. Η φιλοδοξία μου είναι όλοι οι ευρωπαίοι πολίτες να διαθέτουν τα μέσα για να ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους και να γνωρίζουν πώς να διασφαλίζουν τον απόλυτο σεβασμό των δικαιωμάτων τους στην ΕΕ. Αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί μόνο με στενή συνεργασία τόσο με τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, ιδίως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όσο και με τους εθνικούς και τους περιφερειακούς διαμεσολαβητές στα κράτη μέλη. Με καθησυχάζει επίσης η γνώση ότι μπορώ να βασίζομαι στον ενθουσιασμό και την αφοσίωση του προσωπικού μου. Γνωρίζοντας τις βαριές ευθύνες που μου αναθέτει η πρόσφατη ευρεία στήριξη του Κοινοβουλίου, προσδοκώ να εκπληρώσω αυτήν τη φιλοδοξία, καθώς ο θεσμός οδεύει προς τη δεύτερη δεκαετία της ζωής του, συνεχίζοντας να υπηρετώ τους πολίτες της ΕΕ σχολαστικά, δυναμικά, αποτελεσματικά και, κυρίως, δίκαια και αμερόληπτα.

Καθηγητής Νικηφόρος Διαμαντούρος

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

Στη δέκατη ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γίνεται απολογισμός των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή κατά το 2004. Πρόκειται για τη δεύτερη ετήσια έκθεση που υποβάλλει ο καθηγητής Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή την 1η Απριλίου 2003.

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Η έκθεση αποτελείται από έξι κεφάλαια και τέσσερα παραρτήματα. Αρχίζει με μια εισαγωγή του ίδιου του Διαμεσολαβητή, στην οποία κάνει επισκόπηση των κύριων δραστηριοτήτων και επιτευγμάτων του έτους και συνοψίζει τις μελλοντικές του προτεραιότητες. Η παρούσα Σύνοψη των κυριότερων σημείων αποτελεί το κεφάλαιο 1.

Στο κεφάλαιο 2 περιγράφονται οι διαδικασίες διεκπεραίωσης των καταγγελιών και διεξαγωγής των ερευνών που ακολουθεί ο Διαμεσολαβητής. Επισημαίνονται σημαντικές νέες εξελίξεις, και γίνεται επισκόπηση των καταγγελιών που εξετάστηκαν στη διάρκεια του έτους, συμπεριλαμβανομένης θεματικής ανάλυσης της έκβασης των υποθέσεων ή εξέταση των οποίων περατώθηκε κατόπιν έρευνας. Η ανάλυση αυτή καλύπτει τα πιο σημαντικά νομικά πορίσματα και πορίσματα που συνδέονται με γεγονότα, τα οποία περιλαμβάνονται στις αποφάσεις του Διαμεσολαβητή το 2004.

Το κεφάλαιο 3 περιέχει επιλεγμένες περιλήψεις τέτοιων αποφάσεων, δείχνοντας το εύρος των θεμάτων και των θεσμικών οργάνων που αφορούν οι καταγγελίες και οι αυτεπάγγελτες έρευνες. Περιέχει περιλήψεις όλων των αποφάσεων των οποίων μνεία γίνεται στη θεματική ανάλυση του κεφαλαίου 2. Οι περιλήψεις αποφάσεων επί καταγγελιών οργανώνονται, πρώτον, βάσει του πορίσματος ή της έκβασης και, δεύτερον, βάσει του θεσμικού ή άλλου οργάνου που αφορούν. Περιλήψεις αποφάσεων κατόπιν αυτεπάγγελτων ερευνών εξετάζονται στο τέλος του κεφαλαίου.

Το κεφάλαιο 4 αφορά τις σχέσεις με τα θεσμικά και άλλα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξεκινά συνοψίζοντας την αξία της εποικοδομητικής συνεργασίας του Διαμεσολαβητή με τα θεσμικά και άλλα όργανα και στη συνέχεια παραθέτει τις διάφορες συναφείς συναντήσεις και γεγονότα που έλαβαν χώρα το 2004.

Το κεφάλαιο 5 αφορά τις σχέσεις του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή με την κοινότητα των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών διαμεσολαβητών στην Ευρώπη και εκτός αυτής. Οι δραστηριότητες του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών περιγράφονται λεπτομερώς, ενώ εξετάζεται και η συμμετοχή του Διαμεσολαβητή σε σεμινάρια, διασκέψεις και συναντήσεις.

Στο κεφάλαιο 6 γίνεται επισκόπηση των δραστηριοτήτων επικοινωνίας του Διαμεσολαβητή. Το κεφάλαιο χωρίζεται σε έξι ενότητες, οι οποίες καλύπτουν τις σημαντικές στιγμές του έτους, τις ενημερωτικές επισκέψεις του Διαμεσολαβητή, τις διασκέψεις και συναντήσεις στις οποίες συμμετέχουν ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του, τις σχέσεις με τα μέσα ενημέρωσης, τις δημοσιεύσεις και την ηλεκτρονική επικοινωνία.

Το παράρτημα Α περιέχει στατιστικά στοιχεία σχετικά με το έργο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή το 2004. Στα παραρτήματα Β και Γ παρέχονται λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τον προϋπολογισμό και το προσωπικό του Διαμεσολαβητή αντίστοιχα. Το παράρτημα Δ περιέχει ευρετήριο των αποφάσεων που αναλύονται στο κεφάλαιο 3 με βάση τον αριθμό της υπόθεσης, το αντικείμενο και το είδος της καταγγελλόμενης κακοδιοίκησης.

ΣΥΝΟΨΗ

Η αποστολή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

Ο θεσμός του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή θεσπίστηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ ως απόρροια της κατοχύρωσης της ιθαγένειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Διαμεσολαβητής διερευνά καταγγελίες που αφορούν περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά τις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών και άλλων οργάνων, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους καθυκόντων. Με την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής έχει ορίσει την «κακοδιοίκηση» με τρόπο που περιλαμβάνει τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου και της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Πέρα από την εξέταση καταγγελιών πολιτών, εταιριών και ενώσεων, ο Διαμεσολαβητής λειτουργεί προορατικά, κινώντας αυτεπάγγελτες έρευνες και προσεγγίζοντας τους πολίτες για να τους ενημερώσει για τα δικαιώματά τους και τον τρόπο άσκησής τους.

Το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή περιλαμβάνεται στη Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, η οποία βρίσκεται στη διαδικασία επικύρωσης από τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Καταγγελίες και έρευνες το 2004

Το 2004 ελήφθησαν συνολικά 3 726 καταγγελίες. Αυτό αντιπροσωπεύει αύξηση 53% σε σύγκριση με το 2003. Από αυτήν τη συνολική αύξηση 53%, το 51% αφορά καταγγελίες από τα 10 νέα κράτη μέλη που εντάχθηκαν στην Ένωση την 1η Μαΐου 2004. Το υπόλοιπο 49% αφορά αύξηση του αριθμού των καταγγελιών που ελήφθησαν από τα 15 παλαιά κράτη μέλη και άλλα κράτη ανά τον κόσμο, γεγονός που δείχνει μεγαλύτερη επίγνωση του ρόλου του Διαμεσολαβητή τόσο στην ΕΕ όσο και εκτός αυτής.

Για πρώτη φορά, πάνω από τις μισές καταγγελίες εστάλησαν ηλεκτρονικά στον Διαμεσολαβητή, είτε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είτε μέσω του δελτίου καταγγελίας που διατίθεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή. Καταγγελίες εστάλησαν απευθείας από μεμονωμένους πολίτες σε 3 536 υποθέσεις, ενώ 190 καταγγελίες προέρχονταν από ενώσεις ή εταιρίες.

Ο Διαμεσολαβητής μπόρεσε να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα σχεδόν στο 70% των υποθέσεων, κινώντας έρευνα για την υπόθεση, διαβιβάζοντάς την στο αρμόδιο όργανο ή δίνοντας συστάσεις για το πού πρέπει να στραφεί ο καταγγέλλων για άμεση και αποτελεσματική λύση στο πρόβλημα. Μέσα στο έτος κινήθηκαν συνολικά 351 νέες έρευνες, συμπεριλαμβανομένων οκτώ αυτεπάγγελτων ερευνών του Διαμεσολαβητή.

Οι περισσότερες καταγγελίες για τις οποίες κινήθηκε έρευνα αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με 375 υποθέσεις οι οποίες αντιστοιχούν στο 69% όλων των κινήσεων ερευνών. Καθώς η Επιτροπή είναι το βασικό κοινοτικό θεσμικό όργανο που λαμβάνει αποφάσεις οι οποίες έχουν άμεσο αντίκτυπο στους πολίτες, είναι φυσικό οι καταγγελίες των πολιτών να αφορούν κυρίως εκείνη. Υπήρξαν 58 καταγγελίες κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO), 48 κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 22 κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι βασικές μορφές καταγγελλόμενης κακοδιοίκησης ήταν: αδιαφάνεια, συμπεριλαμβανομένης της άρνησης παροχής πληροφοριών (127 υποθέσεις), διακρίσεις (106 υποθέσεις), καθυστέρηση που μπορούσε να αποφευχθεί (67 υποθέσεις), μη ικανοποιητικές διαδικασίες (52 υποθέσεις), αδικία ή κατάχρηση εξουσίας (38 υποθέσεις), μη διασφάλιση της εκπλήρωσης υποχρεώσεων, δηλαδή αδυναμία της Επιτροπής να διαδραματίσει τον ρόλο της ως «θεματοφύλακας της Συνθήκης» ενώπιον των κρατών μελών (37 υποθέσεις), αμέλεια (33 υποθέσεις) και νομικό σφάλμα (26 υποθέσεις).

Το 2004 σημειώθηκε επίσης πρωτοφανής αύξηση του αριθμού των αιτημάτων για παροχή πληροφοριών που έλαβε ο Διαμεσολαβητής. Πάνω από 3 200 μεμονωμένα αιτήματα ελήφθησαν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σε σύγκριση με περίπου 2 000 τόσο το 2003 όσο και το 2002.

Τα αποτελέσματα των ερευνών του Διαμεσολαβητή

Το 2004 ο Διαμεσολαβητής περάτωσε 251 έρευνες. Από αυτές οι 247 ήταν έρευνες κατόπιν καταγγελίας, και οι τέσσερις ήταν αυτεπάγγελτες έρευνες. Τα πορίσματα είχαν ως εξής:

Δεν διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση

Σε 113 υποθέσεις, από την έρευνα που διεξήγαγε ο Διαμεσολαβητής δεν προέκυψε περίπτωση κακοδιοίκησης. Αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι απαραίτητως αρνητικό για τον καταγγέλλοντα, στον οποίο τουλάχιστον το αρμόδιο θεσμικό ή άλλο όργανο εξηγεί πλήρως τις ενέργειές του ή απολογείται. Για παράδειγμα:

- Η Επιτροπή ενήργησε άμεσα και εποικοδομητικά για να διορθώσει ένα λάθος που την οδήγησε να απορρίψει προκαταρκτική πρόταση γερμανού συμβούλου ο οποίος έχασε την προθεσμία υποβολής. Η προκαταρκτική πρόταση επελέγη, και, μετά από παρέμβαση του Διαμεσολαβητή, διατέθηκε στον καταγγέλλοντα ο ίδιος αριθμός ημερών με άλλους φορείς για να εκπονήσει την πλήρη πρότασή του. (221/2004/GG)
- Η Επιτροπή εξήγησε λεπτομερώς το σχετικό νομικό πλαίσιο αποκρινόμενη στους ισχυρισμούς ελληνικής ασφαλιστικής εταιρίας ότι δεν διασφάλισε τη σωστή μεταφορά ορισμένων οδηγιών στην ελληνική εθνική νομοθεσία. Ο πρόεδρος της εταιρίας ευχαρίστησε γραπτώς τον Διαμεσολαβητή για την έρευνά του, χάρη στην οποία ανακάλυψε δυνατότητες που ανοίγονταν μπροστά του ως προς την ανάληψη περαιτέρω δράσης για θέματα ουσίας. (841/2003/(FA)OV)

Ακόμα και αν ο Διαμεσολαβητής δεν διαπιστώσει κακοδιοίκηση, μπορεί να θεωρήσει ότι είναι ευκαιρία να βελτιώσει το θεσμικό ή άλλο όργανο την ποιότητα της διοίκησής του στο μέλλον. Σε τέτοιες υποθέσεις, ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει πρόσθετη παρατήρηση, όπως, για παράδειγμα, στις εξής υποθέσεις:

- Ο Διαμεσολαβητής επιβεβαίωσε ότι, βάσει των εξαιρέσεων των κανόνων περί πρόσβασης σε έγγραφα, η Επιτροπή ορθά αρνήθηκε την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τις διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ). Τα έγγραφα είχε ζητήσει η περιβαλλοντική οργάνωση «Φίλοι της Γης». Ωστόσο, καθώς πολλοί πολίτες προσδοκούν μεγαλύτερη διαφάνεια σε αυτόν τον σημαντικό τομέα πολιτικής, ο Διαμεσολαβητής ενθάρρυνε την Επιτροπή να εξετάσει πρόσθετα μέσα για την ενίσχυση της διαφάνειας αυτών των διαπραγματεύσεων και, κατά συνέπεια, τη διευκόλυνση της πρόσβασης των πολιτών στις συνομιλίες των μερών. (1286/2003/JMA)
- Κατόπιν καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξήγησε σε έναν ισπανό πολίτη τους λόγους απόρριψης της αίτησης πρακτικής άσκησης που είχε υποβάλει. Με στόχο την προώθηση υψηλότερων προτύπων διοίκησης, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να εξετάσει την παροχή σαφέστερων πληροφοριών για τα κριτήρια αξιολόγησης των αιτήσεων πρακτικής άσκησης. Πρότεινε επίσης να επανεξετάσει το Κοινοβούλιο τους κανόνες του για να καταστήσει σαφές ότι ο κατάλογος των προσώπων που δέχονται την προσφορά πρακτικής άσκησης πρέπει να είναι δημόσιο έγγραφο. (821/2003/JMA)
- Απαγορεύτηκε στον ιδρυτή γερμανικής φιλοζωικής οργάνωσης η πρόσβαση σε τμήματα έκθεσης αποστολής του Γραφείου τροφίμων και κτηνιατρικών θεμάτων της Επιτροπής. Ενώ ο Διαμεσολαβητής συμφώνησε με την απόφαση της Επιτροπής να απαγορεύσει την πρόσβαση, παρατήρησε ότι θα ήταν χρήσιμο οι μη εμπιστευτικές πληροφορίες να καταχωρούνται χωριστά από τις εμπιστευτικές, στον βαθμό που είναι πρακτικά δυνατό. Τόνισε ότι αυτό θα απλοποιούσε τη χορήγηση μερικής πρόσβασης. Στη συνέχεια, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι οι κανόνες περί πρόσβασης σε έγγραφα οδήγησαν σε σαφέστερο διαχωρισμό των εμπιστευτικών και μη εμπιστευτικών εγγράφων. (1304/2003/PB)

Υποθέσεις που διευθετήθηκαν από το θεσμικό όργανο και φιλικός διακανονισμός

Όποτε είναι δυνατό, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να πετύχει ένα θετικό αποτέλεσμα που ικανοποιεί τόσο τον καταγγέλλοντα όσο και το καταγγελλόμενο θεσμικό όργανο. Η

συνεργασία των κοινοτικών θεσμικών και άλλων οργάνων είναι βασική για να επιτευχθεί ένα τέτοιο αποτέλεσμα, με το οποίο ενισχύονται οι σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και πολιτών και αποφεύγονται οι πολυδάπανοι και χρονοβόροι δικαστικοί αγώνες.

Το 2004, 65 υποθέσεις διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο ή οργανισμό κατόπιν καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή. Τέτοιες υποθέσεις ήταν οι εξής:

- Η Επιτροπή εξόφλησε τιμολόγια συνολικής αξίας 17 437 ευρώ σε μια μικρή γερμανική εταιρία, η οποία στράφηκε στον Διαμεσολαβητή, αφού είχε αποστείλει στο θεσμικό όργανο επτά επιστολές υπενθύμισης. Η Επιτροπή εξήγησε ότι η καθυστέρηση οφειλόταν σε αλλαγές τεχνικής φύσης στις δημοσιονομικές διαδικασίες και δήλωσε καθησυχαστικά ότι η θέσπιση οικονομικής μονάδας σημαίνει ότι η υπόθεση επανεξετάστηκε. Αφού ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι ιδιαίτερα ευάλωτες στον αντίκτυπο της καθυστέρησης πληρωμών, η Επιτροπή συμφώνησε επίσης να καταβάλει τόκο. (435/2004/GG)
- Αμέσως μετά την έναρξη έρευνας από τον Διαμεσολαβητή, το Κοινοβούλιο έκανε δεκτό έναν ιταλό αστυνομικό σε διαδικασία επιλογής προσωπικού στον τομέα της γενικής ασφάλειας. Ο υποψήφιος είχε επικοινωνήσει δύο φορές με το Κοινοβούλιο για να αμφισβητήσει την απόφασή του για απόρριψη της αίτησής του, επισημαίνοντας ότι η σχεδόν πενταετής εμπειρία του ικανοποιεί τα συναφή κριτήρια. Υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, καθώς το Κοινοβούλιο δεν του απάντησε. (1600/2003/ADB)

Εάν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή αποκαλύψουν κρούσμα κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να επιτύχει φιλικό διακανονισμό, εάν αυτό είναι εφικτό. Σε ορισμένες υποθέσεις, μπορεί να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός, αν το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο προσφερθεί να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα. Οποιαδήποτε τέτοια προσφορά γίνεται χαριστικώς, δηλαδή χωρίς να συνεπάγεται αποδοχή ευθύνης ή να δημιουργεί προηγούμενο.

Το 2004 προτάθηκαν 12 φιλικοί διακανονισμοί. Η εξέταση πέντε υποθέσεων περατώθηκε, όταν επιτεύχθηκε φιλικός διακανονισμός (συμπεριλαμβανομένων 2 υποθέσεων όπου η πρόταση έγινε το 2003). Στα τέλη του 2004, εξετάζονταν ακόμα 11 προτάσεις. Μεταξύ των φιλικών διακανονισμών που επιτεύχθηκαν το 2004 είναι οι εξής:

- Μια υπόθεση στην οποία η Επιτροπή επέτρεψε σε καταγγέλλοντα πρόσβαση στα αποτελέσματα που είχε λάβει σε εξέταση οδήγησης. Ο καταγγέλλων είχε υποβάλει αίτηση για μια θέση επικουρικού οδηγού στην Επιτροπή και ζήτησε, δίχως επιτυχία, να του γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα, αφού πληροφορήθηκε ότι είχε αποτύχει στην εξέταση. Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι η Επιτροπή δεν είχε αιτιολογήσει το γιατί ο καταγγέλλων δεν πρέπει να αποκτήσει πρόσβαση στα δικά του αποτελέσματα. (1320/2003/ELB)
- Μια υπόθεση στην οποία η Επιτροπή παρέσχε στην Corporate Observatory Europe, μια ευρωπαϊκή ερευνητική ομάδα και ομάδα εκστρατείας, έναν κατάλογο εγγράφων σχετικά με τις διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) για τις επενδύσεις. Έτσι, ο καταγγέλλων, του οποίου το αίτημα για έγγραφα ήταν κάπως άοριστο, έλαβε τις αναγκαίες πληροφορίες για να υποβάλει ένα πιο συγκεκριμένο αίτημα. (415/2003/TN)

Επικρίσεις, σχέδια σύστασης και ειδικές εκθέσεις

Εάν δεν είναι εφικτός ο φιλικός διακανονισμός, ο Διαμεσολαβητής είτε περατώνει την εξέταση της υπόθεσης με διατύπωση επίκρισης είτε καταρτίζει σχέδιο σύστασης.

Επίκριση διατυπώνεται, όταν το κρούσμα κακοδιοίκησης δεν φαίνεται να έχει γενικές επιπτώσεις, όταν δεν είναι πλέον εφικτό για το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο να εξαλείψει το κρούσμα, και όταν δεν κρίνεται απαραίτητο να προβεί ο Διαμεσολαβητής σε περαιτέρω ενέργειες. Η επίκριση επιβεβαιώνει στον καταγγέλλοντα ότι η καταγγελία του είναι δικαιολογημένη και επισημαίνει στο εμπλεκόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο το κρούσμα, ώστε να συμβάλει στην αποφυγή τέτοιων κρουσμάτων στο μέλλον. Το 2004, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε 36 επικρίσεις. Για παράδειγμα:

- Ο Διαμεσολαβητής επέκρινε το Κοινοβούλιο για το γεγονός ότι δεν έλαβε επαρκή μέτρα για την προώθηση της ουσιαστικής συμμόρφωσης με τους κανόνες περί καπνίσματος στις εγκαταστάσεις του. Αυτό έγινε κατόπιν καταγγελίας δανού υπαλλήλου του Κοινοβουλίου. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, λόγω των δυσμενών επιπτώσεων που μπορεί να έχει για την υγεία η έκθεση στον καπνό, το Κοινοβούλιο πρέπει να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα, καθώς εγείρει επίσης ενδεχομένως θέμα νομικής ευθύνης. (260/2003/OV)
- Ο Διαμεσολαβητής αποδοκίμασε τη στάση της Επιτροπής σε υπόθεση που αφορούσε την πρόσληψη σουηδού υπηκόου. Η Επιτροπή αρνήθηκε να επανεξετάσει την κατάταξη του καταγγέλλοντος, γεγονός που ο Διαμεσολαβητής θεώρησε άδικο. Όπως πρόσθεσε, το να μην σχολιάζει η Επιτροπή ισχυρισμούς περί εσωτερικής σύγχυσης σχετικά με τη διαθεσιμότητα θέσης δεν συνάδει με τις υποχρεώσεις της βάσει του κοινοτικού δικαίου. (1435/2002/GG)
- Ο Διαμεσολαβητής επέκρινε την Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το γεγονός ότι δεν δικαιολόγησε επαρκώς την απόφασή της να συντάσσει την αλληλογραφία με υποψήφιους ανοικτού διαγωνισμού μόνο στην αγγλική, τη γαλλική ή τη γερμανική γλώσσα. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η εν λόγω απόφαση παραβιάζει την αρχή της ισότητας των επίσημων γλωσσών και των γλωσσών εργασίας που περιλαμβάνεται στους συναφείς κανόνες. Καθώς επρόκειτο για καταγγελία *actio popularis*, ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι δεν ήταν σκόπιμο να επιδιώξει φιλικό διακανονισμό. (2216/2003/MHZ)

Είναι σημαντικό τα θεσμικά και άλλα όργανα να δίνουν συνέχεια στις επικρίσεις του Διαμεσολαβητή λαμβάνοντας μέτρα για την επίλυση προβλημάτων που εκκρεμούν και για την αποφυγή κρουσμάτων κακοδιοίκησης στο μέλλον. Στη διάρκεια του 2004, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή για τη συνέχεια που έδωσε σε 11 επικρίσεις. Για παράδειγμα:

- Απολογήθηκε και προώθησε υπόθεση, όταν την επέκρινε ο Διαμεσολαβητής για τις μη πειστικές εξηγήσεις που έδωσε για το ότι δεν αναλάμβανε δράση για δύο σχεδόν χρόνια. Αυτό έγινε κατόπιν δύο καταγγελιών για κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η κυβέρνηση της Πορτογαλίας και δεν εξέτασε επαρκώς η Επιτροπή, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα. (2185/2002/IP)
- Εξέφρασε λύπη για το γεγονός ότι δεν έδωσε επαρκή και σαφή γραπτή απάντηση στους προβληματισμούς καταγγέλλοντος και επιβεβαίωσε ότι οι αρχές της χρηστής διοίκησης περιγράφονται έκτοτε με μεγαλύτερη σαφήνεια. Ο Διαμεσολαβητής είχε επικρίνει την Επιτροπή για το γεγονός ότι αρνήθηκε να καλύψει το κόστος, ύψους περίπου 170 000 ευρώ, υπηρεσιών γραμματειακής υποστήριξης που παρέσχε ινστιτούτο των Κάτω Χωρών. (1986/2002/OV)

Σε υποθέσεις όπου το κρούσμα κακοδιοίκησης είναι ιδιαίτερα σοβαρό ή έχει γενικές επιπτώσεις ή το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο μπορεί ακόμη να εξαλείψει το κρούσμα, ο Διαμεσολαβητής συντάσσει σχέδιο σύστασης. Το εμπλεκόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο πρέπει να αποστείλει αιτιολογημένη γνωμοδότηση στον Διαμεσολαβητή εντός τριών μηνών.

Το 2004 συντάχθηκαν 17 σχέδια σύστασης. Επιπλέον, πέντε σχέδια σύστασης από το 2003 οδήγησαν σε λήψη απόφασης το 2004. Μέσα στο έτος, περατώθηκε η εξέταση επτά υποθέσεων, όταν σχέδιο σύστασης έγινε δεκτό από το θεσμικό όργανο. Μια υπόθεση οδήγησε σε υποβολή ειδικής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Περαιτώθηκε η εξέταση πέντε υποθέσεων για άλλους λόγους. Στα τέλη του 2004 εξετάζονταν ακόμα εννέα σχέδια σύστασης. Τα ακόλουθα είναι μεταξύ όσων έγιναν δεκτά το 2004:

- Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) έδωσε λεπτομερείς εξηγήσεις αποκρινόμενη στο αίτημα του Διαμεσολαβητή για επανεξέταση της έρευνας της λεγόμενης υπόθεσης Blue Dragon. Η έρευνα του Διαμεσολαβητή είχε αποκαλύψει ορισμένα σημεία που ενέπνεαν ανησυχία όσον αφορά την επάρκεια της έρευνας της OLAF σχετικά με ισχυρισμούς των διευθυντών της εταιρίας Blue Dragon. Λόγω των πληροφοριών που παρέσχε η OLAF σχετικά με έρευνα που διεξάγει επί του παρόντος η Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε λογικό να μην ανακινήσει η OLAF τη δική της έρευνα. (1769/2002/(IJH)ELB)

- Η Επιτροπή χορήγησε αποζημίωση ύψους 21 000 ευρώ, σε καθαρά χαριστική βάση, σε μια μικρή εταιρία του Ηνωμένου Βασιλείου, όταν ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι δεν είχε δώσει στην εταιρία επαρκή χρόνο για να εκπονήσει πρόταση στο πλαίσιο σύμβασης έρευνας και ανάπτυξης. Ως αποτέλεσμα, η πρόταση κρίθηκε μη επιλέξιμη εξαιτίας σφάλματος που περιείχε. Η Επιτροπή τόνισε ότι μεριμνά, ώστε να μην ζημιώνει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και αναγνώρισε ότι εξαιρετικές συνθήκες δυσχέραναν την ορθή εκτέλεση της σύμβασης από τον καταγγέλλοντα. (1878/2002/GG)
- Η OLAF έδωσε τρία έγγραφα σε καταγγέλλουσα και εξήγησε ότι τα άλλα έγγραφα που είχε ζητήσει δεν υπήρχαν, μετά από παρέμβαση του Διαμεσολαβητή. Η καταγγέλλουσα, η οποία εργαζόταν ως υπάλληλος στο Ινστιτούτο Υπερουράνιων Στοιχείων στην Καρλσρούη, ζήτησε τα έγγραφα στο πλαίσιο της έρευνας σχετικά με τους ισχυρισμούς της για σοβαρές παρατυπίες στο έργο του Ινστιτούτου. (220/2004/GG)

Αν ένα κοινοτικό θεσμικό ή άλλο όργανο δεν απαντήσει ικανοποιητικά σε σχέδιο σύστασης, ο Διαμεσολαβητής μπορεί να υποβάλει ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό αποτελεί το τελευταίο όπλο του Διαμεσολαβητή και είναι η τελευταία ουσιαστική ενέργεια στην οποία προβαίνει εξετάζοντας μια υπόθεση, καθώς η έγκριση ψηφίσματος και η άσκηση των αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου είναι θέματα που εναπόκεινται στην πολιτική κρίση του Κοινοβουλίου. Το 2004 υποβλήθηκε μία ειδική έκθεση:

- Ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε ειδική έκθεση στο Κοινοβούλιο, όταν η Επιτροπή δεν κατάφερε να δώσει λογικές και πειστικές εξηγήσεις για διαφορές στη βαθμολογική κατάταξη υπευθύνων Τύπου στις αντιπροσωπείες της σε τρίτες χώρες και απέρριψε σχέδιο σύστασης για επανεξέταση των κανόνων περί κατάταξης στις θέσεις αυτές. Ένας πακιστανός υπήκοος, ο οποίος εργαζόταν ως υπεύθυνος Τύπου και πληροφόρησης στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Ισλαμαμπάντ, ισχυρίστηκε ότι, με την κατάταξή του σε χαμηλότερη βαθμίδα, υπέστη διακρίσεις λόγω εθνικότητας. (ΟΙ/2/2003/GG)

Αυτεπάγγελτες έρευνες

Ο Διαμεσολαβητής διενεργεί αυτεπάγγελτη έρευνα σε δύο βασικές περιπτώσεις: καταρχάς, για να διερευνήσει πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης, όταν μια καταγγελία έχει υποβληθεί από μη νομιμοποιημένο πρόσωπο (π.χ. όταν ο καταγγέλλων δεν είναι πολίτης ή κάτοικος της Ένωσης ή νομικό πρόσωπο με καταστατική έδρα σε κράτος μέλος). Το 2004 κινήθηκαν οκτώ τέτοιες αυτεπάγγελτες έρευνες, συμπεριλαμβανομένων έξι κατόπιν καταγγελιών που υποβλήθηκαν πριν την 1η Μαΐου από πολίτες των χωρών που εντάχθηκαν στην Ένωση εκείνη την ημερομηνία. Τέσσερις από αυτές τις έρευνες περατώθηκαν μέσα στο έτος. Ο Διαμεσολαβητής διενεργεί επίσης αυτεπάγγελτη έρευνα για να επιλύσει ενδεχόμενο συστημικό πρόβλημα των θεσμικών οργάνων. Δύο τέτοιες αυτεπάγγελτες έρευνες περατώθηκαν με θετικά αποτελέσματα μέσα στο έτος, συγκεκριμένα:

- Η Επιτροπή έλαβε μέτρα για τη βελτίωση της διοίκησης των Ευρωπαϊκών Σχολείων, επιδιώκοντας να εντοπίσει και να αντιμετωπίσει τις σοβαρότερες λειτουργικές αδυναμίες. Ο Διαμεσολαβητής επικρότησε την αντίδρασή της στην έρευνά του για τη χρηστή διοίκηση στα σχολεία και, κυρίως, τη δέσμευσή της να συνεργαστεί με τους γονείς. Επίσης, την ενθάρρυνε να προσπαθήσει να διασφαλίσει ότι τα ίδια τα σχολεία αναγνωρίζουν, στο πλαίσιο της βασικής αποστολής τους, την ανάγκη να ενισχύσουν τους γονείς και να κερδίσουν την εμπιστοσύνη τους. Ο Διαμεσολαβητής κίνησε την έρευνα κατόπιν σειράς καταγγελιών που εξέφραζαν απογοήτευση και αίσθηση αποδυνάμωσης από πλευράς γονέων των οποίων τα παιδιά φοιτούσαν στα σχολεία. (ΟΙ/5/2003/IJH)
- Η Επιτροπή συμφώνησε να θεσπίσει εσωτερική διαδικασία υποβολής καταγγελιών για αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες, κατόπιν αυτεπάγγελτης έρευνας. Όταν ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή δεν είχε δώσει οριστικό χρονοδιάγραμμα δράσης, η Επιτροπή δήλωσε ότι η διαδικασία υποβολής καταγγελιών μπορεί να εγκριθεί έως τον Μάρτιο 2005. Οι αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες είναι εθνικοί ή διεθνείς δημόσιοι υπάλληλοι ή άτομα που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα, τα οποία εργάζονται

προσωρινά για τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Ο Διαμεσολαβητής κίνησε την έρευνα, όταν πληροφορήθηκε ότι οι εν λόγω εμπειρογνώμονες ενδέχεται να μην έχουν πρόσβαση σε εσωτερική διαδικασία υποβολής καταγγελιών. (ΟΙ/1/2003/ELB)

Περαιτέρω ανάλυση

Αυτές και άλλες υποθέσεις επανεξετάζονται με τις εξής θεματικές προοπτικές στην τελευταία ενότητα του κεφαλαίου 2 της ετήσιας έκθεσης: πρόσβαση σε έγγραφα και προστασία δεδομένων, η Επιτροπή ως «θεματοφύλακας της Συνθήκης», συμβάσεις και επιχορηγήσεις, πρόσληψη και θέματα προσωπικού. Καθώς σχεδόν το 70% των ερευνών του Διαμεσολαβητή αφορά την Επιτροπή, στο τέλος της ενότητας γίνεται αξιολόγηση των σχέσεων της Επιτροπής με τον Διαμεσολαβητή και τους καταγγέλλοντες, όπως αντικατοπτρίζονται στις αποφάσεις του 2004 και τις απαντήσεις της Επιτροπής μέσα στο έτος σε πρόσθετες παρατηρήσεις και κριτικές παρατηρήσεις. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει στο Κοινοβούλιο ορισμένες υποθέσεις όπου η Επιτροπή θα μπορούσε να αντιδράσει πιο θετικά και δηλώνει ότι θα επικροτούσε πρωτοβουλίες του Κοινοβουλίου που επιδιώκουν να ενθαρρύνουν την Επιτροπή να επεκτείνει σε όλες τις μελλοντικές υποθέσεις το πνεύμα συνεργασίας που επέδειξε στη μεγάλη πλειοψηφία των υποθέσεων το 2004.

Το κεφάλαιο 3 της έκθεσης περιέχει περιλήψεις 59 αποφάσεων από τις 251 συνολικά αποφάσεις με τις οποίες περατώθηκε η εξέταση υποθέσεων το 2004. Οι περιλήψεις δείχνουν το εύρος των θεμάτων και των θεσμικών οργάνων που αφορούν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή, καθώς και τα διάφορα είδη πορίσματος. Οι εν λόγω υποθέσεις επιλέχθηκαν, γιατί περιέχουν νέα νομικά πορίσματα, νέο υλικό σχετικά με τις αρμοδιότητες ή τις διαδικασίες του Διαμεσολαβητή ή πορίσματα συνδεδεμένα με γεγονότα τα οποία είναι γενικής σημασίας ή ενδιαφέροντος.

Όλες οι αποφάσεις του Διαμεσολαβητή κατόπιν έρευνας, με εξαίρεση ελάχιστες εμπιστευτικές υποθέσεις χωρίς ικανοποιητικό βαθμό ανωνυμίας, δημοσιεύονται στην ιστοθέρση του Διαμεσολαβητή (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) στην αγγλική γλώσσα και στη γλώσσα του καταγγέλλοντος, αν είναι διαφορετική.

Σχέσεις με τα θεσμικά και άλλα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η εποικοδομητική συνεργασία με τα θεσμικά και άλλα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι βασική προϋπόθεση για να επιτυγχάνει ο Διαμεσολαβητής θετικά αποτελέσματα για τους πολίτες. Αυτή η συνεργασία λαμβάνει τη μορφή τακτικών συναντήσεων και κοινών εκδηλώσεων, κατά τις οποίες ο Διαμεσολαβητής και οι συνομιλητές του αντιλαμβάνονται καλύτερα ο ένας το έργο του άλλου, διερευνούν αποτελεσματικούς τρόπους προάσπισης και προώθησης των δικαιωμάτων των πολιτών και επισημαίνουν τομείς όπου μπορούν να συνεργαστούν στο μέλλον.

Ο Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με βουλευτές και υπαλλήλους των θεσμικών και άλλων οργάνων σε πάνω από 30 περιστάσεις το 2004. Οι εκδηλώσεις αυτές περιελάμβαναν παρουσίαση του έργου του Διαμεσολαβητή, κατά την οποία παρείχε κατευθύνσεις για καλύτερη διεκπεραίωση των καταγγελιών και βελτίωση των διαδικασιών. Αυτή η δραστηριότητα, μια ακόμη έκφανση της προορατικής διάστασης του Διαμεσολαβητή, εντάσσεται στον διττό ρόλο του θεσμού ως μηχανισμού εξωτερικού ελέγχου και ως μέσου για τη βελτίωση της ποιότητας της διοίκησης. Εξετάστηκαν πρωτοβουλίες για την ενίσχυση της διοργανικής συνεργασίας, κυρίως για να διασφαλιστεί ότι οποιοσδήποτε έχει ίσως λόγο να υποβάλει καταγγελία στον Διαμεσολαβητή λαμβάνει τις αναγκαίες πληροφορίες. Πραγματοποιήθηκαν πρόσθετες συναντήσεις με θέμα τις προτεραιότητες του Διαμεσολαβητή και τους αναγκαίους πόρους για την υλοποίηση αυτών των προτεραιοτήτων, με επικέντρωση στον προϋπολογισμό του θεσμικού οργάνου.

Ο Διαμεσολαβητής υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ενημερώνει τακτικά τους βουλευτές για τις δραστηριότητές του παρέχοντάς τους αντίγραφα δημοσιεύσεων του καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Το 2004 διατέθηκαν στους βουλευτές του ΕΚ οκτώ δημοσιεύσεις. Ο Διαμεσολαβητής συνεργάζεται εποικοδομητικά με την Επιτροπή Αναφορών του Κοινοβουλίου, και τα δύο όργανα, όταν κρίνεται σκόπιμο, διαβιβάζουν το ένα στο άλλο

υποθέσεις της αρμοδιότητάς τους, ώστε να εξυπηρετούν όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά τους ευρωπαίους πολίτες. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής ενημερώνει τους καταγγέλλοντες σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής αναφοράς στο Κοινοβούλιο, ιδίως αν η καταγγελία αφορά πρόταση τροποποίησης ευρωπαϊκής νομοθεσίας ή πολιτικής. Η έκθεση DE ROSSA σχετικά με την *Ετήσια Έκθεση 2003 του Διαμεσολαβητή* πρότεινε, μεταξύ άλλων, να γίνει η επιτροπή πλήρες μέλος του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών. Ο Διαμεσολαβητής επικρότησε αυτήν την πρόταση και μερίμνησε για την ταχεία εφαρμογή της.

Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφή όργανα

Η στενή συνεργασία με τους ομολόγους του σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο αποτελεί βασική προτεραιότητα για τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Συμβάλλει στο να διασφαλιστεί η άμεση και αποτελεσματική εξέταση των καταγγελιών των πολιτών. Επίσης, είναι ζωτικής σημασίας για την παρακολούθηση σημαντικών εξελίξεων στην κοινότητα των διαμεσολαβητών, την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.

Δίκτυο

Το ευρωπαϊκό δίκτυο διαμεσολαβητών, το οποίο εξελίσσεται σταθερά σε ισχυρό εργαλείο συνεργασίας, έχει πρωταρχική σημασία για τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Το δίκτυο καλύπτει σήμερα σχεδόν 90 υπηρεσίες σε 29 χώρες, μεταξύ των οποίων εθνικές και περιφερειακές υπηρεσίες στην επικράτεια της Ένωσης και εθνικές υπηρεσίες στις υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ χώρες, στη Νορβηγία και στην Ισλανδία. Υπάρχει ένας αποτελεσματικός μηχανισμός συνεργασίας στον χειρισμό υποθέσεων. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, δεδομένου ότι πολλοί καταγγέλλοντες απευθύνονται στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, όταν αντιμετωπίζουν προβλήματα με τις εθνικές, τις περιφερειακές ή τις τοπικές αρχές. Σε πολλές περιπτώσεις, οι καταγγελίες μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά από κάποιο διαμεσολαβητή του ενδιαφερόμενου κράτους. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβιβάζει υποθέσεις απευθείας σε εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές, όπου αυτό είναι δυνατόν, ή παρέχει συμβουλές στον καταγγέλλοντα σχετικά με το πού πρέπει να αποταθεί. Μέσα στο 2004, ο Διαμεσολαβητής συμβούλευσε 906 καταγγέλλοντες να απευθυνθούν σε εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή και διαβίβασε 54 καταγγελίες απευθείας στον αρμόδιο διαμεσολαβητή. Οι διαμεσολαβητές του δικτύου ενημερώνουν επίσης τους πολίτες για τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαίου και για τον τρόπο άσκησης και προστασίας τους.

Αν του ζητηθεί, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρέχει επίσης συνδρομή στους εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές στις έρευνές τους απαντώντας σε ερωτήσεις σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο ή διαβιβάζοντας την ερώτηση στο αρμόδιο κοινοτικό θεσμικό ή άλλο όργανο. Το 2004 ελήφθησαν ερωτήσεις από τον περιφερειακό διαμεσολαβητή του Veneto (Ιταλία), τον ιρλανδό διαμεσολαβητή και τον διαμεσολαβητή της Κύπρου.

Το δίκτυο δραστηριοποιείται επίσης στην ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών. Αυτό γίνεται με σεμινάρια και συναντήσεις, ένα τακτικό ενημερωτικό δελτίο, ένα ηλεκτρονικό φόρουμ συζήτησης και μια καθημερινή ηλεκτρονική ενημερωτική υπηρεσία. Οι προετοιμασίες για το πέμπτο σεμινάριο των εθνικών διαμεσολαβητών των κρατών μελών της ΕΕ και των υποψηφίων χωρών ξεκίνησαν ουσιαστικά το 2004, ενώ ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και ο ομόλογός του των Κάτω Χωρών κ. Roel FERNHOUT συναντήθηκαν τρεις φορές για να διασφαλίσουν ότι το σεμινάριο, που θα πραγματοποιηθεί στη Χάγη τον Σεπτέμβριο 2005, θα σημειώσει επιτυχία. Το ενημερωτικό δελτίο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή συνέχισε να χρησιμεύει ως εξαιρετικά πολύτιμο εργαλείο ανταλλαγής πληροφοριών για το κοινοτικό δίκαιο και τις βέλτιστες πρακτικές το 2004. Οι δύο εκδόσεις, που δημοσιεύτηκαν τον Απρίλιο και τον Οκτώβριο, κάλυπταν θέματα όπως το νέο Σύνταγμα της Ευρώπης και οι επιπτώσεις του στους διαμεσολαβητές, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν όσοι επιθυμούν να ασκήσουν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρίες. Στο πλαίσιο του ηλεκτρονικού φόρουμ συζήτησης του Διαμεσολαβητή, τα φόρουμ εγγράφων και συζήτησης δραστηριοποιήθηκαν στο έπακρο στη διάρκεια του έτους, επιτρέποντας στις

υπηρεσίες να ανταλλάσσουν πληροφορίες με την αποστολή ερωτήσεων και απαντήσεων. Διοργανώθηκαν αρκετές σημαντικές συζητήσεις για ποικίλα θέματα, από την τηλεοπτική κάλυψη των διαμεσολαβητών έως το δικαίωμα των διαμεσολαβητών να επισκέπτονται φυλακές, ενώ οι περισσότερες εθνικές υπηρεσίες συνέβαλαν σε μία τουλάχιστον τέτοια συζήτηση. Επιπλέον, η ηλεκτρονική ενημερωτική υπηρεσία του Διαμεσολαβητή –τα Καθημερινά Νέα του Διαμεσολαβητή– διετίθετο κάθε εργάσιμη ημέρα και περιελάμβανε άρθρα, ανακοινώσεις Τύπου και ανακοινώσεις υπηρεσιών κάθε χώρας που καλύπτει το δίκτυο.

Η συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου ενισχύθηκε περαιτέρω το 2004 χάρη στις ενημερωτικές επισκέψεις του Διαμεσολαβητή στα κράτη μέλη και τις υποψήφιες χώρες. Οι διαμεσολαβητές σε όλη την Ευρώπη παρείχαν πολύτιμη συνδρομή στην οργάνωση αυτών των επισκέψεων, οι οποίες προέβλεπαν συστηματικά εκτενείς συναντήσεις μεταξύ των διαμεσολαβητών για να διερευνήσουν νέες μορφές συνεργασίας προς όφελος των πολιτών. Έως τα τέλη του 2004, ο Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε και τα 25 κράτη μέλη, από τότε που ανέλαβε καθήκοντα τον Απρίλιο του 2003.

Συναντήσεις

Στη διάρκεια του έτους, οι προσπάθειες του Διαμεσολαβητή να συνεργαστεί με τους ομολόγους του υπερέβησαν τις δραστηριότητες του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών. Ως ενεργό μέλος διαφόρων οργανώσεων διαμεσολαβητών, συμμετείχε σε διασκέψεις και σεμινάρια εντός και εκτός Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης της όγδοης παγκόσμιας διάσκεψης του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών που πραγματοποιήθηκε στην Πόλη του Κεμπέκ στον Καναδά. Παρουρέθη με ενθουσιασμό σε εκδηλώσεις που διοργάνωσαν εθνικοί και περιφερειακοί διαμεσολαβητές ή διασφάλισε ότι η υπηρεσία του εκπροσωπήθηκε σε αυτές τις εκδηλώσεις. Στο πλαίσιο της προώθησης του κράτους δικαίου, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της χρηστής διοίκησης, ο Διαμεσολαβητής παρουρέθη σε διάφορες εκδηλώσεις το 2004, συγκεκριμένα στην Τουρκία και τη Σερβία και το Μαυροβούνιο, για τη δημιουργία θεσμού διαμεσολαβητή. Στο πνεύμα αυτό, ο Διαμεσολαβητής συνέχισε να διαθέτει το ενημερωτικό δελτίο, το ηλεκτρονικό φόρουμ συζήτησης και την καθημερινή ενημερωτική υπηρεσία στα μέλη του Ευρωπαϊκού Τμήματος του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών.

Δραστηριότητες επικοινωνίας

Ο πρωταρχικός στόχος των προσπαθειών του Διαμεσολαβητή να συνεργαστεί εποικοδομητικά με τα κοινοτικά θεσμικά και άλλα όργανα και τους ομολόγους του είναι να διασφαλίσει την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση των πολιτών. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, είναι σημαντική η βελτίωση της ενημέρωσης των πολιτών για τα δικαιώματά τους και, ιδίως, το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή. Μέσα στο έτος έγιναν πολλές συναφείς ενέργειες.

Ο Διαμεσολαβητής εντατικοποίησε τις ενημερωτικές επισκέψεις του στα κράτη μέλη και τις υποψήφιες χώρες το 2004. Στη διάρκεια αυτών των επισκέψεων, συναντήθηκε με πολίτες, πιθανούς καταγγέλλοντες, φορείς διοίκησης, μέλη του δικαστικού κλάδου και υψηλόβαθμους πολιτικούς εκπροσώπους. Οι επισκέψεις αποδείχτηκαν άριστο μέσο βελτίωσης της ενημέρωσης των πολιτών για τα δικαιώματά τους. Επιπλέον, πρόβαλαν το έργο του Διαμεσολαβητή σε σημαντικούς εκπροσώπους της δικαστικής, νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και ενίσχυσαν την πολύτιμη συνεργασία του Διαμεσολαβητή με τους ομολόγους του στα κράτη μέλη και τις υποψήφιες χώρες. Στην επιτυχία αυτών των επισκέψεων συνέβαλε σημαντικά η στήριξη των υπηρεσιών του διαμεσολαβητή στις εν λόγω χώρες καθώς και των Γραφείων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εκπροσώπων και αντιπροσωπειών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Εκτός από τις εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στη διάρκεια των ενημερωτικών επισκέψεων, ο Διαμεσολαβητής και η υπηρεσία του συμμετείχαν σε πάνω από 70 διασκέψεις, συναντήσεις και ομάδες σε όλη την Ευρώπη μέσα στο έτος, για να συζητήσουν θέματα όπως οι προσπάθειες της ΕΕ να επικοινωνήσει με τους πολίτες, το Σύνταγμα της Ευρώπης και τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες. Αυτές οι συναντήσεις συνέβαλαν στη βελτίωση

της ενημέρωσης πιθανών καταγγελλόντων και ενδιαφερόμενων πολιτών για το έργο του Διαμεσολαβητή.

Οι δραστηριότητες σχετικά με τα μέσα ενημέρωσης εντατικοποιήθηκαν το 2004, με έκδοση δελτίων Τύπου κατά μέσο όρο κάθε 11 ημέρες. Ο Διαμεσολαβητής έδωσε πάνω από 40 συνεντεύξεις σε δημοσιογράφους των έντυπων, ραδιοφωνικών και ηλεκτρονικών μέσων στο Στρασβούργο, στις Βρυξέλλες και στη διάρκεια των ενημερωτικών επισκέψεών του. Επίσης, παρουσίασε το έργο του και απάντησε σε ερωτήσεις σε συνεντεύξεις Τύπου, ενημερώσεις, συναντήσεις και γεύματα εργασίας.

Στη διάρκεια του έτους διανεμήθηκε ευρέως υλικό για το έργο του Διαμεσολαβητή, ιδίως στο πλαίσιο των ημερών ανοικτών θυρών που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Μάιο. Κατά την ημέρα ανοικτών θυρών στις Βρυξέλλες την 1η Μαΐου, παρουσιάστηκε το φυλλάδιο *Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής με μια ματιά* σε 24 γλώσσες, ενώ το δελτίο καταγγελίας και το ενημερωτικό δελτίο διατέθηκαν σε όλες τις γλώσσες της Συνθήκης αμέσως μετά τη διεύρυνση. Για πρώτη φορά, η ετήσια έκθεση του Διαμεσολαβητή διατέθηκε σε 20 γλώσσες, ενώ η φιλική προς τον χρήστη δημοσίευση *Συνοπτική παρουσίαση & στατιστικά* έκανε την έκθεση πιο προσιτή στο ευρύ κοινό.

Όλες αυτές οι δημοσιεύσεις διατίθενται στην ιστοθέρση του Διαμεσολαβητή, ενώ δημοσιεύονται τακτικά αποφάσεις, δελτία Τύπου, στατιστικά στοιχεία και λεπτομέρειες σχετικά με τις δραστηριότητες επικοινωνίας. Η ιστοθέρση (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) μετασχηματίστηκε από γλωσσική άποψη μέσα στο έτος, καθώς οι αρχικές σελίδες και οι σελίδες πλοήγησης, οι οποίες διετίθεντο σε 11 γλώσσες, τώρα διατίθενται σε 10 νέες γλώσσες – τις εννέα γλώσσες των νέων κρατών μελών της ΕΕ και την ιρλανδική γλώσσα.

Προετοιμασίες για τη 10η επέτειο

Ενόψει της 10ης επετείου του θεσμού το 2005, ο Διαμεσολαβητής οργάνωσε εργαστήριο στο Στρασβούργο με τη συμμετοχή ατόμων που διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην ίδρυσή του. Το «Εργαστήριο των Ιδρυτών» οδήγησε σε ένθερμες συζητήσεις, από τις οποίες προέκυψαν πολύτιμες πληροφορίες για τις απαρχές, την καθιέρωση και την αρχή της ανάπτυξης του θεσμού. Το 2005 αναμένεται δημοσίευση η οποία θα μνημονεύει τη 10η επέτειο και θα εμπνέεται από τα πορίσματα του «Εργαστηρίου των Ιδρυτών».

Εσωτερικές εξελίξεις

Κατά τους πρώτους τέσσερις μήνες του 2004, ο Διαμεσολαβητής αξιοποίησε το έργο που είχε επιτελεσθεί τα τελευταία χρόνια για την προετοιμασία του θεσμού για τη διεύρυνση. Επίμονες προσπάθειες διασφάλισαν ότι ο θεσμός ήταν έτοιμος να εξετάσει καταγγελίες πολιτών 25 κρατών μελών στις 21 γλώσσες της Συνθήκης από την 1η Μαΐου.

Ο αριθμός των θέσεων εργασίας στο οργανόγραμμα του Διαμεσολαβητή αυξήθηκε από 31 το 2003 σε 38 το 2004, όπως προβλέπει το πολυετές σχέδιο προϋπολογισμού που ενέκρινε το Κοινοβούλιο το 2002. Το σχέδιο προέβλεπε τη σταδιακή έγκριση νέων θέσεων εργασίας που σχετίζονται με τη διεύρυνση την περίοδο 2003-5. Αύξηση των θέσεων σε 51 προβλέπεται στον προϋπολογισμό για το 2005 που ενέκρινε η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή τον Δεκέμβριο 2004.

Η νέα βάση δεδομένων καταγγελιών του Διαμεσολαβητή κατέστη πλήρως λειτουργική στη διάρκεια του έτους και επέτρεψε στον θεσμό να αντιμετωπίσει επιτυχώς την πρόκληση που συνεπάγεται η πρωτοφανής αύξηση του αριθμού των καταγγελιών και η διεύρυνση του φάσματος των γλωσσών που καλύπτονται. Σε συνδυασμό με τη βελτίωση της ανάπτυξης ανθρώπινων πόρων και τη συνεχή αναβάθμιση των υποδομών τεχνολογιών των πληροφοριών της υπηρεσίας, οι πρωτοβουλίες αυτές επέτρεψαν την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών το 2004.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

Ένας από τους πιο σημαντικούς τρόπους με τους οποίους ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής προάγει τη χρηστή διοίκηση είναι μέσω της έρευνας πιθανών κρουσμάτων κακοδιοίκησης και της πρότασης διορθωτικών δράσεων, όπου αυτές απαιτούνται. Ο Διαμεσολαβητής λαμβάνει γνώση πιθανών κρουσμάτων κακοδιοίκησης κυρίως μέσω των καταγγελιών, η διεκπεραίωση των οποίων αποτελεί την πιο σημαντική πτυχή του ρόλου που έχει να αντιδρά σε παρόμοιες καταστάσεις.

Το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή αποτελεί ένα από τα δικαιώματα που πηγάζουν από την ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 21 της Συνθήκης ΕΚ) και περιλαμβάνεται και στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (άρθρο 43).

Ο Διαμεσολαβητής έχει επίσης τη δυνατότητα να διεξάγει αυτεπάγγελτες έρευνες δρώντας έτσι προληπτικά κατά της κακοδιοίκησης.

2.1 Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το έργο του Διαμεσολαβητή διέπεται από το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ, το καθεστώς του Διαμεσολαβητή (το οποίο αποτελεί απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹) και τις εκτελεστικές διατάξεις που έχει εγκρίνει ο Διαμεσολαβητής δυνάμει του άρθρου 14 του καθεστώτος του.

Οι εκτελεστικές διατάξεις έχουν ως αντικείμενο την εσωτερική λειτουργία της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή. Ωστόσο, προκειμένου να είναι κατανοητές και χρήσιμες στους πολίτες, περιλαμβάνουν και υλικό που αφορά άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς και περιλαμβάνεται ήδη στο καθεστώς του Διαμεσολαβητή. Οι ισχύουσες σήμερα εκτελεστικές διατάξεις τέθηκαν σε ισχύ την 1^η Ιανουαρίου 2003. Διατίθενται σε όλες τις επίσημες γλώσσες στην ιστοθέση του Διαμεσολαβητή (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) και σε έντυπη μορφή από την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και το Σύνταγμα της Ευρώπης

Η Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης υπογράφηκε στη Ρώμη στις 29 Οκτωβρίου 2004 από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων και τους υπουργούς εξωτερικών των κρατών μελών. Σήμερα, βρίσκεται εν εξελίξει η διαδικασία κύρωσής της από τα κράτη μέλη.

Το δικαίωμα προσφυγής στον Διαμεσολαβητή περιλαμβάνεται στο μέρος I του Συντάγματος, στον τίτλο σχετικά με την ιθαγένεια και τα θεμελιώδη δικαιώματα (άρθρο I-10), καθώς και στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (άρθρο II-103). Ο τίτλος σχετικά με το δημοκρατικό βίο της Ένωσης στο μέρος I του Συντάγματος προβλέπει την εκλογή του Διαμεσολαβητή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ανεξαρτησία του Διαμεσολαβητή (άρθρο I-49). Το άρθρο III-335, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 195 της ισχύουσας Συνθήκης ΕΚ, προβλέπει ότι το καθεστώς καθορίζεται από ευρωπαϊκό νόμο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

¹

Απόφαση 94/262 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το καθεστώς του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, ΕΕ 1994, L 113/15.

2.2 Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ εξουσιοδοτεί τον Διαμεσολαβητή να παραλαμβάνει καταγγελίες από κάθε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε κράτος μέλος σχετικά με περιπτώσεις κακοδιοίκησης στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων. Συνεπώς, μια καταγγελία βρίσκεται εκτός του πεδίου της εντολής του Διαμεσολαβητή εάν:

- 1 ο καταγγέλλων δε δικαιούται να υποβάλει καταγγελία,
- 2 η καταγγελία δεν αφορά κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό,
- 3 η καταγγελία αφορά το Δικαστήριο ή το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων, ή
- 4 η καταγγελία δεν αφορά πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης.

Οι περιπτώσεις 1, 2 και 4 εξετάζονται αναλυτικότερα κατωτέρω.

2.2.1 Καταγγέλλοντες χωρίς δικαίωμα προσφυγής στο Διαμεσολαβητή

Παρότι το δικαίωμα προσφυγής στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή αναγνωρίζεται μόνον στους πολίτες, τους κατοίκους και τα νομικά πρόσωπα με καταστατική έδρα σε κράτος μέλος της ΕΕ, ο Διαμεσολαβητής έχει επίσης το δικαίωμα να διενεργεί αυτεπάγγελτες έρευνες. Χρησιμοποιώντας το δικαίωμα αυτό, ο Διαμεσολαβητής δύναται να ερευνά πιθανά κρούσματα κακοδιοίκησης που καταγγέλλει κάποιο πρόσωπο, ακόμα και εάν δεν ανήκει στις κατηγορίες των προσώπων που δικαιούνται να προσφύγουν στον Διαμεσολαβητή. Το 2004, ο Διαμεσολαβητής κίνησε αυτεπάγγελτες έρευνες για οκτώ υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων και έξι καταγγελιών που υποβλήθηκαν πριν από την 1η Μαΐου 2004 από πολίτες κρατών που εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την ημερομηνία αυτή.

Ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει εάν θα χρησιμοποιήσει το δικαίωμα της αυτεπάγγελτης έρευνας για κάθε περίπτωση χωριστά. Μέχρι στιγμής, δεν έχει απορριφθεί καμία καταγγελία απλώς και μόνο επειδή ο καταγγέλλων δεν είχε το δικαίωμα να προσφύγει στον Διαμεσολαβητή.

2.2.2 Κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί

Η εντολή του Διαμεσολαβητή καλύπτει τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Τα θεσμικά όργανα απαριθμούνται στο άρθρο 7 της Συνθήκης, ωστόσο δεν υπάρχει ορισμός ή επίσημος κατάλογος των κοινοτικών οργανισμών. Ο όρος περιλαμβάνει τους οργανισμούς που έχουν θεσπιστεί από τις Συνθήκες, όπως η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, καθώς και οργανισμούς που έχουν συγκροτηθεί νομοθετικώς, όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος και το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο των Φαινομένων Ρατσισμού και Ξενοφοβίας.

Στο πλαίσιο καταγγελίας που υποβλήθηκε το 2000, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο (EUI) να σχολιάσει εάν θα μπορούσε να θεωρηθεί κοινοτικός οργανισμός em-pιπτων στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή. Το EUI αναφέρθηκε μόνο στην ουσία της καταγγελίας, επομένως ο Διαμεσολαβητής δεν χρειάστηκε να αποφασίσει επί της

αρμοδιότητάς του για το θέμα αυτό². Το 2004, το EUI υποστήριξε, σε γνώμη του σχετικά με μεταγενέστερη καταγγελία, ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή. Κατόπιν ενδελεχούς ανάλυσης, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ορθή την άποψη του EUI και, ως εκ τούτου, περάτωσε την έρευνα (υπόθεση 2225/2003/(ADB)PB, βλ. σύνοψή της στο κεφάλαιο 3).

Το μελλοντικό Σύνταγμα της Ευρώπης θα διευρύνει την εντολή του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, ώστε να καλύπτει όλα τα θεσμικά όργανα, τους οργανισμούς και τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράδειγμα καταγγελίας που δεν αφορά Κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΩΝΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ένας πολωνός πολίτης κατήγγειλε ότι ο Επίτροπος για την Προστασία των Πολιτικών Δικαιωμάτων της Πολωνίας δεν δέχεται καταγγελίες σε ηλεκτρονική μορφή. Η καταγγελία ήταν εκτός του πεδίου εντολής του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, καθότι ο Πολωνός Επίτροπος για την Προστασία των Πολιτικών Δικαιωμάτων δεν αποτελεί κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Επιπλέον, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν είναι ιεραρχικά ανώτερος των εθνικών διαμεσολαβητών.

Σε συνάντηση του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή με τον Επίτροπο για την Προστασία των Πολιτικών Δικαιωμάτων της Πολωνίας που πραγματοποιήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2004, ο Επίτροπος ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι όσοι καταγγέλλοντες είναι δυσαρεστημένοι από το έργο του μπορούν να απευθυνθούν στο πολωνικό κοινοβούλιο, στο οποίο ο Επίτροπος υποβάλλει την ετήσια έκθεσή του.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής σύστησε στον καταγγέλλοντα να κινηθεί αναλόγως.

Υπόθεση 3617/2004/MHZ

2.2.3 «Κακοδιοίκηση»

Ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ορίσει με σαφήνεια τι σημαίνει κακοδιοίκηση, ο Διαμεσολαβητής περιέλαβε τον εξής ορισμό στην Ετήσια Έκθεση για το 1997:

Περίπτωση κακοδιοίκησης σημειώνεται, όταν ένα δημόσιο όργανο παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με κανόνα ή αρχή που το δεσμεύει.

Το 1998, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα, με το οποίο χαιρέτιζε τον ορισμό αυτό. Κατά τη διάρκεια του 1999, από την αλληλογραφία μεταξύ του Διαμεσολαβητή και της Επιτροπής κατέστη σαφές ότι και η Επιτροπή συμφωνεί με τον εν λόγω ορισμό.

Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, η διακήρυξη του οποίου έλαβε χώρα τον Δεκέμβριο του 2000, περιλαμβάνει το δικαίωμα χρηστής διοίκησης στα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 41). Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, κακοδιοίκηση και χρηστή διοίκηση αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Στις 6 Σεπτεμβρίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε έναν κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, που πρέπει να τηρείται από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από τις διοικήσεις και τους υπαλλήλους τους, στις σχέσεις τους με το κοινό. Ο κώδικας λαμβάνει υπόψη τις αρχές του ευρωπαϊκού διοικητικού δικαίου

²

Υπόθεση 659/2000, Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 2000, σ. 99.

που περιλαμβάνονται στη νομολογία των ευρωπαϊκών δικαστηρίων και αντλεί στοιχεία από εθνικούς νόμους. Το Κοινοβούλιο κάλεσε και τον Διαμεσολαβητή να εφαρμόζει τον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς. Ως εκ τούτου, κατά την εξέταση των καταγγελιών και τη διενέργεια αυτεπάγγελτων ερευνών, ο Διαμεσολαβητής λαμβάνει υπόψη τους κανόνες και τις αρχές που περιλαμβάνονται στον εν λόγω κώδικα.

Παραδείγματα καταγγελιών που δεν αφορούν πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης

ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ομάδα καταγγελλόντων δημοσίευσε ανοικτή επιστολή προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή στην εφημερίδα El Triangle, που εκδίδεται στη Βαρκελώνη. Στην επιστολή τους αυτή, κατήγγειλαν ότι υφίστανται διάκριση, καθώς το Σύνταγμα της Ευρώπης δεν αναγνωρίζει την καταλανική γλώσσα ως επίσημη. Παρουσίασαν επιχειρήματα σχετικά με τη σημασία της καταλανικής γλώσσας και τον μεγάλο αριθμό ατόμων που τη χρησιμοποιούν στην Ευρώπη.

Καθώς η καταγγελία αφορούσε πρόταση τροποποίησης των Συνθηκών, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν αφορούσε πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης και ότι, ως εκ τούτου, η υπόθεση δεν ενέπιπτε στο πεδίο της εντολής του. Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προκειμένου να εξεταστεί ως αναφορά.

Υπόθεση 2881/2004/JMA

ΑΡΝΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Τον Απρίλιο του 2004, υποβλήθηκε στον Διαμεσολαβητή καταγγελία σχετικά με την άρνηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) να παράσχει πληροφορίες σχετικά με το εάν είχε παρέμβει στις αγορές, προκειμένου να μετριάσει την πτώση της αξίας του αμερικανικού δολαρίου και την άνοδο του ευρώ.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η καταγγελία ήταν μη παραδεκτή, καθώς δεν ήταν σαφής η ακριβής κατηγορία που διατύπωνε ο καταγγέλλων. Δεν ήταν σαφές εάν η ουσία της καταγγελίας ήταν το εάν (i) η ΕΚΤ δεν είχε εξηγήσει γιατί αρνήθηκε να παράσχει στον καταγγέλλοντα τις πληροφορίες και έτσι ο καταγγέλλων δεν μπορούσε να κατανοήσει τους λόγους της άρνησης της ΕΚΤ, ή το εάν (ii) είχε κατανοήσει τους λόγους της ΕΚΤ και τους θεωρούσε λανθασμένους. Ο Διαμεσολαβητής εξήγησε στον καταγγέλλοντα ότι στην πρώτη περίπτωση θα κινούσε τις διαδικασίες έρευνας, αλλά, στη δεύτερη περίπτωση, αυτό που θα κατήγγειλε ουσιαστικά ο καταγγέλλων θα ήταν οι πολιτικές της ΕΚΤ σε σχέση με τη λειτουργία της αγοράς, στο πλαίσιο της επιτέλεσης των βασικών καθηκόντων του Ευρωπαϊκού Συστήματος των Κεντρικών Τραπεζών, και ως εκ τούτου, η καταγγελία του δεν θα αφορούσε πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης.

Τον Οκτώβριο του 2004, ο καταγγέλλων αποσαφήνισε ότι κατήγγειλε το γεγονός ότι η ΕΚΤ δεν είχε εξηγήσει τους λόγους της άρνησής της, και έτσι δεν μπορούσε ο ίδιος να κατανοήσει γιατί η ΕΚΤ είχε αρνηθεί να παράσχει τις πληροφορίες που είχε ζητήσει. Καθώς ο ισχυρισμός αυτός, όπως αποσαφηνίστηκε, αφορούσε πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής κίνησε διαδικασία έρευνας της υπόθεσης.

Υποθέσεις 1106/2004/TN και 3054/2004/TN

2.3 ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Μια καταγγελία που εμπίπτει στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή πρέπει να πληροί και άλλα κριτήρια παραδεκτού, πριν ο Διαμεσολαβητής διενεργήσει έρευνα. Τα κριτήρια, όπως τα ορίζει το καθεστώς, είναι τα εξής:

- 1 η ταυτότητα του συντάκτη και το αντικείμενο της καταγγελίας πρέπει να προσδιορίζονται (άρθρο 2, παράγραφος 3, του καθεστώτος)
- 2 ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να παρέμβει σε υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των δικαστηρίων ούτε να αμφισβητήσει την ορθότητα δικαστικής απόφασης (άρθρο 1, παράγραφος 3)
- 3 η καταγγελία πρέπει να υποβάλλεται εντός δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία τα γεγονότα στα οποία βασίζεται περιήλθαν στη γνώση του καταγγέλλοντα (άρθρο 2, παράγραφος 4)
- 4 των καταγγελιών πρέπει να έχουν προηγηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό (άρθρο 2, παράγραφος 4)
- 5 σε περίπτωση καταγγελιών που αφορούν εργασιακές σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των υπαλλήλων ή του λοιπού προσωπικού τους, πριν υποβληθεί η καταγγελία, θα πρέπει να έχουν εξαντληθεί οι δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών διαβημάτων και προσφυγών (άρθρο 2, παράγραφος 8).

Παράδειγμα καταγγελίας της οποίας δεν είχαν προηγηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΠΑΡΑΤΥΠΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΕ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έλαβε μια καταγγελία για παράτυπες πρακτικές σε μια Υπηρεσία της ΕΕ. Ο καταγγέλλων εργάζεται για την εν λόγω Υπηρεσία.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι τα κατάλληλα διοικητικά διαβήματα στα οποία έπρεπε να προβεί ο καταγγέλλων ήταν τα προβλεπόμενα στα άρθρα 22α και 22β του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Μαΐου 2004. Οι διατάξεις αφορούν την γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικά με πιθανή παράνομη δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης απάτης ή δωροδοκίας, επιζήμιας για τα συμφέροντα των Κοινοτήτων, ή συμπεριφοράς που αφορά την εκπλήρωση των επαγγελματικών καθηκόντων και που ενδεχομένως συνιστά σοβαρή παράβαση των υποχρεώσεων των υπαλλήλων των Κοινοτήτων. Μεταξύ άλλων, σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, ο υπάλληλος οφείλει να ενημερώνει τους ανωτέρους του ή την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).

Καθώς ο καταγγέλλων είχε ήδη επικοινωνήσει με την OLAF, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 22β παράγραφος 1, στοιχείο β, θα έπρεπε να δοθεί χρόνος στην OLAF, για να εξετάσει τα ζητήματα που είχαν τεθεί, και τον κάλεσε να επικοινωνήσει με αυτή για να ζητήσει πληροφορίες σχετικά με το χρονικό διάστημα που έχει ορίσει η υπηρεσία για την ανάληψη κατάλληλης δράσης.

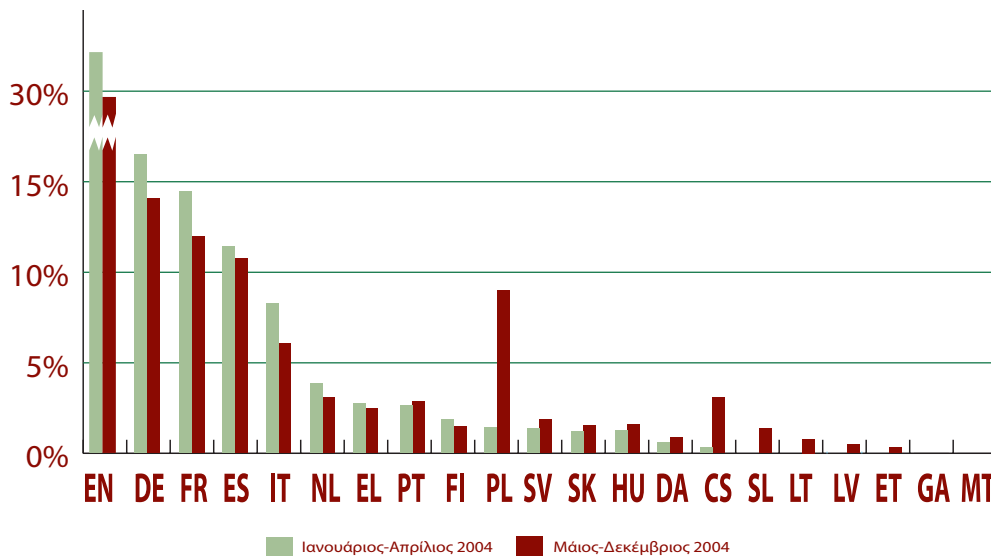
(Εμπιστευτική υπόθεση)

Το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής «διεξάγει τις έρευνες που κρίνει δικαιολογημένες». Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να μην υπάρχουν επαρκείς λόγοι, για να προβεί ο Διαμεσολαβητής στη διεξαγωγή έρευνας, ακόμη και εάν η καταγγελία είναι παραδεκτή. Παραδείγματος χάρη, εάν μια καταγγελία έχει ήδη εξεταστεί ως αναφορά από την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής κανονικά θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να διενεργήσει έρευνα, εκτός εάν υποβληθούν νέα στοιχεία.

2.4 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΣΤΗΚΑΝ ΤΟ 2004

Κατά τη διάρκεια του 2004, ο Διαμεσολαβητής έλαβε 3.726 νέες καταγγελίες, αριθμός που συνιστά αύξηση κατά 53% σε σχέση με το 2003. Από αυτό το 53% της συνολικής αύξησης, το 51% (657 καταγγελίες) είναι καταγγελίες από τα δέκα νέα κράτη μέλη που εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004. Το υπόλοιπο 49% οφείλεται στην αύξηση των καταγγελιών που υποβλήθηκαν από τα 15 παλαιά κράτη μέλη και από άλλες χώρες. Από το 2003 μεταφέρθηκαν συνολικά 310 καταγγελίες και τέσσερις αυτεπάγγελτες έρευνες.

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται η γλωσσική επίπτωση της διεύρυνσης, μέσω της σύγκρισης της ταξινόμησης των καταγγελιών ανά γλώσσα, πριν και μετά την 1η Μαΐου 2004.

Εξ αυτών, 3.536 υποβλήθηκαν απευθείας από μεμονωμένους πολίτες και 190 προήλθαν από συλλόγους ή εταιρείες. Ο Διαμεσολαβητής κίνησε ακόμη οκτώ αυτεπάγγελτες έρευνες.

Κατά το 2004, η διαδικασία εξέτασης των καταγγελιών για το κατά πόσον αυτές εμπίπτουν εντός του πεδίου εντολής του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, πληρούν τα κριτήρια περί παραδεκτού και δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας έρευνας, ολοκληρώθηκε στο 95% των υποθέσεων. Το 25% των καταγγελιών που εξετάστηκαν κρίθηκε ότι βρίσκονταν εντός του πεδίου εντολής του Διαμεσολαβητή. Εξ αυτών, 490 πληρούσαν τα κριτήρια παραδεκτού, όμως 147 δεν δικαιολογούσαν την κίνηση διαδικασίας έρευνας. Συνεπώς, η διεξαγωγή έρευνας άρχισε σε 343 υποθέσεις.

Οι περισσότερες από τις καταγγελίες που οδήγησαν σε διεξαγωγή έρευνας αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (69%). Καθώς η Επιτροπή είναι το κύριο κοινοτικό θεσμικό όργανο που λαμβάνει αποφάσεις με άμεσο αντίκτυπο στους πολίτες, είναι φυσιολογικό να αποτελεί επίσης βασικό στόχο των καταγγελιών των πολιτών. Υποβλήθηκαν 58 καταγγελίες κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO), 48 κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 22 κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι κυριότερες μορφές κακοδιοίκησης που καταγγέλλθηκαν αφορούσαν την έλλειψη διαφάνειας, και πιο συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, περιπτώσεις άρνησης παροχής πληροφοριών (127 υποθέσεις), διακρίσεις (106 υποθέσεις), καθυστερήσεις που μπορούσαν να αποφευχθούν (67 υποθέσεις), μη ικανοποιητικές διαδικασίες (52 υποθέσεις), αδικία ή κατάχρηση εξουσίας (38 υποθέσεις), παράλειψη διασφάλισης της εκπλήρωσης υποχρεώσεων, δηλαδή παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να ανταποκριθεί στο ρόλο του «θεματοφύλακα της Συνθήκης» έναντι των κρατών μελών (37 υποθέσεις), αμέλεια (33 υποθέσεις) και νομικό σφάλμα (26 υποθέσεις).

2.5 ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Εάν μια καταγγελία βρίσκεται εκτός του πεδίου εντολής του Διαμεσολαβητή ή δεν είναι παραδεκτή, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί πάντοτε να συμβουλευτεί τον καταγγέλλοντα να προσφύγει σε άλλη υπηρεσία που θα μπορούσε να χειριστεί την καταγγελία του, ειδικά εάν η υπόθεση αφορά το κοινοτικό δίκαιο. Όπου αυτό είναι δυνατόν, ο Διαμεσολαβητής μεταβιβάζει την καταγγελία απευθείας σε άλλη αρμόδια υπηρεσία με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντα, υπό την προϋπόθεση ότι οι λόγοι της καταγγελίας φαίνονται βάσιμοι.

Κατά τη διάρκεια του 2004, μεταβιβάστηκαν 71 καταγγελίες. Εξ αυτών, 54 μεταβιβάστηκαν σε εθνικούς ή περιφερειακούς διαμεσολαβητές, 13 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να εξεταστούν ως αναφορές και τέσσερις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Συμβουλές δόθηκαν σε 2.117 περιπτώσεις. Σε 906 εξ αυτών, δόθηκε η συμβουλή στον καταγγέλλοντα να προσφύγει σε εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή, ενώ σε 179 καταγγέλλοντες δόθηκε η συμβουλή να υποβάλουν αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σε 359 υποθέσεις, δόθηκε στους καταγγέλλοντες η συμβουλή να έλθουν σε επαφή με την Επιτροπή. Στον αριθμό αυτό περιλαμβάνονται και ορισμένες υποθέσεις, στις οποίες η καταγγελία κατά της Επιτροπής κρίθηκε μη παραδεκτή, καθώς δεν είχαν προηγηθεί τα κατάλληλα διοικητικά διαβήματα. Σε 613 υποθέσεις, δόθηκε συμβουλή στον καταγγέλλοντα να επικοινωνήσει με άλλους οργανισμούς, κυρίως με εξειδικευμένους διαμεσολαβητές ή άλλες υπηρεσίες κρατών μελών οι οποίες χειρίζονται καταγγελίες.

Παραδείγματα υποθέσεων που μεταβιβάστηκαν σε άλλο θεσμικό όργανο ή οργανισμό

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Μια κάτοικος των Κάτω Χωρών, υπήκοος άλλου κράτους μέλους, ισχυρίστηκε ότι η ολλανδική αστυνομία δεν είχε ερευνήσει καταλλήλως τη σεξουαλική κακοποίηση του τετράχρονου παιδιού της.

Αφού επικοινωνήσει με την καταγγέλλουσα, προκειμένου να λάβει τη συναίνεσή της για τη μεταβίβαση της καταγγελίας της, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής μεταβίβασε την υπόθεση στον Διαμεσολαβητή της Ολλανδίας.

(Εμπιστευτική υπόθεση)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έλαβε μια καταγγελία κατά της βρετανικής υπηρεσίας ασφαλείας που διενεργεί τον έλεγχο διαβατηρίων στο Calais. Στους γονείς των καταγγελλόντων, τανζανούς πολίτες που διαμένουν νομίμως στο Βέλγιο, απαγορεύτηκε η είσοδος στο Ηνωμένο Βασίλειο, επειδή δεν είχαν θεώρηση. Οι καταγγέλλοντες διαμαρτυρήθηκαν για τη μεταχείριση τους από την υπηρεσία ασφαλείας και για το γεγονός ότι απαγορεύτηκε σε τανζανούς πολίτες που διέμεναν στο Βέλγιο και διέθεταν βελγικές ταυτότητες να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός της ΕΕ.

Υποστήριξαν ότι θα έπρεπε να τους ζητηθεί επίσημα συγγνώμη, ότι οι κάτοικοι Βελγίου που δεν είναι ευρωπαίοι πολίτες θα έπρεπε να έχουν το δικαίωμα να κυκλοφορούν ελεύθερα εντός της ΕΕ χωρίς εμπόδια και ότι πρέπει να συγκροτηθεί μια ευρωπαϊκή υπηρεσία για τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας εντός της ΕΕ των ατόμων που κατέχουν ταυτότητα κράτους μέλους.

Σε ό,τι αφορά την καταγγελία κατά της βρετανικής υπηρεσίας ασφαλείας, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής συμβούλεψε τους καταγγέλλοντες να κινήσουν τη διαδικασία καταγγελίας που προβλέπεται στο αρμόδιο βρετανικό υπουργείο και να προσφύγουν στον βρετανό Κοινοβουλευτικό Διαμεσολαβητή, εάν με τη διαδικασία καταγγελίας δεν ικανοποιηθεί το αίτημά τους.

Σε ό,τι αφορά τα γενικότερα αιτήματα των καταγγελλόντων σχετικά με την κυκλοφορία εντός της ΕΕ, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής μεταβίβασε την καταγγελία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προκειμένου να εξεταστεί ως αναφορά.

Υπόθεση 3300/2004/AU

2.6 ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Όλες οι καταγγελίες που αποστέλλονται στον Διαμεσολαβητή καταχωρίζονται και βεβαιώνεται η παραλαβή τους, συνήθως εντός μιας εβδομάδας από αυτή. Με την επιστολή βεβαίωσης της παραλαβής ενημερώνεται ο καταγγέλλων σχετικά με τη διαδικασία εξέτασης της καταγγελίας του και του γνωστοποιείται το όνομα και ο αριθμός τηλεφώνου του υπαλλήλου που τη χειρίζεται. Η καταγγελία αναλύεται, προκειμένου να καθοριστεί εάν πρέπει να κινηθεί η διαδικασία της έρευνας, και ο καταγγέλλων ενημερώνεται για το αποτέλεσμα της ανάλυσης, συνήθως εντός ενός μήνα.

Εάν δεν κινηθεί η διαδικασία έρευνας, ο καταγγέλλων ενημερώνεται για τους λόγους για τους οποίους συμβαίνει αυτό. Στις περιπτώσεις όπου είναι δυνατόν, η καταγγελία μεταβιβάζεται σε άλλη συναφή υπηρεσία ή δίνονται στον καταγγέλλοντα κατάλληλες συμβουλές σχετικά με την αρμόδια υπηρεσία στην οποία θα μπορούσε να προσφύγει.

2.6.1 Έναρξη της διαδικασίας έρευνας

Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής ξεκινά την έρευνα διαβιβάζοντας την καταγγελία στο εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό και καλώντας το να του αποστείλει σχετική γνώμη, συνήθως εντός τριών ημερολογιακών μηνών.

Τον Μάιο του 2004, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να κάνουν δεκτή μια μείωση του χρονικού ορίου σε δύο μήνες για καταγγελίες που αφορούν την άρνηση πρόσβασης σε έγγραφα. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι είναι σημαντικό οι πολίτες να έχουν πρόσβαση στα έγγραφα όσο το δυνατόν ταχύτερα και ότι η διαδικασία αίτησης σε δύο φάσεις σύμφωνα με τον κανονισμό 1049/2001³ δίνει στα θεσμικά όργανα την ευκαιρία να εξετάσουν εις βάθος τα νομικά και πραγματικά ζητήματα, πριν υποβληθεί καταγγελία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή αποδέχτηκαν την πρόταση, όχι όμως και το Συμβούλιο. Το Συμβούλιο δεσμεύτηκε, ωστόσο, να συνεχίσει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια να απαντά όσο το δυνατόν συντομότερα.

³

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

2.6.2 Δίκαιη διαδικασία

Σύμφωνα με την αρχή της δίκαιης διαδικασίας, η απόφαση του Διαμεσολαβητή επί μιας καταγγελίας δεν πρέπει να λαμβάνει υπόψη πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε έγγραφα που κατατίθενται είτε από τον καταγγέλλοντα είτε από το κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό, εάν το άλλο εμπλεκόμενο μέρος δεν έχει τη δυνατότητα να δει τα έγγραφα αυτά και να διατυπώσει την άποψή του σχετικά.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής διαβιβάζει τη γνώμη του κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού στον καταγγέλλοντα, καλώντας τον να υποβάλει τις παρατηρήσεις του. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται εάν διενεργηθούν περαιτέρω έρευνες σχετικά με την καταγγελία.

Ούτε η Συνθήκη ούτε το καθεστώς προβλέπουν τη δυνατότητα έφεσης ή άσκησης άλλων μέσων προσβολής των αποφάσεων του Διαμεσολαβητή σχετικά με το χειρισμό ή την έκβαση μιας καταγγελίας. Ωστόσο, όπως ισχύει και για όλα τα άλλα κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οργανισμούς, κατά του Διαμεσολαβητή μπορούν να γίνουν προσφυγές για αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 288 της Συνθήκης ΕΚ. Το 2004, το Δικαστήριο έκρινε ότι είναι δυνατόν κατ' αρχήν να ασκηθούν προσφυγές για αποζημίωση κατά του Διαμεσολαβητή σε περίπτωση που φέρεται να ευθύνεται για εσφαλμένο χειρισμό καταγγελίας. Επί της ουσίας της υπόθεσης, το Δικαστήριο επιβεβαίωσε την απόφαση του Πρωτοδικείου, ότι ο Διαμεσολαβητής δεν είχε παραβεί τα καθήκοντά του. (Υπόθεση C-234/02 P, Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά Frank Lamberts, απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2004).

2.6.3 Εξέταση εγγράφων και ακρόαση μαρτύρων

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή ορίζει ότι τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί υποχρεούνται να παρέχουν στον Διαμεσολαβητή τις πληροφορίες που τους ζητεί και να του επιτρέπουν την πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα. Μπορούν να αρνηθούν μόνο για λόγους απορρήτου δεόντως αιτιολογημένους.

Χάρη στην εξουσία του να εξετάζει έγγραφα, ο Διαμεσολαβητής δύναται να επαληθεύει την πληρότητα και την ορθότητα των πληροφοριών που παρέχονται από το εμπλεκόμενο κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Το γεγονός αυτό προσφέρει, συνεπώς, τη σημαντική εγγύηση στους καταγγέλλοντες και τους πολίτες ότι ο Διαμεσολαβητής δύναται να διενεργεί πλήρεις και ενδελεχείς έρευνες.

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του καθεστώτος ορίζει επίσης ότι οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών υποχρεούνται να καταθέτουν ως μάρτυρες, εάν τους το ζητήσει ο Διαμεσολαβητής. Ομιλούν εξ ονόματος και βάσει οδηγιών των διοικήσεων στις οποίες υπάγονται, και συνεχίζουν να δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

Κατά τη διάρκεια του 2004, η εξουσία του Διαμεσολαβητή να εξετάζει έγγραφα των θεσμικών οργάνων ασκήθηκε σε δύο υποθέσεις, ενώ δεν ασκήθηκε η εξουσία του να διενεργεί ακροάσεις μαρτύρων.

2.6.4 Ανοικτή Διαδικασία

Για τις καταγγελίες προς τον Διαμεσολαβητή υπάρχει δημοσιότητα εκτός εάν ο καταγγέλλων ζητήσει εμπιστευτικότητα.

Το άρθρο 13 των εκτελεστικών διατάξεων προβλέπει ότι ο καταγγέλλων έχει πρόσβαση στο φάκελο που τηρεί ο Διαμεσολαβητής σχετικά με την καταγγελία του. Το άρθρο 14 προβλέπει τη δημόσια πρόσβαση στα έγγραφα του Διαμεσολαβητή, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και

περιορισμούς που ορίζονται από τον κανονισμό 1049/2001. Ωστόσο, σε περιπτώσεις που ο Διαμεσολαβητής εξετάζει το φάκελο του εμπλεκόμενου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού, ή συγκεντρώνει στοιχεία από μάρτυρα, ούτε ο καταγγέλλων ούτε το κοινό έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικά έγγραφα ή εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνονται ως αποτέλεσμα της εξέτασης ή της ακρόασης (άρθρο 13 παράγραφος 3 και άρθρο 14 παράγραφος 2). Η εξαίρεση αυτή ισχύει προκειμένου να διευκολυνθεί ο Διαμεσολαβητής στην άσκηση των εξουσιών έρευνας που κατέχει.

Σε συνάντηση με την κ. Loyola De PALACIO, αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στις 31 Μαρτίου 2004, ο Διαμεσολαβητής εξήγησε ότι στις έρευνές του δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη έγγραφα που παρέχει κάποιο κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός για να αντικρούσει έναν ισχυρισμό κακοδιοίκησης, εάν ο καταγγέλλων δεν έχει τη δυνατότητα να δει τα εν λόγω έγγραφα και να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επ' αυτών. Εάν ένα θεσμικό όργανο ή οργανισμός κατέχει εμπιστευτικά έγγραφα τα οποία θεωρεί ότι στηρίζουν τη θέση του, πρέπει να υποβάλει μια μη εμπιστευτική περίληψη των σχετικών σημείων στη γνώμη του. Εάν ο Διαμεσολαβητής κρίνει πως είναι χρήσιμο, μπορεί να εξετάζει τα εμπιστευτικά έγγραφα, προκειμένου να διαπιστώσει την πληρότητα και την ακρίβεια της μη εμπιστευτικής περίληψης.

2.7 ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Κατά τη διάρκεια μιας έρευνας, ο καταγγέλλων ενημερώνεται για κάθε νέα ενέργεια που πραγματοποιείται. Όταν ο Διαμεσολαβητής αποφασίσει να περατώσει την έρευνα, ενημερώνει τον καταγγέλλοντα για τα αποτελέσματά της και τα συμπεράσματά του. Η απόφαση του Διαμεσολαβητή δεν δημιουργεί έννομα δικαιώματα ή υποχρεώσεις ούτε για τον καταγγέλλοντα ούτε για το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό.

Το 2004, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε 251 έρευνες. Εξ αυτών, 247 ήταν έρευνες για καταγγελίες και τέσσερις αυτεπάγγελτες έρευνες.

Εάν μια έρευνα αφορά περισσότερους από έναν ισχυρισμούς ή καταγγελίες, το πόρισμα για καθέναν ή καθεμία εξ αυτών μπορεί να είναι διαφορετικό.

2.7.1 Υποθέσεις όπου δεν στοιχειοθετείται κακοδιοίκηση

Το 2004, περατώθηκαν 113 υποθέσεις στις οποίες κρίθηκε ότι δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση. Αυτό δεν συνιστά απαραίτητως αρνητικό αποτέλεσμα για τον καταγγέλλοντα, ο οποίος τουλάχιστον έχει την ικανοποίηση ότι λαμβάνει μια πλήρη εξήγηση από το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό σχετικά με τις ενέργειές του. Επιπλέον, ακόμα και εάν ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δεν στοιχειοθετείται κακοδιοίκηση, μπορεί να συστήσει στο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό να βελτιώσει την ποιότητα της διοίκησής του στο μέλλον. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει συμπληρωματική παρατήρηση.

2.7.2 Υποθέσεις που διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο και διακανονισμοί σε φιλική βάση

Όποτε είναι δυνατόν, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να οδηγήσει σε διακανονισμό σε φιλική βάση, που να ικανοποιεί τόσο τον καταγγέλλοντα, όσο και το θεσμικό όργανο, το οποίο αφορά η καταγγελία. Η συνεργασία των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών είναι

απαραίτητη για την επίτευξη τέτοιων αποτελεσμάτων, τα οποία συντείνουν στη ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των πολιτών και μπορούν να αποτρέψουν δαπανηρές και χρονοβόρες δικαστικές διενέξεις.

Στη διάρκεια του 2004, 65 υποθέσεις διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό, κατόπιν υποβολής καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή. Εξ αυτών, 46 ήταν υποθέσεις στις οποίες η παρέμβαση του Διαμεσολαβητή είχε ως αποτέλεσμα να δοθεί ταχεία απάντηση σε αναπάντητη αλληλογραφία (βλέπε ετήσια έκθεση 1998, ενότητα 2.9 για περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τη διαδικασία που ακολουθείται σε αυτές τις περιπτώσεις).

Εάν από μια έρευνα προκύψει ότι υπήρξε κρούσμα κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής πάντοτε προσπαθεί να επιτύχει διακανονισμό σε φιλική βάση, όπου αυτό είναι δυνατόν. Το 2004, προτάθηκαν 12 διακανονισμοί σε φιλική βάση. Πέντε υποθέσεις περατώθηκαν με την επίτευξη διακανονισμού σε φιλική βάση (συμπεριλαμβανομένων και 2 περιπτώσεων όπου η πρόταση είχε κατατεθεί το 2003). Στο τέλος του 2004, τελούσαν ακόμη υπό εξέταση 11 προτάσεις για διακανονισμό σε φιλική βάση.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, η φιλική λύση μπορεί να επιτευχθεί εάν το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμός αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα. Οιαδήποτε τέτοια προσφορά γίνεται χαριστικά: δηλαδή χωρίς αναγνώριση νομικής ευθύνης και χωρίς τη δημιουργία προηγούμενου.

2.7.3 Επικριτικές παρατηρήσεις, σχέδια συστάσεων και ειδικές εκθέσεις

Εάν δεν είναι εφικτός ο διακανονισμός σε φιλική βάση ή εάν η αναζήτηση διακανονισμού σε φιλική βάση αποβαίνει ανεπιτυχής, ο Διαμεσολαβητής είτε περατώνει την εξέταση της υπόθεσης με διατύπωση επικριτικής παρατήρησης προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό είτε καταρτίζει σχέδιο σύστασης.

Στη διατύπωση επικριτικής παρατήρησης συνήθως καταλήγουν οι υποθέσεις όπου δεν είναι πλέον δυνατόν το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο να εξαλείψει το κρούσμα κακοδιοίκησης, η εν λόγω κακοδιοίκηση φαίνεται να μην έχει γενικές επιπτώσεις και δεν κρίνεται απαραίτητο να προβεί σε ενέργειες ο Διαμεσολαβητής για να δώσει συνέχεια στο θέμα. Επικριτική παρατήρηση διατυπώνεται, επίσης, εάν ο Διαμεσολαβητής θεωρήσει ότι δεν θα εξυπηρετούσε η κατάρτιση σχεδίου σύστασης ή ότι δεν προσφέρεται η υποβολή ειδικής έκθεσης σε περίπτωση που το θεσμικό όργανο ή οργανισμός αρνηθεί το σχέδιο σύστασης.

Η διατύπωση επικριτικής παρατήρησης επιβεβαιώνει στον καταγγέλλοντα ότι η καταγγελία του είναι δικαιολογημένη και επισημαίνει στο εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό τα σφάλματά του, προσφέροντάς του βοήθεια για να αποφύγει παρόμοια κρούσματα κακοδιοίκησης στο μέλλον. Το 2004, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε 36 επικριτικές παρατηρήσεις.

Απαντώντας σε πρόταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς για την πρόθεσή του να ζητεί περιοδικώς πληροφορίες για τη συνέχεια που δίνεται στις επικριτικές παρατηρήσεις. Το 2004, η Επιτροπή απάντησε σε 11 επικριτικές παρατηρήσεις. Οι απαντήσεις εξετάζονται στην επόμενη ενότητα (2.8) του παρόντος κεφαλαίου.

Σε περιπτώσεις όπου κρίνεται απαραίτητο να προβεί σε ενέργειες ο Διαμεσολαβητής για να δώσει συνέχεια στο θέμα (δηλαδή σε περιπτώσεις που το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο είναι δυνατό να εξαλείψει το κρούσμα κακοδιοίκησης ή σε ιδιαίτερα σοβαρές περιπτώσεις κακοδιοίκησης ή σε υποθέσεις με γενικές επιπτώσεις), ο Διαμεσολαβητής συντάσσει συνήθως σχέδιο σύστασης προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 6, του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή, το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός πρέπει να αποστείλει αιτιολογημένη γνώμη εντός τριμήνου. Το 2004, συντάχθηκαν 17 σχέδια συστάσεων. Επιπροσθέτως, το 2004 ελήφθησαν αποφάσεις για πέντε σχέδια συστάσεων που

είχαν συνταχθεί το 2003. Επτά υποθέσεις περατώθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους με την αποδοχή σχεδίου σύστασης από το θεσμικό όργανο. Για μία υπόθεση υποβλήθηκε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πέντε υποθέσεις περατώθηκαν για άλλους λόγους. Στα τέλη του 2004, τελούσαν ακόμη υπό εξέταση εννέα σχέδια συστάσεων.

Εάν ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός δεν ανταποκριθεί ικανοποιητικά σε ένα σχέδιο σύστασης, ο Διαμεσολαβητής δύναται να αποστείλει ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η ειδική έκθεση μπορεί να περιέχει συστάσεις. Η υποβολή ειδικής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελεί το τελευταίο ουσιαστικό μέτρο στο οποίο προβαίνει ο Διαμεσολαβητής κατά την εξέταση μιας υπόθεσης, καθότι η έγκριση ψηφίσματος και η άσκηση των εξουσιών του Κοινοβουλίου αποτελούν θέματα που εμπίπτουν στην πολιτική κρίση του ιδίου του θεσμικού οργάνου. Ο Διαμεσολαβητής φυσικά παρέχει οιοσδήποτε πληροφορίες και βοήθεια χρειαστεί ενδεχομένως το Κοινοβούλιο κατά την εξέταση της ειδικής έκθεσης. Το 2004 κατατέθηκε μια ειδική έκθεση (υπόθεση ΟΙ/2/2003- για περισσότερες λεπτομέρειες, βλέπε κατωτέρω στην επόμενη ενότητα και στο κεφάλαιο 3).

2.8 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΕΡΑΤΩΣΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΟ 2004

Οι αποφάσεις περάτωσης των υποθέσεων κανονικά δημοσιεύονται στην ιστοθέση του Διαμεσολαβητή (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) στην αγγλική και στη γλώσσα του καταγγέλλοντος.

Στο κεφάλαιο 3 παρουσιάζονται συνοπτικά 59 εκ των συνολικά 251 αποφάσεων περάτωσης υποθέσεων που ελήφθησαν το 2004. Οι περιλήψεις αντικατοπτρίζουν τόσο το φάσμα των θεμάτων και των θεσμικών οργάνων που βρέθηκαν στο επίκεντρο των ερευνών του Διαμεσολαβητή, όσο και τα διάφορα είδη πορισμάτων. Καταχωρίζονται ανά αριθμό υπόθεσης, ανά γενικό περιεχόμενο ανάλογα με τον οικείο τομέα κοινοτικής αρμοδιότητας και ανά είδος κακοδιοίκησης.

Στο υπόλοιπο της παρούσας ενότητας του κεφαλαίου 2 αναλύονται τα σημαντικότερα πορίσματα επί των νομικών και πραγματικών περιστατικών που περιέχονται στις αποφάσεις που έλαβε ο Διαμεσολαβητής το 2004. Ταξινομούνται οριζόντια βάσει του περιεχόμενου τους. Η ενότητα ολοκληρώνεται με μια εκτίμηση των σχέσεων της Επιτροπής με τον Διαμεσολαβητή και τους καταγγέλλοντες, όπως αντικατοπτρίζονται στις αποφάσεις του 2004 και στις απαντήσεις της Επιτροπής κατά τη διάρκεια του έτους σε συμπληρωματικές και επικριτικές παρατηρήσεις.

2.8.1 Πρόσβαση σε έγγραφα και προστασία δεδομένων

Ο κανονισμός σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα⁴ δίνει στους αιτούντες τη δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ δύο μέσων: μπορούν να προσβάλουν μια άρνηση πρόσβασης σε έγγραφα είτε δικαστικώς δυνάμει του άρθρου 230 ΣΕΚ, είτε μέσω καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή.

Κατά τη διάρκεια του 2004, ο Διαμεσολαβητής εξέδωσε αποφάσεις επί 11 τέτοιων καταγγελιών, εκ των οποίων εννέα αφορούσαν την Επιτροπή, μία την OLAF και μία το Συμβούλιο. Οκτώ εκ των καταγγελιών αυτών είχαν υποβληθεί από ΜΚΟ, μία από μια επαγγελματική ένωση

⁴

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, 2001 ΕΕ L 145/43.

και δύο από μεμονωμένους πολίτες. Τρεις από αυτές διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο: σε μία περίπτωση με την απάντηση στο σχετικό αίτημα (2183/2003/TN) και στις άλλες δύο περιπτώσεις μέσω της παροχής πρόσβασης στα ζητούμενα έγγραφα (220/2004/GG, 520/2004/TN). Μία περίπτωση περατώθηκε με διακανονισμό σε φιλική βάση, στο πλαίσιο του οποίου η Επιτροπή παρείχε στον καταγγέλλοντα (το αίτημα πρόσβασης του οποίου ήταν αρκετά γενικό) έναν κατάλογο εγγράφων σχετικά με τις διαπραγματεύσεις στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ). Ο καταγγέλλων έτσι έλαβε τις πληροφορίες που χρειαζόταν για να συγκεκριμενοποιήσει το αίτημά του (415/2003/TN).

Σε έξι περιπτώσεις, ο Διαμεσολαβητής δεν εντόπισε κακοδιοίκηση επειδή το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο είχε το δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση στα έγγραφά του βάσει εξαιρέσεων που περιλαμβάνονται στον κανονισμό. Τέσσερις από τις υποθέσεις αυτές αφορούσαν το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού. Στις υποθέσεις 900/2003/TN, 1286/2003/JMA και 1304/2003/PB, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να επικαλεστεί το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α πρώτη περίπτωση (διεθνείς σχέσεις), και στην υπόθεση 1044/2004/GG, την τέταρτη περίπτωση (η δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Κοινότητας ή ενός κράτους μέλους). Στην πρώτη από τις περιπτώσεις αυτές, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεν προβλέπει το ενδεχόμενο υπερισχύοντος δημόσιου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση εγγράφων και ότι, για τον λόγο αυτό, είναι εξαιρετικά σημαντικό τα θεσμικά όργανα, όταν επικαλούνται τη διάταξη αυτή, να εξηγούν τους λόγους της στάσης τους με σαφήνεια.

Ο Διαμεσολαβητής εξέδωσε δύο αποφάσεις στις οποίες υπήρχε αναφορά στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού. Η υπόθεση 2371/2003/GG αφορούσε αίτημα πρόσβασης σε μια γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας το Συμβούλιο. Ο Διαμεσολαβητής απέστειλε σχέδιο συστάσεως στο Συμβούλιο, αλλά περάτωσε την υπόθεση καταλήγοντας στο πόρισμα ότι δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση, μετά την απόφαση του Πρωτοδικείου ότι το Συμβούλιο έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση στις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του⁵. Στην υπόθεση 1481/2003/OV, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να επικαλεστεί το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση (σκοπός επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου) για την προστασία τμημάτων της έκθεσης και ότι δεν υπήρχε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για την γνωστοποίηση των τμημάτων αυτών.

Δύο από τις εν λόγω υποθέσεις οδήγησαν σε συμπληρωματικές παρατηρήσεις. Στην υπόθεση 1286/2003/JMA, ο Διαμεσολαβητής ενθάρρυνε την Επιτροπή να εξετάσει τρόπους για να καταστήσει πιο ανοικτές και διαφανείς τις διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Στην υπόθεση 1304/2003/PB, ο Διαμεσολαβητής δέχτηκε ότι η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση σε ορισμένα τμήματα μιας έκθεσης αποστολής του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι στο μέλλον θα ήταν χρήσιμο να καταχωρίζονται οι μη εμπιστευτικές πληροφορίες χωριστά από τις εμπιστευτικές, με όσο το δυνατόν πιο πρακτικό τρόπο, με στόχο την απλούστευση της εκχώρησης μερικής πρόσβασης. Στη συνέχεια, η Επιτροπή παρείχε περισσότερες πληροφορίες στον Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχετικές πρακτικές του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων.

Επικριτική παρατήρηση εκδόθηκε στην υπόθεση 1874/2003/GG, όπου η Επιτροπή επικαλέστηκε τόσο το άρθρο, 4 παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ιδιωτική ζωή και ακεραιότητα του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων) όσο και το άρθρο 4, παράγραφος 3 (το οποίο έχει στόχο να προσφέρει στα θεσμικά όργανα ένα περιθώριο για να εξετάσουν την υπόθεση) για να δικαιολογήσει την άρνησή της να επιτρέψει την πρόσβαση σε μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που ανταλλάγησαν μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και μελών του προσωπικού δύο οργανισμών που ασχολούνταν με τη διαχείριση μιας σύμβασης για λογαριασμό της Επιτροπής. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το γεγονός και μόνο ότι ένα έγγραφο περιλαμβάνει απόψεις για εσωτερική χρήση δεν αρκεί για να αποδειχτεί ότι η γνωστοποίησή του θα προκαλέσει σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις,

5

Υπόθεση T-84/03, *Turco* κατά Συμβουλίου, απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2004.

δεδομένου ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, προβλέπει ότι τα εν λόγω έγγραφα είναι κατ' αρχήν προσβάσιμα. Στην απόφαση επισημαίνεται ότι η επιχειρηματολογία της Επιτροπής ήταν αντιφατική, καθώς επικαλείτο το άρθρο 4, παράγραφος 3, με τον ισχυρισμό ότι η ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το προσωπικό των δύο οργανισμών ισοδυναμούσε με ανταλλαγή εσωτερικών μηνυμάτων χωρίς να έχει υποστηρίξει ότι πρέπει να απαγορευτεί η πρόσβαση σε μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που έχουν γραφτεί από το προσωπικό της για την προστασία των ονομάτων τους.

Θέματα προστασίας δεδομένων προέκυψαν επίσης και σε δύο άλλες υποθέσεις. Στην υπόθεση 821/2003/JMA, ο καταγγέλλων αμφισβήτησε, για γενικότερους λόγους αρχής, την άρνηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να παράσχει έναν κατάλογο των ατόμων που επιλέγονται για περιόδους άσκησης. Το Κοινοβούλιο, για να δικαιολογήσει την άρνησή του, επικαλέστηκε λόγους σχετικούς με την προστασία δεδομένων. Ο Διαμεσολαβητής υποστήριξε ότι το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να αποφασίσει ότι τα ονόματα των ατόμων στα οποία γίνεται προσφορά θέσης ασκούμενου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα οποία την αποδέχονται πρέπει να δημοσιοποιούνται και να ενημερώνονται οι υποψήφιοι ασκούμενοι σχετικά. Ωστόσο, οι υφιστάμενοι κανόνες του Κοινοβουλίου σχετικά με τις περιόδους άσκησης δεν περιλαμβάνουν τέτοια διάταξη. Ο Διαμεσολαβητής, για τον λόγο αυτό, πρότεινε στο Κοινοβούλιο να εξετάσει το ενδεχόμενο αναθεώρησης των κανόνων αυτών, προκειμένου να καταστεί σαφές ότι ο κατάλογος των ονομάτων των ατόμων που δέχονται την προσφορά θέσης ασκούμενου θα αποτελεί δημόσιο έγγραφο.

Στην υπόθεση 2046/2003/GG, το Συμβούλιο αρνήθηκε να επιτρέψει στην μικτή επιτροπή του, η οποία αποτελείται από εκπροσώπους της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και της επιτροπής προσωπικού, να δει τα προσωπικά αρχεία των ατόμων των οποίων οι αιτήσεις πρόωρης συνταξιοδότησης είχαν γίνει δεκτές. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι παρότι η γνωστοποίηση προσωπικών δεδομένων μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 45/2001⁶, τα εμπόδια στην εν λόγω γνωστοποίηση είχαν τεθεί από το ίδιο το Συμβούλιο, το οποίο δεν είχε ενημερώσει τους αιτούντες ότι τα προσωπικά τους δεδομένα θα μπορούσαν να υποβληθούν στη μικτή επιτροπή. Για τον λόγο αυτό, απεστάλη επικριτική παρατήρηση για την παράλειψη ορθής συνεννόησης με τη μικτή επιτροπή σχετικά με τις αιτήσεις πρόωρης συνταξιοδότησης.

2.8.2 Η Επιτροπή ως «θεματοφύλακας της Συνθήκης»

Το κράτος δικαίου αποτελεί μια από τις θεμελιώδεις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένα από τα πιο σημαντικά καθήκοντα της Επιτροπής είναι να λειτουργεί ως «θεματοφύλακας της Συνθήκης»⁷. Η Επιτροπή δύναται να ενεργεί ιδία πρωτοβουλία, βάσει καταγγελιών ή κατόπιν αιτημάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εξέταση αναφορών. Το άρθρο 226 της Συνθήκης θεσπίζει μια γενική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή μπορεί να ερευνά και να φέρει ενώπιον του Δικαστηρίου περιπτώσεις πιθανής παραβίασης της κοινοτικής νομοθεσίας από τα κράτη μέλη. Υπάρχουν διάφορες διαδικασίες για συγκεκριμένους τομείς, όπως οι κρατικές ενισχύσεις και το δικαίο του ανταγωνισμού.

Στο κεφάλαιο 3, παρατίθενται περιλήψεις εννέα αποφάσεων που δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο ο Διαμεσολαβητής χειρίζεται τις καταγγελίες κατά του «θεματοφύλακα της Συνθήκης».

⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ 2001 L8/1.

⁷ Το άρθρο 211 ΣΕΚ ορίζει ότι η Επιτροπή οφείλει να «μεριμνά για την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης καθώς και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα όργανα». Τη σημασία του ρόλου αυτού επιβεβαιώνει το Σύνταγμα της Ευρώπης στο άρθρο I-26.

Τα βασικά ζητήματα που εξετάζονται είναι ισχυρισμοί για μη καταχώριση καταγγελιών, αδικαιολόγητες καθυστερήσεις και πλημμελής έρευνα.

Σε δύο υποθέσεις (2007/2002/ADB και 701/2003/IP), ο Διαμεσολαβητής προέβη σε επικριτικές παρατηρήσεις σχετικά με την μη καταχώριση καταγγελιών. Η Επιτροπή απάντησε στη δεύτερη απόφαση, υποσχόμενη ότι θα απαντά με σαφέστερο τρόπο στις επιστολές καταγγελίας παραβιάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού από τα κράτη μέλη και ότι θα αιτιολογεί τις περιπτώσεις όπου η αλληλογραφία δεν καταχωρίζεται ως καταγγελία. Στην υπόθεση 1769/2002/ELB, η Επιτροπή έλαβε ένα σχέδιο συστάσεως, σύμφωνα με το οποίο θα πρέπει να καταχωρίσει μια επιστολή ως καταγγελία και να τη χειριστεί σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου⁸.

Σε δύο υποθέσεις (2333/2003/GG και 2185/2002/IP), ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επικριτικές παρατηρήσεις σχετικά με αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στο χειρισμό καταγγελιών. Σχέδιο συστάσεως απεστάλη στη υπόθεση 1963/2002/IP, όπου η Επιτροπή δεν είχε παράσχει ικανοποιητική εξήγηση σχετικά με τους λόγους που δεν μπόρεσε να αποφασίσει για μια υπόθεση επί σχεδόν επτάμισι χρόνια. Η Επιτροπή υποσχέθηκε να λάβει την τελική της απόφαση τον Μάρτιο του 2004.

Σε τρεις υποθέσεις καταγγελιών για πλημμελή έρευνα δεν στοιχειοθετήθηκε κακοδιοίκηση (841/2003/OV, 849/2003/JMA και 480/2004/TN). Στην υπόθεση 841/2003/OV είχε υπάρξει, ουσιαστικά, παρεξήγηση σχετικά με το πεδίο της έρευνας της Επιτροπής και ο καταγγέλλων ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή που αποσαφήνισε την κατάσταση. Στην υπόθεση 480/2004/TN, ο Διαμεσολαβητής προέβη σε συμπληρωματική παρατήρηση για να ενθαρρύνει την Επιτροπή να εξηγεί στο μέλλον τους λόγους περάτωσης των καταγγελιών του άρθρου 226 με όσο το δυνατόν πιο κατανοητό και ευθύ τρόπο γίνεται. Στην υπόθεση 849/2003/JMA, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε δώσει στον καταγγέλλοντα εύλογη αιτιολόγηση επί της ουσίας της απόφασής της. Η Επιτροπή ζήτησε, επίσης, συγγνώμη στον καταγγέλλοντα που δεν του παρείχε την ευκαιρία να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι δεν είχε υπάρξει παραβίαση.

Η απόφαση επί της υπόθεσης 480/2004/TN αφορούσε ένα ζήτημα γενικής σημασίας για τη διαδικασία του άρθρου 226. Ένας από τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος στην καταγγελία του προς την Επιτροπή ήταν ότι ένα κράτος μέλος δεν είχε εφαρμόσει σωστά την οδηγία για τα κεκτημένα δικαιώματα λόγω μιας απόφασης εθνικού δικαστηρίου. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε εύλογη δικαιολογία για την απόφασή της να μην προχωρήσει σε διαδικασία επί παραβάσει, δεδομένης της θεμελιώδους αρχής της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας: εάν προσφύγει κανείς σε εθνικό δικαστήριο ισχυριζόμενος ότι οι εθνικές αρχές δεν συμμορφώνονται προς το κοινοτικό δίκαιο, τότε το κατάλληλο ένδικο μέσο κατά μιας μη ικανοποιητικής απόφασης είναι η χρήση των διαθέσιμων διαδικασιών έφεσης σε ανώτερο δικαστήριο.

2.8.3 Συμβάσεις και επιδοτήσεις

Τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί χρησιμοποιούν συμβάσεις αφενός για την απόκτηση των αγαθών και των υπηρεσιών που χρειάζονται για να φέρουν εις πέρας τις λειτουργίες τους, αφετέρου ως μέσο διαχείρισης των επιδοτήσεων και επιχορηγήσεων που διατίθενται στο πλαίσιο διαφόρων προγραμμάτων.

Ο Διαμεσολαβητής λαμβάνει και εξετάζει καταγγελίες σε σχέση τόσο με την ανάθεση συμβάσεων όσο και με τη διαχείρισή τους. Ωστόσο, σε περίπτωση που προκύπτει θέμα παραβίασης σύμβασης, ο Διαμεσολαβητής ερευνά μόνο αφενός το κατά πόσο τα κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οργανισμοί παρείχαν συνεκτική και εύλογη ερμηνεία της νομικής βάσης των ενεργειών τους, αφετέρου το λόγο για τον οποίο αυτά θεωρούν ότι η άποψή τους για τη συμβατική θέση είναι δικαιολογημένη.

Στο κεφάλαιο 3 παρατίθενται περιλήψεις εννέα αποφάσεων που παρουσιάζουν το έργο του Διαμεσολαβητή σε σχέση με καταγγελίες που αφορούν συμβάσεις και επιδοτήσεις. Τα βασικά θέματα που προέκυψαν ήταν προσυμβατικές διαδικασίες, αδικίες κατά την εξέταση υποψιών για εταιρείες και καθυστέρηση πληρωμών.

Σε ό,τι αφορά τις προσυμβατικές διαδικασίες, στην υπόθεση 1878/2002/GG ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε δώσει σε μια μικρή εταιρεία επαρκή χρόνο για να καταρτίσει μια πρόταση για ένα έργο έρευνας και ανάπτυξης. Η Επιτροπή έκανε δεκτό το σχέδιο συστάσεως, με οποίο καλείτο να καταβάλει χαριστική αποζημίωση. Στην υπόθεση 1986/2002/OV, ωστόσο, η Επιτροπή απέρριψε το σχέδιο συστάσεως στο οποίο καλείτο να προβεί σε εύλογη προσφορά προς τον καταγγέλλοντα, στον οποίο δεν είχε καταστήσει σαφές ότι δεν θα του ανατίθετο σύμβαση. Στην υπόθεση 221/2004/GG, η Επιτροπή είχε παρερμηνεύσει μια ταχυδρομική σφραγίδα και, για τον λόγο αυτό, είχε απορρίψει μια πρόταση ως εκπρόθεσμη. Κατόπιν της καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή προέβη άμεσα σε ενέργειες επανόρθωσης.

Σε δύο περιπτώσεις εκδόθηκαν επικριτικές παρατηρήσεις σχετικά με άδικο χειρισμό υποψιών όσον αφορά εταιρείες ή οργανισμούς. Στην υπόθεση 278/2003/JMA, ο Διαμεσολαβητής όρισε ως γενική αρχή ότι κατά τη λήψη μέτρων για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας η Επιτροπή πρέπει να επιδιώκει μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ του ιδιωτικού και του δημόσιου συμφέροντος. Στην απόφαση επισημαίνεται ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν η Επιτροπή γνωστοποιεί στον αιτούντα επιδότηση οιοσδήποτε αμφιβολίες μπορεί να έχει όσον αφορά το νομικό καθεστώς του και εάν είναι έτοιμη να ακούει και να απαντά στις πληροφορίες που παρέχει ο αιτών. Ο Διαμεσολαβητής συνέστησε στην Επιτροπή ότι θα ήταν χρήσιμο να εκδώσει σχετικές κατευθυντήριες γραμμές επί του θέματος αυτού για τις υπηρεσίες της. Στην υπόθεση 953/2003/OV, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή κατήγγειλαν τις συμβάσεις που είχαν συνάψει με μια εταιρεία, εφαρμόζοντας μια διάταξη σύμφωνα με την οποία όφειλαν να ειδοποιήσουν την εταιρεία εγγράφως για αθέτηση συμβατικών υποχρεώσεων από μέρους της. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απλή αναφορά στα «αποτελέσματα έρευνας από την OLAf» χωρίς περαιτέρω πληροφορίες δεν συνιστά ικανοποιητική ειδοποίηση.

Διευθετήθηκαν τρεις καταγγελίες που αφορούσαν καθυστέρηση πληρωμών. Στην υπόθεση 435/2004/GG, η Επιτροπή κατέβαλε τις πληρωμές που όφειλε στην καταγγέλλουσα εταιρεία. Με συμπληρωματική παρατήρηση, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο καταβολής τόκου, το οποίο και έπραξε. Οι δύο άλλες υποθέσεις αφορούσαν καθυστέρηση πληρωμών προς τρίτους από τους αναδόχους της Επιτροπής. Στην υπόθεση 2124/2003/ADB, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι δεν κατανοούσε γιατί ο ανάδοχος δεν είχε καταβάλει την πληρωμή. Μετά από σύντομο διάστημα, καταβλήθηκε ολοσχερώς η σχετική πληρωμή στον καταγγέλλοντα. Η υπόθεση 1949/2003/TN αφορούσε την μη καταβολή πληρωμών από το *CESD-Communautaire* για έργο το οποίο είχε εκτελέσει ο καταγγέλλων με οδηγίες της Eurostat. Η Επιτροπή κατέβαλε τα ποσά στην *CESD-Communautaire*, η οποία στη συνέχεια τα κατέβαλε στο καταγγέλλοντα.

Ικανοποιητική έκβαση δεν είχε μία υπόθεση (1889/2002/GG). Μια εταιρεία έλαβε οικονομική ενίσχυση από την Επιτροπή για δύο έργα. Η Επιτροπή αποφάσισε να ανακτήσει τα χρήματα για ένα από τα έργα και η εταιρεία προσέφυγε στο Πρωτοδικείο κατά της εντολής ανάκτησης. Η Επιτροπή, στη συνέχεια, ανέστειλε τις πληρωμές για το άλλο έργο, ισχυριζόμενη ότι είχε το δικαίωμα να πράξει δυνάμει μιας συμβατικής διάταξης. Κατόπιν ενδελεχούς εξέτασης, η οποία περιελάμβανε εξέταση του φακέλου της Επιτροπής και λήψη της μαρτυρίας του επικεφαλής της μονάδας της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε αιτιολογήσει τη θέση της κατά τρόπο συνεκτικό και εύλογο. Η Επιτροπή απέρριψε τόσο μια προσπάθεια

επίτευξης διακανονισμού σε φιλική βάση όσο και ένα σχέδιο συστάσεως. Ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης διατυπώνοντας επικριτική παρατήρηση.

2.8.4 Προσλήψεις και ζητήματα προσωπικού

Στο κεφάλαιο 3 παρατίθενται οι περιλήψεις 15 αποφάσεων για καταγγελίες που αφορούν τις προσλήψεις και τις εργασιακές σχέσεις στα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διευθέτησε το ίδιο μία υπόθεση (1600/2003/ADB), ενώ σε μια άλλη επιτεύχθηκε διακανονισμός σε φιλική βάση με την Επιτροπή (1320/2003/ELB). Στην υπόθεση 1196/2003/ELB, η καταγγέλλουσα πέτυχε το στόχο της, δηλαδή την αποσαφήνιση της υπόθεσης, ώστε να αποφασίσει πώς να κινηθεί περαιτέρω.

Πέντε αποφάσεις αφορούσαν ζητήματα γενικότερης σημασίας.

Στην υπόθεση 1571/2003/OV, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχε νομική βάση στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης της Ευροπoλ που να δικαιολογεί την απασχόληση ορισμένων έκτακτων υπαλλήλων υπό τις συνθήκες που ισχύουν για τους τοπικούς υπαλλήλους. Ο Διαμεσολαβητής προέβη σε επικριτική παρατήρηση, εφιστώντας την προσοχή της Ευροπoλ στην ανάγκη αναθεώρησης των πρακτικών της επί του θέματος. Η Ευροπoλ απάντησε θετικά.

Στην απόφαση για την υπόθεση 260/2003/OV, επικρίνεται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη μη λήψη επαρκών μέτρων για την προώθηση της αποτελεσματικής συμμόρφωσης με τους κανόνες του σχετικά με το κάπνισμα στους χώρους του. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, δεδομένων των δυνητικών αρνητικών επιπτώσεων που μπορεί να έχει στην υγεία η έκθεση στον καπνό, το Κοινοβούλιο πρέπει να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη της αποτελεσματικής συμμόρφωσης με τους σχετικούς κανόνες, καθότι η έκθεση του προσωπικού στον καπνό στο χώρο εργασίας εγείρει πιθανές νομικές ευθύνες.

Στην υπόθεση 2216/2003/MHZ, ο καταγγέλλων προσέβαλε την απόφαση της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να συντάσσει την αλληλογραφία της προς τους υποψηφίους διαγωνισμών μόνο στα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά. Ο Διαμεσολαβητής επέκρινε την ΕΠΣΟ επειδή δεν εξήγησε τους λόγους που στηρίζουν την απόφασή της, ώστε να μπορέσουν να αξιολογηθούν.

Στο πλαίσιο μιας αυτεπάγγελτης έρευνας (ΟΙ/1/2003/ELB), η Επιτροπή συμφώνησε τελικά να θεσπίσει, έως τον Μάρτιο του 2005, μια διαδικασία καταγγελιών για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες.

Τέλος, σε μια άλλη αυτεπάγγελτη έρευνα (ΟΙ/2/2003/GG), ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε παράσχει συνεκτικές και πειστικές εξηγήσεις για την υποβάθμιση πολλών υπευθύνων Τύπου στις εξωτερικές της αντιπροσωπείες. Καθότι η Επιτροπή απέρριψε ένα σχέδιο συστάσεως για την αναθεώρηση των κανόνων της σχετικά με την κατάταξη των εν λόγω θέσεων, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Δεκέμβριο του 2004.

2.8.5 Η ανταπόκριση της Επιτροπής στις έρευνες του Διαμεσολαβητή

Η συνεργασία των θεσμικών οργάνων και των οργανισμών της ΕΕ είναι απαραίτητη προκειμένου ο Διαμεσολαβητής να μπορεί να προσφέρει ταχεία και αποτελεσματική αποκατάσταση στους πολίτες και να διασφαλίζει τις συστημικές βελτιώσεις για την άνοδο της ποιότητας της διοίκησης.

Η συνεργασία της Επιτροπής είναι ιδιαίτερα σημαντική, γιατί σχεδόν το 70% των ερευνών του Διαμεσολαβητή αφορούν το εν λόγω θεσμικό όργανο. Το 2004 η ανταπόκριση της

Επιτροπής στις προτάσεις και τις συστάσεις του Διαμεσολαβητή ήταν συνολικά θετική. Στα παραδείγματα της καλής συνεργασίας από μέρους της Επιτροπής σε ό,τι αφορά τις συστημικές βελτιώσεις περιλαμβάνονται η συμφωνία για τη θέσπιση μιας διαδικασίας καταγγελιών για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες (ΟΙ/1/2003/ELB, ενότητα 2.8.4) και η θετική ανταπόκριση στις προτάσεις του Διαμεσολαβητή για τη βελτίωση της διοίκησης των ευρωπαϊκών σχολείων (ΟΙ/5/2003).

Η Επιτροπή απάντησε και σε μια συμπληρωματική παρατήρηση που διατυπώθηκε στο πλαίσιο της υπόθεσης 1876/2002/OV· ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι χάρη σε ένα σύστημα ηλεκτρονικής διαχείρισης αρχείων που εγκαταστάθηκε προσφάτως θα διασφαλιστεί η αποδοτική διαχείριση όλων των υποστηρικτικών εγγράφων που αφορούν μια υπόθεση, και έτσι η Επιτροπή θα μπορεί να συντρέχει καλύτερα τον Διαμεσολαβητή στη διαχείριση των καταγγελιών των πολιτών με όσο το δυνατόν ταχύτερο και πιο αποδοτικό τρόπο.

Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε θετικά σε συμπληρωματική παρατήρηση που διατυπώθηκε στο πλαίσιο της υπόθεσης 253/2003/ELB. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή ορθώς ρυθμίζει την απασχόληση μελών οικογενείας στο πλαίσιο έργων όπως το TACIS, αλλά υποστήριξε ότι οι στόχοι μιας τέτοιας ρύθμισης θα μπορούσαν να επιτευχθούν καλύτερα στο μέλλον, με παράλληλη διασφάλιση της δικαιοσύνης και της διαφάνειας, μέσω της υιοθέτησης και της επαρκούς δημοσιοποίησης των κανόνων και των αρχών που εφαρμόζονται. Στην απάντησή της, η Επιτροπή επεσήμανε ότι προτιμά να εξετάζει την απασχόληση μελών οικογενείας των αναδόχων κατά περίπτωση.

Σε ό,τι αφορά την αποκατάσταση που παρέχεται στους πολίτες, πολλές από τις υποθέσεις που επισημάνθηκαν στις ενότητες 2.8.1 – 2.8.3 δείχνουν την προθυμία της Επιτροπής να διευθετήσει υποθέσεις, να απολογηθεί για σφάλματα και να προβεί σε διορθωτικές ενέργειες, συμπεριλαμβανομένης και της καταβολής χαριστικής αποζημίωσης.

Σε δύο από τις υποθέσεις που αναφέρθηκαν, ωστόσο, η Επιτροπή απέρριψε τις προτάσεις του Διαμεσολαβητή για διακανονισμούς σε φιλική βάση και τα επακόλουθα σχέδια συστάσεων.

Μια τρίτη τέτοια υπόθεση είναι η 1435/2002/GG. Ο Διαμεσολαβητής επέστησε πολλάκις την προσοχή της Επιτροπής στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι είχε υπάρξει εσωτερική παρεξήγηση στη Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Κοινωνίας της Πληροφορίας σχετικά με τη διαθεσιμότητα μιας θέσης. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν σχολίασε το σημείο αυτό. Στην απόφαση περάτωσης της υπόθεσης με επικριτική παρατήρηση, ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε την άποψη ότι η προσέγγιση της Επιτροπής δεν ήταν σύμφωνη με τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η κοινοτική νομοθεσία στα κοινοτικά θεσμικά όργανα σε ό,τι αφορά τις σχέσεις τους τόσο με τον Διαμεσολαβητή όσο και με τους καταγγέλλοντες.

Με στόχο τόσο τη βελτιστοποίηση της ποιότητας των υπηρεσιών που παρέχονται στους πολίτες και τους κατοίκους της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς, όσο και την επιτέλεση της αποστολής του, ο Διαμεσολαβητής θα χαιρέτιζε πρωτοβουλίες του Κοινοβουλίου με στόχο την ενθάρρυνση της Επιτροπής να επεκτείνει σε όλες τις μελλοντικές υποθέσεις την καλή συνεργασία που επέδειξε στη συντριπτική πλειοψηφία των υποθέσεων το 2004.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η πλήρης απόφαση για κάθε μία από τις υποθέσεις που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο αυτό διατίθεται μέσω του «Καταλόγου Αποφάσεων» στην ιστοθέση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/el/default.htm>). Μπορεί κανείς να εντοπίσει τη σχετική απόφαση χρησιμοποιώντας τον αριθμό υπόθεσης που δίνεται κάτω από τον τίτλο της κάθε περίληψης υπόθεσης στην παρούσα ενότητα. Οι πλήρεις αποφάσεις βρίσκονται στην ιστοθέση στην αγγλική και στη γλώσσα του καταγγέλλοντος. Έντυπη μορφή της πλήρους απόφασης, όπως εμφανίζεται στην ιστοθέση, μπορεί κανείς να ζητήσει από το γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

Στο δεύτερο εξάμηνο του 2005, οι πλήρεις αποφάσεις για τις υποθέσεις που περιλαμβάνονται στην ενότητα αυτή θα διατίθενται ως ενιαίο ηλεκτρονικό έγγραφο από την ιστοθέση του Διαμεσολαβητή στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική. Το παρόν έγγραφο θα διατίθεται μέσω της ενότητας «Ετήσιες Εκθέσεις» της ιστοθέσης του Διαμεσολαβητή (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/el/default.htm>). Και στην περίπτωση αυτή, έντυπη μορφή ή CD-ROM του παρόντος εγγράφου μπορεί κανείς να ζητήσει από το γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

3.1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

3.1.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ ΑΣΚΗΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 821/2003/JMA κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ένας ισπανός πολίτης υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή μετά την απόρριψη της αίτησής του για περίοδο άσκησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ισχυρίστηκε ότι (i) η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να απορρίψει την αίτησή του για περίοδο άσκησης δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη, (ii) η διαδικασία για την επιλογή ασκουμένων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ασαφής και δεν προβλέπει τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασής του· και (iii) η άρνηση του Κοινοβουλίου να παράσχει πρόσβαση στον κατάλογο των επιλεγμένων ασκουμένων, για λόγους προστασίας προσωπικών δεδομένων, δεν χωρεί σε ένα δημόσιο διαγωνισμό.

Σε ό,τι αφορά τη διαδικασία επιλογής, το Κοινοβούλιο επεσήμανε ότι, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού που ισχύει για τις περιόδους άσκησης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τις επισκέψεις μελέτης της 18ης Δεκεμβρίου 2002, οι υπηρεσίες του εξετάζουν όλες τις αιτήσεις βάσει των προσόντων των υποψηφίων, των

τρέχουσών αναγκών και της διαθεσιμότητας. Κατά την επιλογή των υποψηφίων, κάθε Γενική Διεύθυνση προσπαθεί να αντιστοιχήσει το προς επιτέλεση έργο με τις ιδιαίτερες ικανότητες των αιτούντων, ώστε οι ασκούμενοι που επιλέγονται να έχουν τη καλύτερη δυνατή εμπειρία.

Το Κοινοβούλιο υπενθύμισε επίσης ότι οι διατάξεις του κανονισμού που ισχύει για τις περιόδους ασκήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τις επισκέψεις μελέτης αναφέρονται σε όλες τις πτυχές της επιλογής των ασκουμένων, συμπεριλαμβανομένης και της δυνατότητας προσφυγής. Οι γενικές προϋποθέσεις που διέπουν την αποδοχή αναφέρονται με σαφήνεια στο άρθρο 5 του κανονισμού, η διαδικασία αποδοχής περιγράφεται στο άρθρο 6 και οι κανόνες για τις διαφωνίες στο άρθρο 24. Κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, η διαδικασία είναι σαφής και ανεπίδεκτη παρερμηνείας.

Επιπλέον, το Κοινοβούλιο έκρινε ότι ο κατάλογος των επιλεγμένων ασκουμένων δεν μπορεί να δημοσιεύεται λόγω της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο β, του κανονισμού 1049/2001⁹, το οποίο προβλέπει ότι η πρόσβαση σε ένα έγγραφο μπορεί να μην επιτραπεί όταν η γνωστοποίησή του θα έθιγε την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου.

Λαμβάνοντας υπόψη τις απαντήσεις του Κοινοβουλίου στις επιστολές του καταγγέλλοντος και τις εξηγήσεις που παρείχε κατά τη διάρκεια της έρευνας, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση. Ωστόσο, προέβη στις ακόλουθες συμπληρωματικές παρατηρήσεις:

Προς όφελος της αποτελεσματικής επικοινωνίας με τους πολίτες, το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να εξετάσει το ενδεχόμενο ενσωμάτωσης στον σχετικό κανονισμό του μιας ειδικής αναφοράς στο γεγονός ότι τα κριτήρια με τα οποία αξιολογούνται οι αιτήσεις των ασκουμένων περιλαμβάνουν και τις τρέχουσες υπηρεσιακές ανάγκες.

Ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έπρεπε να εξετάσει εάν πρέπει να αναθεωρήσει τον κανονισμό του για τις περιόδους άσκησης και τις επισκέψεις μελέτης, ώστε να προστεθεί διάταξη σύμφωνα με την οποία ο κατάλογος των ονομάτων των ατόμων που αποδέχονται προσφορά θέσης ασκουμένου αποτελεί δημόσιο έγγραφο. Με το μέτρο αυτό θα παρέχονταν πληροφορίες στους αιτούντες και θα διευκρινιζόταν το νομικό καθεστώς του καταλόγου στο μέλλον.

Πρόσθετες πληροφορίες

Καθότι η απόφαση στην υπόθεση αυτή αφορούσε τόσο το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 45/2001¹⁰ σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και όσο και τη σχέση της με τον κανονισμό 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε αντίγραφο αυτής στον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας των Δεδομένων για την ενημέρωσή του. Στην απάντησή του, ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας των Δεδομένων σημείωσε ότι η εν λόγω υπόθεση απεικονίζει τη δυνητική σύγκρουση μεταξύ διαφάνειας και προστασίας των δεδομένων. Υπενθύμισε τη στήριξή του στην πραγματιστική προσέγγιση που ακολουθεί ο Διαμεσολαβητής για την αντιμετώπιση αυτού του είδους των υποθέσεων.

⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

¹⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ 2001 L 8/1.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 907/2003/ELB κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο καταγγέλλων, γάλλος πολίτης, ήταν βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (BEK) από το 1984 έως το 1989 και δικαιούτο να λάβει σύνταξη στην ηλικία των 55 ετών. Το 1995, θεσπίστηκε προθεσμία έξι μηνών εντός της οποίας έπρεπε κανείς να υποβάλει αίτηση για την ένταξή του στο συνταξιοδοτικό καθεστώς. Στις 6 Αυγούστου 2002, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για τη νέα διάταξη. Στις 29 Σεπτεμβρίου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε την αίτησή του για να ενταχθεί στο συνταξιοδοτικό καθεστώς. Σύνταξη του καταβλήθηκε από τον Οκτώβριο του 2002 και μετά.

Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν τον είχε ενημερώσει δεόντως σχετικά με τους κανόνες που διέπουν το συνταξιοδοτικό καθεστώς και ισχυρίστηκε ότι θα έπρεπε να του έχει καταβληθεί σύνταξη από τον Νοέμβριο του 1998, οπότε συμπλήρωσε την ηλικία των 55 ετών.

Στη γνώμη του, το Κοινοβούλιο εξήγησε ότι όλες οι επιστολές που είχε αποστείλει στις γνωστές διευθύνσεις του καταγγέλλοντος είχαν επιστραφεί στον αποστολέα. Η Γαλλική Εθνοσυνέλευση δεν είχε πληροφορίες σχετικά με τη διεύθυνση του καταγγέλλοντος και σχετική έρευνα στο Διαδίκτυο δεν είχε αποδώσει καρπούς. Όταν το Κοινοβούλιο έμαθε τυχαία τη διεύθυνση του καταγγέλλοντος, επικοινωνήσε μαζί του και του απέστειλε επιστολή μαζί με τα έγγραφα που έπρεπε να συμπληρώσει.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι τρεις επιστολές που απεστάλησαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στον καταγγέλλοντα έφεραν τις διευθύνσεις που είχε αφήσει ο καταγγέλλων όταν αποχώρησε από το Κοινοβούλιο. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα, από τα γεγονότα που παρουσίασαν ο καταγγέλλων και το Κοινοβούλιο, ότι ο καταγγέλλων δεν γνωστοποίησε στο Κοινοβούλιο νέα διεύθυνση, αφότου αποχώρησε από αυτό το 1989. Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι το Κοινοβούλιο είχε ενημερωθεί για τη γέννηση της θυγατέρας του καταγγέλλοντος και για το γάμο του με μια υπάλληλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ότι υπήρχε τακτική επαφή σχετικά με τα οικογενειακά επιδόματα. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε, ωστόσο, ότι για τα οικογενειακά δικαιώματα των υπαλλήλων και για τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των BEK είναι υπεύθυνες δύο διαφορετικές υπηρεσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχε λόγος να γνωρίζει η υπηρεσία για τα οικογενειακά δικαιώματα ότι πληροφορίες σχετικά με την τρέχουσα διεύθυνση του καταγγέλλοντος θα μπορούσαν να είναι χρήσιμες σε άλλη υπηρεσία του Κοινοβουλίου. Ούτε υπήρχαν και στοιχεία που να δείχνουν ότι η υπηρεσία που ασχολείται με τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των πρώην BEK θα έπρεπε γνώριζε ότι η αρμόδια για τα οικογενειακά επιδόματα υπηρεσία επικοινωνούσε με τον καταγγέλλοντα.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε προβεί στις δέουσες ενέργειες προκειμένου να γνωστοποιήσει στον καταγγέλλοντα τις πληροφορίες σχετικά με το συνταξιοδοτικό καθεστώς και, ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση στην υπόθεση αυτή.

3.1.2 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2126/2003/PB κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Μετά τα σκάνδαλα σχετικά με την ασφάλεια των τροφίμων τη δεκαετία του 1990, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε να συγκροτήσει την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA), η οποία συστάθηκε με τον κανονισμό 178/2002¹¹. Το άρθρο 24 του κανονισμού προβλέπει ότι η EFSA διοικείται από ένα διοικητικό συμβούλιο, αποτελούμενο από 14 μέλη που διορίζει το Συμβούλιο, ύστερα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, βάσει καταλόγου τον οποίον καταρτίζει η Επιτροπή. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου διορίζονται κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζονται τα αυστηρότερα κριτήρια επάρκειας, ένα ευρύ φάσμα γνώσεων επί του θέματος και, ως λογική ακολουθία, η ευρύτερη δυνατή γεωγραφική κατανομή εντός της Ένωσης. Στις 15 Ιουλίου 2002, το Συμβούλιο διόρισε τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η καταγγελία υποβλήθηκε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Καταναλωτών/*Bureau Européen des Unions de Consommateurs* (BEUC), ο οποίος θεώρησε ότι το Συμβούλιο είχε διορίσει υπερβολικά μεγάλο αριθμό εθνικών δημόσιων υπαλλήλων. Κατά τη γνώμη του, επίσης, οι υποψήφιοι είχαν προταθεί βάσει της ιθαγένειάς τους και όχι των ικανοτήτων τους.

Το Συμβούλιο ανέφερε ότι η εμπειρία στον δημόσιο τομέα σχετίζεται σαφώς με τη διοίκηση μιας ευρωπαϊκής ανεξάρτητης δημόσιας αρχής, πολλώ μάλλον δεδομένου ότι η αρχή αυτή θα έπρεπε να συνεργάζεται με τα κράτη μέλη. Η εμπειρία στη δημόσια διοίκηση αναφέρεται ρητώς στον κανονισμό 178/2002 ως συναφές κριτήριο. Επιπλέον, τα διορισθέντα μέλη είχαν ευρύ φάσμα επαγγελματικών γνώσεων επί του θέματος. Για τον λόγο αυτό, το Συμβούλιο έκρινε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη κακοδιοίκησης.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η διαδικασία διορισμού στην περίπτωση αυτή άφηνε μεγάλη ελευθερία στο Συμβούλιο και ότι, όταν εξετάζει την άσκηση τέτοιου είδους ελευθερίας, ο Διαμεσολαβητής αναγκαστικά περιορίζεται στην εξακρίβωση τυχόν παραβιάσεων της διαδικασίας ή προφανών εσφαλμένων κρίσεων κατά τη λήψη της απόφασης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν στοιχειοθετούνταν τέτοιου είδους παραβιάσεις ή σφάλματα, όσον αφορά την εν λόγω υπόθεση.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2371/2003/GG κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Συμβούλιο αρνήθηκε να επιτρέψει την πρόσβαση του κοινού σε μια γνωμοδότηση της νομικής του υπηρεσίας, επικαλούμενο την εξαίρεση για τις νομικές συμβουλές που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση του κανονισμού 1049/2001¹². Ο καταγγέλλων,

¹¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων, ΕΕ 2002 L 31/1.

¹² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

ερευνητής του Πανεπιστημίου του Μονάχου, προσέφυγε κατά της άρνησης αυτής. Ισχυρίστηκε ότι η εξαίρεση δεν ίσχυε στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Σύμφωνα με το Συμβούλιο, οι γνωμοδοτήσεις της νομικής του υπηρεσίας, εάν γνωστοποιούνταν, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για δικαστικές προσφυγές κατά των πράξεων του Συμβουλίου. Η προκύπτουσα αβεβαιότητα όσον αφορά τη νομιμότητα των νομοθετικών πράξεων θα μπορούσε να έχει επιζήμιες συνέπειες στο δημόσιο συμφέρον. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, η μοναδική δυνατή ερμηνεία της εξαίρεσης ήταν ότι κάλυπτε όλα τα έγγραφα που περιείχαν νομικές συμβουλές, και το ακαδημαϊκό ενδιαφέρον του καταγγέλλοντος από τη γνωστοποίηση των εν λόγω συμβουλών δεν αποτελούσε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι, σε ειδική έκθεσή του προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (1542/2000/(PB)SM, 12 Δεκεμβρίου 2002), έκρινε ότι οι νομικές γνωμοδοτήσεις που συντάσσονται στο πλαίσιο πιθανών μελλοντικών δικαστικών διαδικασιών ισοδυναμούν με την επικοινωνία μεταξύ δικηγόρου και πελάτη. Ως εκ τούτου, κανονικά αποκλείονται από τη γνωστοποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού. 1049/2001. Αντιθέτως, οι γνωμοδοτήσεις επί νομοσχεδίων πρέπει κανονικά να διατίθενται στο κοινό, όταν περατωθεί η νομοθετική διαδικασία. Πρέπει να εξαιρούνται μόνον εάν το θεσμικό όργανο μπορεί να αποδείξει ότι η γνωστοποίηση μπορεί να θίξει σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων και ότι δεν υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση.

Σε ό,τι αφορά την παρούσα υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι το Συμβούλιο δεν είχε υποστηρίξει ότι η νομική γνωμοδότηση είχε συνταχθεί στο πλαίσιο πιθανών μελλοντικών δικαστικών διαδικασιών. Ούτε είχε υποστηρίξει ότι η γνωμοδότηση είχε συνταχθεί στο πλαίσιο νομοθετικής πράξης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε σχέδιο συστάσεως, ζητώντας από το Συμβούλιο να αναθεωρήσει την απόφασή του να αρνηθεί την πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.

Στην αιτιολογημένη γνώμη του, το Συμβούλιο έκρινε ότι το σχέδιο συστάσεως του Διαμεσολαβητή καθιστούσε την εξαίρεση άνευ περιεχόμενου. Σύμφωνα με το Συμβούλιο, ο διαχωρισμός των νομικών συμβουλών σε διαφορετικές κατηγορίες δεν μπορούσε να στηριχθεί νομικώς, ήταν τεχνητός και δεν λάμβανε υπόψη το σκοπό των συμβουλών αυτών.

Στις 23 Νοεμβρίου 2004, το Πρωτοδικείο εξέδωσε την απόφασή του για την υπόθεση T-84/03 (*Turco κατά Επιτροπής*). Στην απόφασή του αυτή, το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο είχε το δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση στις νομικές γνωμοδοτήσεις που συντάσσονται από τη νομική υπηρεσία του (βλ. συγκεκριμένα τις παραγράφους 62 και 74 της απόφασης). Δεδομένης της απόφασης αυτής και αφού δόθηκε η ευκαιρία στον καταγγέλλοντα να υποβάλει παρατηρήσεις, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση θεωρώντας ότι δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση.

3.1.3 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1876/2002/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Μια ολλανδική εταιρεία συμβούλων είχε προσκληθεί να συμμετάσχει σε μια κοινοπραξία για ένα έργο στο πλαίσιο του 5^{ου} προγράμματος για τις Τεχνολογίες της Κοινωνίας της Πληροφορίας που διαχειρίζεται η Γενική Διεύθυνση της Επιτροπής για την Κοινωνία της Πληροφορίας. Έχοντας αρχικά καταλήξει σε θετική απόφαση σχετικά με τη συμμετοχή της εταιρείας στο έργο, η Επιτροπή ζήτησε από την εταιρεία πρόσθετες οικονομικές εγγυήσεις. Η εταιρεία

ανταποκρίθηκε στο αίτημα, ωστόσο, η Επιτροπή, έχοντας στην κατοχή της τα οικονομικά δεδομένα της εταιρείας επί επτάμισι μήνες, τελικά αποφάσισε ότι η εταιρεία δεν μπορούσε να συμμετάσχει στην κοινοπραξία. Η απόφαση αυτή ελήφθη μία εργάσιμη ημέρα πριν από την ημερομηνία που προβλεπόταν για την υπογραφή της σύμβασης από την Επιτροπή.

Στις 30 Οκτωβρίου 2002, η εταιρεία υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ζητώντας να της καταβληθεί από την Επιτροπή αποζημίωση ύψους 96.000 ευρώ. Η αποζημίωση αυτή αντιστοιχούσε στα διαφυγόντα κέρδη, στο κόστος ενός αεροπορικού εισιτηρίου για μια συνάντηση που ακυρώθηκε, στα ταχυδρομικά τέλη, στα τηλεφωνικά τέλη και στο χρόνο που δαπανήθηκε για την προετοιμασία του φακέλου.

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή υποστήριξε ότι όλες οι σοβαρές καθυστερήσεις στις διαπραγματεύσεις οφείλονταν στην πραγματικότητα σε παρατάσεις που χορηγούσε η Επιτροπή για μπορέσει η κοινοπραξία να προσκομίσει τα απαραίτητα νομικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων και των εγγράφων της καταγγέλλουσας εταιρείας. Η Επιτροπή σημείωσε, επίσης, ότι η καταγγέλλουσα εταιρεία δεν είχε προσκομίσει τα οικονομικά έγγραφα που ζητούνται από τους αναδόχους, όπως ισολογισμούς και λογαριασμούς κερδών και ζημιών για ορισμένα έτη, έγγραφα που ήταν απαραίτητα, προκειμένου να καταστεί σαφές εάν η καταγγέλλουσα εταιρεία είχε τους απαιτούμενους για την υλοποίηση του έργου πόρους.

Ο Διαμεσολαβητής διενέργησε ενδελεχή έρευνα των εγγράφων που του προσκομίστηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας. Κατέληξε στο συμπέρασμα πως το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε καλέσει την καταγγέλλουσα εταιρεία να υποβάλει περαιτέρω οικονομικές πληροφορίες τη στιγμή που γνώριζε επί επτάμισι μήνες ακριβώς ποιες πληροφορίες είχαν παρασχεθεί συνιστά αδικαιολόγητη καθυστέρηση και κρούσμα κακοδιοίκησης. Τον Ιούνιο του 2003, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση διακανονισμού σε φιλική βάση στην Επιτροπή. Πρότεινε στην Επιτροπή να καταβάλει ένα εύλογο ποσό ως αποζημίωση. Στη δεύτερη γνώμη της, η Επιτροπή δεν προσκόμισε νέα στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι είχε επικοινωνήσει είτε με το συντονιστή του έργου είτε με την καταγγέλλουσα εταιρεία κατά τη διάρκεια των επτάμισι μηνών που αναφέρεται στην καταγγελία. Κατόπιν τούτου, τον Νοέμβριο του 2003, ο Διαμεσολαβητής επανέλαβε εγγράφως στην Επιτροπή την πρόταση διακανονισμού σε φιλική βάση.

Στη γνώμη της επί της δεύτερης πρότασης, η Επιτροπή απέστειλε νέα αποδεικτικά έγγραφα και συγκεκριμένα δύο μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Από τα μηνύματα αυτά, προέκυπτε ότι η Επιτροπή όντως είχε επικοινωνήσει δις, κατά τη διάρκεια των επτάμισι αυτών μηνών, με το συντονιστή του έργου, ζητώντας πρόσθετες οικονομικές πληροφορίες που απαιτούνταν για τη σύναψη της σύμβασης. Στην απόφασή του της 17ης Ιουνίου 2004, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, με βάση τα νέα αυτά στοιχεία, το προηγούμενο προσωρινό πόρισμά του, δηλαδή ότι επρόκειτο για κρούσμα κακοδιοίκησης, δεν ίσχυε πλέον και ότι η υπόθεση έπρεπε να περατωθεί με πόρισμα σύμφωνα με το οποίο δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση.

Ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε, ωστόσο, συμπληρωματική παρατήρηση, εκφράζοντας την ελπίδα του ότι, στο μέλλον, η Επιτροπή θα διαβιβάζει τα αποδεικτικά έγγραφα μαζί με την αρχική της γνώμη επί της καταγγελίας.

Πρόσθετα στοιχεία

Με επιστολή που απέστειλε στις 31 Αυγούστου 2004, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι το νέο ηλεκτρονικό σύστημα διαχείρισης εγγράφων που απέκτησε πρόσφατα θα διασφαλίσει την αποδοτικότερη διαχείριση όλων των αποδεικτικών εγγράφων που αφορούν κάθε υπόθεση. Συγκεκριμένα, χάρη στις πρόσθετες λειτουργίες του συστήματος καταχώρισης της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας, οι χρήστες θα δύνανται να καταχωρίζουν και να αρχειοθετούν ταυτόχρονα τα ηλεκτρονικά τους μηνύματα. Επομένως, η Επιτροπή θα είναι σε θέση να ικανοποιεί το αίτημα του Διαμεσολαβητή και θα μπορεί να τον συνδράμει περισσότερο στην εξέταση των καταγγελιών των πολιτών εγκαίρως και με όσο το δυνατόν αποδοτικότερο τρόπο.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 841/2003/(FA)OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ελληνική ασφαλιστική εταιρεία Intersalonika παρέχει, μεταξύ άλλων υπηρεσιών, και μέσα μεταφοράς ασθενών. Το 2001, η εταιρεία κατήγγειλε στην Επιτροπή το γεγονός ότι τα ασθενοφόρα και τα ελικόπτερα της απαγορεύεται να μεταφέρουν ασθενείς, γιατί το αποκλειστικό δικαίωμα παροχής βοήθειας αυτού του είδους έχει εκχωρηθεί στο ελληνικό Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.). Η εταιρεία ισχυρίστηκε ότι οι ελληνικές αρχές δεν είχαν μεταφέρει ορθώς τις οδηγίες 84/641/ΕΟΚ¹³ («οδηγία για την ασφάλιση») και 92/49/ΕΟΚ¹⁴. Η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι είχε κινηθεί, δυνάμει του άρθρου 226¹⁵ της Συνθήκης ΕΚ, διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ελλάδας, αλλά ότι, έπειτα από την τροποποίηση της ελληνικής νομοθεσίας, η εν λόγω διαδικασία επί παραβάσει θα περατωνόταν.

Τον Απρίλιο του 2003, ο καταγγέλλων προσέφυγε στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή. Υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν είχε διασφαλίσει την ορθή μεταφορά των οδηγιών για την ασφάλιση στην ελληνική εθνική νομοθεσία, ιδίως σε ό,τι αφορά τη θέση στην οποία βρίσκονται οι ελληνικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, σε σχέση με επιχειρήσεις που εδρεύουν σε άλλα κράτη μέλη. Επιπλέον, ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι, στην απάντηση που είχε αποστείλει τον Νοέμβριο του 2001, η Επιτροπή είχε αναγνωρίσει ότι δεν θα έπρεπε να επιβάλλονται περιορισμοί στην Air Intersalonika. Η Επιτροπή είχε, επίσης, αναφέρει ότι «θεωρήθηκε δικαιολογημένο να ζητηθούν πληροφορίες από τις ελληνικές αρχές σχετικά με τον λόγο για τον οποίο δεν αρχίζει να ισχύει η άδεια λειτουργίας της Air Intersalonika».

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή ανέφερε ότι, αφότου περατώθηκε η διαδικασία επί παραβάσει τον Μάρτιο του 2002, δεν υπήρχαν άλλα εμπόδια για τις ασφαλιστικές εταιρείες παροχής βοήθειας. Η Επιτροπή επεσήμανε, επίσης, ότι οι οδηγίες για την ασφάλιση προβλέπουν ένα ελάχιστο σύστημα, το οποίο επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν αυστηρότερες διατάξεις για τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγείται έγκριση από τις δικές τους αρμόδιες αρχές.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στην απάντησή της στην επιστολή του καταγγέλλοντος σχετικά με την άρνηση εκχώρησης αδειών, η Επιτροπή είχε κάνει μια χρήσιμη επεξηγηματική παρουσίαση του σχετικού νομικού πλαισίου. Σε ό,τι αφορά το χωρίο της απάντησης που παραθέτει ο καταγγέλλων, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή φαίνεται πως θεωρούσε ότι προέβαινε σε μια παρατήρηση που θα μπορούσε να φανεί χρήσιμη στον καταγγέλλοντα. Περιέγραφε τις ενέργειες στις οποίες θα μπορούσε να προβεί ο καταγγέλλων, αλλά δεν υποσχόταν ότι θα προέβαινε η ίδια στις ενέργειες αυτές· ωστόσο, ο καταγγέλλων φαίνεται πως παρανόησε τη φράση αυτή και θεώρησε ότι η ίδια η Επιτροπή επρόκειτο να ερευνήσει το συγκεκριμένο ζήτημα. Παρότι ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ατυχές το γεγονός ότι η Επιτροπή δε χρησιμοποίησε ακριβέστερη διατύπωση, δε έκρινε ότι τα διαθέσιμα στοιχεία στοιχειοθετούσαν κρούσμα κακοδιοίκησης.

Τον Μάιο του 2004, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στον Διαμεσολαβητή ευχαριστώντας τον για την απόφασή του, η οποία τον είχε βοηθήσει να κατανοήσει τον τρόπο με τον οποίο είχε

¹³ Οδηγία 84/641/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1984, για την τροποποίηση, όσον αφορά ιδίως την τουριστική βοήθεια, της πρώτης οδηγίας (73/239/ΕΟΚ) περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής, και την άσκηση αυτής, ΕΕ 1984 L 339/21.

¹⁴ Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής), ΕΕ 1992 L 228/1.

¹⁵ Το άρθρο 226 της Συνθήκης ΕΚ δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να προσφύγει κατά ενός κράτους μέλους για παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Οιοσδήποτε μπορεί να υποβάλει καταγγελία («καταγγελία του άρθρου 226») στην Επιτροπή κατά κράτους μέλους σχετικά με κρατικό μέτρο ή διοικητική πρακτική που πιστεύει ότι είναι ασύμβατη με το κοινοτικό δίκαιο.

χειριστεί η Επιτροπή την υπόθεσή του και του είχε επιστήσει την προσοχή στις δυνατότητες που είχε στη διάθεσή του προκειμένου να προβεί σε περαιτέρω ενέργειες επί της ουσίας της υπόθεσης.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΕΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 849/2003/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Σεπτέμβριο του 2002, υποβλήθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή επίσημη καταγγελία κατά των πορτογαλικών αρχών. Η καταγγελία αφορούσε την πρόσφατη θέσπιση νομοθεσίας στη Πορτογαλία, με την οποία νομιμοποιούνται οι ισπανικού τύπου ταυρομαχίες, με θανάτωση του ταύρου στο τέλος της εκδήλωσης.

Η Γενική Διεύθυνση Υγείας και Προστασίας των Καταναλωτών επικοινωνήσε στη συνέχεια με τον καταγγέλλοντα και τον ενημέρωσε ότι η Επιτροπή προτίθετο να περατώσει την υπόθεση, επειδή δεν υπήρχε επαρκής νομική βάση για να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά των πορτογαλικών αρχών.

Στην καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής να περατώσει την καταγγελία δεν ελάμβανε δεόντως υπόψη την υφιστάμενη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως την οδηγία 93/119/ΕΚ¹⁶ για την προστασία των ζώων κατά τη σφαγή ή/και τη θανάτωσή τους.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι είχε εξετάσει ενδελεχώς την καταγγελία. Βάσει της εξέτασης αυτής, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ισχυρισμοί του καταγγέλλοντος δεν ήταν επαρκώς θεμελιωμένοι και δεν της επέτρεπαν, έτσι, να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά της Πορτογαλίας δυνάμει του άρθρου 226¹⁷ της Συνθήκης ΕΚ. Εξέφρασε έντονες αμφιβολίες σχετικά με το εάν το πρωτόκολλο 33 της Συνθήκης για την προστασία και την καλή διαβίωση των ζώων ισχύει για την περίπτωση των ταυρομαχιών, οι οποίες, ως θέαμα ή ψυχαγωγία, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των πολιτικών που αναφέρονται στο πρωτόκολλο. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η οδηγία 93/119/ΕΚ του Συμβουλίου δεν ισχύει για τα ζώα που θανατώνονται σε πολιτιστικές ή αθλητικές εκδηλώσεις.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην κινήσει διαδικασία επί παραβάσει και, ως εκ τούτου, να περατώσει την επίσημη καταγγελία που είχε υποβάλει ο καταγγέλλων φαίνεται λογική επί της ουσίας.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε, ωστόσο, ότι με την επιστολή προς τον καταγγέλλοντα με την οποία του γνωστοποιείτο η πρόθεσή της να περατώσει την υπόθεση, η Επιτροπή δεν του είχε δώσει τη δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του. Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις σχέσεις με τους «καταγγέλλοντες του άρθρου 226»¹⁸. Στην ανακοίνωση αυτή, προβλέπεται ότι όταν η Επιτροπή σκοπεύει να προτείνει τη μη πραγματοποίηση περαιτέρω ενεργειών επί μιας καταγγελίας, ενημερώνει προηγουμένως τον καταγγέλλοντα με επιστολή. Στην επιστολή θα εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή προτείνει την περάτωση της υπόθεσης και ο καταγγέλλων θα καλείται να υποβάλει οιαδήποτε σχόλιά του εντός περιόδου τεσσάρων εβδομάδων. Στη γνώμη της, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη

¹⁶ Οδηγία 93/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, για την προστασία των ζώων κατά τη σφαγή ή/και τη θανάτωσή τους, ΕΕ 1993 L 340/21.

¹⁷ Το άρθρο 226 της Συνθήκης ΕΚ δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να προσφύγει κατά ενός κράτους μέλους για παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Οιοσδήποτε μπορεί να υποβάλει καταγγελία («καταγγελία του άρθρου 226») στην Επιτροπή κατά κράτους μέλους σχετικά με κρατικό μέτρο ή διοικητική πρακτική που πιστεύει ότι είναι ασύμβατη με το κοινοτικό δίκαιο.

¹⁸ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του Κοινοτικού Δικαίου (COM(2002/141 τελικό), ΕΕ 2002 C 244/5.

της για την παράλειψή της, ζήτησε συγγνώμη και κάλεσε τον καταγγέλλοντα να υποβάλει οιοσδήποτε παρατηρήσεις θα επιθυμούσε να διατυπώσει.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΣΧΕΔΙΟ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΜΕΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

*Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 900/2003/(ΙΗ)ΤΝ
κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Ο όμιλος Polyelectrolyte Producers Group (Όμιλος Παραγωγών Πολυηλεκτρολύτη) υπέβαλε καταγγελία σχετικά με την απόρριψη από την Επιτροπή μιας επιβεβαιωτικής αίτησης δυνάμει του κανονισμού 1049/2001¹⁹, η οποία φορούσε την πρόσβαση σε ένα σχέδιο δήλωσης της Μεικτής Επιτροπής ΕΟΧ (Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος) σχετικά με τη συμφωνία ΕΟΧ.

Ο καταγγέλλων διατύπωσε τους ακόλουθους ισχυρισμούς: η νομική βάση της Επιτροπής για την άρνησή της, δηλαδή το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α, τρίτη περίπτωση του κανονισμού σχετικά με τις δυνητικές αρνητικές επιπτώσεις στην προστασία του δημόσιου συμφέροντος σε ό,τι αφορά τις διεθνείς σχέσεις, δεν συνάδει με την αιτιολόγηση της γραμματείας της ΕΖΕΣ (Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών), η οποία βασίστηκε στο άρθρο 4 παράγραφος 3 σχετικά με τις δυνητικές αρνητικές επιπτώσεις στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του θεσμικού οργάνου· η Επιτροπή δεν είχε εξηγήσει για πιο λόγο η γνωστοποίηση του εγγράφου θα μπορούσε να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο τη διαπραγματευτική διαδικασία και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων στη συμφωνία ΕΟΧ· δεν είχε ενημερώσει τον καταγγέλλοντα ότι θα έπρεπε να ζητήσει αντίγραφο του εγγράφου από τον συντάκτη του· δεν είχε σταθμίσει σωστά τα διακυβευόμενα συμφέροντα και είχε προβεί σε κατάχρηση δικαιωμάτων· η Επιτροπή είχε εσφαλμένως θεωρήσει ότι το έγγραφο προερχόταν από τη γραμματεία της ΕΖΕΣ· θεωρώντας ότι ο συντάκτης του ήταν η γραμματεία ΕΖΕΣ, υπήρχε σύγκρουση συμφερόντων με την απόφαση επί του αιτήματος πρόσβασης, καθότι η γραμματεία ΕΖΕΣ συμμετείχε σε διαδικασίες σχετικά με παρεκκλίσεις από τη σχετική κοινοτική νομοθεσία· και τέλος, η Επιτροπή είχε παραβιάσει το δικαίωμα υπεράσπισης του καταγγέλλοντος.

Η Επιτροπή διαβίβασε στον Διαμεσολαβητή μια λεπτομερή απάντηση για όλους τους ισχυρισμούς, την οποία ο Διαμεσολαβητής ανέλυσε εις βάθος. Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι, ενώ οι λόγοι που είχε επικαλεστεί η γραμματεία ΕΖΕΣ έμοιαζαν με τη διατύπωση του άρθρου 4 παράγραφος 3, δεν φαίνεται να υπάρχει αντίφαση με τη νομική βάση που επικαλείται η Επιτροπή. Ο Διαμεσολαβητής δεν εντόπισε κανόνα ή αρχή που να υποχρεώνει ένα θεσμικό όργανο να ενημερώνει τον καταγγέλλοντα ότι μπορεί να στραφεί στον συντάκτη ενός εγγράφου για να ζητήσει πρόσβαση σε αυτό. Δεν διαπίστωσε ούτε κατάχρηση δικαιωμάτων, σημειώνοντας ότι, σε ό,τι αφορά το άρθρο 4 παράγραφος 1, ο κοινοτικός νομοθέτης έχει ορίσει ότι, σε περίπτωση που η γνωστοποίηση ενός εγγράφου θίγει το δημόσιο συμφέρον σε ό,τι αφορά τις διεθνείς σχέσεις, το συμφέρον αυτό υπερισχύει οιοδήποτε άλλου δημόσιου συμφέροντος εξυπηρετεί η γνωστοποίηση του εγγράφου. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η εξήγηση της Επιτροπής για την πατρότητα του εγγράφου ήταν σύμφωνη με το νομικό πλαίσιο της συμφωνίας ΕΟΧ. Δεν εντόπισε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν ήταν αμερόληπτη και τέλος δεν εντόπισε κανέναν κανόνα ή αρχή που να υποχρεώνει την Επιτροπή να δίνει στον καταγγέλλοντα την ευκαιρία να εκφράζει την άποψή του επί μιας απόφασης που λαμβάνεται από την Μεικτή Επιτροπή ΕΟΧ.

Ο Διαμεσολαβητής υπογράμμισε ότι, καθώς για τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 δεν υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση, τα θεσμικά όργανα, όταν επικαλούνται το άρθρο αυτό, οφείλουν να εξηγούν με σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους ισχύει η εξαίρεση. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή το είχε πράξει αυτό.

¹⁹

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

Δεδομένης της ανωτέρω ανάλυσης, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση, με το πόρισμα ότι δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

*Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1286/2003/JMA
κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Τον Φεβρουάριο του 2003, οι «Friends of the Earth» (FoE – Φίλοι της Γης), απέστειλαν επιστολή στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής, ζητώντας πρόσβαση σε έναν αριθμό εγγράφων σχετικά με τις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ) σχετικά με το εμπόριο υπηρεσιών, σύμφωνα με το πρόγραμμα της Ντόχα για την ανάπτυξη.

Τον Απρίλιο του 2003, η Επιτροπή αρνήθηκε να επιτρέψει την πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα, ισχυριζόμενη ότι η γνωστοποίησή τους θα έθιγε το δημόσιο συμφέρον σε ό,τι αφορά τις διεθνείς σχέσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α του κανονισμού 1049/2001²⁰.

Στην καταγγελία τους προς τον Διαμεσολαβητή, οι FoE ισχυρίστηκαν ότι η Επιτροπή (i) δεν είχε αποδείξει ότι η γνωστοποίηση θα έθιγε την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, (ii) δεν είχε δικαιολογήσει τη φύση των διαπραγματεύσεων και (iii) δεν είχε σταθμίσει τα συμφέροντα που διακυβεύονταν στη συγκεκριμένη υπόθεση.

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή έκρινε ότι είχε χειριστεί με τον δέοντα τρόπο το αίτημα των καταγγελλόντων για πρόσβαση στα έγγραφα, τόσο στο επίπεδο της αρχικής αίτησης όσο και στο επίπεδο της επιβεβαιωτικής αίτησης. Η Επιτροπή έκρινε ότι οι υπηρεσίες της προέβησαν σε ορθή νομική ερμηνεία της έννοιας του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις και την εφάρμοσαν ορθώς στην εν λόγω υπόθεση.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής αναγνώρισε ότι η εθιμική μέθοδος διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ περιελάμβανε παραδοσιακά την εμπιστευτική ανταλλαγή προσφορών και αντιπροσφορών μεταξύ των συμμετεχόντων στις διαπραγματεύσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων σε τρίτα μέρη έχει απαγορευτεί, καθότι θα διατάρασσε τη διαδικασία. Ο Διαμεσολαβητής, για τον λόγο αυτό, έκρινε ότι δεν μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε προβεί σε αβάσιμη αξιολόγηση με την απόφασή της ότι η γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων ήταν πιθανό να θίξει το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις. Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι ο κοινοτικός νομοθέτης είχε ορίσει πως, σε περίπτωση που η γνωστοποίηση ενός εγγράφου θα μπορούσε να θίξει το δημόσιο συμφέρον σε ό,τι αφορά τις διεθνείς σχέσεις, το συμφέρον αυτό υπερισχύει οιοδήποτε άλλου δημοσίου συμφέροντος εξυπηρετεί η γνωστοποίηση του εγγράφου. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, ως εκ τούτου, πως το επιχείρημα του καταγγέλλοντος, ότι η Επιτροπή δεν είχε σταθμίσει τα συμφέροντα που διακυβεύονταν στην υπόθεση, δεν ευσταθούσε.

Παρότι ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε κακοδιοίκηση από μέρους της Επιτροπής, διατύπωσε συμπληρωματική παρατήρηση. Κατά τη γνώμη του, ακόμα και εάν οι περιορισμοί στην πρόσβαση του κοινού που επιβάλλει η φύση των διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο του ΠΟΕ ήταν νομικά αποδεκτοί, η Επιτροπή θα έπρεπε να λάβει υπόψη τις προσδοκίες μεγάλης μερίδας των πολιτών για μεγαλύτερη διαφάνεια και πρόσβαση στον πολύ σημαντικό αυτό τομέα πολιτικής, πολλώ μάλλον εφόσον αναγνωρίζεται η σημασία της διαφάνειας στις κατευθυντήριες γραμμές και διαδικασίες του ΠΟΕ για τις διαπραγματεύσεις στο εμπόριο υπηρεσιών. Διαφάνεια δεν μπορεί να υπάρξει με πλήρη αποκλεισμό του κοινού από τις πληροφορίες αυτές. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι, για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θα έπρεπε να εξετάσει τη λήψη πρόσθετων

²⁰

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

μέτρων, τα οποία θα μπορούσαν να καταστήσουν τις διαπραγματεύσεις αυτές πιο ανοικτές και διαφανείς για τους πολίτες, διευκολύνοντας έτσι την πρόσβαση του κοινού στις ανταλλαγές μεταξύ των μερών που συμμετέχουν σε αυτές.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

*Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1304/2003/(ADB)/PB
κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Η καταγγέλλουσα, ιδρύτρια μιας γερμανικής οργάνωσης για τα δικαιώματα των ζώων, ζήτησε πρόσβαση σε μια έκθεση αποστολής που είχε συνταχθεί έπειτα από μια επίσκεψη που πραγματοποίησε στη Ρουμανία το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων της Επιτροπής. Η Επιτροπή επέτρεψε την πρόσβαση στα τμήματα εκείνα της έκθεσης αποστολής που αφορούσαν τον έλεγχο των εξαγωγών, αλλά αρνήθηκε την πρόσβαση στα τμήματα που αφορούσαν τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Ρουμανίας με την ΕΕ. Η Επιτροπή βάσισε την άρνησή της στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α, τρίτη περίπτωση (διεθνείς σχέσεις) του κανονισμού 1049/2001²¹.

Η καταγγέλλουσα προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενη ότι η Επιτροπή είχε εσφαλμένως αρνηθεί να της παράσχει πρόσβαση στο πλήρες κείμενο της έκθεσης αποστολής. Υποστήριξε ότι, στην πραγματικότητα, η αποστολή αφορούσε κατά κύριο λόγο «εξαγωγικά» θέματα και ανέφερε ότι οι εκθέσεις σχετικά με τις «εξαγωγές» πάντοτε δημοσιεύονταν.

Η Επιτροπή επέμεινε στην άρνησή της να επιτρέψει την πρόσβαση στα τμήματα της έκθεσης αποστολής που αφορούσαν ενταξιακά θέματα. Ανέφερε ότι η επιθεώρηση στη Ρουμανία είχε διενεργηθεί σε εθελοντική βάση και με την προϋπόθεση ότι οι προκύπτουσες εκθέσεις δεν θα δημοσιεύονταν. Η γνωστοποίηση των πορισμάτων σχετικά με την πρόοδο της Ρουμανίας προς την πραγμάτωση των ευρωπαϊκών προτύπων στην ασφάλεια των τροφίμων και την προστασία των ζώων θα επηρέαζε τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις και θα έπληττε σοβαρά τις σχέσεις της Επιτροπής με τις ρουμανικές αρχές. Επίσης, ενδεχομένως θα καθιστούσε τις εν λόγω αρχές λιγότερο ανοικτές σε τέτοιου είδους επιθεωρήσεις και στη συνεργασία τους με την Επιτροπή. Επιπροσθέτως, η γνωστοποίηση θα μπορούσε να αποδειχτεί και αντιπαραγωγική, καθότι θα εμπόδιζε ενδεχομένως μελλοντικές επισκέψεις του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων κατά τη διάρκεια της προενταξιακής πορείας.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε δικαίωμα να βασιστεί στην εξαίρεση που είχε επικαλεστεί για την άρνησή της να επιτρέψει την πρόσβαση σε ορισμένα τμήματα της έκθεσης αποστολής. Ο Διαμεσολαβητής προέβη επίσης σε συμπληρωματική παρατήρηση. Τόνισε ότι, στο μέλλον, θα ήταν χρήσιμο να καταχωρίζονται, με όσο το δυνατόν πιο πρακτικό τρόπο, οι μη εμπιστευτικές πληροφορίες χωριστά από τις εμπιστευτικές. Αυτό θα απλούστευε ιδιαίτερα την τήρηση της υποχρέωσης να παρέχεται μερική πρόσβαση στα έγγραφα.

Πρόσθετα στοιχεία

Η Επιτροπή, στη συνέχεια, ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι η εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001 είχε πράγματι οδηγήσει στο σαφέστερο διαχωρισμό των εμπιστευτικών από τα μη εμπιστευτικά έγγραφα, ιδίως στα τμήματα εκείνα που λαμβάνουν συχνά αιτήματα για πρόσβαση στα έγγραφά τους. Σε ό,τι αφορά το Γραφείο Τροφικών και Κτηνιατρικών Θεμάτων, η Επιτροπή ανέφερε ότι το εν λόγω γραφείο συνήθως χωρίζει τις εκθέσεις βάσει των δύο κατηγοριών αποστολών που διενεργεί στις υποψήφιες χώρες. Οι εκθέσεις για επιθεωρήσεις που σχετίζονται με τις εξαγωγές συνήθως δημοσιεύονται στο Διαδίκτυο, ενώ οι εκθέσεις των

²¹

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

αποστολών στο πλαίσιο της διεύρυνσης παραμένουν εμπιστευτικές. Ωστόσο, σε περίπτωση που σε μια αποστολή που διενεργήθηκε στο πλαίσιο της διεύρυνσης εντοπίζονται προβλήματα που σχετίζονται με τους εγκεκριμένους εξαγωγικούς τομείς, συντάσσεται χωριστή έκθεση για τα προβλήματα αυτά, η οποία δημοσιεύεται στο Διαδίκτυο.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1481/2003/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Μια βελγική μη κερδοσκοπική οργάνωση ζήτησε από την Επιτροπή, βάσει του κανονισμού 1049/2001²², πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που σχετίζονται με μια αποστολή ελέγχου που αφορούσε την προτεραιότητα 3 του προγράμματος του στόχου 3, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) στην περιφέρεια της Φλάνδρας. Η Επιτροπή αρνήθηκε να επιτρέψει την πρόσβαση της οργάνωσης στα εν λόγω έγγραφα, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση του κανονισμού, καθώς αφορούσαν μια έκθεση επιθεώρησης σχετικά με τη χρήση πιστώσεων της ΕΕ που είχαν χορηγηθεί για ένα έργο σχετικά με το οποίο υπήρχε διαμάχη με ένα κράτος μέλος. Η επιβεβαιωτική αίτηση που υπέβαλε ο καταγγέλλων απορρίφθηκε και αυτή από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής, η οποία συμπέρανε ότι δεν υπήρχε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση του εγγράφου που ζητούσε η οργάνωση, καθώς το συμφέρον του καταγγέλλοντος ήταν ιδιωτικό και όχι δημόσιο.

Τον Ιούλιο του 2003, ο καταγγέλλων προσέφυγε στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενος ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να του χορηγήσει πρόσβαση στο έγγραφο που ζητούσε.

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή παρατήρησε ότι ο καταγγέλλων είχε ήδη λάβει τα αποσπάσματα από την έκθεση επιθεώρησης που αφορούσαν το δικό του έργο. Τα τμήματα της έκθεσης που δεν είχαν γνωστοποιηθεί στον καταγγέλλοντα ήταν άσχετα με το έργο που υλοποιούσε αυτός, καθώς αφορούσαν τα άλλα έργα που είχαν ελεγχθεί και την κεντρική διαχείριση από την φλαμανδική υπηρεσία ΕΚΤ. Σε ό,τι αφορά τους λόγους για την άρνηση της πλήρους πρόσβασης στο έγγραφο, η Επιτροπή ανέφερε ότι η γνωστοποίηση της έκθεσης στο στάδιο αυτό θα έβλαπτε την εν εξελίξει έρευνα, καθώς θα κοινοποιούνταν τα προσωρινά ευρήματα των επιθεωρητών της Επιτροπής, στα οποία δεν είχαν ακόμη απαντήσει τα μέρη που ελέγχθηκαν. Η Επιτροπή επανέλαβε, επίσης, ότι δεν υπήρχε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση της έκθεσης. Η γνώμη της Επιτροπής διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα, ο οποίος δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η έκθεση που ζητούσε ο καταγγέλλων αφορούσε σαφώς δραστηριότητες επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου, όπως αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού 1049/2001. Επεσήμανε ότι, την περίοδο που υπέβαλε ο καταγγέλλων το αίτημά του για πρόσβαση στην έκθεση αποστολής τον Μάρτιο του 2003, η Επιτροπή διενεργούσε ακόμη την έρευνα οικονομικού ελέγχου στη φλαμανδική υπηρεσία ΕΚΤ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού 1260/1999²³. Η Επιτροπή, ανάλογα με την απάντηση της φλαμανδικής υπηρεσίας ΕΚΤ, θα αποφάσιζε να προβεί ή όχι στις δημοσιονομικές διορθώσεις δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού 448/2001²⁴. Η Επιτροπή είχε λοιπόν κάθε νόμιμο λόγο να θεωρήσει ότι η γνωστοποίηση άλλων τμημάτων της έκθεσης

²² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

²³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία, ΕΕ 1999 L 161/1.

²⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 448/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία διενέργειας δημοσιονομικών διορθώσεων στην παρέμβαση που χορηγείται στο πλαίσιο των Διαρθρωτικών Ταμείων, ΕΕ 2001 L 64/13.

αποστολής θα μπορούσε να θίξει την προστασία του σκοπού της έρευνάς της. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων, είχε δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση του κανονισμού 1049/2001, εκτός και εάν υπήρχε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε αποδείξει κατά τρόπο επαρκή ότι υπήρχε τέτοιου είδους συμφέρον από τη γνωστοποίηση άλλων τμημάτων της έκθεσης που αφορούσαν τα άλλα έργα. Για τον λόγο αυτό, δεν διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ LEONARDO DA VINCI

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 221/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ένας γερμανός σύμβουλος απάντησε σε μια πρόσκληση υποβολής προτάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο πλαίσιο του προγράμματος Leonardo Da Vinci, ενός προγράμματος που έχει δημιουργηθεί για την προώθηση της καινοτομίας στον τομέα της δια βίου μάθησης. Ωστόσο, η Επιτροπή τον ενημέρωσε ότι η προκαταρκτική του πρόταση δεν μπορούσε να επιλεγεί, διότι δεν την είχε υποβάλει εμπρόθεσμα. Ο καταγγέλλων προσέβαλε την απόφαση αυτή, ισχυριζόμενος ότι είχε υποβάλει την προκαταρκτική πρότασή του εμπρόθεσμα, καθότι την είχε αποστείλει με συστημένη αλληλογραφία μία ημέρα πριν από τη λήξη της προθεσμίας. Ζήτησε να επαληθεύσει η Επιτροπή ότι το έργο του είχε υποβληθεί εμπρόθεσμα, διότι σε διαφορετική περίπτωση θα κινείτο δικαστικώς.

Την ίδια ημέρα, ο καταγγέλλων διαβίβασε αντίγραφο της επιστολής του στον Διαμεσολαβητή, ζητώντας του να εξετάσει το ζήτημα. Ο Διαμεσολαβητής απέρριψε το αίτημα αυτό (καταγγελία 33/2004/GG), επειδή προφανώς η Επιτροπή δεν είχε ακόμα αρκετό χρόνο για να εξετάσει το θέμα. Τρεις εβδομάδες αργότερα, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι επιθυμούσε να επαναλάβει την καταγγελία του. Η επιστολή του καταχωρίστηκε ως νέα καταγγελία, την οποία ο Διαμεσολαβητής έκρινε παραδεκτή, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν είχε λάβει εντωμεταξύ απάντηση.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι από την επανεξέταση της υπόθεσης είχε προκύψει ότι ο καταγγέλλων είχε δίκιο. Υπήρχαν τρεις σφραγίδες πάνω στον φάκελο, εκ των οποίων αυτή βάσει της οποίας η Επιτροπή είχε κρίνει μη επιλέξιμη την πρόταση αποδείχτηκε ότι ήταν η σφραγίδα του περιφερειακού κέντρου διανομής αλληλογραφίας και όχι η κανονική σφραγίδα του ταχυδρομείου. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή είχε ετοιμάσει μια «έκθεση εξαίρεσης», σύμφωνα με την οποία η προκαταρκτική πρόταση του καταγγέλλοντος επελέγη για παρουσίαση ολοκληρωμένης πρότασης.

Ωστόσο, ο καταγγέλλων απέρριψε τη λύση αυτή, επειδή δεν του είχε δοθεί ο ίδιος αριθμός ημερών που είχαν στη διάθεσή τους όσοι είχαν υποβάλει τις προκαταρκτικές προτάσεις που είχαν επιλεγεί. Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι υπήρχε άνιση μεταχείριση και συνέταξε μια νέα συμπληρωματική έκθεση εξαίρεσης, χορηγώντας στον καταγγέλλοντα τον ίδιο αριθμό ημερών, προκειμένου να καταρτίσει την ολοκληρωμένη πρότασή του.

Ο καταγγέλλων συμφώνησε με τη λύση αυτή. Ωστόσο, τόνισε ότι χρειάστηκε να υποβάλει δύο καταγγελίες για να αρθεί η μειονεκτική θέση στην οποία είχε περιέλθει. Επιπλέον, ισχυρίστηκε ότι δεν είχε στη διάθεσή του τον ίδιο όγκο πληροφοριών με τους άλλους αιτούντες.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε δράσει με ταχύτητα και εποικοδομητικά, προκειμένου να αποκαταστήσει το λάθος που είχε προκύψει. Σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν παρείχε πληροφορίες στον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι επρόκειτο για νέο ισχυρισμό, τον οποίο δεν είχε παρουσιάσει ο καταγγέλλων στην Επιτροπή. Επεσήμανε ότι ο καταγγέλλων διατηρούσε το δικαίωμα να υποβάλει νέα καταγγελία σε περίπτωση που η εν λόγω έλλειψη πληροφοριών θα επηρέαζε αρνητικά, κατά τη γνώμη του, την απόφαση της Επιτροπής επί της ολοκληρωμένης πρότασής του. Σε ό,τι αφορά την αρχική καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΡΓΟ EUROPEAID

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 326/2004/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Μία κοινοπραξία τριών εταιρειών συμμετείχε σε μία πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τον Οκτώβριο του 2003, για ένα έργο στο πλαίσιο του προγράμματος EuropeAid. Η κοινοπραξία δεν περιλήφθηκε στον πίνακα των επιλέξιμων αιτούντων, καθώς, σύμφωνα με την Επιτροπή, δεν είχε υποβάλει όλα τα απαιτούμενα έγγραφα που αναφέρονται στην ενότητα 2.3.3 του πρακτικού οδηγού. Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή εσφαλμένως δεν περιέλαβε την κοινοπραξία στο πίνακα των επιλέξιμων αιτούντων και ότι δεν είχε απαντήσει στην από 9 Ιανουαρίου 2004 επιστολή του. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή πρέπει να επανεξετάσει την απόφασή της να μην συμπεριλάβει την κοινοπραξία στο πίνακα των επιλέξιμων αιτούντων και ότι θα έπρεπε να αποσαφηνίσει το περιεχόμενο του πρακτικού οδηγού, προκειμένου να αποφεύγονται στο μέλλον προβλήματα ερμηνείας.

Βάσει των πληροφοριών που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας, φάνηκε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε υποβάλει στην Επιτροπή όλα τα έγγραφα που απαιτούνται σύμφωνα με την ενότητα 2.3.3. του πρακτικού οδηγού. Ο Διαμεσολαβητής, συνεπώς, έκρινε ότι η Επιτροπή είχε παράσχει μια λογική εξήγηση σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είχε αποφασίσει να μην περιλάβει την κοινοπραξία στον πίνακα των επιλέξιμων αιτούντων. Σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στην επιστολή του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι είχε καθυστερήσει η διαδικασία απάντησης της επιστολής και ζήτησε συγγνώμη για το γεγονός αυτό. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι, σύμφωνα με τον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς²⁵, η Επιτροπή οφείλει να απαντά στις επιστολές που της αποστέλλονται εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής τους. Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή δεν ενήργησε σύμφωνα με τους κανόνες της. Ωστόσο, καθώς η Επιτροπή είχε εντωμεταξύ απαντήσει στην επιστολή του καταγγέλλοντος και είχε ζητήσει συγγνώμη για την καθυστέρηση, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η υπόθεση δεν χρειαζόταν να ερευνηθεί περαιτέρω.

Σε ό,τι αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, καθώς η Επιτροπή είχε παράσχει λογικές εξηγήσεις σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είχε αποφασίσει να μην περιλάβει την κοινοπραξία στο κατάλογο των επιλέξιμων αιτούντων, δεν ήταν πλέον απαραίτητο να ασχοληθεί με το θέμα αυτό. Σε ό,τι αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το περιεχόμενο της ενότητας 2.3.3 του πρακτικού οδηγού δεν ήταν ασαφές και ότι η Επιτροπή είχε εξηγήσει κατά τρόπο εύλογο την ερμηνεία που δίνει στους κανόνες αυτούς.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 480/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η Lecturers' Employment Advice and Action Fellowship (LEAF – Ένωση Πανεπιστημιακών Διδασκόντων για Επαγγελματικές Συμβουλές και Δράσεις) προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή, καταγγέλλοντας ότι η Επιτροπή είχε χειριστεί δύο καταγγελίες του άρθρου 226²⁶ κατά τρόπο

²⁵ ΕΕ 2000 L 308, σσ. 26-34.

²⁶ Το άρθρο 226 της Συνθήκης ΕΚ δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να προσφύγει κατά ενός κράτους μέλους για παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Οιοσδήποτε μπορεί να υποβάλει καταγγελία («καταγγελία του άρθρου 226») στην Επιτροπή κατά κράτους μέλους σχετικά με κρατικό μέτρο ή διοικητική πρακτική που πιστεύει ότι είναι ασύμβατη με το κοινοτικό δίκαιο.

που συνιστά κακοδιοίκηση. Η LEAF ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή είχε αγνοήσει παντελώς τη σοβαρότητα των καταγγελιών και δεν είχε διασφαλίσει την προστασία που προβλέπεται από την οδηγία για τα κεκτημένα δικαιώματα (77/187/ΕΟΚ²⁷).

Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι, στις καταγγελίες του άρθρου 226 που είχε υποβάλει στην Επιτροπή η LEAF, ισχυριζόταν ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν είχε εφαρμόζει κατά τρόπο ορθό την οδηγία για τα κεκτημένα δικαιώματα. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε αιτιολογήσει κατά τρόπο σαφή και εύλογο την απόφασή της να μην κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.

Απαντώντας στον συγκεκριμένο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος που περιλαμβανόταν στην καταγγελία του προς την Επιτροπή σχετικά με την έκδοση απόφασης επί του θέματος αυτού από εθνικό δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου, ο Διαμεσολαβητής υπογράμμισε το επιχείρημα της Επιτροπής, ότι σκοπός της διαδικασίας του άρθρου 226 δεν ήταν να λειτουργεί ως πρόσθετο μέσο προσφυγής ή επανεξέτασης των αποφάσεων των εθνικών δικαστηρίων. Ο Διαμεσολαβητής συμπέρανε ότι η LEAF είχε επιλέξει να μην προσφύγει για το ζήτημα αυτό στα εθνικά δικαστήρια κάνοντας χρήση της δυνατότητας έφεσης. Για τον λόγο αυτό, έκρινε ότι η Επιτροπή ευλόγως αποφάσισε να μην κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά του Ηνωμένου Βασιλείου βάσει του ισχυρισμού αυτού.

Έχοντας αναλύσει όλα τα επιχειρήματα της LEAF, ο Διαμεσολαβητής συμπέρανε ότι δεν στοιχειοθετείτο περίπτωση κακοδιοίκησης από μέρους της Επιτροπής σε σχέση με τον τρόπο που χειρίστηκε τις καταγγελίες του άρθρου 226. Αναγνώρισε το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε παράσχει εκτενείς εξηγήσεις επί του θέματος. Ωστόσο, έκρινε ότι οι ουσιαστικοί λόγοι για τους οποίους αποφάσισε να περατώσει τις δύο καταγγελίες του άρθρου 226 θα μπορούσαν να έχουν εξηγηθεί στον καταγγέλλοντα με πιο σαφή και κατανοητό τρόπο. Για τον λόγο αυτό θεώρησε σκόπιμο να διατυπώσει την ακόλουθη συμπληρωματική παρατήρηση:

Με στόχο τη διατήρηση των καλών σχέσεων μεταξύ της Επιτροπής και των πολιτών, ο Διαμεσολαβητής προτείνει στην Επιτροπή να προσπαθεί στο μέλλον να εξηγήει τον λόγο ή τους λόγους για τους οποίους αποφασίζει να περατώσει καταγγελίες του άρθρου 226 κατά τρόπο όσο το δυνατόν πιο σαφή και κατανοητό.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1044/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ένας ερευνητής που εργαζόταν στο Κέντρο Μελετών Ευρωπαϊκής Πολιτικής (Centre for European Policy Studies – CEPS) στις Βρυξέλλες ζήτησε πρόσβαση σε ένα έγγραφο της Επιτροπής σχετικά με το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Το εν λόγω έγγραφο ήταν σύσταση της Επιτροπής για την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία θα καλείτο η Γερμανία να λάβει μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το υπερβολικό έλλειμμα που κατέγραφε η χώρα. Η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα πρόσβασης στο έγγραφο με την αιτιολογία ότι η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε την προστασία των οικονομικών και δημοσιονομικών πολιτικών της Γερμανίας. Απέρριψε, επίσης, και το ενδεχόμενο μερικής πρόσβασης.

Ο καταγγέλλων προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή κατά της άρνησης αυτής, επισημαίνοντας ότι, ως ακαδημαϊκός, ασχολούμενος με τις οικονομικές και θεσμικές εξελίξεις σε κοινοτικό

²⁷

Οδηγία 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, ΕΕ 1977 L 61/26.

επίπεδο, χρειαζόταν να έχει πρόσβαση σε όλες τις σημαντικές πηγές. Ανέφερε ότι η Επιτροπή είχε δημοσιεύσει τα περιεχόμενα της σύστασής της σε δελτίο Τύπου και ότι, εάν η σύσταση δεν περιελάμβανε πρόσθετες πληροφορίες, δεν αντιλαμβανόταν γιατί δεν μπορούσε να γνωστοποιηθεί. Εάν η σύσταση, ωστόσο, περιελάμβανε άλλες, ουσιαστικά πιο αρνητικές, πληροφορίες σχετικά με τα δημοσιονομικά της Γερμανίας, τότε η Επιτροπή θα απέκρυπτε πληροφορίες γενικού δημόσιου συμφέροντος και πιθανώς θα παραπληροφορούσε το κοινό εσκεμμένα.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή υποστήριξε ότι όλα τα δημοσιονομικά και οικονομικά δεδομένα που είχαν ληφθεί υπόψη στη σύστασή της είχαν ήδη κοινοποιηθεί μέσω του δελτίου Τύπου της και ότι οι τεχνικές εκτιμήσεις των προγραμμάτων σταθερότητας και σύγκλισης ήταν διαθέσιμες στο Διαδίκτυο. Ωστόσο, η ίδια η σύσταση δεν είχε δημοσιευτεί, προκειμένου να διασφαλιστεί η εμπιστευτικότητα του σκεπτικού της Επιτροπής επί αυτού του ευαίσθητου θέματος. Η αιτιολογική έκθεση της σύστασης περιελάμβανε την εκτίμηση της Επιτροπής για τη δημοσιονομική κατάσταση της Γερμανίας. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η γνωστοποίηση του πλήρους κειμένου της σύστασης θα μπορούσε να δημιουργήσει αρνητικές εντυπώσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές και να εμποδίσει τη δημοσιονομική σταθεροποίηση. Ως εκ τούτου, θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τη δημοσιονομική και οικονομική πολιτική της Γερμανίας. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι δεν είχαν αποκρυφτεί από το κοινό σχετικές μακροοικονομικές πληροφορίες και ότι το θεμιτό επιστημονικό συμφέρον του καταγγέλλοντος δεν είχε θιγεί.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε πως από μόνη της η σύσταση να κληθεί η Γερμανία να λάβει μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος θα επηρέαζε αναπόφευκτα την εικόνα της στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Ωστόσο, έκρινε ότι δεν ήταν αδικαιολόγητη η άποψη της Επιτροπής, ότι η γνωστοποίηση του σκεπτικού της σύστασης θα μπορούσε να δημιουργήσει περαιτέρω αρνητικές εντυπώσεις. Επεσήμανε επίσης ότι, καθώς η Επιτροπή είχε αποκλείσει και το ενδεχόμενο μερικής πρόσβασης στο έγγραφο και δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν είχε εγείρει το θέμα αυτό στην καταγγελία του, το ζήτημα της μερικής πρόσβασης δεν χρειαζόταν να εξεταστεί. Με βάση τους ανωτέρω συλλογισμούς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης από μέρους της Επιτροπής.

3.1.4 Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΕΞΗΓΗΣΗΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1110/2003/ELB κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η καταγγέλλουσα αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό COM/A/3/02, επειδή η βαθμολογία που έλαβε στη δοκιμασία προεπιλογής πολλαπλών απαντήσεων δεν ήταν επαρκώς υψηλή. Η καταγγέλλουσα προσέφυγε κατά των απαντήσεων που έδωσε η εξεταστική επιτροπή σε τρεις ερωτήσεις. Ισχυρίστηκε ότι η Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO) δεν της είχε παράσχει αιτιολογημένη εξήγηση των ορθών απαντήσεων στις επίμαχες ερωτήσεις.

Σύμφωνα με την EPSO, η εξεταστική επιτροπή εξέτασε με προσοχή και ευσυνειδησία τα σχόλια της καταγγέλλουσας σχετικά με τις επίμαχες ερωτήσεις, καθώς και το περιεχόμενο και τη διατύπωση των ερωτήσεων, πριν αποφασίσει για την ορθότητά τους.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η καταγγέλλουσα είχε πληροφορηθεί τη βαθμολογία της, είχε λάβει αντίγραφο του βαθμολογημένου γραπτού της και είχε λάβει γνώση των κατά την

εξεταστική επιτροπή ορθών απαντήσεων των επίμαχων ερωτήσεων. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε, επίσης, ότι η καταγγέλλουσα δεν δεχόταν την άποψη της εξεταστικής επιτροπής για τις σωστές απαντήσεις των επίμαχων ερωτήσεων. Ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη, ωστόσο, ότι η κοινοποίηση των βαθμών των υποψηφίων στις διάφορες δοκιμασίες αποτελεί, σύμφωνα με τη νομολογία²⁸, επαρκή αιτιολόγηση για τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε ότι η καταγγέλλουσα υπέβαλε κατά τη διάρκεια της έρευνας στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η εξεταστική επιτροπή είχε ενεργήσει κατά τρόπο αδικαιολόγητο ή εκτός των ορίων της νόμιμης αρμοδιότητάς της όσον αφορά τον καθορισμό των ορθών απαντήσεων στις επίμαχες ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών. Ο Διαμεσολαβητής, συνεπώς, δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης.

3.2 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.2.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΑΙΤΗΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1600/2003/ADB κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ένας ιταλός αστυνομικός υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στον γενικό διαγωνισμό PE/22/D²⁹ για την πρόσληψη ειδικευμένων υπαλλήλων στον τομέα της γενικής ασφάλειας. Η αίτησή του απορρίφθηκε, διότι η εξεταστική επιτροπή έκρινε ότι δεν διέθετε τα απαιτούμενα τρία έτη προϋπηρεσίας στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα γενικής ασφάλειας. Κατόπιν τούτου, ο υποψήφιος επικοινωνήσε δύο φορές με το Κοινοβούλιο, προκειμένου να επισημάνει ότι τα περίπου πέντε έτη προϋπηρεσίας ως αστυνομικός που είχε στο ενεργητικό του θα έπρεπε να ικανοποιούν το κριτήριο που οριζόταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού. Ελλείψει απάντησης από το Κοινοβούλιο, ο καταγγέλλων προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή κατά του αποκλεισμού του από τον ανοικτό διαγωνισμό.

Το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι λίγο μετά την έναρξη της έρευνάς του, η εξεταστική επιτροπή είχε επανεξετάσει την αίτηση του καταγγέλλοντος και είχε αποφασίσει να τον κάνει δεκτό στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας πρόσληψης.

Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή επικοινωνήσαν με τον καταγγέλλοντα, ο οποίος δήλωσε ότι η υπόθεση είχε διευθετηθεί από το Κοινοβούλιο με την πλήρη ικανοποίηση του αιτήματός του. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, ως εκ τούτου, ότι το Κοινοβούλιο είχε προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για τη διευθέτηση του ζητήματος.

28

Βλέπε υπόθεση C-254/95, Κοινοβούλιο κατά Innamorati, [1996] Συλλογή I-3423.

29

EE 2002 C 303 A.

3.2.2 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1949/2003/(TN)(IJH)TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων προσέφυγε κατά της μη καταβολής πληρωμής για υπηρεσίες που είχε παράσχει κατόπιν εντολής της Στατιστικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat), η οποία υπάγεται στην Επιτροπή. Με εντολή της Eurostat, ο καταγγέλλων είχε εκπονήσει μια συνολική αξιολόγηση του στατιστικού συστήματος του Καζακστάν. Οι συμβάσεις είχαν συναφθεί επισήμως με την οργάνωση *CESD-Communautaire*, ωστόσο οι όροι εκτέλεσης είχαν θεσπιστεί από την Eurostat και όλες οι εκθέσεις υποβάλλονταν σε αυτή. Η Eurostat ενέκρινε την έκθεση έργου του καταγγέλλοντος τον Αύγουστο του 2003, ωστόσο ο καταγγέλλων δεν είχε λάβει την αμοιβή του έως τη στιγμή που υπέβαλε την καταγγελία του, τον Οκτώβριο του 2003. Ο καταγγέλλων υποψιαζόταν ότι λόγω προβλημάτων εντός της Eurostat, είχαν ανασταλεί οι πληρωμές της προς την *CESD-Communautaire*. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε διασφαλίσει την πληρωμή για τις υπηρεσίες που είχε παράσχει στο πλαίσιο συγκεκριμένων συμβάσεων. Υποστήριξε ότι έπρεπε να του καταβληθούν οι οφειλόμενες πληρωμές για τις υπηρεσίες του.

Στη γνώμη της, που υπέβαλε τον Ιανουάριο του 2004, η Επιτροπή επεσήμανε ότι δεν είχε συμβατική σχέση με τον καταγγέλλοντα. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η *CESD-Communautaire* μπορούσε ακόμα να της υποβάλει τιμολόγια στο πλαίσιο των εν λόγω συμβάσεων. Τα ποσά των τιμολογίων που υποβλήθηκαν για τον καταγγέλλοντα από την *CESD-Communautaire*, έως την ημερομηνία της κατάθεσης της γνώμης της Επιτροπής στον Διαμεσολαβητή, είχαν κατατεθεί χωρίς καθυστέρηση σε τραπεζικό λογαριασμό της *CESD-Communautaire* στις 29 Δεκεμβρίου 2003.

Τον Απρίλιο του 2004, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι του είχε καταβληθεί το μεγαλύτερο μέρος του οφειλόμενου ποσού και ότι η καταβολή του υπολοίπου εξαρτάτο από την επίλυση ορισμένων θεμάτων μεταξύ του ιδίου και της *CESD-Communautaire*. Για τον λόγο αυτό, ο καταγγέλλων έκρινε ότι η καταγγελία του κατά της Επιτροπής είχε περατωθεί επιτυχώς.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τη διευθέτηση της υπόθεσης και, ως εκ τούτου, είχε ικανοποιήσει τα αιτήματα του καταγγέλλοντα.

ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2124/2003/ADB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η συγκεκριμένη καταγγελία υπεβλήθη από έναν γερμανό υπήκοο εκ μέρους της IBC SOLAR AG. Η εταιρεία αυτή συμμετείχε σε μια κοινοπραξία με την επωνυμία CIESMA (*Centre International d'Energie Solaire Morocco-Allemand*), η οποία τον Μάιο του 1998 είχε επιλεγεί για επιδότηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο του μέσου 4 του προγράμματος ECIP. Το ποσό της επιδότησης ανερχόταν σε 75.626 ευρώ. Η CIESMA είχε ήδη λάβει 37.813 ευρώ. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, παρά τις επανειλημμένες επαφές με την Επιτροπή και παρότι είχαν αποσταλεί όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα τον Αύγουστο του 2001, το υπολειπόμενο ποσό δεν είχε καταβληθεί στην CIESMA έως τον Νοέμβριο του 2003.

Ο καταγγέλλων διεκδικούσε την καταβολή του υπολειπόμενου ποσού.

Η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι το πρόγραμμα ECIP ήταν ένα χρηματοδοτικό μέσο η διαχείριση και η διάθεση των πόρων του οποίου γίνονταν από την Επιτροπή κατά τρόπο αποκεντρωμένο μέσω ενός δικτύου χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού, η Επιτροπή είχε υπογράψει μια σύμβαση με μια γερμανική τράπεζα, η οποία με τη σειρά της είχε υπογράψει σύμβαση με την CIESMA. Η τράπεζα έπρεπε να προβεί στη δεύτερη πληρωμή που προβλεπόταν στη σύμβαση με την CIESMA μετά την επαλήθευση και την αποδοχή από μέρους της Επιτροπής της τελικής έκθεσης του έργου. Τον Ιούνιο του 2003, μετά την αποδοχή της τελικής έκθεσης, η Επιτροπή ενημέρωσε την τράπεζα ότι έπρεπε να προχωρήσει στην πληρωμή. Τον Ιούλιο του 2003 και τον Οκτώβριο του 2003 έγιναν νέες επαφές. Τον Νοέμβριο του 2003, η τράπεζα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι θα προέβαινε στην τελική πληρωμή. Η τράπεζα όντως κατέβαλε την τελική πληρωμή στις 5 Δεκεμβρίου 2003.

Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι η υπόθεση είχε διευθετηθεί με την πλήρη ικανοποίηση του αιτήματός του. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, ως εκ τούτου, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τη διευθέτηση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΝΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2183/2003/(TN)(IJH)TN και 520/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε ένα αίτημα για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τη γνωμοδότηση της 24^{ης} Απριλίου 2003 της Επιτροπής προς τη Σουηδία σχετικά με το σχέδιο σιδηροδρομικής ανάπτυξης «Botniabanan» (σύνδεση Βοθνικού). Κατόπιν αιτήματος που υπέβαλε ο καταγγέλλων για πρόσβαση σε έγγραφα, το θέμα έφτασε στον Διαμεσολαβητή (καταγγελία 2183/2003/(TN)(IJH)TN) και η Επιτροπή ακολούθως απέστειλε στον καταγγέλλοντα τα έγγραφα τα οποία πίστευε ότι της είχε ζητήσει. Ωστόσο, ο καταγγέλλων δεν ικανοποιήθηκε με τα έγγραφα που του απεστάλησαν και, για τον λόγο αυτό υπέβαλε νέα καταγγελία, στον Διαμεσολαβητή. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν του είχε παράσχει έγγραφα που να παρουσιάζουν την κριτική αξιολόγησή της για το έργο και ότι δεν είχε απαντήσει στο ηλεκτρονικό μήνυμά του με το οποίο της είχε κοινοποιήσει τις απόψεις του επί του θέματος. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή πρέπει να του παράσχει πρόσβαση στα έγγραφα που περιελάμβαναν την κριτική αξιολόγησή της για το έργο.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι, αρχικά, θεώρησε ότι το ηλεκτρονικό μήνυμα του καταγγέλλοντος έπρεπε να εξεταστεί στο πλαίσιο των περαιτέρω ερευνών του Διαμεσολαβητή για την καταγγελία 2183/2003/(TN)(IJH)TN και, για τον λόγο αυτό, δεν είχε αποστείλει άμεση απάντηση στον καταγγέλλοντα. Ωστόσο, επανεξετάζοντας το θέμα, η Επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα πρόσθετη απάντηση, εσωκλείοντας σχετικά έγγραφα.

Αφότου έλαβε τα εν λόγω έγγραφα, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι θεωρούσε πως η υπόθεση είχε διευθετηθεί.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τη διευθέτηση της υπόθεσης και, ως εκ τούτου, είχε ικανοποιήσει το αίτημα του καταγγέλλοντος.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 435/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, διευθύνων σύμβουλος μιας μικρής γερμανικής εταιρείας που ειδικεύεται στα ηλεκτρονικά πληροφορικά συστήματα, ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε προβεί σε καμία πληρωμή για τα τέσσερα τιμολόγια που της είχε υποβάλει το 2003 για έργο που είχε

εκτελέσει για λογαριασμό της. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, το συνολικό ποσό που όφειλε η Επιτροπή στην εταιρεία του ήταν 17.437 ευρώ και, παρά τις επτά υπομνήσεις (μερικές εκ των οποίων με συστημένη αλληλογραφία), δεν υπήρξε καμία αντίδραση εκ μέρους της Επιτροπής. Ο καταγγέλλων ζήτησε τη βοήθεια του Διαμεσολαβητή για την καταβολή των οφειλόμενων πληρωμών, ώστε να μην χρειαστεί να προβεί στην απόλυση προσωπικού και να αποφευχθούν περαιτέρω ζημιές εις βάρος της εταιρείας του.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή εξήγησε ότι, εξαιτίας τεχνικών αλλαγών στις δημοσιονομικές διαδικασίες λόγω της εφαρμογής του νέου δημοσιονομικού κανονισμού, δεν είχε καταστεί, δυστυχώς, εφικτή η διεκπεραίωση των τιμολογίων του καταγγέλλοντος εντός του διαστήματος των 60 ημερών που προβλέπεται σχετικώς. Έπειτα από την αναδιοργάνωση του τμήματος και τη συγκρότηση μιας οικονομικής μονάδας, το ζήτημα επανεξετάστηκε. Τα τέσσερα τιμολόγια, τα ποσά των οποίων ανέρχονταν αθροιστικά σε 17.437 ευρώ, είχαν εξοφληθεί στα τέλη Φεβρουαρίου του 2004. Κατά την άποψη της Επιτροπής, δεδομένων των εξελίξεων αυτών, η καταγγελία δεν είχε πλέον αντικείμενο.

Την 21η Ιουνίου 2004, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι θεωρούσε πως η υπόθεση είχε διευθετηθεί.

Περατώνοντας την υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής προέβη σε συμπληρωματικές παρατηρήσεις, στις οποίες σημείωσε ότι τα δύο από τα τέσσερα τιμολόγια είχαν αποσταλεί στην Επιτροπή 11 και 10 μήνες πριν την πραγματοποίηση της πληρωμής. Τόνισε ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις είναι εξαιρετικά ευάλωτες στις επιπτώσεις των καθυστερήσεων πληρωμών. Για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει την πιθανότητα καταβολής τόκου στον καταγγέλλοντα.

Πρόσθετα στοιχεία

Στις 6 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι είχε αποφασίσει να καταβάλει στον καταγγέλλοντα τόκο ανερχόμενο σε 387 ευρώ.

3.2.3 Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 220/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης

Η καταγγέλλουσα, υπάλληλος της Επιτροπής, είχε εργαστεί στο Ινστιτούτο Υπερουρανίων Στοιχείων (ITU) στην Καρλσρούη της Γερμανίας. Το ITU ανήκει στο Κοινό Κέντρο Έρευνας (ΚΚΕρ), μια Γενική Διεύθυνση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η καταγγέλλουσα ήταν υπεύθυνη για θέματα μεταφορών ραδιενεργών υλικών στο πλαίσιο της μονάδας πυρηνικής ασφάλειας και υποδομών του ITU. Καταγγέλλοντας σοβαρές παρατυπίες στο έργο του ITU, ζήτησε από την Επιτροπή να κινήσει διαδικασία έρευνας σχετικά με την προστασία από την ακτινοβολία και τις μεταφορές ραδιενεργών υλικών. Προέβαλε μια σειρά ισχυρισμών, όπως ότι το προσωπικό που χειριζόταν τα ραδιενεργά υλικά δεν ήταν καταλλήλως καταρτισμένο και ότι ραδιενεργά υλικά είχαν μεταφερθεί σκοπίμως με παράνομο τρόπο. Η Επιτροπή διαβίβασε την υπόθεση στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), η οποία πραγματοποίησε ακρόαση του καταγγέλλοντος και διενήργησε έρευνες.

Σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, η καταγγέλλουσα ζήτησε πρόσβαση σε έναν αριθμό εγγράφων σχετικά με την υπόθεσή της, τα οποία είχαν στην κατοχή τους διάφορες Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής και η OLAF. Ωστόσο, τα αιτήματα αυτά, σύμφωνα με την

καταγγέλλουσα, δεν εξετάστηκαν κατά τον δέοντα τρόπο. Ως εκ τούτου, η καταγγέλλουσα προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να καταχωρίσει τους ισχυρισμούς της καταγγέλλουσας κατά της OLAF ως χωριστή καταγγελία, δεδομένου ότι αντιμετωπίζει την OLAF ως ανεξάρτητο ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο. Ο Διαμεσολαβητής συνεχίζει τις έρευνες για την καταγγελία (101/2004/GG) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία αφορά και αυτή την ουσία των ισχυρισμών της καταγγέλλουσας κατά του ITU.

Στην καταγγελία της κατά της OLAF, η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η OLAF είχε εσφαλμένως αρνηθεί να της παράσχει πρόσβαση σε έγγραφα και δεν είχε χειριστεί το αίτημά της εγκαίρως. Υποστήριξε ότι τα έγγραφα θα έπρεπε να κοινοποιηθούν ή ότι η OLAF θα έπρεπε να δώσει εξηγήσεις γιατί ορισμένα εξ αυτών δεν υπήρχαν. Εάν αυτό δεν καθίστατο δυνατόν, ο Διαμεσολαβητής, το προσωπικό του ή βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα έπρεπε να εξετάσουν τα έγγραφα.

Στη γνώμη της, η OLAF επεσήμανε ότι είχε απαντήσει διεξοδικώς στο αίτημα της καταγγέλλουσας. Είχε διαβιβάσει στην καταγγέλλουσα αντίγραφα τριών εγγράφων και της είχε εξηγήσει ότι τα άλλα έγγραφα που είχε ζητήσει δεν υπήρχαν. Η OLAF παραδέχτηκε, ωστόσο, ότι είχε αποστείλει την απάντησή της τρεις εργάσιμες μετά την λήξη της προθεσμίας για την αποστολή της απάντησης. Εξήγησε ότι η καθυστέρηση αυτή οφειλόταν στο γεγονός ότι το άτομο που είχε αναλάβει την υπόθεση είχε μόλις μετατεθεί σε άλλη θέση και έπρεπε να διευθετήσει ορισμένες απρόβλεπτες υποθέσεις. Η OLAF παραδέχτηκε ότι θα έπρεπε να έχει ενημερώσει την καταγγέλλουσα ότι απαιτείτο παράταση της προθεσμίας. Σημείωσε ότι, εντωμεταξύ, είχε αποστείλει αντίγραφο της απάντησής της στην καταγγέλλουσα.

Με τη λήψη του αντιγράφου της απάντησης αυτής και της γνώμης της OLAF, η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι κατά την άποψή της η καταγγελία της κατά της OLAF είχε διευθετηθεί κατά τρόπο ικανοποιητικό. Ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τη βοήθειά του. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η OLAF είχε λάβει τα κατάλληλα μέτρα για τη διευθέτηση της υπόθεσης και ότι, ως εκ τούτου, είχε ικανοποιήσει το αίτημα της καταγγέλλουσας.

3.3 ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΣΕ ΦΙΛΙΚΗ ΒΑΣΗ ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΥΧΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 415/2003/(IJH)TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, ο οποίος προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή εξ ονόματος του Corporate Europe Observatory, υπέβαλε αίτηση δυνάμει του κανονισμού 1049/2001³⁰ για πρόσβαση σε «όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τις προετοιμασίες της Επιτροπής για ενδεχόμενες διαπραγματεύσεις επί ενός πολυμερούς επενδυτικού πλαισίου στον ΠΟΕ». Η Επιτροπή αρνήθηκε να επιτρέψει την πρόσβαση στα έγγραφα, τα οποία χαρακτήρισε ως «εσωτερική προπαρασκευαστική εργασία επί σχεδίων εγγράφων για τη διαδικασία του προγράμματος της Ντόχα για την ανάπτυξη στο πλαίσιο του ΠΟΕ». Σε απάντησή της στην επιβεβαιωτική αίτηση που υπέβαλε ο καταγγέλλων, όπου αποσαφηνίστηκε ότι το αίτημα κάλυπτε και έγγραφα προ της υπουργικής διάσκεψης της Ντόχα, η Επιτροπή χαρακτήρισε τα έγγραφα που ζητούσε ο καταγγέλλων ως

³⁰

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

προπαρασκευαστικό έργο για τα βασικά έγγραφα εργασίας που είχε αναλάβει να συντάξει για καθένα από τα επτά ζητήματα που αναφέρονται στην υπουργική δήλωση της Ντόχα. Δεν υπήρχαν έγγραφα προ της υπουργικής διάσκεψης της Ντόχα, καθώς, την περίοδο εκείνη, ο ΠΟΕ δεν είχε αρμοδιότητα σε ό,τι αφορά τις πολυμερείς επενδύσεις. Η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στα προπαρασκευαστικά έγγραφα βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α, ισχυριζόμενη ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων θα μπορούσε να περιορίσει το περιθώριο χειρισμών στο πλαίσιο διαπραγματεύσεων με τρίτες χώρες.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο βασικός ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ήταν ότι η Επιτροπή είχε δώσει έναν πολύ στενό ορισμό του χαρακτήρα των εγγράφων στα οποία ζητούσε πρόσβαση με την αίτηση του. Ισχυρίστηκε ότι το αίτημά του κάλυπτε έναν μακρύ κατάλογο εγγράφων, τα οποία δεν περιορίζονταν σε έγγραφα που αφορούσαν τα βασικά έγγραφα εργασίας και ότι, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε εργαστεί υπέρ της έναρξης συνομιλιών στον ΠΟΕ για τις επενδύσεις τουλάχιστον από το 1999, ορισμένα από τα έγγραφα που ζητούσε είχαν συνταχθεί πριν από τη Ντόχα.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι τα βασικά έγγραφα εργασίας ήταν τα μόνα έγγραφα που αφορούσαν πιθανές διαπραγματεύσεις για πολυμερείς επενδύσεις.

Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι το άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού 1049/2001 ορίζει ότι, εάν μια αίτηση για πρόσβαση σε έγγραφα δεν είναι επαρκώς σαφής, το θεσμικό όργανο ζητεί από τον αιτούντα να διευκρινίσει την αίτησή του βοηθώντας τον, π.χ. παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με τη χρήση του δημόσιου μητρώου εγγράφων. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή ούτε είχε εξετάσει την κατηγοριοποίηση των εγγράφων στην οποία είχε προβεί ο καταγγέλλων, ούτε τον είχε παραπέμψει σε κάποιο δημόσιο μητρώο εγγράφων. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε πως αυτό θα μπορούσε να συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης. Για τον λόγο αυτό πρότεινε ένα διακανονισμό σε φιλική βάση, στο πλαίσιο του οποίου η Επιτροπή θα παρείχε στον καταγγέλλοντα έναν πλήρη κατάλογο των υφισταμένων εγγράφων που ανήκαν στις κατηγορίες που αναφέρονταν στην καταγγελία. Ο κατάλογος αυτός θα έπρεπε επίσης να περιλαμβάνει και τυχόν υπάρχοντα έγγραφα που χρονολογούνταν πριν από την υπουργική διάσκεψη της Ντόχα.

Στην απάντησή της, η Επιτροπή εξήγησε ότι είχε επεκτείνει την έρευνά της και είχε αναλύσει κάθε έγγραφο από το τέλος του 1998 έως την υπουργική διάσκεψη της Ντόχα και ότι κατέληξε σε έναν κατάλογο 296 εγγράφων, τα οποία ήλπιζε ότι θα ικανοποιούσαν το αίτημα του Διαμεσολαβητή.

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι θεωρούσε πως είχε επιτευχθεί διακανονισμός σε φιλική βάση και ότι θα υπέβαλε νέα αίτηση για πρόσβαση, βάσει του καταλόγου των εγγράφων που κατήρτισε η Επιτροπή. Ο καταγγέλλων ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τη βοήθειά του.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΟΔΗΓΗΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1320/2003/(ADB)ELB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων είχε υποβάλει αίτηση για μια βοηθητική θέση εργασίας οδηγού στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και κλήθηκε να συμμετάσχει σε εξετάσεις οδήγησης που οργάνωσε μια σχολή οδηγών. Ο καταγγέλλων πληροφορήθηκε ότι είχε αποτύχει στις εξετάσεις και, για τον λόγο αυτό, ζήτησε, χωρίς να το καταφέρει, να του γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα, καθώς ήταν πεπεισμένος ότι είχε επιτύχει, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα του ως οδηγός, τα προσόντα του και πληροφορίες που είχε λάβει από κάποιον υπάλληλο της σχολής οδηγών.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι είχε λάβει αντικρουόμενες απαντήσεις από την Επιτροπή και πως, παρότι ενημερώθηκε πως δεν συγκαταλεγόταν στους επιτυχόντες υποψηφίους, ποτέ δεν του γνωστοποιήθηκαν τα αποτελέσματα των εξετάσεων αυτά καθαυτά. Ο καταγγέλλων

ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να του γνωστοποιήσει τα αποτελέσματά του στις διάφορες δοκιμασίες, καθώς και τον αριθμό των επιτυχόντων και τα αποτελέσματά τους.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή εξήγησε ότι ο διευθυντής της σχολής οδηγών είχε ενημερώσει την Επιτροπή ότι ο καταγγέλλων και άλλοι τρεις υποψήφιοι είχαν αποτύχει στις εξετάσεις. Υποστήριξε ότι δεν είχε λάβει λεπτομερή στοιχεία για κάθε αξιολόγηση, αλλά μόνο ένα γενικό αποτέλεσμα και μια δήλωση, όπου αναγραφόταν ποιοι υποψήφιοι είχαν επιτύχει σε κάθε δοκιμασία και ποιοι όχι.

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων αναφέρθηκε στις ανακολουθίες που είχε εντοπίσει μεταξύ των εξηγήσεων που είχε δώσει η Επιτροπή στη γνώμη της και των πληροφοριών που έλαβε κατά τη διάρκεια συνάντησης με κάποιον αρμόδιο υπάλληλο. Ο εν λόγω υπάλληλος είχε ενημερώσει τον καταγγέλλοντα ότι η Επιτροπή είχε λάβει τα αποτελέσματα για κάθε μία εκ των πέντε δοκιμασιών από τις οποίες αποτελούνταν οι εξετάσεις οδήγησης. Ο υπάλληλος της Επιτροπής είχε το έγγραφο μαζί του, κατά τη συνάντηση αυτή. Ωστόσο, καθώς περιελάμβανε και τα αποτελέσματα όλων των υποψηφίων, αρνήθηκε να χορηγήσει στον καταγγέλλοντα αντίγραφο του. Ο υπάλληλος, ωστόσο, τον είχε ενημερώσει προφορικά για τα αποτελέσματά του.

Ο Διαμεσολαβητής ερεύνησε το φάκελο της Επιτροπής. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι, αντίθετα με τις πληροφορίες που ανέφερε η Επιτροπή στη γνώμη της, είχε όντως λάβει τα λεπτομερή στοιχεία της αξιολόγησης κάθε υποψηφίου. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε πως, παρότι η Επιτροπή δικαιολογημένα δεν γνωστοποίησε τα αποτελέσματα των άλλων υποψηφίων στον καταγγέλλοντα, δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους ο καταγγέλλων δεν θα έπρεπε να έχει πρόσβαση στα αποτελέσματά του.

Για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε διακανονισμό σε φιλική βάση. Συγκεκριμένα, πρότεινε η Επιτροπή να επανεξετάσει την αίτηση του καταγγέλλοντος για πρόσβαση στα αποτελέσματά του στις εξετάσεις οδήγησης.

Η Επιτροπή συμφώνησε με την πρόταση διακανονισμού σε φιλική βάση και απέστειλε στον Διαμεσολαβητή τα αποτελέσματα του καταγγέλλοντος στις διάφορες δοκιμασίες που περιελάμβαναν οι εξετάσεις οδήγησης. Ο καταγγέλλων ενημέρωσε τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι θεωρούσε πως είχε επιτευχθεί διακανονισμός σε φιλική βάση.

Πρόσθετα στοιχεία

Εν συνέχεια, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στην Διαμεσολαβητή, στην οποία διατύπωνε την άποψη ότι ήταν αδικαιολόγητο να παραμένουν ατιμώρητα άτομα που εργάζονται σε ένα τόσο σημαντικό θεσμικό όργανο όπως η Επιτροπή και ευθύνονται για σφάλματα. Στην απάντησή του, ο Διαμεσολαβητής εξήγησε ότι ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης ορίζει συγκεκριμένες διαδικασίες για την πειθαρχική τιμωρία των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού και ότι ρόλος του Διαμεσολαβητή δεν είναι να υποκαταστήσει τις διαδικασίες αυτές. Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε τις ανησυχίες του καταγγέλλοντος στην Επιτροπή ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή.

3.4 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΕΠΙΚΡΙΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.4.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 260/2003/OV κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Μια υπάλληλος, η οποία εργάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Λουξεμβούργο, εξέφρασε την ανησυχία της για το κάπνισμα στα κτίρια του Κοινοβουλίου. Σύμφωνα με την υπάλληλο, παρότι είχαν παρέλθει οκτώ έτη αφότου το Κοινοβούλιο ενέκρινε τους εσωτερικούς κανόνες για το κάπνισμα στους χώρους του (απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 12ης Ιουλίου 1994), η διοίκηση εξακολουθούσε να μην εφαρμόζει τους κανόνες και να μην επιβάλλει την τήρησή τους σε όλους του χώρους του Κοινοβουλίου. Η καταγγέλλουσα είχε αποστείλει αρκετές επιστολές στη διοίκηση σχετικά με το θέμα αυτό από τον Φεβρουάριο του 1996. Ωστόσο, δεν είχαν γίνει σοβαρές ενέργειες.

Στις 5 Φεβρουαρίου 2003, η υπάλληλος προσέφυγε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, καταγγέλλοντας ότι η διοίκηση του Κοινοβουλίου δεν εφάρμοζε τον εσωτερικό κανονισμό για το κάπνισμα και δεν επέβαλε την τήρησή του σε όλους τους χώρους του. Προς επίρρωση των λεγομένων της, αναφέρθηκε στην απόφαση της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την προστασία του προσωπικού από τις επιπτώσεις του καπνού, προσθέτοντας ότι το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να ακολουθήσει το παράδειγμα αυτό³¹.

Στη γνώμη του επί της καταγγελίας, το Κοινοβούλιο επέμεινε ότι η διοίκησή του είχε λάβει όλα τα απαραίτητα τεχνικά και διοικητικά μέτρα για να διασφαλίσει την εφαρμογή του κανονισμού. Μεταξύ των μέτρων αυτών ήταν η ανάρτηση πολλών πινακίδων «Απαγορεύεται το Κάπνισμα» και η αποστολή πολυάριθμων ανακοινώσεων σχετικά με τον κανονισμό τόσο στο προσωπικό όσο και στους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Κοινοβούλιο, ωστόσο, προσέθεσε ότι «δυστυχώς ορισμένοι δεν αισθάνονται ότι δεσμεύονται από τους κανόνες αυτούς και τους παραβιάζουν, παρά τις προσπάθειες που καταβάλλει η διοίκηση». Επεσήμανε ότι «επαφίεται στον καθένα χωριστά να ενεργεί υπεύθυνα και να επιτρέπει τη συνύπαρξη καπνιστών και μη καπνιστών». Παρατήρησε, επίσης, ότι ο κανονισμός που εφαρμόζει δεν διαφέρει σημαντικά από αυτόν που έχει θεσπίσει η Επιτροπή.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, με τη θέσπιση του κανονισμού σχετικά με το κάπνισμα στους χώρους του και με την γνωστοποίησή του στο προσωπικό και στους βουλευτές με διάφορες ανακοινώσεις, το Κοινοβούλιο είχε δημιουργήσει εύλογες προσδοκίες στους μη καπνιστές ότι θα λάμβανε επαρκή μέτρα για την προώθηση της αποτελεσματικής τήρησης του κανονισμού. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε επίσης, ότι δεδομένων των επιβλαβών επιπτώσεων που έχει στην υγεία η έκθεση στον καπνό, το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη προώθησης της αποτελεσματικής τήρησης του εσωτερικού του κανονισμού για το κάπνισμα. Επεσήμανε ότι η έκθεση του προσωπικού στον καπνό στο χώρο εργασίας θα μπορούσε να εγείρει ενδεχομένως ζητήματα νομικής ευθύνης. Αναγνωρίζοντας τα μέτρα που είχε λάβει το Κοινοβούλιο, ο Διαμεσολαβητής έκρινε πως η άποψη του Κοινοβουλίου, ότι επαφίεται στον

31

Ο κανονισμός της Επιτροπής, με τον οποίο απαγορεύεται πλήρως το κάπνισμα σε όλους τους χώρους τους, τέθηκε σε ισχύ την 1η Μαΐου 2004.

καθένα χωριστά να ενεργεί υπεύθυνα, δεν αποτελεί επαρκή απάντηση στα προβλήματα της μη τήρησης του κανονισμού. Για τον λόγο αυτό διατύπωσε επικριτική παρατήρηση.

Πρόσθετα στοιχεία

Στις 13 Ιουλίου 2004, το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενέκρινε μια απόφαση (PE 346.287/BUR) με την οποία θεσπίζει νέους κανόνες σχετικά με το κάπνισμα στους χώρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στο άρθρο 1 της απόφασης, η οποία τέθηκε σε ισχύ την πρώτη ημέρα της κοινοβουλευτικής περιόδου 2004-2009, προβλέπεται ότι «στόχος του Κοινοβουλίου είναι η πλήρης απαγόρευση του καπνίσματος σε όλους τους χώρους του το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2007». Στην απόφαση αυτή θεσπίζονται, επίσης, μεταβατικά μέτρα έως την 1η Ιανουαρίου 2007, όπως το δικαίωμα του προσωπικού ασφαλείας να απομακρύνει από τους χώρους του Κοινοβουλίου οιονδήποτε αρνείται να συμμορφωθεί με τους κανόνες αυτούς.

3.4.2 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΑΤΟΜΙΚΟΥΣ ΦΑΚΕΛΟΥΣ ΣΕ ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΡΩΡΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2046/2003/GG κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ένας υπάλληλος του Συμβουλίου θέλησε να επωφεληθεί από τα μέτρα που θέσπισε το Συμβούλιο προκειμένου να προσφέρει στους υπαλλήλους του ειδική πρόωγη συνταξιοδότηση (*dégagement*) στο πλαίσιο εκσυγχρονισμού του οργάνου. Σύμφωνα με έναν κανονισμό του Συμβουλίου, η γενική γραμματεία του θα έπρεπε να επιλέξει τους υπαλλήλους στους οποίους επιθυμούσε να παράσχει πρόωγη συνταξιοδότηση από έναν κατάλογο υποψηφίων, κατόπιν διαβουλεύσεων με την Ισομερή Επιτροπή του. Η Ισομερής Επιτροπή αποτελείται από ίσο αριθμό αντιπροσώπων της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και της επιτροπής προσωπικού. Σύμφωνα με μια απόφαση εφαρμογής του κανονισμού, ο αναπληρωτής γενικός γραμματέας του Συμβουλίου θα κατάρτιζε ένα σχέδιο καταλόγου υποψηφίων, ο οποίος στη συνέχεια θα υποβαλλόταν στην Ισομερή Επιτροπή για γνωμοδότηση.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ανέφερε ότι η αίτησή του είχε απορριφθεί, όπως και η καταγγελία που είχε υποβάλει στο Συμβούλιο. Επέκρινε το γεγονός ότι δεν είχε δοθεί στην Ισομερή Επιτροπή πρόσβαση στους ατομικούς φακέλους των υποψηφίων, με αποτέλεσμα, κατά τη γνώμη του, η Ισομερής Επιτροπή να μην μπορέσει να παράσχει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή τεκμηριωμένη γνωμοδότηση. Ισχυρίστηκε ότι η απόφαση εφαρμογής του κανονισμού θα έπρεπε να ανακληθεί. Προς υποστήριξη του ισχυρισμού αυτού, ο καταγγέλλων υπέβαλε μια ανυπόγραφη δήλωση των μελών της Ισομερούς Επιτροπής. Σύμφωνα με τη δήλωση αυτή, τα μέλη της Ισομερούς Επιτροπής είχαν ζητήσει πολλάκις πρόσβαση στους φακέλους, κατόπιν της συναίνεσης των υποψηφίων, αλλά η πρόσβαση αυτή τους είχε κατηγορηματικά απαγορευτεί.

Στη γνώμη του, το Συμβούλιο ισχυρίστηκε ότι η απόφαση ήταν πλήρως ευθυγραμμισμένη με τον κανονισμό. Η Ισομερής Επιτροπή είχε στη διάθεσή της όλες τις πληροφορίες που χρειαζόταν για να αξιολογήσει τον κατάλογο των υποψηφίων. Ωστόσο, σύμφωνα με τον κανονισμό 45/2001³², δεν θα μπορούσαν να παρασχεθούν πληροφορίες που αφορούσαν προσωπικά δεδομένα.

³²

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ 2001 L8/1.

Ο Διαμεσολαβητής δέχτηκε ότι η απόφαση ήταν σύμφωνη με τον κανονισμό του Συμβουλίου, υπό την προϋπόθεση ότι ο κατάλογος των υπαλλήλων θα υιοθετείτο μετά από διαβούλευση με την Ισομερή Επιτροπή. Ωστόσο, έκρινε ότι, για να μπορέσει η Ισομερή Επιτροπή να διαμορφώσει και να διατυπώσει τις απόψεις της κατά τρόπο εποικοδομητικό, έπρεπε να διαθέτει όλες τις σχετικές πληροφορίες. Διαφορετικά, η διαβούλευση θα παρέμενε απλώς μια τυπική διαδικασία. Ο Διαμεσολαβητής γνώριζε ότι πρόσβαση σε προσωπικά δεδομένα θα μπορούσε να παρασχεθεί μόνο σύμφωνα με τον κανονισμό 45/2001. Ωστόσο, τα εμπόδια που τέθηκαν στη γνωστοποίηση των εν λόγω στοιχείων είχαν δημιουργηθεί από το ίδιο το Συμβούλιο, καθώς δεν είχε ενημερώσει τους υποψηφίους ότι τα προσωπικά τους δεδομένα θα μπορούσαν να υποβληθούν στην Ισομερή Επιτροπή.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, αρνούμενο να παράσχει στην Ισομερή Επιτροπή πρόσβαση στους φακέλους ή μη διασφαλίζοντας τη δυνατότητα παροχής της πρόσβασης στα στοιχεία αυτά, το Συμβούλιο δεν είχε δώσει στην Ισομερή Επιτροπή τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις της κατά τρόπο εποικοδομητικό. Το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν προέβη κατά τρόπο ορθό σε διαβουλεύσεις με την Ισομερή Επιτροπή συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής προέβη στη διατύπωση επικριτικής παρατήρησης.

3.4.3 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΕΥΝΟΪΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΛΟΓΩ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1435/2002/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ένας σουηδός πολίτης συμμετείχε και πέτυχε σε έναν διαγωνισμό της Επιτροπής για την πρόσληψη κύριων υπάλληλων διοικήσεως. Τον Ιούλιο του 1999, το όνομά του περιελήφθη σε εφεδρικό πίνακα προσλήψεων. Έως το τέλος του 1999, ίσχυαν ευνοϊκοί κανόνες για την πρόσληψη υποψηφίων από τα τότε νέα κράτη μέλη (Αυστρία, Φινλανδία και Σουηδία), ειδικά σε ό,τι αφορά την κατάταξή τους σε μισθολογικό κλιμάκιο.

Τον Δεκέμβριο του 1999, ο καταγγέλλων έλαβε προφορικές προσφορές για δύο θέσεις στην Επιτροπή. Δέχτηκε τη θέση στο Λουξεμβούργο στη Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Κοινωνίας της Πληροφορίας, υποθέτοντας ότι η Επιτροπή θα προέβαινε στις αναγκαίες ρυθμίσεις για την απαραίτητη γραπτή προσφορά της θέσης πριν από το πέρας του έτους. Ωστόσο, αποδείχτηκε πως επρόκειτο για θέση ερευνητή που δεν είχε ακόμα μετατραπεί σε μόνιμη. Ο υποψήφιος το απέδωσε σε εσωτερική παρεξήγηση. Ενημερώθηκε για το πρόβλημα όταν, σύμφωνα με τα λεγόμενά του, ήταν πολύ αργά να κάνει δεκτή την άλλη προσφορά εργασίας που είχε λάβει. Τον Μάιο του 2000, έλαβε τελικά γραπτή προσφορά και τον Σεπτέμβριο του 2000 άρχισε να εργάζεται για τη ΓΔ Κοινωνία της Πληροφορίας. Ωστόσο, η Επιτροπή τον είχε κατατάξει σε χαμηλότερο μισθολογικό κλιμάκιο από αυτό στο οποίο θα είχε υπαχθεί εάν είχαν εφαρμοστεί οι ευνοϊκές διατάξεις.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο υποψήφιος ισχυρίστηκε ότι τα άτομα που περιλαμβάνονται στον ίδιο εφεδρικό πίνακα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο. Θεώρησε ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να του έχει κάνει μια υπό προϋποθέσεις προσφορά εργασίας, προτού παύσουν να ισχύουν οι ευνοϊκές διατάξεις.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι ο καταγγέλλων είχε αντιμετωπιστεί ακριβώς όπως και όλοι οι άλλοι υποψήφιοι των διαγωνισμών λόγω της διεύρυνσης που προσλήφθηκαν μετά το τέλος του 1999. Σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα υπό προϋποθέσεις προσφοράς, υποστήριξε ότι μια

τέτοια προσφορά μπορεί να γίνει μόνο εφόσον υπάρχει επισήμως μια θέση, γεγονός που δεν ίσχυε στην περίπτωση αυτή.

Καθότι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τα γεγονότα όπως τα είχε παρουσιάσει ο καταγγέλλων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι είχε δημιουργηθεί στον καταγγέλλοντα η εντύπωση ότι θα επωφελείτο από τις προτιμησιακές διατάξεις κατά την πρόσληψή του. Έκρινε, επίσης, ότι η καθυστέρηση της πρόσληψης προκλήθηκε από εσωτερική παρεξήγηση, γεγονός που στέρησε από τον καταγγέλλοντα τη δυνατότητα να δεχτεί την άλλη προσφορά εργασίας. Ο Διαμεσολαβητής, συνεπώς, έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής σχετικά το μισθολογικό κλιμάκιο στο οποίο ενέταξε τον καταγγέλλοντα ήταν άδικη και συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε πρόταση διακανονισμού σε φιλική βάση, καλώντας την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο αναθεώρησης της κατάταξης του καταγγέλλοντος. Η Επιτροπή απέρριψε την πρόταση αυτή καθώς και το σχέδιο συστάσεως που απέστειλε στη συνέχεια ο Διαμεσολαβητής.

Ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε την δυσαρέσκειά του για τη συμπεριφορά που είχε επιδείξει η Επιτροπή. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν υπέβαλε σχόλια επί της καταγγελλόμενης εσωτερικής παρεξήγησης δεν συνάδει, κατά την άποψή του, με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο για τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, όσον αφορά τις σχέσεις τους τόσο με τον Διαμεσολαβητή όσο και με τους καταγγέλλοντες. Για τον λόγο αυτό, προχώρησε στη διατύπωση επικριτικής παρατήρησης.

ΜΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

*Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1889/2002/GG
κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Μια βελγική εταιρία σύναψε σύμβαση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος της Επιτροπής για έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και επίδειξη εντός μιας κοινωνίας της πληροφορίας φιλικής προς το χρήστη, το λεγόμενο πρόγραμμα IST. Η εταιρία υπέβαλε ένα έργο (το «έργο IST») και η Επιτροπή συμφώνησε να παράσχει χρηματοδοτική ενίσχυση ύψους σχεδόν 450.000 ευρώ. Η εταιρία έλαβε τις δύο πρώτες πληρωμές, ωστόσο η Επιτροπή αρνήθηκε να προβεί στην καταβολή της τρίτης και της τέταρτης πληρωμής. Δήλωσε ότι είχε εκδοθεί εντολή ανάκτησης, έπειτα από οικονομικό έλεγχο που είχε διενεργηθεί για προηγούμενο έργο που είχε υποβάλει η εταιρία στην Επιτροπή («έργο Esprit»). Η εταιρία είχε υποβάλει έφεση σχετικά με το «έργο Esprit» στο Πρωτοδικείο και η Επιτροπή ενημέρωσε την εταιρία ότι οι πληρωμές για τη νέα σύμβαση θα αναστέλλοντο ωσότου εκδώσει την απόφασή του το Πρωτοδικείο.

Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή, η εταιρία ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε ενεργήσει αυθαίρετα και μονομερώς και ότι είχε καταχραστεί της θέσης ισχύος που κατέχει. Ανέφερε, μάλιστα, ότι δύο υπάλληλοι της Επιτροπής είχαν ρητώς δηλώσει κατά τη διάρκεια συνάντησης ότι η Επιτροπή δεν θα επιχειρούσε να ανακτήσει ποσά για το «έργο Esprit» από τις πληρωμές που θα κατέβαλε για το «έργο IST».

Η Επιτροπή δεν αρνήθηκε ότι η αναστολή πληρωμών έγινε για λόγους που δεν συνδέονται με το «έργο IST». Ωστόσο, ισχυρίστηκε ότι είχε δικαίωμα να προβεί στην ενέργεια αυτή, διότι όφειλε να προστατεύσει τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας. Επικαλέστηκε, μάλιστα, ρήτρα της σύμβασης για το «έργο IST», η οποία της επιτρέπει να συμψηφίζει ποσά που πρέπει να επιστραφούν στην Κοινότητα με «οιουδήποτε είδους ποσά».

Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι κρούσματα κακοδιοίκησης μπορούν να προκύψουν σε περιπτώσεις που αφορούν την τήρηση υποχρεώσεων που πηγάζουν από συμβάσεις που συνάπτουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί. Ωστόσο, επειδή θεωρεί, επίσης, ότι υποθέσεις παράβασης συμβατικών υποχρεώσεων μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά μόνο δια της δικαστικής οδού, περιορίστηκε να εξετάσει, στο πλαίσιο της υπόθεσης αυτής, το εάν η

Επιτροπή του είχε παρουσιάσει μια συνεκτική και εύλογη εξήγηση της νομικής βάσης για τις ενέργειές της.

Κατόπιν ενδελεχούς εξέτασης, η οποία περιελάμβανε εξέταση του σχετικού φακέλου της Επιτροπής και λήψη της μαρτυρίας του προϊσταμένου μονάδας της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε παρουσιάσει μια απολύτως συνεκτική και εύλογη εξήγηση των ενεργειών της. Συγκεκριμένα, δεν επείσθη ότι τα «οιουδήποτε είδους ποσά» που αναφέρονται στη σχετική ρήτρα της «σύμβασης IST» θα μπορούσαν να αφορούν ποσά που σχετίζονται με άλλη σύμβαση. Μάλιστα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία που διέπει τη σύμβαση, ο συμψηφισμός απαγορεύεται σε περιπτώσεις όπου η απαίτηση αποτελεί αντικείμενο σοβαρής διαμάχης. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι αυτό ίσχυε στην περίπτωση αυτή, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων είχε συστηματικά αμφισβητήσει την απαίτηση της Επιτροπής στο πλαίσιο του «έργου Esprit» και είχε τελικά προσφύγει στο Πρωτοδικείο. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η σχετική ρήτρα στη «σύμβαση IST» έδινε το δικαίωμα στην Επιτροπή, υπό ορισμένες συνθήκες, να προβαίνει σε συμψηφισμό. Δεν της έδινε το δικαίωμα να προβαίνει απλώς στην παρακράτηση των πληρωμών.

Η Επιτροπή απέρριψε την προσπάθεια του Διαμεσολαβητή για διακανονισμό σε φιλική βάση και το επακόλουθο σχέδιο συστάσεως. Δεδομένου ότι δεν ήταν σαφές ποια δράση θα μπορούσε να λάβει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να βοηθήσει τον Διαμεσολαβητή και τον καταγγέλλοντα στην προκειμένη υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να μην υποβάλει ειδική έκθεση στο Κοινοβούλιο. Για τον λόγο αυτό, προέβη σε επικριτική παρατήρηση σχετικά με το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε πάνω σε ποια βάση δικαιούτο να αναστείλει τις πληρωμές.

ΑΡΝΗΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1986/2002/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ένα ολλανδικό ινστιτούτο ήταν ένα από τα φόρουμ του ευρωπαϊκού δικτύου αστικών φόρουμ για τη βιώσιμη ανάπτυξη, ένα πρόγραμμα που διαχειρίζεται η Γενική Γραμματεία Εκπαίδευσης και Πολιτισμού της Επιτροπής. Παρότι είχε λάβει προφορικές διαβεβαιώσεις από την Επιτροπή ότι το κόστος της παροχής των γραμματειακών υπηρεσιών του Δικτύου θα επιστρεφόταν, η Επιτροπή τελικά απέρριψε το σχετικό αίτημά του ινστιτούτου. Το ινστιτούτο προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή τον Νοέμβριο του 2002, υπογραμμίζοντας ότι είχε αποστείλει πολλές επιστολές στην Επιτροπή ζητώντας να συνάψει επίσημη σύμβαση για τη γραμματειακή υποστήριξη που παρείχε. Το κόστος σύμφωνα με το ινστιτούτο ανερχόταν σε περισσότερα από 170.000 ευρώ.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι πάντοτε διευθετεί τις συμβατικές υποθέσεις εγγράφως. Επεσήμανε επίσης ότι ο καταγγέλλων είχε ενημερωθεί προφορικά ότι η πρότασή του δεν μπορούσε να γίνει δεκτή. Εκφράζοντας τη λύπη της για την απουσία έγγραφης απάντησης στις επιστολές του καταγγέλλοντος, δήλωσε πως, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων γνώριζε τις συνήθειες διαδικασίες της Επιτροπής, δεν ήταν δυνατόν να πιστεύει ότι η Επιτροπή είχε αναλάβει συμβατικές υποχρεώσεις.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόρριψη του αιτήματος επιστροφής από την Επιτροπή δεν ήταν δίκαιη και βασιζόταν σε ασαφείς πληροφορίες. Το επιχείρημα της Επιτροπής σχετικά με την υποτιθέμενη γνώση από μέρους του καταγγέλλοντα των συνήθων πρακτικών της δεν ήταν, κατά τη γνώμη του Διαμεσολαβητή, ούτε νόμιμο ούτε πειστικό. Παρότι η Επιτροπή είχε αναφέρει ότι πάντοτε διευθετεί τα συμβατικά θέματα εγγράφως, δεν είχε αποστείλει γραπτή απάντηση στις επιστολές του καταγγέλλοντος της 4 Ιουλίου και 7 Οκτωβρίου 1997. Ο Διαμεσολαβητής κάλεσε την Επιτροπή να επανεξετάσει τη στάση της, προκειμένου να επιτευχθεί διακανονισμός σε φιλική βάση, με μια λογική προσφορά η οποία θα μπορούσε να καλύπτει μικρότερο από το διεκδικούμενο ποσό. Καθώς η Επιτροπή απέρριψε την πρόταση διακανονισμού σε φιλική βάση και το επακόλουθο σχέδιο συστάσεως

του Διαμεσολαβητή, σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή όφειλε να αποζημιώσει το ινστιτούτο, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση με επικριτική παρατήρηση.

Πρόσθετα στοιχεία

Η Επιτροπή απάντησε στην επικριτική παρατήρηση με επιστολή που απέστειλε στις 17 Νοεμβρίου 2004 και με την οποία ζητούσε συγγνώμη για το γεγονός ότι δεν απάντησε εγγράφως στο καταγγέλλοντα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και κατά τρόπο επαρκή και σαφή. Επεσήμανε, επίσης, ότι οι αρχές χρηστής διοίκησης που πρέπει να τηρούν οι υπηρεσίες της είχαν καθοριστεί με μεγαλύτερη σαφήνεια στον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, τον οποίο είχε εγκρίνει η Επιτροπή στις 17 Οκτωβρίου 2000.

ΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2007/2002/ADB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγέλλουσα οργάνωση, μια ιταλική οργάνωση για την προστασία των δικαιωμάτων των ιταλών εργαζομένων, παρακολουθούσε προσεκτικά τα μέτρα που λάμβανε η Ιταλία για να συμμορφωθεί με μια απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων μεταναστών³³. Η καταγγέλλουσα οργάνωση εξέφρασε την ανησυχία για τον υπολογισμό των συντάξεων που καταβάλλονται από την Ιταλία στους συνταξιούχους που πέρασαν μέρος του επαγγελματικού τους βίου στην Ιταλία αλλά κατοικούσαν στην αλλοδαπή.

Η οργάνωση προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενη ότι (i) η Επιτροπή δεν είχε χειριστεί καταλλήλως τις καταγγελίες της κατά της Ιταλίας, (ii) δεν είχε προσφύγει κατά της Ιταλίας και (iii) είχε δώσει εσφαλμένες απαντήσεις σε γραπτή ερώτηση που της απευθύνθηκε από Βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (BEK).

Η Επιτροπή αναγνώρισε πως, παρότι είχαν αποσταλεί επανειλημμένως ενδιάμεσες απαντήσεις, δεν είχε αποσταλεί απάντηση στις επιστολές της καταγγέλλουσας οργάνωσης επί της ουσίας της υπόθεσης έως τον Φεβρουάριο του 2003. Η Επιτροπή ανέφερε περαιτέρω ότι ενδεχομένως υπήρχαν αμφιβολίες σχετικά με την ανάγκη να καταχωριστούν οι επιστολές της καταγγέλλουσας οργάνωσης ως καταγγελίες. Έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβιάσεων του κοινοτικού δικαίου³⁴, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν θα έπρεπε πλέον να υφίστανται τέτοιου είδους αμφιβολίες. Η Επιτροπή εξήγησε ότι η ερμηνεία της απόφασης είχε οδηγήσει σε εκτεταμένες συζητήσεις στους κόλπους της Επιτροπής και μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών. Έκρινε ότι οι υπηρεσίες της και η καταγγέλλουσα οργάνωση ερμήνευαν κατά τρόπο διαφορετικό τον κοινοτικό νόμο, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την κατάσταση των συνταξιούχων που διαμένουν σε άλλο κράτος μέλος πέραν της Ιταλίας και οι οποίοι δικαιούνται σύνταξη από την Ιταλία. Στην επιστολή της προς την καταγγέλλουσα οργάνωση, η Επιτροπή απέρριψε τον ισχυρισμό της ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να προσφύγει κατά της Ιταλίας. Τέλος, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν συμμεριζόταν την άποψη της καταγγέλλουσας οργάνωσης ότι η απάντησή της στον BEK ήταν εσφαλμένη.

Ο Διαμεσολαβητής δεν εντόπισε κρούσμα κακοδιοίκησης σε ό,τι αφορά τον δεύτερο και τον τρίτο ισχυρισμό της καταγγέλλουσας οργάνωσης, οι οποίοι βασιζόνταν στη διαφορετική ερμηνεία μιας απόφασης. Σε ό,τι αφορά τον ακατάλληλο χειρισμό των επιστολών της

³³ Υπόθεση C-132/96, Antonio Stinco και Ciro Panfilo κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), [1998] Συλλογή I-5225.

³⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του Κοινοτικού Δικαίου (COM/2002/0141/τελικό), ΕΕ 2002 C 244/5.

καταγγέλλουσας οργάνωσης, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι και πριν η Επιτροπή εγκρίνει την προαναφερόμενη ανακοίνωση, η συνήθης πρακτική ήταν να καταχωρούνται όλες οι καταγγελίες ανεξαιρέτως. Το γεγονός ότι δεν το έπραξε στην περίπτωση της καταγγέλλουσας οργάνωσης συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Καθώς η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που σχετίζονταν με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιδιωχθεί διακανονισμός της υπόθεσης σε φιλική βάση. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επικριτική παρατήρηση προς την Επιτροπή.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2185/2002/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων υπέβαλε δύο καταγγελίες στην Επιτροπή, στις 17 Απριλίου 2000 και στις 22 Μαΐου 2002, σχετικά με κρατικές ενισχύσεις που χορηγούσε η πορτογαλική κυβέρνηση σε πορτογαλικές εταιρείες συσκευασίας τροφίμων. Στην καταγγελία του προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε χειριστεί δεόντως την καταγγελία που είχε υποβάλει στις 17 Απριλίου 2000 και δεν είχε αποστείλει αποδεικτικό παραλαβής της καταγγελίας του της 22ας Μαΐου 2002.

Σε ό,τι αφορά την πρώτη καταγγελία, η Επιτροπή εξήγησε ότι οι υπηρεσίες της είχαν επικοινωνήσει με τις πορτογαλικές αρχές, ζητώντας διευκρινίσεις επί του θέματος. Κατόπιν της απάντησης των πορτογαλικών αρχών, τον Ιανουάριο του 2001 άνοιξε φάκελος σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις. Τον Ιούλιο του 2001, η Επιτροπή είχε ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από τις πορτογαλικές αρχές. Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη καταγγελία, η Επιτροπή άνοιξε φάκελο τον Σεπτέμβριο του 2002 και ζήτησε πληροφορίες από τις πορτογαλικές αρχές τον Νοέμβριο του 2002. Ωστόσο, δεν είχε λάβει απάντηση. Η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για την παράλειψή της να αποστείλει αποδεικτικό παραλαβής της επιστολής του καταγγέλλοντος της 22ας Μαΐου 2002.

Τον Ιούλιο του 2003, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή. Ζήτησε να τον ενημερώσει εάν η Επιτροπή είχε λάβει απάντηση από τις πορτογαλικές αρχές όσον αφορά τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών που είχαν υποβληθεί τον Ιούλιο του 2001 και τον Νοέμβριο του 2002. Σε περίπτωση που δεν είχε ληφθεί σχετική απάντηση, ζήτησε από την Επιτροπή να εξηγήσει σε ποιες ενέργειες είχε προβεί ή σκόπευε να προβεί για να αποκτήσει τις πληροφορίες που είχαν ζητηθεί από τις πορτογαλικές αρχές.

Σε ό,τι αφορά την πρώτη καταγγελία, η Επιτροπή απάντησε ότι οι πορτογαλικές αρχές την είχαν ενημερώσει ότι ο πορτογαλικός Τύπος είχε δημοσιεύσει πληροφορίες σχετικά με το ενδεχόμενο η περιφερειακή κυβέρνηση των Αζορών να πωλήσει το μερίδιό που είχε στην εν λόγω εταιρεία. Οι πορτογαλικές αρχές δήλωσαν ότι θα παρακολουθούσαν τις εξελίξεις στο θέμα αυτό και θα τηρούσαν την Επιτροπή ενήμερη.

Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη καταγγελία, οι πορτογαλικές αρχές είχαν διαβιβάσει περαιτέρω πληροφορίες στην Επιτροπή τον Ιούνιο του 2003. Επί τη βάσει των πληροφοριών αυτών, η Επιτροπή έκρινε απαραίτητο να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες από τις πορτογαλικές αρχές στις 18 Ιουλίου 2003.

Στις 24 Νοεμβρίου 2003, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε νέα επιστολή στην Επιτροπή, με την οποία της ζητούσε να εξηγήσει ποια μέτρα είχε λάβει προκειμένου να αποκτήσει τις πληροφορίες αυτές από τις πορτογαλικές αρχές. Ζήτησε, επίσης, από την Επιτροπή να σχολιάσει τη δήλωση του καταγγέλλοντος, που περιλαμβανόταν στις παρατηρήσεις του, ότι το θεσμικό όργανο θα έπρεπε να έχει κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά της Πορτογαλίας.

Η Επιτροπή απάντησε ότι συνέχιζε την εξέταση της πρώτης καταγγελίας βάσει των τελευταίων πληροφοριών που είχαν διαβιβάσει οι πορτογαλικές αρχές. Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη καταγγελία, η Επιτροπή είχε ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από τις πορτογαλικές αρχές

τον Ιούλιο του 2003. Επιπλέον, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η εξέταση αμφοτέρων των φακέλων πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που ίσχυαν για τις υποθέσεις που αφορούσαν τις κρατικές ενισχύσεις. Για τον λόγο αυτό, δεν θα μπορούσε, όπως ζήτησε ο καταγγέλλων, να κινηθεί διαδικασία επί παραβάσει κατά της Πορτογαλίας δυνάμει του άρθρου 226³⁵ της Συνθήκης ΕΚ.

Ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι, κατόπιν της παρέμβασης του Διαμεσολαβητή, οι υπηρεσίες της Επιτροπής είχαν προβεί σε ενέργειες σχετικά με την καταγγελία του.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επικριτική παρατήρηση προς την Επιτροπή. Έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε παρουσιάσει, παρά το συγκεκριμένο σχετικό ερώτημα του Διαμεσολαβητή, πειστικές εξηγήσεις σχετικά με τους λόγους που επί δύο έτη δεν είχε προβεί σε καμία ενέργεια σχετικά με τη μη παροχή των απαιτούμενων πληροφοριών από τις πορτογαλικές αρχές.

Πρόσθετα στοιχεία

Με επιστολή που απέστειλε στις 15 Ιουνίου 2004, η Επιτροπή απάντησε στην επικριτική παρατήρηση. Ζήτησε συγγνώμη για την καθυστέρηση που είχε σημειωθεί κατά τον χειρισμό της καταγγελίας του καταγγέλλοντος και ανέφερε ότι οι πορτογαλικές αρχές είχαν κληθεί να παράσχουν στην Επιτροπή περαιτέρω πληροφορίες έως τα τέλη Ιουνίου 2004.

ΜΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΩΣ ΠΛΗΡΩΣ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2204/2002/MF κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων εργάστηκε ως καθηγητής πορτογαλικών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Συνταξιοδοτήθηκε την 1η Νοεμβρίου 2003. Από το 1986 και μετά, ο καταγγέλλων είχε μόνιμη σύμβαση εργασίας διεπόμενη από το βελγικό δίκαιο και συνήθως εργαζόταν 20 ώρες την εβδομάδα. Το βελγικό υπουργείο απασχόλησης και συντάξεων είχε σε διάφορες περιπτώσεις επισημάνει ότι μια σύμβαση εργασίας 20 ωρών εβδομαδιαίως θα μπορούσε να θεωρηθεί ως πλήρης εκπαιδευτική απασχόληση, εφόσον ο εργοδότης βεβαίωνε το γεγονός αυτό στις αρμόδιες βελγικές αρχές. Ωστόσο, η Επιτροπή κατέθεσε σχετική δήλωση στις βελγικές αρχές μόνο για μέρος της περιόδου από το 1986 έως το 2002. Αυτό είχε σοβαρές επιπτώσεις στον υπολογισμό των συντάξεων των εμπλεκόμενων καθηγητών, καθώς θα εισέπρατταν σχεδόν το ήμισυ των συντάξεων που θα δικαιούνταν κανονικά για τα έτη τα οποία δεν είχαν δηλωθεί ορθώς στις αρχές.

Στις 13 Δεκεμβρίου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε δηλώσει στις βελγικές αρχές τη σύμβαση εργασίας 20 ωρών εβδομαδιαίως ως πλήρη εκπαιδευτική απασχόληση. Ισχυρίστηκε επιπλέον ότι η Επιτροπή δεν είχε δώσει οριστική απάντηση στο αίτημα των εκπροσώπων των καθηγητών ξένων γλωσσών σχετικά με τις δηλώσεις της απασχόλησής τους στις βελγικές αρχές.

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή δήλωσε ότι στις 9 Μαρτίου 2000, είχε αποστείλει δήλωση στο βελγικό υπουργείο απασχόλησης, με την οποία ζητούσε να θεωρηθεί η σύμβαση εργασίας 20 ωρών εβδομαδιαίως ως πλήρης εκπαιδευτική απασχόληση. Τον Νοέμβριο του 2001, η Επιτροπή και οι καθηγητές ξένων γλωσσών είχαν συντάξει δήλωση, εγκριθείσα από τη νομική υπηρεσία της Επιτροπής, με την οποία η Επιτροπή θα δήλωνε στο βελγικό Υπουργείο

35

Το άρθρο 226 της Συνθήκης ΕΚ δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να προσφύγει κατά ενός κράτους μέλους για παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Οιοσδήποτε μπορεί να υποβάλει καταγγελία («καταγγελία του άρθρου 226») στην Επιτροπή κατά κράτους μέλους σχετικά με κρατικό μέτρο ή διοικητική πράξη που πιστεύει ότι είναι ασύμβατη με το κοινοτικό δίκαιο.

Απασχόλησης ότι η σύμβαση εργασίας 20 ωρών εβδομαδιαίως θα έπρεπε να θεωρηθεί ως πλήρης εκπαιδευτική απασχόληση. Η Επιτροπή δεν είχε θεωρήσει τελικώς σκόπιμο να αποστείλει την εν λόγω δήλωση στις βελγικές αρχές, επειδή ενδεχομένως περιελάμβανε ψευδείς ή ελλιπείς πληροφορίες στον κατάλογο του αριθμού ωρών που είχαν εργαστεί οι καθηγητές. Στις 7 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή είχε επικοινωνήσει με τις βελγικές αρχές, προκειμένου να ζητήσει απάντηση στην από 9 Μαρτίου 2000 επιστολή της. Την ημερομηνία που υπέβαλε τη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή δεν είχε ακόμη λάβει απάντηση.

Τον Σεπτέμβριο του 2003, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι είχε τηρήσει όλες τις υποχρεώσεις της στην υπόθεση αυτή. Της ζήτησε, επίσης, να αναφέρει σε ποιες ενέργειες είχε προβεί για να λάβει απάντηση από τις βελγικές αρχές στην από 9 Μαρτίου 2000 επιστολή της και εάν είχε δώσει συνέχεια στο σχέδιο κοινής δήλωσης του 2001.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε πραγματοποιηθεί συνάντηση με τις αρμόδιες βελγικές αρχές στις 30 Μαρτίου 2000. Στις 7 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή είχε επικοινωνήσει με τις βελγικές αρχές, προκειμένου να λάβει μια απάντηση στην από 9 Μαρτίου 2000 επιστολή της. Στις 17 Ιουλίου 2003, πραγματοποιήθηκε νέα συνάντηση, κατά την οποία είχε επιτευχθεί συμφωνία επί μιας κοινής διαδικασίας που θα έπρεπε να ακολουθηθεί. Η Επιτροπή έκρινε ότι είχε τηρήσει τις υποχρεώσεις της, αποστέλλοντας στις βελγικές αρχές τις επιστολές της 3ης και 29ης Οκτωβρίου 2003, μαζί με όλα τα έγγραφα που είχε στη διάθεσή της. Προέβη, μάλιστα, σε νέα δήλωση για την περίοδο πριν από το 1992, με επιστολή που απέστειλε στις βελγικές αρχές στις 11 Νοεμβρίου 2003.

Ο καταγγέλλων αναγνώρισε ότι κατά τη διάρκεια της συνάντησης που πραγματοποιήθηκε στις 17 Ιουλίου 2003 μεταξύ της Επιτροπής και των βελγικών αρχών, η Επιτροπή είχε δηλώσει ότι η σύμβαση εργασίας 20 ωρών εβδομαδιαίως αντιστοιχούσε σε πλήρη εκπαιδευτική απασχόληση, ήτοι σε 660 ώρες ετησίως.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε εκπληρώσει τις επιθυμίες του καταγγέλλοντος. Θεώρησε, ωστόσο, ότι ακόμα και εάν τα διαβήματα που είχε περιγράψει η Επιτροπή θα μπορούσαν σήμερα να θεωρηθούν επαρκή, γεγονός παρέμενε ότι η Επιτροπή δεν είχε εξηγήσει γιατί είχε παραμείνει αδρανής κατά το διάστημα μεταξύ του Μαΐου 2001 και του Μαρτίου 2003. Για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επικριτική παρατήρηση κατά της Επιτροπής, αναφέροντας ότι, σύμφωνα με της αρχές της χρηστής διοίκησης, η Επιτροπή πρέπει να διεκπεραιώνει με προσοχή και εντός εύλογου χρονικού διαστήματος τις αιτήσεις αυτού του είδους.

Δεδομένου ότι είχε ανταλλαγή αλληλογραφία μεταξύ των εκπροσώπων των καθηγητών ξένων γλωσσών και της Επιτροπής κατά το πρώτο εξάμηνο του 2002, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν χρειαζόταν να προβεί σε περαιτέρω έρευνα των ισχυρισμών του καταγγέλλοντος, ότι δηλαδή η Επιτροπή δεν είχε δώσει στους εκπροσώπους οριστική απάντηση σε σχέση με τη δήλωση προς τις βελγικές αρχές.

Σημείωση

Σε παρόμοια συμπέρασμα κατέληξε ο Διαμεσολαβητής και στην υπόθεση 2137/2002/MF.

ΑΔΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 278/2003/JMA (Εμπιστευτική) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Μια ισπανική περιβαλλοντική οργάνωση είχε ζητήσει οικονομική ενίσχυση στο πλαίσιο του κοινοτικού προγράμματος δράσης για την προώθηση μη κυβερνητικών περιβαλλοντικών οργανώσεων. Το αίτημα είχε απορριφθεί από την Επιτροπή, επειδή τον καιρό εκείνο εκκρεμούσε ενώπιον της ισπανικής δικαιοσύνης δίκη κατά της εν λόγω οργάνωσης. Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή, η οργάνωση ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής να απορρίψει

την αίτησή της δεν είχε βασιστεί στις διατάξεις της πρόσκλησης για υποβολή προτάσεων και ζήτησε την επανεξέταση του αιτήματός της για οικονομική ενίσχυση.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι, κατά την ανάληψη νομικών υποχρεώσεων, πρέπει να επαληθεύει, για λόγους χρηστής οικονομικής διαχείρισης, τη νομική και οικονομική κατάσταση του δικαιούχου, καθώς και τη συνολική του ακεραιότητα. Η Επιτροπή έκρινε ότι υπήρχαν επαρκείς λόγοι για να θεωρήσει ότι δεν τηρούνταν οι βασικές αυτές προϋποθέσεις.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι, την περίοδο που η Επιτροπή αξιολογούσε την αίτηση του καταγγέλλοντος, η ισπανική εισαγγελία διενεργούσε προκαταρκτική έρευνα για μια υπόθεση πλαστογράφησης στην οποία εμπλεκόταν η οργάνωση. Επιπλέον, η διαδικασία επιλογής της Επιτροπής είχε ολοκληρωθεί προτού ο αρμόδιος δικαστικός που είχε αναλάβει την υπόθεση αθώσει την οργάνωση.

Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί λογικό να εξετάζει η Επιτροπή εάν η νομική και οικονομική κατάσταση και η συνολική ακεραιότητα των δυνητικών δικαιούχων είναι αξιόπιστες. Ωστόσο, θεωρεί ότι με τα μέτρα που λαμβάνει για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, η Επιτροπή θα έπρεπε να προσπαθεί να επιτυγχάνει μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ του ιδιωτικού και του γενικού δημόσιου συμφέροντος. Κατά τον τρόπο αυτό, οι δυνητικοί δικαιούχοι της οικονομικής της ενίσχυσης της θα αντιμετωπίζονται δίκαια και με τον δέοντα σεβασμό στο τεκμήριο της αθωότητας. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί πως είναι δύσκολο να επιτύχει η Επιτροπή τη δίκαιη αυτή ισορροπία, εάν δεν γνωστοποιεί στον ίδιο τον αιτούντα τις αμφιβολίες που ενδεχομένως έχει όσον αφορά τη νομική κατάστασή του. Στη συνέχεια, πρέπει να είναι έτοιμη να ακούσει και να απαντήσει στις πληροφορίες που θα τις παράσχει ο αιτών.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι το θεσμικό όργανο απλώς έλαβε υπόψη την επίσημη ύπαρξη μιας ποινικής έρευνας και τους ισχυρισμούς που είχαν γίνει επί τη βάσει αυτής, χωρίς να επιδιώξει την επαλήθευση των εν λόγω πληροφοριών.

Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε, επίσης, πως παρότι η Επιτροπή κάλεσε τον καταγγέλλοντα να παράσχει στοιχεία επί τις νομικής κατάστασης της οργάνωσής του, δεν απάντησε στα στοιχεία αυτά αφότου τέθηκαν στη διάθεσή της.

Για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε μπορέσει να αποδείξει ότι είχε επιτύχει δίκαιη ισορροπία μεταξύ της ανάγκης άσκησης χρηστής οικονομικής διαχείρισης των επιδοτήσεών της και του δικαιώματος του καταγγέλλοντος να αντιμετωπιστεί κατά τρόπο δίκαιο και με τον δέοντα σεβασμό στο τεκμήριο της αθωότητας. Κατέληξε, έτσι, στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε αντιμετωπίσει τον καταγγέλλοντα κατά τρόπο δίκαιο, κατά παράβαση του άρθρου 6 παράγραφος 2 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.

Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε επίσης την προσοχή της Επιτροπής στο γεγονός ότι παρόμοια προβλήματα θα μπορούσαν να αποφευχθούν, εάν το θεσμικό όργανο εξέδιδε εντολές για τις υπηρεσίες του σχετικά με τον τρόπο διασφάλισης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ του ιδιωτικού και του γενικού δημοσίου συμφέροντος σε τέτοιου είδους περιπτώσεις.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε επίσης τη δήλωση της Επιτροπής ότι η δημοσιονομική περίοδος 2002 είχε πλέον κλείσει και ότι το αίτημα του καταγγέλλοντος για ενίσχυση δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί. Επεσήμανε, ωστόσο, ότι ο καταγγέλλων θα μπορούσε κάλλιστα να υποβάλει αίτηση χρηματοδότησης στο πλαίσιο οιασδήποτε διαδικασίας παρέμενε ακόμη ανοικτή.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 701/2003/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, ιταλός δικηγόρος, προσέφυγε στην Επιτροπή, ισχυριζόμενος ότι το σύστημα όσον αφορά την πρόσβαση στο επάγγελμα του δικηγόρου στην Ιταλία αντίκειται στους κανόνες

του ανταγωνισμού που προβλέπονται από τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, έπειτα από σχεδόν δύο έτη, το μόνο που είχε λάβει από την Επιτροπή ήταν μια ενδιαμέσια επιστολή. Η Επιτροπή δεν είχε διενεργήσει ενδελεχή εξέταση της καταγγελίας του. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να επανεξετάσει την καταγγελία του.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι δεν έκρινε απαραίτητο να αποστείλει στον καταγγέλλοντα επίσημη επιστολή απόρριψης της καταγγελίας, καθώς τον είχε ήδη ενημερώσει ότι η πρόσβαση στο επάγγελμα του δικηγόρου στην Ιταλία ρυθμίζεται δια νόμου και, κατά γενικό κανόνα, δεν καλύπτεται από τους κανόνες του ανταγωνισμού.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, σε ό,τι αφορά τη διαδικαστική πτυχή της υπόθεσης, ότι με το να μην καταχωρίσει την επιστολή του καταγγέλλοντος ως καταγγελία, η Επιτροπή δεν είχε τηρήσει τις διαδικαστικές δικλίδες που είχε η ίδια θεσπίσει με στόχο τη διασφάλιση μιας κατάλληλης διαδικασίας.

Πρόσθετα στοιχεία

Στις 2 Αυγούστου 2004, η Επιτροπή απέστειλε σχόλια επί της επικριτικής παρατήρησης του Διαμεσολαβητή. Τόνισε ότι, σε ορισμένες περιστάσεις, η αλληλογραφία δεν ερευνάται ως καταγγελία από την Επιτροπή και για τον λόγο αυτό δεν καταχωρίζεται στο κεντρικό μητρώο καταγγελιών³⁶. Ωστόσο, κατόπιν της επικριτικής παρατήρησης, δήλωσε ότι θα προσπαθούσε στο μέλλον να αναφέρει με μεγαλύτερη σαφήνεια, στις απαντήσεις της σε αλληλογραφία που αφορά παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου περί ανταγωνισμού από τα κράτη μέλη, εάν η αλληλογραφία θα καταχωρίζεται ως καταγγελία και, εάν όχι, τότε θα εξηγεί τους σχετικούς λόγους.

ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΥΝΗΤΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΙΠΠΑΣΙΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 753/2003/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ένας γερμανός υπήκοος εξέφρασε την ανησυχία του για τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε ένα κέντρο ιππασίας για αναπήρους και κοινωνικά μειονεκτούντα παιδιά και νέους στο Βερολίνο. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, οι δυσκολίες οφείλονταν στις περικοπές της κρατικής χρηματοδότησης. Με επιστολή του προς τη Γενική Διεύθυνση Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων της Επιτροπής, θέλησε να μάθει εάν θα μπορούσε η ΕΕ να χορηγήσει χρηματοδοτική ενίσχυση στο κέντρο ιππασίας και ποιες προϋποθέσεις θα έπρεπε να πληρούνται για να ληφθεί μια τέτοια ενίσχυση.

Στις 21 Απριλίου 2003, ο καταγγέλλων προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενος ότι δεν είχε λάβει απάντηση στην επιστολή του, ούτε στις δύο υπομνήσεις που είχε αποστείλει στην Επιτροπή. Τον Μάιο του 2003, έλαβε απάντηση από την Επιτροπή, αλλά ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι τη θεωρούσε μη ικανοποιητική. Η Επιτροπή τον είχε συμβουλέψει να αποταθεί στην κυβέρνηση της περιφέρειας του Βερολίνου, επειδή, σύμφωνα με την Επιτροπή, οι πόροι που θα μπορούσαν ενδεχομένως να διατεθούν για το κέντρο ιππασίας τελούσαν υπό τη διαχείριση των κρατών μελών. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι η απάντηση αυτή δεν ικανοποιούσε το αίτημα του για παροχή πληροφοριών, επειδή τα κράτη μέλη ενδέχεται να μην διαχειρίζονται τους κοινοτικούς πόρους πάντοτε με τον ενδεδειγμένο τρόπο. Τον Σεπτέμβριο του 2003, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να επεκτείνει την έρευνά του στην παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει σε άλλη επιστολή που της είχε αποστείλει τον Αύγουστο. Βάσει

36

Άρθρο 3 του παραρτήματος της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του Κοινοτικού Δικαίου (COM(2002/141 τελικό), ΕΕ 2002 C 244/5).

των πληροφοριών που είχε εντωμεταξύ λάβει από έναν γερμανό BEK, προέκυπτε ότι θα μπορούσαν να έχουν διατεθεί πόροι στο κέντρο ιππασίας, ωστόσο οι προθεσμίες υποβολής αιτήσεων για τους πόρους αυτούς είχαν πλέον εκπνεύσει.

Η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι η πρώτη επιστολή του καταγγέλλοντος είχε χαθεί και ζήτησε συγγνώμη για την καθυστέρηση που είχε σημειωθεί στη διεκπεραίωση των κατοπινών του επιστολών. Αναγνώρισε ότι αυτό συνιστούσε σαφή παραβίαση του κώδικα συμπεριφοράς της Επιτροπής και δήλωσε ότι θα κατέβαλε κάθε προσπάθεια για να περιοριστούν στο ελάχιστο τέτοιου είδους συμβάντα στο μέλλον. Παραδέχτηκε, επίσης, ότι θα ήταν δύσκολο να αποκτήσει πληροφορίες σχετικά με τα κοινοτικά προγράμματα χρηματοδότησης και ισχυρίστηκε ότι κατέβαλε κάθε προσπάθεια προκειμένου να βοηθήσει στις έρευνες. Ωστόσο, δεν έκρινε σκόπιμο να παράσχει στον καταγγέλλοντα έναν μακρύ κατάλογο των χρηματοδοτικών προγραμμάτων και των συγκεκριμένων προϋποθέσεων υποβολής αιτήσεων για καθένα εξ αυτών, επειδή κατά πάσα πιθανότητα το κέντρο ιππασίας δεν θα ήταν επιλέξιμο σε κανένα από τα προγράμματα αυτά. Ωστόσο, στην τελευταία της επιστολή, που απεστάλη τον Οκτώβριο του 2003, είχε αναγράψει τη διεύθυνση του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πληροφοριών του Βερολίνου, όπου ο καταγγέλλων θα μπορούσε να ερευνήσει ο ίδιος τη δυνατότητα αξιοποίησης ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών προγραμμάτων.

Στην απόφαση του, ο Διαμεσολαβητής κατέκρινε το γεγονός ότι, παρότι η Επιτροπή είχε ζητήσει συγγνώμη για τις καθυστερήσεις, δεν είχε συνειδητοποιήσει ότι όφειλε να απαντήσει όσο το δυνατόν συντομότερα τουλάχιστον στην τελευταία επιστολή του καταγγέλλοντος που είχε αποσταλεί τον Αύγουστο του 2003. Για τον λόγο αυτό, διατυπώθηκε επικριτική παρατήρηση. Ο Διαμεσολαβητής τόνισε ότι πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή, ώστε να απαντώνται αιτήματα πληροφοριών όπως αυτό του καταγγέλλοντος, δεδομένου ότι το 2003 ήταν το «ευρωπαϊκό έτος ατόμων με αναπηρία». Δεν έκανε δεκτό το επιχείρημα της Επιτροπής ότι θα ήταν λάθος να παρασχεθεί στον καταγγέλλοντα ένας μακρύς κατάλογος προγραμμάτων. Κατά την έρευνα είχαν αναφερθεί μόνο τρία διαφορετικά προγράμματα, αλλά η ανάγκη για σαφή και εμπειριστατωμένη πληροφόρηση θα ήταν ακόμα μεγαλύτερη εάν όντως υπήρχε ένα ευρύ φάσμα χρηματοδοτικών προγραμμάτων τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ανεξάρτητα από το εάν το κέντρο ιππασίας θα μπορούσε να έχει επιτύχει τη χρηματοδότησή του από το πρόγραμμα που ανέφερε ο γερμανός BEK, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει ενημερώσει τον καταγγέλλοντα σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προτάσεων για το πρόγραμμα αυτό. Η πρόσκληση για υποβολή προτάσεων είχε δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα την ημέρα ακριβώς που η Επιτροπή απέστειλε την πρώτη της επιστολή προς τον καταγγέλλοντα. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε παράσχει στον καταγγέλλοντα επαρκείς πληροφορίες, και για τον λόγο αυτό διατύπωσε επικριτική παρατήρηση επί της εν λόγω της πτυχής της υπόθεσης.

ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΙΟΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΡΙΣΗΣ

*Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1319/2003/ADB
κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Η καταγγέλλουσα είναι υπάλληλος της Επιτροπής και είχε υποβάλει 15 επιστολές ή υπομνήματα στην Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων αιτήσεων ή καταγγελιών δυνάμει του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Ένα μέρος της αλληλογραφίας αυτής αφορούσε την εκπόνηση της έκθεσης κρίσης της καταγγέλλουσας. Σύμφωνα με το άρθρο 43 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, για κάθε υπάλληλο συντάσσεται μια τέτοια έκθεση τουλάχιστον μια φορά ανά διετία.

Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι, με μερικές μόνον εξαιρέσεις, τα αιτήματα ή οι καταγγελίες της δεν είχαν αντιμετωπιστεί κατά τρόπο ικανοποιητικό. Ισχυρίστηκε, επίσης, ότι είχαν σημειωθεί καθυστερήσεις όσον αφορά τη σύνταξη της δικής της έκθεσης κρίσης, η οποία, σύμφωνα με την ίδια, θα έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2001.

Η Επιτροπή αντέτεινε ότι είχε απαντήσει στο σύνολο της αλληλογραφίας της καταγγέλλουσας εντός των προβλεπόμενων χρονικών προθεσμιών και ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να δείχνουν συστηματική καθυστέρηση και ανεπάρκεια. Σε ό,τι αφορά τη σύνταξη της έκθεσης κρίσης, η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι είχε σημειωθεί μια μικρή καθυστέρηση. Ωστόσο, σύμφωνα με την απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση *Liao* κατά Συμβουλίου³⁷, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για περαιτέρω καθυστερήσεις που σημειώνονται όσον αφορά τη σύνταξη της έκθεσης κρίσης και οφείλονται σε προσφυγή υπαλλήλου στην Επιτροπή Ίσης Εκπροσώπησης για τις Εκθέσεις Κρίσης. Στην προκειμένη υπόθεση, η καταγγέλλουσα είχε κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι, σύμφωνα με τα έγγραφα που έχει στη διάθεσή του, η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει σε αρκετές επιστολές, ενώ σε άλλες είχε απαντήσει με σημαντική καθυστέρηση. Αυτό συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η έκθεση κρίσης ολοκληρώθηκε σχεδόν επτά μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στις εκτελεστικές διατάξεις. Σύμφωνα με την απόφαση της 7ης Μαΐου 2003 του Πρωτοδικείου, στην υπόθεση *Lavagnoli* κατά Επιτροπής³⁸, η Επιτροπή δεσμεύεται από το ακριβές χρονοδιάγραμμα που ορίζεται στις εκτελεστικές διατάξεις. Η απόφαση που ανέφερε η Επιτροπή, *Liao* κατά Συμβουλίου, αφορά αποκλειστικά περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει χρονοδιάγραμμα. Η παράλειψη της Επιτροπής να τηρήσει το ακριβές χρονοδιάγραμμα συνιστούσε, επομένως, κρούσμα κακοδιοίκησης.

Σε περίπτωση που εντοπίσει κρούσμα κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής αναζητεί, στο μέτρο του δυνατού, από κοινού με το ενεχόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό, λύση ικανή να εξαλείψει τις περιπτώσεις κακοδιοικήσεως. Στην προκειμένη περίπτωση, ωστόσο, η καταγγέλλουσα είχε ρητώς αποκλείσει το ενδεχόμενο αυτό. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης απευθύνοντας δύο επικριτικές παρατηρήσεις προς την Επιτροπή.

Πρόσθετα στοιχεία

Απαντώντας στις δύο επικριτικές παρατηρήσεις, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι είχε λάβει υπόψη την απόφασή του. Στο μέλλον, δεν θα αντιμετωπίζει το προσωπικό της διαφορετικά από τους άλλους πολίτες και θα σέβεται το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα για τη σύνταξη των εκθέσεων κρίσης.

ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1367/2003/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ένας πολίτης με διπλή γαλλική/βουλγαρική ιθαγένεια υπέβαλε αίτηση τον Μάιο του 2003 για μια θέση τοπικού υπαλλήλου με την ονομασία «σύμβουλος προενταξιακής και πολιτικής πληροφόρησης», η οποία είχε μείνει κενή στη αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Σόφια της Βουλγαρίας. Η αίτηση του καταγγέλλοντος, ωστόσο, απορρίφθηκε, λόγω της διπλής του ιθαγένειας. Η αντιπροσωπεία της Επιτροπής αιτιολόγησε την απόφαση της να απορρίψει την αίτηση, επικαλούμενη το άρθρο 37, παράγραφος 2, της σύμβασης της Βιέννης σχετικά με τις διπλωματικές σχέσεις της 18ης Απριλίου 1961. Η καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή, ζητώντας διευκρινίσεις, όμως δεν έλαβε απάντηση.

Τον Ιούλιο του 2003, ο καταγγέλλων προσέφυγε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, καταγγέλλοντας την έλλειψη διαφάνειας στη διαδικασία προσλήψεων. Ισχυρίστηκε ότι με

³⁷ Υπόθεση T-15/96, *Liao* κατά Συμβουλίου [1995], Συλλογή SC, ΙΑ-329, ΙΙ-897.

³⁸ Υπόθεση T-327/91, *Luciano Lavagnoli* κατά Επιτροπής [2003], Συλλογή SC, ΙΑ-143, ΙΙ-691.

την απόρριψη της υποψηφιότητάς του λόγω της διπλής του ιθαγένειας και της σύμβασης της Βιέννης του 1961, η Επιτροπή είχε παραβιάσει την αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης.

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή σημείωσε ότι η εν λόγω κενή θέση ήταν θέση διευθυντή έργου «ALAT» (*agent local d'assistance administrative et technique*), το καθεστώς της οποίας προϋποθέτει την εφαρμογή του άρθρου 37, παράγραφος 2, της σύμβασης της Βιέννης του 1961. Οι θέσεις εργασίας «ALAT» μπορούν να καλυφθούν μόνο από υποψηφίους που δεν έχουν την ιθαγένεια της χώρας όπου θα ασκήσουν τα καθήκοντά τους και δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι της χώρας αυτής. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε παραβιάσει την αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης, συμπεριλαμβανομένης και της αρχής της μη διακριτικής μεταχείρισης λόγω ιθαγένειας.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής αρχικά επεσήμανε ότι η αίτηση του καταγγέλλοντος είχε απορριφθεί λόγω της βουλγαρικής του ιθαγένειας και όχι λόγω της γαλλικής του ιθαγένειας. Για τον λόγο αυτό, η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης λόγω ιθαγένειας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 12 της Συνθήκης ΕΚ δεν ισχύει στην περίπτωση αυτή, καθότι δεν υπήρξε διάκριση μεταξύ υπηκόων κρατών μελών της ΕΕ. Ο Διαμεσολαβητής, ωστόσο, σημείωσε ότι κανένα από τα κείμενα που ισχύουν για τους τοπικούς υπαλλήλους δεν αναφερόταν στην κατηγορία «ALAT» και δεν περιελάμβανε ρήτρες που να αποκλείουν τα άτομα με βουλγαρική ιθαγένεια από τις συγκεκριμένες θέσεις εργασίας. Εξάλλου, ο Διαμεσολαβητής δήλωσε πως δεν κατανοούσε πώς το άρθρο 37, παράγραφος 2, της σύμβασης της Βιέννης θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως βάση για τον αποκλεισμό των βούλγαρων υπηκόων από την εν λόγω θέση. Αντιθέτως, το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι το διοικητικό και τεχνικό προσωπικό μπορεί να έχει την ιθαγένεια του κράτους υποδοχής, στην προκειμένη περίπτωση αυτή της Βουλγαρίας. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε παράσχει αντικειμενική αιτιολόγηση της απόφασής της να απορρίψει την αίτηση του καταγγέλλοντος εξαιτίας της βουλγαρικής του ιθαγένειας, και για τον λόγο αυτό είχε παραβιάσει την αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης. Έκρινε, επίσης, ότι η ανακοίνωση για την πλήρωση της εν λόγω θέσης δεν παρείχε στους υποψηφίους όλες τις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία πρόσληψης. Δεδομένου ότι η θέση είχε εντωμεταξύ καλυφθεί, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε σκόπιμο να επιδιώξει διακανονισμό της υπόθεσης σε φιλική βάση. Για τον λόγο αυτό, διατύπωσε δύο επικριτικές παρατηρήσεις κατά της Επιτροπής.

ΜΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΑ

*Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1624/2003/ELB κατά της
Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Ο καταγγέλλων είχε προσληφθεί από την Επιτροπή, προκειμένου να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως εμπειρογνώμων στο Νίγηρα για ένα έτος. Η Επιτροπή δεν ανανέωσε τη σύμβαση εργασίας του. Ο εθνικός διατάκτης του Νίγηρα ζήτησε από την Επιτροπή να ανανεώσει τη σύμβαση του καταγγέλλοντος. Καθώς δεν έλαβε απάντηση, ο εθνικός διατάκτης ζήτησε την αυτόματη ανανέωση της σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 314 της Σύμβασης της Λομέ.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην ανανεώσει τη σύμβασή του θα έπρεπε να του έχει γνωστοποιηθεί επισήμως εντός των προθεσμιών που προβλέπονται από τους συμβατικούς όρους των συμβάσεων παροχής υπηρεσιών που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ). Ανέφερε επίσης ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει απαντήσει στα αιτήματα που είχε υποβάλει επισήμως ο Νίγηρας. Υποστήριξε ότι η σύμβασή του θα έπρεπε να ανανεωθεί και ότι θα έπρεπε είτε να λάβει αποζημίωση για το διάστημα που είχε μείνει άνεργος ή για τη συνολική ζημιά που είχε υποστεί. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε, επίσης, ότι ο πραγματικός λόγος για τον οποίο η Επιτροπή δεν ανανέωσε τη σύμβασή του ήταν το γεγονός ότι η Επιτροπή επιθυμούσε να αποφύγει ενδεχόμενη κριτική του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τη χρήση των πόρων ΕΤΑ για τη στήριξη της λειτουργίας της Επιτροπής και να μπορέσει να προσλάβει άλλο άτομο.

Η Επιτροπή απάντησε ότι είχε συνάψει με τον καταγγέλλοντα σύμβαση εργασίας μονοετούς διάρκειας εξ ονόματος των αρχών του Νίγηρα. Η σύμβαση διεπόταν από το βελγικό δίκαιο και συνεπώς ήταν άτοπη η αναφορά στους συμβατικούς όρους για τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΑ. Σύμφωνα με τον βελγικό νόμο, η Επιτροπή δεν υποχρεούνταν να ανανεώσει τη σύμβαση του καταγγέλλοντος. Είχε οριστεί ότι η θέση του καταγγέλλοντος θα χρησίμευε ως σημείο επαφής μεταξύ του υπουργείου και της αντιπροσωπείας. Ο καταγγέλλων είχε συμφώνησε με το διακανονισμό αυτό. Η Επιτροπή ανέφερε ότι η θέση του καταγγέλλοντος παρέμενε κενή και ότι η αντιπροσωπεία της δεν χρειαζόταν να καλυφθεί η θέση από άλλο άτομο.

Ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη τα σχόλια της Επιτροπής σχετικά με το δίκαιο που διήπε τη σύμβαση. Κατόπιν εξέτασης της ισχύουσας βελγικής νομοθεσίας, δεν εντοπίστηκε διάταξη που να προβλέπει υποχρέωση ενημέρωσης εργαζομένου που απασχολείται με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Ο Διαμεσολαβητής δεν δέχτηκε το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι η σύμβαση εργασίας του, η οποία διεπόταν από το βελγικό δίκαιο, ήταν ταυτοχρόνως και σύμβαση παροχής υπηρεσιών για την οποία ίσχυαν και οι διατάξεις της Σύμβασης της Λομέ. Σύμφωνα με τον Διαμεσολαβητή, οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών και οι συμβάσεις εργασίας είναι διακριτές και αμοιβαία αποκλειόμενες νομικές κατηγορίες.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε πως ο ισχυρισμός ότι η απασχόληση του καταγγέλλοντος στην αντιπροσωπεία ήταν παράτυπη θα μπορούσε να εγείρει δυνητικώς περίπλοκα νομικά ζητήματα σχετικά με τις σχέσεις του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης και της κοινοτικής δημοσιονομικής νομοθεσίας. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, στο πλαίσιο της εν λόγω καταγγελίας, δεν ηδύνατο να προβεί σε περαιτέρω έρευνες για την υπόθεση αυτή. Ωστόσο, ζήτησε πληροφορίες από το Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τις ενέργειές του σε σχέση με το γενικότερο θέμα της απασχόλησης εμπειρογνομώνων ΕΤΑ στις αντιπροσωπείες.

ΜΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΡΝΗΣΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΦΑΚΕΛΟ ΜΚΟ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1874/2003/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Μια μη κυβερνητική οργάνωση (ΜΚΟ), η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας, υλοποίησε ένα έργο στο Καζακστάν, το οποίο συγχρηματοδοτήθηκε από την Επιτροπή. Ωστόσο, έπειτα από την πραγματοποίηση αποστολής παρακολούθησης, η Επιτροπή αποφάσισε να ακυρώσει τη σύμβαση και ζήτησε από την ΜΚΟ να επιστρέψει περίπου 38.000 ευρώ.

Πέρα από την καταγγελία σχετικά με την ακύρωση της απόφασης (καταγγελία 49/2004/GG, η οποία εκκρεμεί), η ΜΚΟ υπέβαλε και καταγγελία σχετικά με την άρνηση της Επιτροπής να της παράσχει πλήρη πρόσβαση στον φάκελο που την αφορούσε. Η καταγγέλλουσα οργάνωση ισχυρίστηκε ότι η άρνηση αυτή ήταν αυθαίρετη και συνιστούσε παραβίαση του κανονισμού 1049/2001³⁹ για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι είχε παράσχει στην καταγγέλλουσα οργάνωση έναν κατάλογο των εγγράφων που σχετίζονταν με τους εν λόγω φακέλους και ότι η καταγγέλλουσα οργάνωση είχε εξετάσει τους φακέλους που είχε αποφασίσει να γνωστοποιήσει η Επιτροπή. Υποστήριξε περαιτέρω ότι η γνωστοποίηση των άλλων εγγράφων, τα οποία περιελάμβαναν κυρίως γνωμοδοτήσεις για εσωτερική χρήση στο πλαίσιο συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων, θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της Επιτροπής.

³⁹

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145/43.

Κατόπιν εξέτασης του φακέλου, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αιτιολόγηση της Επιτροπής ήταν ανεπαρκής. Δεν είχε εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους είχε επιτρέψει τη γνωστοποίηση ορισμένων εγγράφων, απαγορεύοντας ταυτοχρόνως τη γνωστοποίηση άλλων παρόμοιων. Επίσης, η Επιτροπή δεν είχε λάβει υπόψη το χρόνο που είχε παρέλθει από την ακύρωση της σύμβασης. Ως εκ τούτου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο συστάσεως στην Επιτροπή, καλώντας την να επανεξετάσει την αίτηση της καταγγέλλουσας οργάνωσης.

Στην αιτιολογημένη γνώμη της, η Επιτροπή υπέβαλε αναθεωρημένους καταλόγους εγγράφων και εξήγησε τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι δεν επιτρεπόταν να γνωστοποιηθεί κανένα από τα έγγραφα η πρόσβαση στα οποία είχε απαγορευτεί (εξαιρουμένων πέντε εγγράφων, αντίγραφα των οποίων κατέθεσε μαζί με γνώμη της). Η Επιτροπή επικαλέστηκε το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση⁴⁰ του κανονισμού 1049/2001, προκειμένου να δικαιολογήσει την άρνησή της να γνωστοποιήσει έγγραφα που είχαν συντάξει δύο υπηρεσίες που είχε χρησιμοποιήσει η Επιτροπή για τη διαχείριση της σύμβασης. Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι η άρνησή της να γνωστοποιήσει μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που είχαν στείλει υπάλληλοι των δύο υπηρεσιών δικαιολογείτο από το άρθρο 4 παράγραφος 1 εδάφιο β (ιδιωτική ζωή και ακεραιότητα του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων) του κανονισμού. Η άποψη αυτή βασιζόταν στο γεγονός ότι η γνωστοποίηση θα συνεπαγόταν επεξεργασία προσωπικών δεδομένων (τα ονόματα των μελών του προσωπικού), η οποία δεν θα ήταν σύμφωνη με την κοινοτική νομοθεσία περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων, ήτοι τον κανονισμό 45/2001⁴¹.

Ο Διαμεσολαβητής αναγνώρισε ότι η Επιτροπή είχε εργαστεί ουσιαστικά, προκειμένου να απαντήσει στο σχέδιο συστάσεώς του. Ωστόσο, υπενθύμισε ότι ο κανονισμός για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα στοχεύει στην όσο το δυνατόν ευρύτερη πρόσβαση και ότι οιοσδήποτε εξαιρέσεις θα έπρεπε να ερμηνεύονται με πολύ αυστηρό τρόπο. Έκρινε δικαιολογημένη την άποψη της Επιτροπής ότι ο άρθρο 4 παράγραφος 3 ισχύει για έγγραφα που είχαν συνταχθεί από τις δύο υπηρεσίες που είχε χρησιμοποιήσει για τη διαχείριση της σύμβασης. Ωστόσο, επεσήμανε ότι η επίκληση της πρόκλησης αρνητικών επιπτώσεων που θα έπρεπε να αποδειχτεί για την απαγόρευση της πρόσβασης δεν μπορεί να βασίζεται απλώς στο γεγονός ότι τα σχετικά έγγραφα περιλαμβάνουν απόψεις για εσωτερική χρήση, δεδομένου ότι το άρθρο 4 παράγραφος 3 προβλέπει ότι αυτού του είδους τα έγγραφα είναι κατ' αρχήν προσβάσιμα.

Σε ό,τι αφορά τη γνωστοποίηση των ονομάτων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η άποψη της Επιτροπής ήταν αντιφατική, καθότι δεν υποστήριξε ότι θα έπρεπε να απαγορεύεται η πρόσβαση στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αποστέλλει το δικό της προσωπικό για την προστασία των ονομάτων τους. Δεδομένου ότι η ίδια η Επιτροπή θεωρούσε ότι τα μηνύματα που αποστέλλουν οι δύο υπηρεσίες που διαχειρίζονταν τη σύμβαση είναι παρόμοιας φύσης με αυτά που αποστέλλει το δικό της προσωπικό, ο Διαμεσολαβητής δεν αντιλαμβάνεται γιατί θα μπορούσε να ισχύσει στην περίπτωση αυτή το άρθρο 4 παράγραφος 1 εδάφιο β του κανονισμού 1049/2001.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε παράσχει τεκμηριωμένη αιτιολόγηση για την άρνησή της να επιτρέψει την πρόσβαση σε περισσότερα από εκατό έγγραφα, γεγονός που συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Για τον λόγο αυτό, διατύπωσε επικριτική παρατήρηση.

40

«Ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπέρχρονος δημόσιος συμφέρον.»

41

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ 2001 L 8/1.

ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΕΛΑΒΕ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2239/2003/(AJ)TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε την αίτηση της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Ενώσεων Μοτοσικλετιστών (Federation of European Motorcyclists Associations - FEMA) για τη λήψη επιδότησης από την Επιτροπή για ένα έργο με την ονομασία «βασική εκπαίδευση μοτοσικλετιστών στην Ευρώπη». Σύμφωνα με τη FEMA, η απάντηση της Επιτροπής στην αίτηση ανέφερε ότι η FEMA δεν είχε επιλεγεί για επιδότηση, επειδή «άλλη πρόταση παρόμοιας φύσης» είχε λάβει υψηλότερη βαθμολογία. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια άτυπων επαφών με υπαλλήλους της Επιτροπής, ο καταγγέλλων είχε οδηγηθεί στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχαν άλλες αιτήσεις σχετικά με τις μοτοσικλέτες και τους αναβάτες τους. Η FEMA απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή ζητώντας διευκρινίσεις, αλλά δεν έλαβε απάντηση. Στην καταγγελία της στον Διαμεσολαβητή, η FEMA ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στο αίτημά της να ενημερωθεί για την απόφαση της Επιτροπής να μην χρηματοδοτήσει την πρότασή της και για την πρόταση που είχε γίνει δεκτή.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η FEMA είχε λάβει επαρκή πληροφόρηση σχετικά με όλες τις συναφείς πτυχές της διαδικασίας επιδότησης, στο πλαίσιο τακτικών άτυπων επαφών της FEMA με την Επιτροπή. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή δεν έκρινε απαραίτητο να αποστείλει επίσημη έγγραφη απάντηση.

Στις παρατηρήσεις της, η FEMA αναγνώρισε ότι είχε τακτικές επαφές με υπαλλήλους της Επιτροπής, αλλά ισχυρίστηκε ότι οι εν λόγω υπάλληλοι δεν είχαν οι ίδιοι άμεση πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με την αίτηση της FEMA. Σύμφωνα με τη FEMA, οι υπάλληλοι είχαν διενεργήσει κάποιες έρευνες εκ μέρους της, οι οποίες κάποιες φορές είχαν οδηγήσει σε ανεπαρκή και παραπλανητική πληροφόρηση, παρά το γεγονός ότι οι εν λόγω υπάλληλοι κατέβαλαν κάθε προσπάθεια για να βοηθήσουν.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ακόμα και εάν λάβει κανείς υπόψη τις άτυπες επαφές μεταξύ της Επιτροπής και της καταγγέλλουσας οργάνωσης, ήταν σαφές από το περιεχόμενο και τη δομή της επιστολής της FEMA ότι ζητούσε γραπτή απάντηση. Εάν η Επιτροπή θεωρούσε ότι οι αιτούμενες πληροφορίες είχαν ήδη δοθεί στη FEMA ατύπως, το γεγονός αυτό θα έπρεπε να αναφερθεί σε γραπτή απάντησή της. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στην επιστολή της FEMA σύμφωνα με τον δικό της κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης διατυπώνοντας επικριτική παρατήρηση.

Πρόσθετα στοιχεία

Κατόπιν της επικριτικής παρατήρησης του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή του απέστειλε επιστολή αναγνωρίζοντας ότι δεν είχε απαντήσει εγγράφως στη FEMA και δεν είχε τηρήσει επακριβώς τον δικό της κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς. Η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για την σχετική παράλειψή της.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2333/2003/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Νοέμβριο του 2001, ένας γερμανός ιατρός ζήτησε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να κινηθεί διαδικασία επί παραβάσει κατά της Γερμανίας. Ισχυριζόταν ότι η Γερμανία παραβίαζε οδηγία της Επιτροπής σχετικά με την οργάνωση του χρόνου εργασίας όσον αφορά την απασχόληση των ιατρών στα νοσοκομεία. Το Δικαστήριο είχε κρίνει ότι ο χρόνος εφημερίας ενός γιατρού

σε ομάδες παροχής πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης πρέπει να θεωρείται χρόνος εργασίας. Ωστόσο, σύμφωνα με την ερμηνεία των γερμανικών αρχών, η εφημερία των ιατρών δεν καλύπτεται από την έννοια «χρόνος εργασίας» της οδηγίας.

Στην καταγγελία που υπέβαλε τον Δεκέμβριο του 2003 στον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ανέφερε ότι μέχρι στιγμής είχε απλώς λάβει αποδεικτικά παραλαβής και ειδοποιήσεις ότι διενεργούνται περαιτέρω έρευνες, όχι όμως απάντηση επί της ουσίας. Ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε ασχοληθεί με την καταγγελία του εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι καθυστερήσεις στο χειρισμό της καταγγελίας οφείλονταν στην τεχνική και νομική πολυπλοκότητα τη υπόθεσης. Η Επιτροπή είχε καταχωρίσει την επιστολή του καταγγέλλοντος ως επίσημη καταγγελία τον Απρίλιο του 2002. Τον Φεβρουάριο του 2003, είχε αποστείλει στις γερμανικές αρχές επιστολή, η οποία απαντήθηκε τον Μάρτιο του 2003. Η Επιτροπή είχε αποφασίσει τον Μάρτιο του 2003 να παραγγείλει μια μελέτη των επιπτώσεων της απόφασης του Δικαστηρίου. Επεσήμανε ότι επιθυμούσε να περιμένει το πόρισμα της μελέτης αυτής προτού αποφασίσει να ενεργήσει περαιτέρω. Εξήγησε ότι η ερμηνεία του Δικαστηρίου έρχεται σε αντίθεση με την ερμηνεία που δίνουν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη. Επιπλέον, ένας νέος γερμανικός νόμος για την ευθυγράμμιση της εθνικής νομοθεσίας με την οδηγία, όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο, είχε τεθεί σε ισχύ τον Ιανουάριο του 2004. Η εξέταση της συμβατότητας του νόμου αυτού με την κοινοτική νομοθεσία βρισκόταν εν εξελίξει. Μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης αυτής, η Επιτροπή θα ενημέρωνε τον καταγγέλλοντα για την έκβαση της καταγγελίας του.

Ο Διαμεσολαβητής αναφέρθηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου⁴², όπου ορίζεται ως γενικός κανόνας ότι η Επιτροπή οφείλει να προσπαθεί να καταλήγει σε απόφαση εντός ενός έτους. Παρότι η ανακοίνωση αυτή έπεται χρονικώς της υποβολής της καταγγελίας από τον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι παρείχε ένα χρήσιμο μέτρο σύγκρισης.

Ο Διαμεσολαβητής δεν πείστηκε ότι η καθυστέρηση ήταν δικαιολογημένη λόγω της τεχνικής και νομικής πολυπλοκότητας του ζητήματος. Η ίδια η Επιτροπή είχε επισημάνει ότι η απόφαση του Δικαστηρίου ήταν αντίθετη με την ερμηνεία που η ίδια έδινε στην οδηγία. Για τον λόγο αυτό, φαίνεται πως είχε δεχτεί ότι η νομική διάσταση είχε ήδη αποσαφηνιστεί. Σε κάθε περίπτωση, η υποτιθέμενη νομική και τεχνική πολυπλοκότητα της υπόθεσης δεν εξηγούσε γιατί χρειάστηκαν 15 μήνες για να προβεί η Επιτροπή σε κάποια ενέργεια για την διαλεύκανση της υπόθεσης. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε χειριστεί τη συγκεκριμένη καταγγελία για παράβαση του κοινοτικού δικαίου εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Για τον λόγο αυτό, διατύπωσε επικριτική παρατήρηση.

3.4.4 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

*Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 953/2003/(FA)OV
κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Μια ελληνική μεταφραστική επιχείρηση, αποτελούμενη από δύο χωριστές εταιρείες, είχε συνάψει με το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή διάφορες συμβάσεις για την εκπόνηση

⁴²

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του Κοινοτικού Δικαίου (COM/2002/0141 τελικό), ΕΕ 2002 C 244/5.

μεταφράσεων. Ωστόσο, τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του 2002, τα δύο θεσμικά όργανα ενημέρωσαν την επιχείρηση ότι οι συμβάσεις της είχαν καταγγεληθεί ή ανασταλεί με άμεση ισχύ, επειδή κατόπιν έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) είχε διαπιστωθεί ότι η μεταφραστική εταιρεία είχε απασχολήσει τρεις κοινοτικούς υπαλλήλους για την επιτέλεση μεταφραστικού έργου. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι δεν ήταν ενήμερος για το γεγονός αυτό.

Τον Μάιο του 2003, η επιχείρηση υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενη ότι οι αποφάσεις αμοτέρων των θεσμικών οργάνων να αναστείλουν και να καταγγείλουν τις συμβάσεις ήταν παράνομες και καταχρηστικές. Ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή δεν είχαν αναφερθεί σε κανένα άρθρο της σύμβασης ως νομική βάση για τις αποφάσεις τους. Στο ίδιο πλαίσιο, ο καταγγέλλων προέβη και σε άλλους ισχυρισμούς σχετικά με τη μη ανανέωση μιας εκ των συμβάσεών του με το Κοινοβούλιο και τον αποκλεισμό του από μια πρόσκληση υποβολής προσφορών του Κοινοβουλίου.

Στις γνώμες τους επί της καταγγελίας, αμφότερα τα θεσμικά όργανα ανέφεραν ότι η επιχείρηση του καταγγέλλοντος αποτέλεσε αντικείμενο έρευνας της OLAF, η οποία είχε επίσης επικοινωνήσει με τις ελληνικές δικαστικές αρχές. Το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή είχαν ενημερωθεί σχετικώς από το Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Κοινοβούλιο επεσήμανε ότι η OLAF το είχε παροτρύνει να μη γνωστοποιήσει στον καταγγέλλοντα τους πραγματικούς λόγους για τις αποφάσεις του, προκειμένου να μην αποκαλυφθεί η έρευνα.

Στην απόφαση του, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι σύμφωνα με τους κανόνες περί λύσης των εν λόγω συμβάσεων, τα θεσμικά όργανα όφειλαν να γνωστοποιήσουν εγγράφως στον καταγγέλλοντα ότι είχε αθετήσει υποχρεώσεις που απέρρεαν από τις εν λόγω συμβάσεις. Έκρινε ότι η απλή παραπομπή που έκαναν τα θεσμικά όργανα στα «αποτελέσματα έρευνας από την OLAF», χωρίς να παράσχουν επιπρόσθετες πληροφορίες, δεν μπορούσε να θεωρηθεί γνωστοποίηση. Ο Διαμεσολαβητής για τον λόγο αυτό έκρινε ότι το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή δεν αιτιολόγησαν κατά τρόπο εμπεριστατωμένο και εύλογο τις αποφάσεις τους να καταγγείλουν τις συμβάσεις με τη μεταφραστική επιχείρηση. Για τον λόγο αυτό, διατύπωσε επικριτικές παρατηρήσεις κατά αμοτέρων των θεσμικών οργάνων.

Καθώς η καταγγελία αφορούσε συμβατική διαφωνία, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι οι εν λόγω συμβάσεις προέβλεπαν τη δυνατότητα προσφυγής στη δικαιοσύνη σε περίπτωση διαφορών.

3.4.5 Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 378/2003/MF κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ο καταγγέλλων συμμετείχε σε μια διαδικασία επιλογής προσωπικού κατόπιν πρόσκλησης για την εκδήλωση ενδιαφέροντος που δημοσίευσε η Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO) το 2002, προκειμένου να συγκροτήσει μια βάση δεδομένων στην οποία θα είχαν πρόσβαση όλα τα κοινοτικά θεσμικά όργανα για την πρόσληψη μη μόνιμων υπαλλήλων, ενόψει της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η EPSO απέρριψε την αίτηση του καταγγέλλοντος επειδή είχε σημειώσει ότι γνώριζε μια από τις εννέα γλώσσες των υπό ένταξη χωρών «πολύ καλά», ενώ η πρόσκληση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος απαιτούσε «άπταιστη» γνώση τουλάχιστον μιας εξ αυτών των γλωσσών.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η διαδικασία προεπιλογής ήταν άδικη, επειδή είχε βασιστεί σε μια υποκειμενική εκτίμηση των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων από τους ίδιους. Θεώρησε ότι υπήρχε κίνδυνος απόρριψης ικανών υποψηφίων που εκτιμούσαν κατά τρόπο ρεαλιστικό τις ικανότητές τους, ενώ άλλοι πέρασαν τις δοκιμασίες προεπιλογής βάσει της δικής τους μη ρεαλιστικής εκτίμησης. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε, επίσης, ότι η διαδικασία επιλογής δεν ήταν διαφανής. Υποστήριξε ότι η αίτησή του θα έπρεπε να έχει ληφθεί υπόψη και να συμπεριληφθεί το όνομά του στον κατάλογο που δόθηκε στις Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής.

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η EPSO παρέπεμψε στον «οδηγό για τους υποψηφίους» που δημοσιεύεται στην ιστοθέση της, όπου αναφέρεται ότι οι ίδιοι οι υποψήφιοι επιλέγουν τις γλώσσες που επιθυμούν να δηλώσουν ότι γνωρίζουν, καθώς και να προσδιορίσουν το επίπεδο της γνώσης των γλωσσών αυτών. Η EPSO επεσήμανε επίσης ότι οι υποψήφιοι καλούνταν να έχουν άπταιστη γνώση μιας τουλάχιστον από τις γλώσσες των δέκα προσχωρουσών χωρών και καλή γνώση αγγλικών, γαλλικών ή γερμανικών. Σύμφωνα με την ερμηνεία της εξεταστικής επιτροπής, με την έκφραση «άπταιστη γνώση» νοείται η βασική ή μητρική γλώσσα ή η τέλεια γνώση της γλώσσας. Στην αίτησή του, ο υποψήφιος είχε δηλώσει πως είχε τη γαλλική ως μητρική του και πως γνώριζε τη σλοβακική «πολύ καλά». Για τον λόγο αυτό, δεν ικανοποιούσε τα κριτήρια επιλογής που είχε θέσει η εξεταστική επιτροπή.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής δεν εντόπισε κρούσμα κακοδιοίκησης από την EPSO σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό ότι η διαδικασία προεπιλογής ήταν άδικη λόγω της υποκειμενικής εκτίμησης των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων από τους ίδιους. Θεώρησε ότι η πρόσκληση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος ζητούσε με σαφήνεια από τους υποψηφίους να επιλέξουν τη μητρική/βασική τους γλώσσα ή γλώσσες και στη συνέχεια να δηλώσουν το επίπεδο γνώσης άλλης γλώσσας ή άλλων γλωσσών, γεγονός που προϋπόθετε αξιολόγηση των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων από τους ίδιους. Ωστόσο, παρότι ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να μην συμπεριλάβει την αίτηση του καταγγέλλοντα στη σχετική βάση δεδομένων φαίνεται πως ελήφθη σύμφωνα με τα καθορισμένα κριτήρια επιλογής, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η EPSO δεν είχε διευκρινίσει επαρκώς τις γλωσσικές ικανότητες που απαιτούνταν από τους υποψηφίους. Για τον λόγο αυτό επανέλαβε την επικριτική παρατήρησή του που είχε απευθύνει ήδη στην EPSO στο πλαίσιο της καταγγελίας 411/2003/GG.

ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΕ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2216/2003/(BB)MHZ κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ο Διαμεσολαβητής έλαβε μια καταγγελία κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να συντάσσει την αλληλογραφία προς τους υποψηφίους που συμμετέχουν σε ένα γενικό διαγωνισμό μόνο στα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά. Ο καταγγέλλων δεν ήταν ο ίδιος υποψήφιος στο διαγωνισμό. Η EPSO στη γνώμη της επέστησε την προσοχή του Διαμεσολαβητή στο γεγονός αυτό, όμως ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε στην EPSO το γεγονός ότι ούτε στο άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ ούτε στο καθεστώς του Διαμεσολαβητή θεωρείται απαραίτητο να θίγεται προσωπικά ο καταγγέλλων από την κακοδιοίκηση που καταγγέλλει.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της EPSO παραβίαζε την αρχή της ισότητας των επίσημων γλωσσών και των γλωσσών εργασίας που περιλαμβάνεται στον κανονισμό του

Συμβουλίου 1/1958⁴³, καθώς και την αρχή ότι κάθε πολίτης δύναται να απευθύνεται γραπτώς σε οποιοδήποτε από τα όργανα ή τους οργανισμούς σε μια από τις γλώσσες της Συνθήκης και να παίρνει απάντηση στην ίδια γλώσσα (άρθρο 21 ΕΚ, άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης). Επεσήμανε ότι για να συμμετάσχουν στον εν λόγω διαγωνισμό δεν απαιτείτο από τους υποψηφίους να έχουν γνώση καμίας εξ αυτών των τριών γλωσσών.

Στην απάντησή της, η EPSO ισχυρίστηκε ότι (i) τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να υιοθετήσουν κάποιες «*lingua franca*» προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματική επικοινωνία και εργασία εντός εύλογων χρονικών ορίων, (ii) δεδομένης της θέσης των υποψηφίων ως δυνητικών υπαλλήλων των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, τα θεσμικά όργανα δεν υποχρεούνται, σύμφωνα με τη νομολογία, να απαντούν σε αιτήματα ή σε καταγγελίες δυνητικού υπαλλήλου στη γλώσσα του, και (iii) η νομολογία του Δικαστηρίου αναγνωρίζει ότι ο περιορισμός της χρήσης των γλωσσών σε αυτές που ομιλούνται περισσότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σκόπιμος και αναλογικός.

Ο Διαμεσολαβητής υποστήριξε ότι, σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οι αποφάσεις που επηρεάζουν τα δικαιώματα ή τα συμφέροντα ατόμων πρέπει να βασίζονται στο νόμο και το περιεχόμενό τους να είναι σύμφωνο με αυτόν (άρθρο 4 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς). Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εξήγηση της EPSO ήταν ανεπαρκής, επειδή δεν έκανε αναφορά σε καμία νομική βάση η οποία θα επέτρεπε την εξέταση της βάσης αυτής. Σε ό,τι αφορά το πρώτο επιχείρημα της EPSO, δεν επείσθη ότι σχετιζόταν με την αιτιολόγηση της καταγγελλόμενης απόφασης, καθώς δεν απαιτείτο από τους υποψηφίους να γνωρίζουν κάποια από τις τρεις εν λόγω γλώσσες για να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό. Σε ό,τι αφορά το δεύτερο επιχείρημα, επεσήμανε ότι η EPSO δεν εξήγησε τη νομική βάση της καταγγελλόμενης απόφασης, αλλά απλώς ανέφερε έναν λόγο για τον οποίο θεωρούσε ότι οι υποψήφιοι δεν είχαν δικαίωμα να προσφύγουν κατά της απόφασης. Τρίτον, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι στην εν λόγω περίπτωση, το Δικαστήριο είχε αποφασίσει ότι οι διατάξεις του σχετικού κανονισμού του Συμβουλίου επαρκούσαν ως νομική βάση, η οποία μπορούσε να εξεταστεί. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η EPSO δεν είχε παρουσιάσει με σαφήνεια τη νομική βάση της καταγγελλόμενης απόφασης στην εν λόγω περίπτωση.

Δεδομένου ότι επρόκειτο για μια καταγγελία «*actio popularis*», ο Διαμεσολαβητής ανέφερε ότι δεν ήταν σκόπιμο να επιδιωχθεί διακανονισμός του ζητήματος σε φιλική βάση. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης διατυπώνοντας επικριτική παρατήρηση. Υπό το φως του εν λόγω πορίσματος, δεν έκρινε απαραίτητο να λάβει θέση επί των επιχειρημάτων του καταγγέλλοντος σχετικά με τον κανονισμό του Συμβουλίου 1/1958, το άρθρο 21 ΕΚ και το άρθρο 41 του Χάρτη. Επεσήμανε, ωστόσο, ότι η EPSO δεν είναι ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο και ως εκ τούτου οι τρεις εν λόγω διατάξεις δεν φαίνεται να ισχύουν άμεσα για την ίδια. Τόνισε επίσης ότι το Δικαστήριο έχει επισημάνει ότι οι αναφορές της Συνθήκης στη χρήση των γλωσσών στην Ένωση δεν μπορούν να θεωρηθούν αποδεικτικές μιας γενικής αρχής κοινοτικού δικαίου που να αναγνωρίζει το δικαίωμα κάθε πολίτη, υπό οιοδήποτε συνθήκες, να αποκτά μια έκδοση στη γλώσσα του οιοδήποτε κειμένου θα μπορούσε ενδεχομένως να θίγει τα συμφέροντα του.

43

Συμβούλιο ΕΟΚ: Κανονισμός αριθ. 1 περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, ΕΕ 1958 Β 17/385.

3.4.6 Europol

ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑΣ ΒΟΗΘΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1571/2003/OV κατά της Europol

Η καταγγέλλουσα εργάστηκε για την Europol ως αναπληρώτρια βοηθού διοίκησης από την 1 Μαΐου 2001 έως την 1η Απριλίου 2003. Μετά την πρόσληψή της, έμαθε ότι είχε προσληφθεί ως τοπική υπάλληλος και όχι ως υπάλληλος της Europol, όπως ορίζεται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης της Europol. Καθώς βρέθηκε να εργάζεται υπό λιγότερο ευνοϊκές συνθήκες, η καταγγέλλουσα απέστειλε επιστολή στον διευθυντή της Europol, ζητώντας αποκατάσταση και αποζημίωση, αλλά το αίτημά της αυτό, καθώς και μεταγενέστερη προσφυγή, απορρίφθηκε.

Τον Αύγουστο του 2003, η καταγγέλλουσα προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενη ότι η Europol δεν είχε τηρήσει τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης της (άρθρα 1, 2 και 3, συν προσάρτημα 1) με την πρόσληψή της, στη θέση της αναπληρώτριας βοηθού διοίκησης, ως τοπικής υπαλλήλου και όχι ως υπαλλήλου της Europol. Η καταγγέλλουσα ζήτησε επίσης αποζημίωση.

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Europol ανέφερε ότι, δεδομένου του άκαμπτου συστήματος προσλήψεων, αναγκαζόταν να καταφύγει στην απασχόληση εκτάκτων υπαλλήλων με συνθήκες που ισχύουν για τους τοπικούς υπαλλήλους, σε περιπτώσεις όπου το οργανόγραμμα της δεν προέβλεπε θέσεις Europol και ο φόρτος εργασίας απαιτούσε την πρόσληψη προσωρινών βοηθών. Ακόμα και εάν είναι αλήθεια ότι η πολιτική αυτή συνεπάγεται την απασχόληση προσωπικού ως τοπικών υπαλλήλων σε θέσεις πέραν αυτών που περιγράφονται επισήμως στο προσάρτημα 1 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης της Europol, η Europol ηδύνατο να εφαρμόζει την πρακτική αυτή, εφόσον παρέμενε εντός των ορίων του προϋπολογισμού για το προσωπικό της. Η Europol αμφισβήτησε, επίσης, τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας ότι είχε υποστεί οικονομική ζημία. Επεσήμανε ότι η μόνη εναλλακτική λύση που είχε στη διάθεσή της η Europol θα ήταν να μην απασχολήσει την καταγγέλλουσα καθόλου.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι στο προσάρτημα 1 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης της Europol αναφέρεται σαφώς ότι η θέση του αναπληρωτή βοηθού διοίκησης «είναι» θέση Europol. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής δεν εντόπισε νομική βάση στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης της Europol που να δικαιολογεί την πρακτική της Europol να απασχολεί έκτακτο προσωπικό με συνθήκες που ισχύουν για τους τοπικούς υπαλλήλους, σε περίπτωση που το οργανόγραμμα δεν προβλέπει θέσεις Europol. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Europol δεν είχε τηρήσει τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης με την πρόσληψη της καταγγέλλουσας ως αναπληρώτριας βοηθού διοίκησης με σύμβαση τοπικής υπαλλήλου. Για τον λόγο αυτό, διατύπωσε επικριτική παρατήρηση. Σε ό,τι αφορά την απαίτηση αποζημίωσης, ο Διαμεσολαβητής, ωστόσο, έκρινε ότι η καταγγέλλουσα δεν είχε αποδείξει ότι είχε υποστεί ζημία εξαιτίας της κακοδιοίκησης, διότι έμοιαζε εύλογο το επιχείρημα της Europol ότι η μοναδική άλλη εναλλακτική λύση πέρα από την απασχολήσή της ως τοπικής υπαλλήλου θα ήταν να μην την απασχολήσει καθόλου. Ο Διαμεσολαβητής, για τον λόγο αυτό, έκρινε ότι η επικριτική παρατήρηση αρκούσε για να επιστήσι την προσοχή της Europol στην ανάγκη να επανεξετάσει την πρακτική της σε σχέση με τις προσλήψεις του προσωπικού της.

Πρόσθετα στοιχεία

Με επιστολή που απέστειλε στις 10 Ιανουαρίου 2005, η Europol απάντησε στην επικριτική παρατήρηση. Ο ασκών καθήκοντα διευθυντή της Europol χαρακτήρισε χρήσιμη την επικριτική παρατήρηση για την Europol και ευχαρίστησε στον διαμεσολαβητή για την έρευνά του. Ανέφερε ότι οι σχετικές μονάδες είχαν ήδη λάβει εντολή να επανεξετάσουν την πρακτική της Europol σε ό,τι αφορά την πρόσληψη του προσωπικού της.

3.5 ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.5.1 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΣΕ ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΛΟΓΩ ΣΤΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1878/2002/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, μια μικρή βρετανική εταιρεία, σύναψε σύμβαση επιχορήγησης διερευνήσεως με την Επιτροπή, με στόχο την προετοιμασία μιας πρότασης CRAFT στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης «Ανταγωνιστική και Αειφόρος Ανάπτυξη». Για όσες προτάσεις είχε λάβει η Επιτροπή έως τις 7 Φεβρουαρίου 2002, προσέφερε τη δυνατότητα διενέργειας ενός προκαταρκτικού ελέγχου όσον αφορά την επιλεξιμότητά τους. Η πρόταση του καταγγέλλοντος υποβλήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2002, λίγο αφότου είχε λάβει τη σύμβασή του υπογεγραμμένη από την Επιτροπή, στις 4 Φεβρουαρίου 2002. Η Επιτροπή τελικά απέρριψε την πρόταση του καταγγέλλοντος ως μη επιλέξιμη.

Ο καταγγέλλων προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενος ότι το κατά τη γνώμη του «γελοίο στενό χρονοδιάγραμμα» είχε δημιουργήσει συνθήκες που ευνοούσαν την διάπραξη σφαλμάτων. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, είχε μόλις λίγες ημέρες στη διάθεσή του για να προετοιμάσει την πρότασή του και να την υποβάλει για τον προκαταρκτικό έλεγχο επιλεξιμότητας που προσέφερε η Επιτροπή. Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι είχε καταβάλει κάθε προσπάθεια, προκειμένου να προετοιμαστεί για τη σύμβαση, με δικό του κίνδυνο και έξοδα σε χρόνο και χρήμα. Προσέθεσε ότι η πρότασή του είχε απορριφθεί λόγω μη ικανοποίησης ενός κριτηρίου, το οποίο δεν του είχε εξηγήσει δεόντως το εθνικό σημείο επαφής του Ηνωμένου Βασιλείου για τέτοιου είδους προτάσεις, η Beta Technology Ltd.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η εταιρεία είχε στη διάθεσή της επαρκή χρόνο για να καταρτίσει μια καλή πρόταση. Επιπροσθέτως, αναφέρθηκε σε μια σειρά εργαλείων και υπηρεσιών που είχαν διατεθεί στην εταιρεία, προκειμένου να διενεργήσει έλεγχο επιλεξιμότητας της πρότασής της.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε παράσχει στην εταιρεία εύλογο χρονικό διάστημα για να υποβάλει την πρότασή της για τον προκαταρκτικό έλεγχο επιλεξιμότητας. Αυτό είχε τελικά ως αποτέλεσμα να χαρακτηριστεί η πρόταση της εταιρείας μη επιλέξιμη λόγω ενός σφάλματος που περιείχε. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής συνέταξε ένα σχέδιο συστάσεως, ζητώντας από την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο αποζημίωσης της εταιρείας, στο βαθμό που είχε υποστεί ζημιά εξαιτίας κακοδιοίκησης από μέρους της Επιτροπής.

Στη λεπτομερή γνώμη της επί του σχεδίου συστάσεως, η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι λόγω των εξαιρετικών περιστάσεων, ο καταγγέλλων δυσκολεύτηκε να εκτελέσει ορθά τη σύμβαση. Τόνισε ότι μέλημά της είναι να μην θίγει τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Έκρινε ότι, υπό το φως των γεγονότων που παρουσιάστηκαν από τον Διαμεσολαβητή, και χωρίς να συμφωνεί απαραίτητως με τα συμπεράσματά του, η εξαιρετική φύση της υπόθεσης δικαιολογούσε την καταβολή αποκλειστικά χαριστικής αποζημίωσης για τμήμα μόνο των πραγματοποιηθεισών δαπανών.

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι είχε επιτευχθεί συμφωνία για την καταβολή αποζημίωσης ύψους 21.000 ευρώ. Ο καταγγέλλων ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τη βοήθεια και το ενδιαφέρον του.

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΜΙΑΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1963/2002/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Το 1995, ο κ. Κ., ιδιοκτήτης μιας αυστριακής εταιρείας ενοικίασης φορτηγών, σύναψε συμφωνία με τον κ. Β., ιταλό έμπορο φορτηγών, για την αγορά 99 φορτηγών. Ωστόσο, ο κ. Β. ενημέρωσε τον κ. Κ. ότι δεν μπορούσε να του παράσχει τα φορτηγά ως είχε συμφωνηθεί, καθώς ο εισαγωγέας για την ιταλική επικράτεια είχε αρνηθεί να τα παραδώσει, επειδή τα φορτηγά προορίζονταν για αυστριακό πελάτη που είχε την έδρα του εκτός της συμβατικής περιοχής της εισαγωγικής εταιρείας στην Ιταλία. Κατά την άποψη του κ. Κ., ο πραγματικός λόγος για την άρνηση ήταν το γεγονός ότι τη στιγμή της σύναψης της συμφωνίας, η τιμή για τα φορτηγά ήταν 25 έως 30% χαμηλότερη στην Ιταλία από ό,τι στην Αυστρία. Το 1996, ο κ. Κ. προσέφυγε στην Επιτροπή ζητώντας της να ερευνήσει εάν η εισαγωγική εταιρεία παραβίαζε τις αρχές του δίκαιου του ανταγωνισμού.

Ο καταγγέλλων, ο οποίος προσέφυγε εξ ονόματος του κ. Κ., ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε καθυστερήσει αδικαιολόγητα και είχε επιδείξει αμέλεια στο χειρισμό της υπόθεσης για την οποία είχε υποβληθεί καταγγελία το 1996.

Η Επιτροπή εξήγησε ότι η προσέγγιση που είχε επιλέξει στην εν λόγω υπόθεση ήταν σύμφωνη με τις αρχές που είχε επικυρώσει το Πρωτοδικείο, βάσει των οποίων το θεσμικό όργανο δικαιούται να εφαρμόζει διαφορετικούς βαθμούς προτεραιότητας στις υποθέσεις που του υποβάλλονται, ανάλογα με το βαθμό κοινοτικού συμφέροντος που διακυβεύεται στην υπόθεση. Η Επιτροπή είχε λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να ερευνήσει το θέμα και είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η υπόθεση δεν ήταν μεταξύ των υποθέσεων προτεραιότητας.

Στις 5 Σεπτεμβρίου 2003, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο συστάσεως στην Επιτροπή, στην οποία συνιστούσε την ολοκλήρωση της αξιολόγησης της εν λόγω υπόθεσης από την Επιτροπή έως τις 30 Νοεμβρίου το αργότερο. Δήλωσε ότι είναι ορθή διοικητική πρακτική να λαμβάνονται οι αποφάσεις εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, επίσης, ότι η Επιτροπή δεν είχε παράσχει ικανοποιητική εξήγηση όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούσε να αποφασίσει επί της υπόθεσης, ακόμα και μετά την πάροδο επτάμισι ετών. Σημείωσε, επίσης, ότι η τελευταία επικοινωνία της Επιτροπής σχετικά με την υπόθεση του κ. Κ. είχε πραγματοποιηθεί στις 8 Μαρτίου 2001, και ότι η Επιτροπή δεν είχε αιτιολογήσει τη σιωπή της κατά τη διάρκεια των επόμενων δύο ετών. Με την επιφύλαξη της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής κατά το χειρισμό των καταγγελιών που της υποβάλλονται, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι επτάμισι έτη δεν μπορούσαν να θεωρηθούν εύλογο χρονικό διάστημα για τη διεκπεραίωση μιας υπόθεσης.

Στη λεπτομερή γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχαν επαρκή στοιχεία για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του κοινοτικού δικαίου περί ανταγωνισμού και ότι η υπόθεση δεν παρουσίαζε επαρκές κοινοτικό ενδιαφέρον για να δοθεί συνέχεια στις έρευνες. Κατόπιν του σχεδίου συστάσεως του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή ακολούθησε τις συνήθεις διαδικασίες σχετικά με την απόρριψη καταγγελιών. Απέστειλε επιστολή στον κ. Κ., εξηγώντας του τη θέση της επί της υπόθεσης. Εν αναμονή τυχόν σχολίων από τον κ. Κ., η Επιτροπή σκόπευε να λάβει τελική απόφαση επί της καταγγελίας τον Μάρτιο του 2004 το αργότερο.

Παρότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει τελική απόφαση επί της υπόθεσης έως την ημερομηνία που είχε αναφέρει στο σχέδιο συστάσεώς του, ο Διαμεσολαβητής δεν είχε λόγο να υποθέσει ότι η Επιτροπή δεν θα ενεργούσε σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ουσία του σχεδίου συστάσεώς του είχε γίνει σεβαστή από το θεσμικό όργανο και, για τον λόγο αυτό, περάτωσε την υπόθεση.

3.5.2 Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΑΠΑΤΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ «BLUE DRAGON»

Περίληψη των αποφάσεων επί της καταγγελίας 1769/2002/(ΙJH)ELB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης

Τον Οκτώβριο του 2002, οι διευθυντές της εταιρείας με την επωνυμία «Blue Dragon 2000» υπέβαλαν καταγγελία κατά της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).

Όπως ισχυρίστηκαν οι καταγγέλλοντες, είχαν πέσει θύματα απάτης σε σχέση με κοινοτικές επιχορηγήσεις στο πλαίσιο του προγράμματος LEADER II. Στη διαχείριση του προγράμματος αυτού συμμετείχαν τόσο οι περιφερειακές αρχές της Καταλονίας όσο και ο ιδιωτικός φορέας «Local Action Group». Το φθινόπωρο του 2000, οι καταγγέλλοντες ενημέρωσαν την OLAF και τις περιφερειακές αρχές για τις υποψίες τους και ήρθαν σε επαφή με ερευνητές της OLAF. Στη συνέχεια, οι καταγγέλλοντες έμαθαν ότι στους ερευνητές της OLAF που ασχολούνταν με την υπόθεσή τους είχαν ανατεθεί άλλα καθήκοντα. Έλαβαν, επίσης, την έκθεση επιθεώρησης που πραγματοποίησαν οι περιφερειακές αρχές της Καταλονίας, στην οποία προτεινόταν η ανάκτηση της κοινοτικής χρηματοδότησης που είχε χορηγηθεί στο έργο «Blue Dragon». Οι καταγγέλλοντες προσέφυγαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της Ισπανίας, αλλά από την απάντηση της Επιτροπής προέκυπτε ότι η καταγγελία τους είχε αντιμετωπιστεί ως απλή αλληλογραφία.

Στην καταγγελία τους προς τον Διαμεσολαβητή, οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονταν ότι η Επιτροπή και η OLAF δεν είχαν χειριστεί κατά τον δέοντα τρόπο τους ισχυρισμούς περί απάτης και ότι το σύστημα κατανομής των πόρων του LEADER II μέσω ιδιωτικών φορέων και οι ανεπαρκείς έλεγχοι της Επιτροπής διευκόλυναν την απάτη. Οι καταγγέλλοντες ζήτησαν δημόσια αποκατάσταση του ονόματός τους, επιστροφή όλων των ποσών που τους είχαν υπεξαιρεθεί και αποζημίωση.

Στην καταγγελία περιλαμβάνονταν επίσης και γενικότεροι ισχυρισμοί περί συμπαιγνίας. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τους καταγγέλλοντες ότι το πεδίο αρμοδιότητάς του περιορίζεται στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και οργανισμούς και ότι, ως εκ τούτου, θα εξέταζε τους ισχυρισμούς τους εκείνους που αφορούσαν αποκλειστικά την Επιτροπή και την OLAF.

Οι καταγγέλλοντες αρχικά είχαν ζητήσει να τηρηθεί εμπιστευτικότητα, αλλά τον Απρίλιο του 2003, ενημέρωσαν τον Διαμεσολαβητή ότι δεν επιθυμούσαν πλέον να παραμείνει εμπιστευτική η καταγγελία τους.

Η έρευνα σε σχέση με την Επιτροπή

Η Επιτροπή δεν είχε κρίνει απαραίτητο να καταχωρίσει την επιστολή των καταγγελλόντων ως καταγγελία λόγω της φύσης των προβλημάτων και επειδή τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων είχαν προστατευθεί.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει καταχωρίσει την επιστολή ως καταγγελία. Για τον λόγο αυτό, συνέταξε σχέδιο συστάσεως προς την Επιτροπή, προκειμένου να επανεξετάσει την επιστολή των καταγγελλόντων και να την χειριστεί σύμφωνα με την ανακοίνωση

της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου⁴⁴.

Η Επιτροπή έκανε δεκτό το σχέδιο συστάσεως και, για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης σε σχέση με την Επιτροπή τον Μάρτιο του 2004.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι οι καταγγέλλοντες μπορούσαν να προσφύγουν εκ νέου στον Διαμεσολαβητή στο μέλλον, εάν έκριναν μη ικανοποιητική την έρευνα της Επιτροπής.

Η έρευνα σε σχέση με την OLAF

Η OLAF εξήγησε ότι είχε κινήσει έρευνα τον Φεβρουάριο του 2001. Μια σχεδιαζόμενη επιτόπια επιθεώρηση της OLAF ανεστάλη, καθώς το ισπανικό υπουργείο γεωργίας της γνωστοποίησε ότι οι περιφερειακές αρχές επρόκειτο να ελέγξουν όλες τις δραστηριότητες της Local Action Group. Η OLAF παρέλαβε τις εκθέσεις των ισπανικών αρχών τον Ιούλιο του 2001, έκρινε ότι δεν είχε λόγο να αμφισβητήσει τα πορίσματά τους και, συνεπώς, αποφάσισε να μην διενεργήσει περαιτέρω επιθεωρήσεις. Το διοικητικό συμβούλιο της OLAF ενέκρινε την τελική έκθεση για την υπόθεση αυτή τον Δεκέμβριο του 2002. Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, τα πορίσματα των ισπανικών αρχών δεν επέτρεπαν στην OLAF να επαληθεύσει τους ισχυρισμούς για παρατυπίες από μέρους της Local Action Group, αλλά εντοπίστηκαν παρατυπίες στο έργο «Blue Dragon». Στην έκθεση, προτεινόταν να περατωθεί η υπόθεση και να δοθεί οικονομική συνέχεια, προκειμένου να ανακτηθούν οι πόροι που είχαν διατεθεί για το έργο «Blue Dragon».

Ο Διαμεσολαβητής υποστήριξε ότι οι αρχές της χρηστής διοίκησης απαιτούν τη διενέργεια διοικητικών ερευνών από την OLAF με τη δέουσα προσοχή, αμεροληψία και αντικειμενικότητα. Από την εξέταση των στοιχείων αποκαλύφθηκε μια σειρά ζητημάτων σχετικά με την επάρκεια της έρευνας της OLAF, συμπεριλαμβανομένης και μιας σαφούς διαφοράς μεταξύ της υπογραφής του γενικού διευθυντή επί της απόφασης για την έναρξη της έρευνας και της υπογραφής του σε άλλα έγγραφα (η OLAF δεν είχε ερωτηθεί σχετικώς στο παρελθόν). Ο Διαμεσολαβητής περιέγραψε τα ζητήματα αυτά λεπτομερώς στο σχέδιο συστάσεώς του τον Φεβρουάριο του 2004, με το οποίο συνιστούσε στην OLAF να ανοίξει εκ νέου την έρευνά της ή να διενεργήσει νέα έρευνα.

Η OLAF απάντησε σε όλα τα ζητήματα που εγείρονταν στο σχέδιο συστάσεως και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε λόγος να ανοίξει εκ νέου η έρευνα ή να διενεργηθεί νέα. Στην αξιολόγηση της λεπτομερούς γνώμης της OLAF, ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τελούσαν εν εξελίξει έρευνες της Επιτροπής σχετικά με τους ισχυρισμούς των καταγγελλόντων περί παράβασης του κοινοτικού δικαίου από την Ισπανία. Έκρινε ότι, στην παρούσα φάση των ερευνών της Επιτροπής, ήταν εύλογο το συμπέρασμα της OLAF ότι δεν υπήρχε λόγος να ανοίξει εκ νέου η έρευνα ή να κινηθεί νέα.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης σε σχέση με την OLAF τον Ιούλιο του 2004.

Στην τελική του απόφαση, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή είχε παρουσιάσει πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού που διέπει τις έρευνες της OLAF. Ο νομοθέτης, ως εκ τούτου, είχε τη δυνατότητα να διερευνήσει πιθανές αλλαγές του τρόπου με τον οποίο η OLAF διενεργεί τις εσωτερικές και εξωτερικές έρευνές της, καθώς και τη συνεργασία της με τις αρχές των κρατών μελών. Ο Διαμεσολαβητής σχολίασε, επίσης, και την εξήγηση της OLAF, ότι ο γενικός διευθυντής κάποια στιγμή τροποποίησε την υπογραφή του για να είναι περισσότερο ευανάγνωστη. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι στο πλαίσιο των αρχών της χρηστής διοίκησης, η OLAF θα έπρεπε να έχει συντάξει επίσημο έγγραφο σχετικά με την αλλαγή, όταν αυτή πραγματοποιήθηκε.

⁴⁴

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου (COM/2002/0141 τελικό), ΕΕ 2002 C 244/5.

3.6 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΆΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

3.6.1 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΜΗ ΚΑΛΥΨΗ ΤΕΚΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΥΓΕΙΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2210/2003/MHZ κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τον Νοέμβριο του 2001, η καταγγέλλουσα έλαβε προσωπική ειδοποίηση, με αριθμό πρωτοκόλλου SN 3736/01, από τον προϊστάμενο της υπηρεσίας ασφαλίσεως υγείας. Σύμφωνα με την ειδοποίηση, από τις 31 Δεκεμβρίου 2001 το τέκνο της καταγγέλλουσας θα καλυπτόταν από το βελγικό σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων και ότι το κοινό σύστημα υγειονομικής ασφάλισης θα παρείχε μόνο συμπληρωματική κάλυψη.

Στις 14 Δεκεμβρίου 2001, η καταγγέλλουσα, μαζί με άλλους δύο υπαλλήλους του Συμβουλίου, απέστειλε κοινή επιστολή στον αναπληρωτή γενικό διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης, όπου σχολίαζε τη διακριτική φύση της ειδοποίησης και αμφισβητούσε τη νομική ισχύ της. Στην απάντησή του, ο αναπληρωτής γενικός διευθυντής δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημα της καταγγέλλουσας για έκδοση συμβουλευτικής γνωμοδότησης από τη νομική υπηρεσία του Συμβουλίου, αλλά τη συμβούλεψε να επικοινωνήσει με τον προϊστάμενο της υπηρεσίας ασφαλίσεως υγείας. Για τον λόγο αυτό, η καταγγέλλουσα επικοινωνήσε με την επιτροπή προσωπικού, η οποία προσπάθησε ανεπιτυχώς να κανονίσει συνάντηση μεταξύ της καταγγέλλουσας και του αναπληρωτή γενικού διευθυντή. Δεδομένου ότι η καταγγέλλουσα δεν θεωρούσε ότι δεσμευόταν από την ειδοποίηση SN 3736/01, συνέχισε να υποβάλλει αιτήσεις επιστροφής ιατρικών δαπανών για το τέκνο της. Στις 28 Μαρτίου 2003, η αίτηση επιστροφής που είχε υποβάλει η καταγγέλλουσα απορρίφθηκε για πρώτη φορά.

Στις 7 Νοεμβρίου 2003, η καταγγέλλουσα προσέφυγε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Δεδομένου ότι και οι δύο άλλοι προαναφερόμενοι υπάλληλοι του Συμβουλίου υπέβαλαν καταγγελίες την ίδια ημέρα σχετικά με το ίδιο ζήτημα, οι τρεις καταγγελίες αντιμετωπίστηκαν από κοινού. Στην καταγγελία της στον Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα ανέφερε ότι η ειδοποίηση SN 3736/01 ερχόταν σε αντίθεση με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης (ΚΥΚ), δημιουργούσε διακρίσεις και δεν ήταν νομικώς δεσμευτική. Ισχυρίστηκε ότι το τέκνο της θα έπρεπε να δικαιούται την ίδια κύρια ιατρική κάλυψη με τα τέκνα των άλλων υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη γνώμη του επί της καταγγελίας, το Συμβούλιο εξήγησε τον τρόπο με τον οποίο είχε χειριστεί το ζήτημα. Ανέφερε ότι η καταγγέλλουσα δεν είχε επισήμως προσβάλει την απόφαση που αναφερόταν στην ειδοποίηση SN 3736/01. Ούτε είχε προσβάλει, εντός της προβλεπόμενης από τον ΚΥΚ περιόδου, τις αποφάσεις της υπηρεσίας ασφαλίσεως υγείας να μην επιστρέψει τα ποσά των ιατρικών δαπανών στην καταγγέλλουσα.

Το Συμβούλιο αναφέρθηκε στο άρθρο 72 παράγραφος 1 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και στο άρθρο 6 της ρύθμισης σχετικά με την υγειονομική ασφάλιση των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τα οποία οι ιατρικές δαπάνες των τέκνων των υπαλλήλων επιστρέφονται, μόνο εάν ο υπάλληλος δεν έχει λάβει ή δεν δύναται να ζητήσει επιστροφή από άλλο σύστημα ασφαλίσεων ασθενείας. Συνημμένο στη γνώμη του, το Συμβούλιο υπέβαλε αντίγραφο δήλωσης του βελγικού Εθνικού Ινστιτούτου Ασφαλίσεων Ασθενείας. Στην εν λόγω δήλωση, αναφερόταν ότι τα τέκνα υπάγονται υποχρεωτικώς στη βελγική ασφάλιση υγείας εάν ένας γονέας τους καλύπτεται από την ασφάλιση αυτή, ακόμα και εάν ο άλλος γονέας είναι υπάλληλος της ΕΕ.

Τέλος, το Συμβούλιο αμφισβήτησε το παραδεκτό της καταγγελίας προς τον Διαμεσολαβητή, δεδομένου ότι η καταγγέλλουσα δεν είχε υποβάλει εσωτερική διοικητική καταγγελία στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή σύμφωνα με το άρθρο 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Οι επαφές που είχε η καταγγέλλουσα με τον αναπληρωτή γενικό διευθυντή και την επιτροπή προσωπικού δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν ισοδύναμες με διοικητική καταγγελία.

Η καταγγέλλουσα απάντησε στη γνώμη του Συμβουλίου και δήλωσε ότι η επιστολή που είχε αποστείλει στον αναπληρωτή γενικό διευθυντή στις 14 Δεκεμβρίου 2001 θα έπρεπε να θεωρηθεί αίτημα πληροφόρησης και όχι καταγγελία.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής επανεξέτασε το παραδεκτό της καταγγελίας. Παρότι ο Διαμεσολαβητής είχε κινήσει την έρευνα θεωρώντας, με την παροχή στην καταγγέλλουσα του ευεργετήματος της αμφιβολίας, ότι η επιστολή προς τον αναπληρωτή γενικό διευθυντή αποτελούσε καταγγελία, δεν μπορούσε να εμμένει στην κρίση αυτή έπειτα από τις σχετικές παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας. Για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η καταγγελία ήταν όντως μη παραδεκτή, καθώς η καταγγέλλουσα δεν είχε εξαντλήσει τα μέσα που προσφέρονται από το άρθρο 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η υπόθεση είχε αποσυρθεί από την καταγγέλλουσα και δεν συνέχισε τις έρευνές του για τους ισχυρισμούς και τα αιτήματά της.

3.6.2 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΑΡΝΗΣΗ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ TACIS

*Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 253/2003/ELB (εμπιστευτική)
κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Ο καταγγέλλων ήταν πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος μιας εταιρείας στην οποία είχε ανατεθεί μια σύμβαση παροχής υπηρεσιών TACIS. Κατά τη λήξη της σύμβασης, ο καταγγέλλων απέστειλε τα εναπομείναντα τιμολόγια στην Επιτροπή, η οποία, όμως, αρνήθηκε να καταβάλει τις σχετικές πληρωμές. Τα εν λόγω τιμολόγια αφορούσαν την αμοιβή και τις ημερήσιες αποζημιώσεις για ένα διερμηνέα, δαπάνες για τη χρήση προσωπικού οχήματος, πρόσθετες δαπάνες στον προϋπολογισμό κατάρτισης και επισκέψεων μελέτης, πρόσθετες ημέρες υποστήριξης⁴⁵ και καθυστερήσεις στην έγκριση μεμονωμένων αιτημάτων κατάρτισης.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να αρνηθεί την εξόφληση των τιμολογίων, επειδή οι εν λόγω δαπάνες ήταν επιλέξιμες στο πλαίσιο της σύμβασης TACIS. Υποστήριξε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να εξοφλήσει τα εναπομείναντα τιμολόγια και να καταβάλει τόκο για την υπερημερία.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν δικαιολογείτο νομικά η καταβολή του ποσού που ζητούσε ο καταγγέλλων. Υποστήριξε ότι η απασχόληση διερμηνέα δεν μπορούσε να δικαιολογηθεί, καθώς η διερμηνέας ήταν η σύζυγος του επικεφαλής της ομάδας. Αρνήθηκε να καταβάλει τη δαπάνη για τη χρήση του οχήματος, επειδή το τιμολόγιο που υποβλήθηκε αφορούσε δαπάνες για τη χρήση προσωπικού οχήματος, ενώ είχε δοθεί προηγουμένως έγκριση για μίσθωση οχήματος. Σε κάθε περίπτωση, η τιμή ανά χιλιόμετρο που αναφερόταν στο τιμολόγιο του καταγγέλλοντος δεν αντιστοιχούσε, όπως ισχυριζόταν, στην επίσημη τιμή που είχαν ορίσει οι γαλλικές φορολογικές αρχές. Δεν συμφώνησε να καταβάλει τα πρόσθετα ποσά που περιλαμβάνονταν στον προϋπολογισμό για την κατάρτιση και τις επισκέψεις μελέτης, καθώς

45

⁴⁵ Ητοι χρονικό διάστημα που διήλθε ο διεθυντής έργου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι στις δικαιούχους χώρες.

ο ανάδοχος είχε υπερβεί τα συμπεφωνημένα ποσά χωρίς να ζητήσει έγκριση τροποποίησης του προϋπολογισμού. Όσον αφορά το ζήτημα των μεμονωμένων αιτημάτων κατάρτισης, η Επιτροπή δεν έκρινε ότι είχαν σημειωθεί αδικαιολόγητες καθυστερήσεις.

Ύστερα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή προτείνοντας διακανονισμό σε φιλική βάση. Ο Διαμεσολαβητής ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να εξετάσει το ενδεχόμενο αναθεώρησης της απόφασής της να μην εξοφλήσει τα τιμολόγια του καταγγέλλοντος με τον αντίστοιχο τόκο.

Στην απάντησή της στην πρόταση διακανονισμού σε φιλική βάση, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι δεν είχε υιοθετήσει κανόνα που να απαγορεύει στα μέλη των οικογενειών δυτικών υπαλλήλων που εργάζονται σε έργα TACIS να απασχολούνται στο ίδιο έργο, ούτε είχε δημοσιεύσει πληροφορίες αναφορικά με τη σχετική πρακτική της. Ο Διαμεσολαβητής υποστήριξε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να ρυθμίσει την απασχόληση των μελών οικογένειας στο πλαίσιο έργων όπως το TACIS, αλλά επεσήμανε ότι οι στόχοι ενός τέτοιου κανονισμού θα μπορούσαν να επιτευχθούν καλύτερα στο μέλλον, με παράλληλη διασφάλιση της δικαιοσύνης και της διαφάνειας, μέσω της υιοθέτησης και της επαρκούς δημοσιοποίησης των κανόνων και των αρχών που εφαρμόζονταν.

Σε ό,τι αφορά την καταβολή των εξόδων για τη χρήση προσωπικού οχήματος, η Επιτροπή συμφώνησε να επιστρέψει τις δαπάνες, υπό την προϋπόθεση ότι θα βασιζόνταν στην επίσημη τιμή ανά χιλιόμετρο που έχει καθορισθεί από τις γαλλικές φορολογικές αρχές. Ο καταγγέλλων διαφώνησε με την πρόταση της Επιτροπής. Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί συμβιβασμός σε φιλική βάση επί της εν λόγω πτυχής της καταγγελίας.

Σε ό,τι αφορά το χρονικό διάστημα που απαιτήθηκε για την έγκριση των μεμονωμένων αιτημάτων κατάρτισης, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή του είχε παρουσιάσει μια συνεκτική εξήγηση της νομικής βάσης των ενεργειών της και των λόγων για τους οποίους πίστευε ότι ήταν δικαιολογημένη η άποψή της επί των συμβατικών θέσεων. Επίσης έκρινε ότι η Επιτροπή είχε δικαιολογημένα αρνηθεί να καταβάλει τα ποσά που είχαν περιληφθεί στον προϋπολογισμό κατάρτισης και επισκέψεων μελέτης καθ' υπέρβαση των εγκεκριμένων ανώτατων ορίων.

Πρόσθετα στοιχεία

Στις 18 Νοεμβρίου 2004, η Επιτροπή απέστειλε τα σχόλιά της επί της συμπληρωματικής παρατήρησης. Εξήγησε ότι ο ισχύων από τον Μάιο του 2003 πρακτικός οδηγός για τις διαδικασίες ανάθεσης συμβάσεων που χρηματοδοτούνται από τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο πλαίσιο της συνεργασίας με τρίτες χώρες δεν ρυθμίζει ρητώς την απασχόληση των μελών της οικογένειας των αναδόχων. Οι μόνοι που αποκλείονται είναι οι υπάλληλοι ή το λοιπό προσωπικό της δημόσιας διοίκησης του δικαιούχου κράτους. Το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού ρυθμίζει ενδεχόμενες συγκρούσεις συμφερόντων κατά τη διαδικασία της ανάθεσης. Παρόμοια διάταξη περιλαμβάνεται και στον προαναφερθέντα οδηγό. Συγκρούσεις συμφερόντων μπορούν επίσης να προκύψουν σε περιπτώσεις υπεργολαβίας. Η Επιτροπή έκρινε ότι η απασχόληση των μελών οικογένειας του αναδόχου πρέπει να εξετάζεται κατά περίπτωση και σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό και τον πρακτικό οδηγό.

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟΣΩΜΟ ΟΝΟ

Περίληψη της απόφασης επί των καταγγελιών 1219/2003/GG και 760/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ένας κανονισμός του Συμβουλίου για την προώθηση φιλικών προς το περιβάλλον μεθόδων αγροτικής παραγωγής προέβλεπε ένα σύστημα ενισχύσεων για την προώθηση της εκτατικοποίησης της αγροτικής παραγωγής. Οι αγρότες μπορούσαν να λάβουν επιδότηση εάν

οι «μονάδες χονδρών ζώων» (MXZ) ανά εκτάριο δεν υπερέβαιναν το 1,4. Τα «ιπποειδή ηλικίας άνω των έξι μηνών» υπολογίζονταν με 1,0 MXZ, οι προβατίνες και τα αιγοειδή με 0,15 MXZ.

Ένας Γερμανός αγρότης στην περιφέρεια της Καρλσρούης είχε τέσσερα άλογα και ένα μικρόσωμο όνο στα τρία εκτάρια γης που είχε στην κατοχή του. Ο αγρότης θεώρησε ότι ο όνος είχε περίπου το μέγεθος μίας προβατίνας. Για τον λόγο αυτό, υπολόγισε ότι οι συνολικές του MXZ ανέρχονταν σε 4,15 και άρα οι ανά εκτάριο MXZ ήταν κατά τι λιγότερες από 1,4. Η αρμόδια αρχή της περιφέρειας έκρινε ότι ο μικρόσωμος όνος αντιστοιχούσε σε 0,16 MXZ, οπότε και στην περίπτωση αυτή το όριο τηρείτο.

Ωστόσο, όταν η Επιτροπή έλαβε γνώση του ζητήματος κατά τη διάρκεια ενός δειγματοληπτικού ελέγχου, έκρινε ότι ο όνος ανήκε στα «ιπποειδή», οπότε η MXZ που θα έπρεπε να υπολογιστεί ήταν 1,0. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ζήτησε να της επιστραφεί η επιδότηση των 240 γερμανικών μάρκων (120 ευρώ). Επιπλέον, η Επιτροπή έκρινε ότι το εν λόγω σφάλμα ήταν «τυχαίο» και επαναλαμβανόταν αναλογικά σε όλες τις περιπτώσεις που ελέγχθηκαν δειγματοληπτικά. Για τον λόγο αυτό, αποφασίστηκε (λαμβάνοντας υπόψη και άλλα μικρά σφάλματα που δεν θα είχαν διαφορετικά οδηγήσει σε μείωση) ο αποκλεισμός δαπανών της Γερμανίας ύψους 927.401 ευρώ από την κοινοτική χρηματοδότηση.

Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή (1219/2003/GG), η πρόεδρος του *Regierungspräsidium Karlsruhe* υποστήριξε ότι η απόφαση αυτή ήταν άδικη και δυσανάλογη.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή αναφέρθηκε σε μία ακρόαση, κατά την οποία οι γερμανικές αρχές είχαν παραδεχτεί ότι, αντίθετα με τις αρχικές τους δηλώσεις, το σφάλμα δεν ήταν μεμονωμένο, αλλά ότι είχαν εντοπιστεί και ορισμένες παρόμοιες περιπτώσεις. Κατά την άποψη της Επιτροπής, το γεγονός αυτό επιβεβαίωνε την «τυχαία» φύση του σφάλματος.

Λόγω παρεξήγησης, η καταγγέλλουσα αποφάσισε να αποσύρει την καταγγελία. Ωστόσο, κατόπιν της λύσης της παρεξήγησης, ο Διαμεσολαβητής άνοιξε και πάλι την υπόθεση, καταχωρίζοντάς την ως νέα καταγγελία (760/2004/GG). Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής εκ πρώτης όψεως δεν φαινόταν να συνάδει με την κοινή λογική. Ωστόσο, επεσήμανε ότι το Δικαστήριο είχε επανειλημμένως αποφασίσει ότι η Επιτροπή, για να αποδείξει παράβαση των κανόνων σχετικά με την κοινή οργάνωση των αγροτικών αγορών, οφείλει απλώς να παράσχει αποδείξεις σοβαρής και εύλογης αμφιβολίας. Επιπλέον, οι γερμανικές αρχές είχαν δεχτεί ότι το σφάλμα δεν ήταν μεμονωμένο. Για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο πόρισμα ότι η προσέγγιση της Επιτροπής δεν συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης.

Ωστόσο, προσέθεσε ότι το πρόβλημα θα μπορούσε να έχει αποφευχθεί εάν ο σχετικός κανονισμός προέβλεπε την πιθανότητα οι αιτούντες επιδότηση να έχουν στην κατοχή τους μικρόσωμους όνους. Εξέφρασε την πεποίθησή του ότι η Επιτροπή θα το λάμβανε υπόψη σε μελλοντικές νομοθετικές προτάσεις στον τομέα αυτό.

3.6.3 Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΑΡΧΗ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1196/2003/ELB κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η καταγγέλλουσα είχε υποβάλει αίτηση συμμετοχής στον διαγωνισμό COM/C/1/02 που διενεργείτο για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα γαλλόφωνων δακτυλογράφων (C4/C5). Η αίτησή της απορρίφθηκε λόγω ανεπαρκούς επαγγελματικής εμπειρίας. Η καταγγέλλουσα

απέστειλε ένα πρώτο αίτημα για διευκρινίσεις. Η εξεταστική επιτροπή επιβεβαίωσε την απόφασή της να την αποκλείσει από το διαγωνισμό. Η καταγγέλλουσα απέστειλε δεύτερο αίτημα για διευκρινίσεις και κλήθηκε στις δοκιμασίες που διενεργούνταν την επομένη ημέρα. Η καταγγέλλουσα συμμετείχε στις δοκιμασίες, αλλά δεν έλαβε επαρκή βαθμολογία και αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό. Στη συνέχεια, υπέβαλε καταγγελία δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα ισχυριζόταν ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν είχε απαντήσει σε ορισμένα από τα ερωτήματα που είχε θέσει στην καταγγελία της δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Η Επιτροπή απέστειλε γνώμη επί της καταγγελίας, η οποία, εξ όσων εννόησε ο Διαμεσολαβητής, απηχούσε τις κοινές απόψεις της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO) και της Επιτροπής. Η Επιτροπή και η EPSO εξήγησαν ότι είχαν απαντήσει σε όλα τα αιτήματα της καταγγέλλουσας για διευκρινίσεις/επανεξέταση. Η καταγγέλλουσα είχε επίσης λάβει απάντηση στην καταγγελία της δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η απάντηση στην καταγγελία που είχε υποβάλει η καταγγέλλουσα δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ήταν εξαιρετικά εμπεριστατωμένη. Σημείωσε, επίσης, ότι στο πλαίσιο της δικής του έρευνας, η Επιτροπή και η EPSO είχαν παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις στην καταγγέλλουσα σχετικά με τα έγγραφα που έπρεπε να έχει επισυνάψει στην αίτησή της, την καθυστερημένη πρόσκληση συμμετοχής της στις δοκιμασίες, το περιεχόμενο της δοκιμασίας, τις προσφυγές και τις διαδικασίες της εξεταστικής επιτροπής. Σε ό,τι αφορά το γεγονός ότι είχαν απορριφθεί η αρχική αίτηση και το πρώτο αίτημα της καταγγέλλουσας για διευκρινίσεις, ενώ είχε γίνει δεκτό το δεύτερο αίτημά της, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η εξήγηση που είχε δώσει στην καταγγέλλουσα η Επιτροπή και η EPSO στη γνώμη τους επί της καταγγελίας φαίνεται πως διέφερε από εκείνη που είχε δώσει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στην απάντησή της στην καταγγελία που είχε υποβληθεί δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Συγκεκριμένα, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι θα μπορούσε να συναχθεί από την εξήγηση που έδωσαν η Επιτροπή και η EPSO στη γνώμη τους ότι η εξεταστική επιτροπή τελικά επέτρεψε στην καταγγέλλουσα να λάβει μέρος στις γραπτές δοκιμασίες βάσει των αποδεικτικών που είχε επισυνάψει στην αρχική αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι η καταγγέλλουσα επιθυμούσε διευκρινίσεις και ότι είχε δηλώσει πως, βάσει των διευκρινίσεων αυτών, θα αποφάσιζε εάν θα προσέφευγε στη δικαιοσύνη ή εάν θα υπέβαλε νέα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι τα θέματα που είχε εγείρει η καταγγέλλουσα στην αρχική της καταγγελία είχαν αποσαφηνιστεί επαρκώς και ότι δεν χρειαζόνταν, για τον λόγο αυτό, περαιτέρω έρευνες.

3.6.4 Επιτροπή των Περιφερειών

ΤΙΜΕΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΥΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 32/2004/GG κατά της Επιτροπής των Περιφερειών

Ένας ασκούμενος που εργαζόταν στην Επιτροπή των Περιφερειών ισχυρίστηκε ότι υφίστατο διάκριση, επειδή οι ασκούμενοι της Επιτροπής των Περιφερειών δεν είχαν έκπτωση στα γεύματα στο εστιατόριο της Επιτροπής των Περιφερειών στις Βρυξέλλες. Οι ασκούμενοι της Επιτροπής, του Συμβουλίου, του Κοινοβουλίου και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

αντιθέτως, μπορούσαν να αγοράζουν τουλάχιστον ένα γεύμα την ημέρα σε μειωμένη τιμή (συνήθως στο 50% της κανονικής τιμής).

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι με μηνιαίο μισθό χαμηλότερο των 740 ευρώ, οι ασκούμενοι δεν είχαν την οικονομική ευχέρεια να αγοράζουν κάθε μέρα ένα γεύμα που κόστιζε τουλάχιστον 4,50 ευρώ. Υποστήριξε ότι οι ασκούμενοι που εργάζονται στην Επιτροπή των Περιφερειών πρέπει να έχουν την ίδια αντιμετώπιση με τους ασκούμενους των άλλων κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή των Περιφερειών ισχυρίστηκε ότι το εστιατόριό της ανήκε σε ιδιωτική εταιρεία. Η σύμβαση με την εν λόγω εταιρεία δεν προέβλεπε προτιμησιακές τιμές. Για τον λόγο αυτό, οι συμβατικές και νομικές υποχρεώσεις της δεν επέτρεπαν στην Επιτροπή των Περιφερειών να επιβάλει στο φορέα εκμετάλλευσης του εστιατορίου να προσφέρει γεύματα σε διαφορετικές τιμές. Ωστόσο, ο φορέας εκμετάλλευσης είχε δηλώσει εγγράφως ότι θα προσέφερε ευνοϊκότερες τιμές στους ασκούμενους μόλις η Επιτροπή των Περιφερειών μεταφερόταν στο νέο κτίριό της στις Βρυξέλλες. Η Επιτροπή των Περιφερειών θα προσπαθούσε σε κάθε περίπτωση να περιλάβει μία διάταξη που θα επέτρεπε την προσφορά μειωμένων τιμών στους ασκούμενους κατά τη διαπραγμάτευση νέας σύμβασης στο μέλλον. Επιπλέον, ο γενικός γραμματέας της Επιτροπής των Περιφερειών είχε αποφασίσει να αυξήσει τις απολαβές των ασκούμενων από 735 σε 1000 ευρώ μηνιαίως.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής ανέφερε ότι δεν θεωρούσε πειστικά τα επιχειρήματα της Επιτροπής των Περιφερειών. Παρότι η ισχύουσα σύμβαση δεν επέτρεπε στην Επιτροπή των Περιφερειών να υποχρεώσει τον ιδιωτικό φορέα εκμετάλλευσης του εστιατορίου να προσφέρει μειωμένες τιμές γευμάτων, τίποτε δεν εμπόδιζε την Επιτροπή των Περιφερειών να του υποβάλει σχετική πρόταση. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η θέση της Επιτροπής των Περιφερειών δεν συνάδει με το γεγονός ότι μετά τη μετακίνηση της Επιτροπής των Περιφερειών σε νέο κτίριο θα εξακολουθούσε να ισχύει η υφιστάμενη σύμβαση αν και η εταιρεία είχε επιβεβαιώσει ότι θα προσέφερε ευνοϊκότερες τιμές μετά τη μετακίνηση αυτή. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε, επίσης, ότι η σημερινή σύμβαση είχε συναφθεί αφότου τέθηκε για πρώτη φορά το θέμα των μειωμένων τιμών για τους ασκούμενους. Για τον λόγο αυτό, έκρινε ότι τα επιχειρήματα που είχε προβάλει η Επιτροπή των Περιφερειών δεν του επέτρεπαν να διαπιστώσει το βάσιμο των ισχυρισμών του καταγγέλλοντα.

Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η οικονομική κατάσταση των ασκούμενων είχε βελτιωθεί σημαντικά μετά την αύξηση των απολαβών τους, η οποία υπερκαλύπτει το ποσό που χρειάζονται οι ασκούμενοι για να αγοράζουν τα ημερήσια γεύματά τους στην κανονική τιμή. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχε λόγος να συνεχίσει την έρευνά του.

3.6.5 Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο

ΗΛΙΚΙΑΚΑ ΟΡΙΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2225/2003/(ADB)PB κατά του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου

Η αίτηση της καταγγέλλουσας για μία θέση στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο (EUI) είχε απορριφθεί διότι δεν πληρούσε το ηλικιακό όριο που είχε τεθεί για την εν λόγω θέση. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι είχε υποστεί διάκριση λόγω ηλικίας. Υποστήριξε ότι θα έπρεπε να καταργηθούν οι διακρίσεις λόγω ηλικίας στις διαδικασίες πρόσληψης.

Η εντολή του Διαμεσολαβητή περιορίζεται στα «κοινοτικά όργανα και οργανισμούς», όρος που δεν ορίζεται ούτε στη Συνθήκη ούτε στο καθεστώς του Διαμεσολαβητή. Σε προηγούμενη

έρευνα (659/2000/GG), ο Διαμεσολαβητής είχε κρίνει ότι δεν αποκλειόταν το ενδεχόμενο να μπορεί να θεωρηθεί το EUI κοινοτικός οργανισμός εμπίπτων στην εντολή του Διαμεσολαβητή. Στην εν λόγω έρευνα, το EUI δεν είχε υποβάλει γνώμη επί του ζητήματος. Στην προκειμένη έρευνα, όμως, το EUI ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα πως δεν ενέπιπτε στη δικαιοδοσία του. Αναφέρθηκε, συγκεκριμένα, στο γεγονός ότι το EUI είχε συσταθεί από μια «κλασική» διεθνή σύμβαση και όχι επί τη βάση των κοινοτικών Συνθηκών.

Σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας περί διακρίσεων, το EUI επεσήμανε ότι η χρήση του ηλικιακού ορίου στην περίπτωση αυτή σχετιζόταν με μια αλληλεπικάλυψη «του εργατικού δικαίου και των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων». Για τον λόγο αυτό, θα κατατεθεί πρόταση στο ανώτατο συμβούλιο του EUI για διαχωρισμό των δύο αυτών πτυχών των κανονισμών του EUI. Εντωμεταξύ, το EUI είχε δώσει οδηγίες να μην τεθεί ηλικιακό όριο στις προκηρύξεις διαγωνισμών για την εν λόγω κατηγορία.

Έπειτα από προσεκτική εξέταση της γνώμης του EUI και των σχετικών νομικών κειμένων, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν εύλογη η άποψη του EUI ότι δεν είναι «κοινοτικός οργανισμός» όπως νοείται στο πλαίσιο της εντολής του Διαμεσολαβητή. Ωστόσο, δεδομένου ότι ο όρος «κοινοτικοί οργανισμοί», όπως αναφέρεται στην προαναφερθείσα διάταξη της Συνθήκης, δεν ορίζεται με ακρίβεια στο κοινοτικό δίκαιο, ο Διαμεσολαβητής έκρινε πως το εάν το EUI θα μπορούσε να θεωρηθεί «κοινοτικός οργανισμός» εμπίπτων στην αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή θα μπορούσε να τεθεί εκ νέου και να επανεξεταστεί σε συνάρτηση με νομικές εξελίξεις που θα μπορούσαν να προκύψουν στο μέλλον.

Με βάση το ανωτέρω πόρισμα, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν ήταν αρμόδιος να ερευνήσει τον ισχυρισμό που είχε προβάλει η καταγγέλλουσα. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής χαιρέτισε την απόφαση του EUI να προτείνει στο ανώτατο συμβούλιό του να θεσπίσει μέτρα που θα επιτρέπουν τη διευθέτηση θεμάτων που αφορούν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα με τρόπο διαφορετικό της χρήσης των ηλικιακών ορίων στις προσλήψεις, καθώς και το γεγονός ότι, εντωμεταξύ, είχε δοθεί οδηγία να μην περιλαμβάνονται ηλικιακά όρια στις προκηρύξεις διαγωνισμών για την εν λόγω κατηγορία.

3.7 ΥΠΟΘΕΣΗ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΥΠΟΥ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

*Περίληψη της απόφασης επί της αυτεπάγγελτης έρευνας OI/2/2003/GG
(εμπιστευτική)*

Στις 6 Οκτωβρίου 2003, ο Διαμεσολαβητής έλαβε καταγγελία από τον κ. Β., υπεύθυνο Τύπου και πληροφοριών στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Ισλαμαμπάντ. Στην καταγγελία του, ο κ. Β. ισχυρίστηκε ότι κατά την κατάταξή του είχαν παραβιαστεί οι κανόνες της Επιτροπής και ότι είχε υποστεί διακρίσεις λόγω της ιθαγένειάς του.

Στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προβλέπεται ότι ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δέχεται καταγγελίες από «κάθε πολίτη της Ένωσης ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε κράτος μέλος».

Δεδομένου ότι ο κ. Β. δεν ενέπιπτε σε καμία από τις κατηγορίες αυτές, ενημερώθηκε από τον Διαμεσολαβητή, στις 21 Οκτωβρίου 2003, ότι ο Διαμεσολαβητής δεν ήταν αρμόδιος να εξετάσει την καταγγελία του.

Ωστόσο, λόγω της σοβαρότητας των ζητημάτων που τέθηκαν από τον κ. Β., ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι τα εν λόγω θέματα έπρεπε να εξετασθούν. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να διενεργήσει αυτεπάγγελτη έρευνα επί του θέματος.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή επεσήμανε ότι οι θέσεις των υπαλλήλων Τύπου και πληροφοριών δημιουργήθηκαν στις αντιπροσωπείες της σε τρίτες χώρες είτε στην ομάδα II είτε στην ομάδα I, ανάλογα με το προς επιτέλεση έργο και σύμφωνα με τη «ρύθμιση πλαίσιο που καθορίζει τους όρους απασχόλησης των τοπικών υπαλλήλων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που υπηρετούν σε τρίτη χώρα», που είχε δημοσιευτεί στις διοικητικές πληροφορίες της 22ας Ιουνίου 1990. Η πλειονότητα (δύο τρίτα) των θέσεων ανήκαν όντως στην ομάδα I, ωστόσο περισσότεροι από τους μισούς εξ αυτών των υπαλλήλων Τύπου και πληροφοριών βρίσκονταν υπό την άμεση ευθύνη του προϊσταμένου της αντιπροσωπείας. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι το Πακιστάν δεν ήταν η μόνη μεγάλη χώρα όπου η θέση του υπάλληλου Τύπου ενέπιπτε στο καθεστώς της ομάδας II. Ο ισχυρισμός περί διακρίσεων βάσει της ιθαγένειας δεν μπορούσε, για τον λόγο αυτό, να γίνει δεκτός σύμφωνα με την άποψη της Επιτροπής.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι στο παράρτημα I της «ρύθμισης πλαίσιο» οι θέσεις των υπαλλήλων Τύπου αναφέρονται ως παραδείγματα θέσεων που περιλαμβάνουν «διοικητικά, συμβουλευτικά και εποπτικά καθήκοντα» και υπάγονται στην ομάδα I. Δεδομένης της διάταξης αυτής, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή έπρεπε να αποδείξει σε ποια νομική βάση και με ποια κριτήρια θα έπρεπε να δικαιούται να κατατάσσει ορισμένους υπαλλήλους Τύπου (και τον κ. Β. εν προκειμένω) στην ομάδα II.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε, ωστόσο, ότι η Επιτροπή δεν είχε μπορέσει να αποσαφηνίσει τη νομική βάση και τα κριτήρια αυτά, παρά τα διάφορα αιτήματα για την παροχή πληροφοριών που είχε υποβάλει σχετικώς ο ίδιος.

Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε παράσχει συνεκτικές και πειστικές εξηγήσεις για το γεγονός ότι είχε κατατάξει τη θέση του κ. Β. (και άλλων υπαλλήλων Τύπου) στην ομάδα II, παρότι στη «ρύθμιση πλαίσιο» αναφέρονται οι υπάλληλοι Τύπου ως παραδείγματα θέσεων που περιλαμβάνουν «διοικητικά, συμβουλευτικά και εποπτικά καθήκοντα» και υπάγονται στην ομάδα I. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι επρόκειτο για κρούσμα κακοδιοίκησης.

Σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό του κ. Β. ότι είχε υποστεί και διακρίσεις λόγω της ιθαγένειάς του, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του δεν του επέτρεπαν να συμπεράνει ότι αυτή η καταγγελία ευσταθούσε.

Στις 19 Ιουλίου 2004, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε σχέδιο συστάσεως προς την Επιτροπή, καλώντας την να αναθεωρήσει τους κανόνες που αφορούν την κατάταξη των θέσεων υπαλλήλων Τύπου στις αντιπροσωπείες της στις τρίτες χώρες γενικά και την κατάταξη της θέσης του κ. Β. ειδικότερα.

Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απάντηση της Επιτροπής στο σχέδιο συστάσεως δεν ήταν ικανοποιητική, υπέβαλε ειδική έκθεση στο Κοινοβούλιο, στο οποίο επαναλάμβανε το σχέδιο συστάσεως ως σύσταση προς την Επιτροπή.

3.8 ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΕΝΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ

Περίληψη της απόφασης επί της αυτεπάγγελτης έρευνας ΟΙ/1/2003/ELB σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Οι αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες είναι εθνικοί ή διεθνείς δημόσιοι υπάλληλοι ή άτομα που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα και εργάζονται προσωρινά για λογαριασμό των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Σύμφωνα με τους κανόνες που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή και ισχύουν για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες, οι αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες παραμένουν στην υπηρεσία του εργοδότη τους καθ' όλη τη διάρκεια της απόσπασης και συνεχίζουν να πληρώνονται από αυτόν. Ωστόσο, λαμβάνουν επιδόματα από την Επιτροπή για την κάλυψη των δαπανών εκπατρισμού.

Ο Διαμεσολαβητής δεν γνώριζε εάν υπήρχε εσωτερική διαδικασία, κυρίως του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, για την επίλυση ενδεχόμενων διαφορών μεταξύ αποσπασμένων εθνικών εμπειρογνομένων και Επιτροπής. Για τον λόγο αυτό, ζήτησε από την Επιτροπή να τον ενημερώσει σχετικά με το εάν ελάμβανε καταγγελίες από αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες σχετικά με θέματα που αφορούν την απόσπασή τους, και πώς αντιμετωπιζόνταν τέτοιου είδους καταγγελίες. Ρώτησε επίσης την Επιτροπή εάν θα ήταν πρόθυμη να περιλάβει στους κανονισμούς που ισχύουν για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες διάταξη για την επίλυση ενδεχόμενων διαφορών.

Η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι το άρθρο 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δεν ίσχυε για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες, επειδή δεν ίσχυε για αυτούς ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης και τα επιδόματα που λαμβάνουν δεν βασίζονται σε αυτόν. Σύμφωνα με την Επιτροπή, οι υπηρεσίες της είχαν ακολουθήσει άτυπες οδούς για τη διευθέτηση ενδεχόμενων διαφωνιών και την απάντηση σε ερωτήματα, με στόχο την αποφυγή της όξυνσης και της επιδείνωσης των εν λόγω διαφωνιών. Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι, σε ό,τι αφορά το πεδίο εφαρμογής, τα διαβήματα και τις οδούς για τη διευθέτηση των διαφωνιών, η νόμιμη κατάσταση δεν ήταν επαρκώς σαφής, πολλώ μάλλον επειδή η ισχύουσα απόφαση της Επιτροπής δεν προέβλεπε διαδικασία καταγγελίας. Η Επιτροπή ανέφερε ότι ετοιμαζόταν να θεσπίσει, στο πλαίσιο της επόμενης ουσιαστικής αναθεώρησης των προαναφερθέντων κανονισμών, διάταξη για την επίλυση ενδεχόμενων διαφορών.

Ο Διαμεσολαβητής χαιρέτισε τη θετική στάση της Επιτροπής, αλλά σημείωσε ότι δεν είχε θεσπίσει οριστικό χρονοδιάγραμμα δράσης. Υπενθυμίζοντας ότι η μη ανάληψη δράσης εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος συνιστά κακοδιοίκηση, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο συστάσεως στην Επιτροπή, η οποία δήλωσε ότι θα θέσπιζε διαδικασία καταγγελιών για την επίλυση ενδεχόμενων διαφωνιών μεταξύ των αποσπασμένων εθνικών εμπειρογνομένων και της Επιτροπής.

Η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι έκανε δεκτό το σχέδιο συστάσεώς του και επεσήμανε ότι η διαδικασία καταγγελιών για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες θα μπορούσε να θεσπιστεί έως τον Μάρτιο του 2005.

Με βάση τις έρευνές του, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε αποδεχτεί το σχέδιο συστάσεώς του και ότι τα μέτρα που είχαν ληφθεί από το Συμβούλιο για την εφαρμογή του ήταν ικανοποιητικά, καθώς η Επιτροπή είχε πλέον υιοθετήσει εύλογο χρονοδιάγραμμα δράσης.

Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Περίληψη της απόφασης επί της αυτεπάγγελτης έρευνας ΟΙ/5/2003/ΙJΗ σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Τα ευρωπαϊκά σχολεία συστάθηκαν το 1957 με στόχο την παροχή εκπαίδευσης στα παιδιά των υπαλλήλων των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Δεν εμπίπτουν άμεσα στο πεδίο της εντολής του Διαμεσολαβητή, αλλά η Επιτροπή εκπροσωπείται στο διοικητικό συμβούλιό τους και παρέχει μεγάλο μέρος της χρηματοδότησής τους. Για τον λόγο αυτό, όταν ο Διαμεσολαβητής λαμβάνει καταγγελίες που αφορούν τα σχολεία, ζητεί τη γνώμη της Επιτροπής. Σε πολλές τέτοιες καταγγελίες, συμπεριλαμβανομένης και μίας ομαδικής καταγγελίας το 2002 (845/2002/ΙJΗ), η οποία κατέληξε στην κατάρτιση σχεδίου συστάσεως προς την Επιτροπή, εκφράζεται ένα αίσθημα απογοήτευσης και αδυναμίας από μέρους των γονέων.

Τον Δεκέμβριο του 2003, ο Διαμεσολαβητής κίνησε αυτεπάγγελτη έρευνα σχετικά με τα σχέδια της Επιτροπής να προωθήσει τη χρηστή διοίκηση των σχολείων. Από την έρευνα κατέστη σαφής η ανάγκη να ενισχυθούν τα σχολεία, προκειμένου να διασφαλιστεί η βελτίωση και η διατήρηση της εμπιστοσύνης των ομάδων τα συμφέροντα των οποίων πρέπει να εξυπηρετούν (παιδιά, γονείς, θεσμικά όργανα και πολίτες γενικά), καθώς και να βελτιωθεί η αποδοτικότητα των σχολείων στο μέλλον.

Στην απάντησή της, η Επιτροπή συμφώνησε επί της ανάγκης ανάληψης δράσης, αναγνώρισε τη σημασία της συνεργασίας με τους γονείς και ανακοίνωσε την επικείμενη σύνταξη ανακοίνωσης που θα έχει στόχο να δώσει έμφαση στη βελτίωση της διοίκησης και της διαφάνειας. Η Επιτροπή εξήγησε ότι είχε ήδη ζητήσει από τα σχολεία να αναλάβουν άμεση δράση, σε σχέση και με το άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σχετικά με την πρόσβαση στα έγγραφα. Η Επιτροπή επεσήμανε, ωστόσο, ότι είχε περιορισμένη επιρροή στο διοικητικό συμβούλιο, το οποίο συνήθως καθυστερεί στη λήψη αποφάσεων και δεν είναι πρόθυμο να εφαρμόζει μεταρρυθμίσεις.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε επιχειρήσει να εντοπίσει και να αντιμετωπίσει τις πιο σοβαρές λειτουργικές αδυναμίες που είχαν δώσει λαβή για καταγγελίες. Επιπλέον, οι προτάσεις της για την επικείμενη ανακοίνωση αποτελούσαν σημαντική ευκαιρία για την ενίσχυση της ποιότητας της διοίκησης των σχολείων. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει πλήρως τη γενική της ευθύνη να προωθήσει τη χρηστή διοίκηση από τα σχολεία, σύμφωνα με τις ίδιες αξίες, αρχές και πρότυπα που ισχύουν για τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την έρευνα, κρίνοντας ότι δεν διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση από μέρους της Επιτροπής.

Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε, επίσης, στην Επιτροπή να ενημερώσει το διοικητικό συμβούλιο σχετικά με τον ευρωπαϊκό κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς και να ενθαρρύνει την εφαρμογή του από τα σχολεία, καθώς και να διασφαλίσει ότι τα ίδια τα σχολεία αναγνωρίζουν την ανάγκη, ως μέρος της βασικής τους αποστολής, να δώσουν δυνατότητες δράσης στους γονείς και να κερδίσουν την εμπιστοσύνη τους.

Τέλος, ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε τη βούλησή του να συμβάλει στην αξιολόγηση της μελλοντικής προόδου σχετικά με τη βελτίωση της ποιότητας της διοίκησης των ευρωπαϊκών σχολείων και την ενίσχυση της διαφάνειας και της αποτελεσματικότητάς τους.

Πρόσθετα στοιχεία

Στις 15 Σεπτεμβρίου 2004, η Επιτροπή απάντησε θετικά στις προτάσεις του Διαμεσολαβητή. Συμπεριέλαβε, επίσης, αντίγραφο της ανακοίνωσης της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - Διαβούλευση σχετικά με τις προτάσεις για την ανάπτυξη του συστήματος των ευρωπαϊκών σχολείων (COM (2004) 519 τελικό).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Το 2004, τόσο ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής όσο και τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και οργανισμοί υιοθέτησαν μια ολοένα και περισσότερο προορατική προσέγγιση όσον αφορά τη συνεργασία τους. Πέρα από την τήρηση των αντίστοιχων θεσμικών υποχρεώσεών τους, ο Διαμεσολαβητής και οι συνομιλητές του αναζήτησαν κάθε ευκαιρία συνεργασίας προς όφελος των πολιτών. Το παρόν κεφάλαιο περιλαμβάνει μια επισκόπηση των συναντήσεων και των εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν με τα μέλη και τους υπαλλήλους των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και οργανισμών κατά τη διάρκεια του 2004. Αρχικά, επισημαίνεται η αξία των εποικοδομητικών σχέσεων εργασίας του Διαμεσολαβητή με τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Οι σχέσεις αυτές έχουν ζωτική σημασία για τη διασφάλιση των υψηλότερων προτύπων διοίκησης, την ενημέρωση των πολιτών για το δικαίωμα προσφυγής και την αποτελεσματική λειτουργία της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή. Ιδιαίτερη μνεία γίνεται στην ειδική σχέση του Διαμεσολαβητή με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο τον εκλέγει και στο οποίο υποβάλλει την ετήσια έκθεσή του.

Η αξία της συνεργασίας – αμοιβαία οφέλη

Διασφάλιση των υψηλότερων προτύπων διοίκησης: Ο Διαμεσολαβητής εκμεταλλεύεται τις ευκαιρίες που του προσφέρουν οι συναντήσεις του με τα μέλη και του υπαλλήλους των θεσμικών οργάνων και οργανισμών για να εξηγήει το σκεπτικό του έργου του, τους τρόπους βέλτιστου χειρισμού των καταγγελιών στις οποίες εφιστά την προσοχή τους και τρόπους βελτίωσης των διαδικασιών. Κατά τον τρόπο αυτό, ο Διαμεσολαβητής δύναται να επιτελεί το διττό του ρόλο, τόσο ως μηχανισμός εξωτερικού ελέγχου όσο και ως μέσο που συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας της διοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής αναγνωρίζει, επίσης, τη σημασία της ενημέρωσης του προσωπικού του σχετικά με τις τελευταίες εξελίξεις εντός των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Για τον λόγο αυτό, το 2004 κλήθηκαν να μιλήσουν στο προσωπικό του Διαμεσολαβητή ομιλητές από διάφορα θεσμικά όργανα.

Ενημέρωση των πολιτών για τα δικαιώματά τους: Ο Διαμεσολαβητής έχει την πολύτιμη υποστήριξη των θεσμικών οργάνων στην προσπάθειά του να προσεγγίσει τους πολίτες. Το 2004, οργανώθηκαν εκδηλώσεις με στόχο τη διερεύνηση μελλοντικών τομέων για κοινή δράση, συμπεριλαμβανομένων και πρωτοβουλιών προσέγγισης δυνητικών καταγγελλόντων, τη διασφάλιση της ευρείας κυκλοφορίας των εκδόσεων του Διαμεσολαβητή και τη διάδοση του έργου του μέσω του Διαδικτύου.

Ενίσχυση αποτελεσματικότητας της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή: Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί τη διοργανική συνεργασία κλειδί για την πιο συνετή χρήση των πόρων που διατίθενται στην υπηρεσία του. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για διάφορα δημοσιονομικά και διοικητικά θέματα, όπου ο Διαμεσολαβητής συνεργάζεται κυρίως με το Κοινοβούλιο (βλέπε παράρτημα Β). Η συνεργασία αυτή συμβάλλει στην αποφυγή αλληλοεπικάλυψης καθηκόντων του προσωπικού της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή και, όπου είναι εφικτό, στην επίτευξη οικονομιών κλίμακας. Προκειμένου να διασφαλίσει ότι θα του διατίθενται πόροι ανάλογοι με το έργο που καλείται να επιτελέσει, ο Διαμεσολαβητής συνεργάζεται στενά με τη δημοσιονομική αρχή της ΕΕ, πραγματοποιώντας συναντήσεις με τους αρμόδιους θεσμικούς εκπροσώπους, προκειμένου να εξηγήσει και να υπερασπίσει τις προτεραιότητες της υπηρεσίας του. Εντός του 2004, έλαβαν χώρα πολλές τέτοιες συναντήσεις.

Ο Διαμεσολαβητής και το Κοινοβούλιο – μια ειδική σχέση

Ο Διαμεσολαβητής εκλέγεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και υποβάλλει την έκθεσή του σε αυτό. Συνεργάζεται εποικοδομητικά με την Επιτροπή Αναφορών του Κοινοβουλίου, η οποία είναι αρμόδια για τις σχέσεις με τον Διαμεσολαβητή, και μεταξύ άλλων, καταρτίζει την έκθεση σχετικά με την ετήσια έκθεσή του. Η ετήσια συζήτηση στην ολομέλεια του Κοινοβουλίου σχετικά με τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή αποτελεί κορυφαίο γεγονός στο πρόγραμμα του Διαμεσολαβητή, καθώς παρέχει την ευκαιρία για ευρεία ανταλλαγή απόψεων επί του έργου που έχει επιτελέσει και των μελλοντικών προτοβουλιών του.

Η σχέση του Διαμεσολαβητή με την Επιτροπή Αναφορών ενισχύθηκε περαιτέρω το 2004, καθώς ο Διαμεσολαβητής επιβεβαίωσε ότι τάσσεται υπέρ της ένταξης της Επιτροπής Αναφορών ως πλήρους μέλους στο ευρωπαϊκό δίκτυο διαμεσολαβητών και παρεμφερών οργανισμών. Η δήλωση αυτή έγινε κατόπιν σχετικής σύστασης που περιλαμβανόταν στην έκθεση DE ROSSA σχετικά με την *Ετήσια Έκθεση 2003 του Διαμεσολαβητή* και θα ενισχύσει περαιτέρω τις υπηρεσίες που παρέχονται στους ευρωπαίους πολίτες.

Πέρα από την ετήσια έκθεση, ο Διαμεσολαβητής διανέμει όλες τις εκδόσεις του στους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προκειμένου να έχουν πλήρη εικόνα των δραστηριοτήτων του. Οκτώ εκδόσεις, μεταφρασμένες έως και σε 25 γλώσσες, διανεμήθηκαν στους BEK το 2004. Οι εκδόσεις αυτές παρουσιάζονται στην ενότητα 6.5 της παρούσας έκθεσης.

Το 2004⁴⁶, ο Διαμεσολαβητής οργάνωσε μια σειρά συναντήσεων και εκδηλώσεων με μέλη και υπαλλήλους των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, οι οποίες παρουσιάζονται στις ενότητες 4.1 έως 4.3.

4.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

13 Ιανουαρίου: Συνάντηση με τον κ. Joan COLOM I NAVAL, BEK, αντιπρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

2 Φεβρουαρίου: Παρουσίαση στους υπαλλήλους της νομικής υπηρεσίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Την παρουσίαση φιλοξένησε ο νομικός σύμβουλος (jurisconsultus) του Κοινοβουλίου, κ. Gregorio GARZON CLARIANA.

11 Φεβρουαρίου: Συνάντηση με τον κ. Julian PRIESTLEY, γενικό γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

11 Μαρτίου: Συνάντηση με τον κ. Malcolm HARBOUR, BEK.

30 Μαρτίου: Συνάντηση με τον κ. Wilfried KUCKELKORN, BEK, εισηγητή επί του προϋπολογισμού.

26 Απριλίου: Παρουσίαση της *Ετήσιας Έκθεσης 2003 του Διαμεσολαβητή* στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

4 Μαΐου: Συνάντηση με τον κ. Roy PERRY, BEK.

4 Μαΐου: Παρουσίαση της *Ετήσιας Έκθεσης 2003 του Διαμεσολαβητή* στην Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

7 Μαΐου: Συνάντηση με τον κ. Pat COX, πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

⁴⁶

Οι συναντήσεις και οι εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στις Βρυξέλλες, το Λουξεμβούργο και το Στρασβούργο.

7 Ιουνίου: Παρουσίαση στο ανώτατο διοικητικό προσωπικό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πάνω από 35 ανώτατοι υπάλληλοι παρέστησαν στη συνάντηση αυτή, της οποίας προήδρευσε ο κ. Julian PRIESTLEY.

20 Ιουλίου: Συναντήσεις με τον κ. Esko SEPPÄNEN, BEK, και τον κ. Jan MULDER, BEK, με αντικείμενο τον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή για το 2005.

21 Ιουλίου: Συναντήσεις με την κ. Kathalijne Maria BUITENWEG, BEK, τον κ. Reiner BÖGE, BEK, τον κ. Den DOVER, BEK, τον κ. Herbert BÖSCH, BEK, τον κ. Αντώνη ΣΑΜΑΡΑ, BEK, και την κ. Anne Elisabet JENSEN, BEK, με αντικείμενο τον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή για το 2005.

22 Ιουλίου: Συναντήσεις με τον κ. Ralf WALTE, BEK, τον κ. Kyösti Tapio VIRRANKOSKI, BEK, και τον κ. Markus FERBER, BEK, με αντικείμενο τον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή για το έτος 2005.

2 Σεπτεμβρίου: Παρουσίαση των προτεραιοτήτων του Διαμεσολαβητή για τον προϋπολογισμό του έτους 2005 σε συνάντηση της Επιτροπής Προϋπολογισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

13 Σεπτεμβρίου: Συνάντηση με την κ. Anne Elisabet JENSEN, BEK, εισηγήτρια επί του προϋπολογισμού.

14 Σεπτεμβρίου: Συνάντηση με την κ. Bárbara DÜRKHOP, BEK, και την κ. Neena GILL, BEK, με αντικείμενο τον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή για το έτος 2005.

14 Σεπτεμβρίου: Παρουσίαση του έργου του Διαμεσολαβητή στους εσθονούς BEK, κ. Toomas ILVES, κα Marianne MIKKO και κα Siiri OVIIR.

14 Σεπτεμβρίου: Δείπνο, που παρέθεσε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, προς τιμή του νέου προεδρείου και των νέων συντονιστών της Επιτροπής Αναφορών. Ο κ. Marcin LIBICKI, BEK, πρόεδρος της επιτροπής, η κ. Μαρία ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΑΣΣΙΩΤΟΥ, BEK, αντιπρόεδρος της επιτροπής, ο κ. Proinsias DE ROSS, BEK, η κ. Alexandra DOBOLYI, BEK, και ο κ. David HAMMERSTEIN MINTZ, BEK, παρακάθισαν στο δείπνο.

27 Οκτωβρίου: Συνάντηση με τον Sir Robert ATKINS, BEK.

16 Νοεμβρίου: Παρουσίαση στους επικεφαλής των γραφείων πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στα κράτη μέλη. Περισσότεροι από 30 εκπρόσωποι των γραφείων παρέστησαν στη συνάντηση αυτή, της οποίας προήδρευσε η κ. Francesca RATTI, γενική διευθύντρια πληροφόρησης του Κοινοβουλίου.

18 Νοεμβρίου: Παρουσίαση της Ετήσιας Έκθεσης 2003 του Διαμεσολαβητή στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (βλέπε ενότητα 6.1).

4.2 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

20 Ιανουαρίου: Παρουσίαση στους επικεφαλής των αντιπροσωπειών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στα κράτη μέλη. Της συνάντησης αυτής προήδρευσε ο κ. Jorge de OLIVEIRA E SOUSA, γενικός διευθυντής της ΓΔ Τύπου και Επικοινωνίας της Επιτροπής.

10 Φεβρουαρίου: Συνάντηση με τον γενικό διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κ. Michel PETITE. Στη συνάντηση αυτή, ο Διαμεσολαβητής και ο γενικός διευθυντής συμφώνησαν να συμπεριλάβουν πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες του κάθε οργάνου στα προγράμματα κατάρτισης του προσωπικού τους.

30 Μαρτίου: Παρουσίαση του κ. Michel PETITE, γενικού διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στους νομικούς υπαλλήλους του Διαμεσολαβητή.

31 Μαρτίου: Συνάντηση με την κ. Loyola DE PALACIO, αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

13 Ιουλίου: Εισήγηση του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ στη νομική υπηρεσία της Επιτροπής, σε συζήτηση με τίτλο «Ο διττός ρόλος του Διαμεσολαβητή».

4.3 ΑΛΛΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

11 Φεβρουαρίου: Συνάντηση στο Στρασβούργο με τον κ. Dick ROCHE, ιρλανδό υπουργό ευρωπαϊκών υποθέσεων και ασκούντα την προεδρία του Συμβουλίου.

23 Φεβρουαρίου: Συνάντηση με τον κ. Erik HALSKOV, ασκούντα καθήκοντα γενικού διευθυντή της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO).

8 Μαρτίου: Συνάντηση με τον κ. Franz-Hermann BRÜNER, γενικό διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).

10 Μαρτίου: Συνάντηση με τον Ευρωπαίο Επόπτη Προστασίας των Δεδομένων, κ. Peter HUSTINX, και τον αναπληρωτή του, κ. Joaquín BAYO DELGADO.

16 Ιουνίου: Γεύμα εργασίας με μέλη του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, του οποίου προήδρευσε ο πρόεδρος του Συνεδρίου, κ. Juan Manuel FABRA VALLES.

26 Νοεμβρίου: Παρουσίαση από τον πρόεδρο του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κ. Βασίλειο ΣΚΟΥΡΗ, προς το προσωπικό του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Η εισήγηση του κ. ΣΚΟΥΡΗ αφορούσε την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην ΕΕ, όταν τεθεί σε ισχύ το μελλοντικό Σύνταγμα της Ευρώπης.

Ο κ. Βασίλειος Σκουρής, Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απευθύνεται στο προσωπικό του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή.
Στρασβούργο, Γαλλία, 26 Νοεμβρίου 2004.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

Η στενή συνεργασία με τους ομολόγους του σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο αποτελεί βασική προτεραιότητα του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Συμβάλλει στο να διασφαλιστεί ότι οι καταγγελίες των πολιτών διεκπεραιώνονται άμεσα και αποτελεσματικά, και έτσι αποτελεί βασική πτυχή του αντενεργού ρόλου του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της εκ των υστέρων παρέμβασής του. Αυτή η συνεργασία είναι εξίσου σημαντική για τον προορατικό ρόλο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, καθώς καθιστά δυνατή την παρακολούθηση σημαντικών εξελίξεων στον κόσμο των διαμεσολαβητών, την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και πληροφοριών σχετικά με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το κεφάλαιο αυτό παρουσιάζει το φάσμα των δραστηριοτήτων στις οποίες συμμετείχε ο Διαμεσολαβητής το 2004, για την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων συνεργασίας με τους διαμεσολαβητές εντός αλλά και εκτός Ευρώπης. Δεδομένης της σημασίας του για τις ημερήσιες εργασίες χειρισμού των καταγγελιών των πολιτών, το κεφάλαιο ξεκινά με μια περιγραφή του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών και μια επισκόπηση των εξελίξεων που σημειώθηκαν εντός του δικτύου το έτος αυτό.

5.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ

Το ευρωπαϊκό δίκτυο των διαμεσολαβητών αναπτύχθηκε χάρη στην πρωτοβουλία του πρώτου Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, κ. Jacob SÖDERMAN, να προσκαλέσει διαμεσολαβητές και παρεμφερή όργανα που δραστηριοποιούνται στην ΕΕ σε ένα σεμινάριο που πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο τον Σεπτέμβριο του 1996. Οι συμμετέχοντες συμφώνησαν να καθιερώσουν μια συνεχή διαδικασία συνεργασίας για την προώθηση της ελεύθερης ροής πληροφοριών σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο και την εφαρμογή του, καθώς και για τη διευκόλυνση της μεταβίβασης των καταγγελιών στους φορείς που είναι κατ' εξοχήν αρμόδιοι για την αντιμετώπισή τους.

Το δίκτυο περιλαμβάνει επί του παρόντος σχεδόν 90 γραφεία σε 29 ευρωπαϊκές χώρες. Καλύπτει τους διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τους διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα σε εθνικό επίπεδο στη Νορβηγία, την Ισλανδία και τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες. Καθένας από τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στη Νορβηγία και την Ισλανδία, έχει ορίσει έναν υπεύθυνο σύνδεσμο που θα ενεργεί ως σημείο επαφής για τα υπόλοιπα μέλη του δικτύου.

Το δίκτυο έχει εξελιχθεί σταθερά σε ένα δυναμικό εργαλείο συνεργασίας για τους διαμεσολαβητές και το προσωπικό τους, και χρησιμεύει ως αποτελεσματικός μηχανισμός συνεργασίας για την αντιμετώπιση υποθέσεων. Πραγματοποιείται ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών μέσω σεμιναρίων και συναντήσεων, ενός τακτικού ενημερωτικού δελτίου, ενός ηλεκτρονικού φόρουμ και μιας ημερήσιας ηλεκτρονικής ενημερωτικής υπηρεσίας. Οι δραστηριότητες αυτές θα περιγραφούν στο παρόν κεφάλαιο, μαζί με μια επισκόπηση της συνεργασίας για τον χειρισμό των υποθέσεων το 2004.

Οι επισκέψεις πληροφόρησης του Διαμεσολαβητή στα κράτη μέλη και τις υποψήφιες χώρες έχουν αποδειχθεί ιδιαίτερα αποτελεσματικές για την ανάπτυξη του δικτύου και αποτελούν

άριστο μέσο ενημέρωσης για το φάσμα των δυνατοτήτων επικοινωνίας που προσφέρει. Το κεφάλαιο 5.1, ως εκ τούτου, ολοκληρώνεται με μια ματιά στις επισκέψεις πληροφόρησης που πραγματοποιήθηκαν το 2004.

Σεμινάρια εθνικών διαμεσολαβητών

Κάθε δύο χρόνια, οργανώνονται από κοινού με τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή και έναν εθνικό ομόλογό του σεμινάρια εθνικών διαμεσολαβητών. Το επόμενο σεμινάριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών των κρατών μελών της ΕΕ και των υποψηφίων προς ένταξη χωρών θα πραγματοποιηθεί στη Χάγη από τις 10 έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2005 και θα επικεντρωθεί στον «Ρόλο των διαμεσολαβητών και των παρεμφερών οργάνων στην εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου». Θα είναι το πέμπτο σεμινάριο εθνικών διαμεσολαβητών και θα συμπέσει με τη δέκατη επέτειο του θεσμού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Επίσης, θα είναι το πρώτο σεμινάριο μετά τη διεύρυνση της ΕΕ και, ως εκ τούτου, θα είναι η πρώτη φορά που οι διαμεσολαβητές και από τα 25 κράτη μέλη θα συναντηθούν για να συζητήσουν ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος. Όλα αυτά τα στοιχεία θα προσθέσουν μια ειδική διάσταση στο αντικείμενο του σεμιναρίου του 2005.

Οι προετοιμασίες για το σεμινάριο ξεκίνησαν πιο συστηματικά το 2004, με τρεις συναντήσεις μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και του Ολλανδού ομολόγου του, κ. Roel FERNHOUT. Οι δύο διαμεσολαβητές και τα μέλη του προσωπικού τους συναντήθηκαν στις Βρυξέλλες στις 20 Ιανουαρίου, στο Στρασβούργο στις 21 Ιουνίου και στη Χάγη στις 15 Οκτωβρίου.

Ο γενικός εισηγητής για το σεμινάριο, ο κ. Rick LAWSON από το Πανεπιστήμιο Leiden, παρέστη στη δεύτερη από αυτές τις συναντήσεις, στην οποία οι συμμετέχοντες συζητήσαν το σχέδιο ερωτηματολογίου του σεμιναρίου. Στόχος του ερωτηματολογίου είναι η διαμόρφωση μιας εικόνας για τα είδη «κοινοτικών υποθέσεων» που αντιμετωπίζουν οι διαμεσολαβητές στην καθημερινή τους εργασία, η αποκάλυψη της συχνότητας και της σημασίας των υποθέσεων αυτών και ο προσδιορισμός των βέλτιστων πρακτικών. Τα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν στις υπηρεσίες όλων των συμμετεχόντων διαμεσολαβητών από την ΕΕ, τη Νορβηγία και την Ισλανδία τον Οκτώβριο του 2004. Ζητήθηκε από τις υπηρεσίες να απαντήσουν έως τις 31 Δεκεμβρίου. Οι πληροφορίες που αποκτήθηκαν μέσω του ερωτηματολογίου θα χρησιμοποιηθούν ως βάση για την εκπόνηση μιας γενικής έκθεσης, η οποία θα παρουσιαστεί και θα συζητηθεί κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου.

Οι προετοιμασίες για το σεμινάριο θα συνεχιστούν το 2005, με στόχο την απόλυτη επιτυχία αυτής της πέμπτης συνάντησης.

Συνεργασία για τον χειρισμό των υποθέσεων

Οι εθνικοί και περιφερειακοί διαμεσολαβητές στα κράτη μέλη είναι αρμόδιοι να χειρίζονται πολλές από τις καταγγελίες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εντολής του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επειδή δεν στρέφονται κατά κάποιου κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού. Κατά τη διάρκεια του 2004, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής συμβούλευσε 906 καταγγέλλοντες να απευθυνθούν σε έναν εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή και μεταβίβασε 54 καταγγελίες απευθείας στον αρμόδιο διαμεσολαβητή. Παραδείγματα αυτών των καταγγελιών δίδονται στο κεφάλαιο 2.5 της παρούσας έκθεσης.

Εάν του ζητηθεί, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής βοηθά επίσης τους εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές στις έρευνές τους, απαντώντας στα ερωτήματα σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο, ή διαβιβάζοντας το ερώτημα σε ένα κατάλληλο κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό προκειμένου να απαντήσει. Το 2004, παραλήφθηκαν ερωτήματα από τον Περιφερειακό Διαμεσολαβητή του Βένετο (Ιταλία), τον Ιρλανδό Διαμεσολαβητή και τον Διαμεσολαβητή της Κύπρου.

Ευρωπαίοι Διαμεσολαβητές – Ενημερωτικό Δελτίο

Η έκδοση με τίτλο Ευρωπαίοι Διαμεσολαβητές – Ενημερωτικό Δελτίο καλύπτει τις εργασίες των μελών του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών και των μελών του ευρύτερου δικτύου

του Ευρωπαϊκού Τμήματος του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών (ΙΟΙ). Συντάσσεται στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά και ισπανικά και απευθύνεται σε περισσότερα από 400 γραφεία σε ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Το ενημερωτικό δελτίο εκδίδεται δύο φορές τον χρόνο – τον Απρίλιο και τον Οκτώβριο.

Το Ενημερωτικό Δελτίο περιλαμβάνει άρθρα από υπηρεσίες διαμεσολαβητών από όλη την Ευρώπη, τα οποία διαμορφώνουν τη βάση των ενοτήτων για τις ειδήσεις, το κοινοτικό δίκαιο, τις εργασίες των διαμεσολαβητών και παρεμφερών οργάνων, σεμινάρια και συναντήσεις, και ανακοινώσεις. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είναι υπεύθυνος για την έκδοση του Ενημερωτικού Δελτίου και χρησιμοποιεί το κύριο άρθρο για να επιστήσσει την προσοχή σε θέματα που σχετίζονται με το δίκτυο και να αναλύσει τη σημασία τους. Η ενότητα 2 – με τίτλο «Ανακοινώσεις του ΙΟΙ» – συντάσσεται από τον περιφερειακό αντιπρόεδρο του ΙΟΙ για την Ευρώπη και έχει ως στόχο την ενημέρωση των μελών του Ευρωπαϊκού Τμήματος του ΙΟΙ για τις πρόσφατες εξελίξεις, τις επικείμενες εκδηλώσεις και άλλες πρωτοβουλίες ενδιαφέροντος.

Το Ενημερωτικό Δελτίο έχει αποδειχθεί εξαιρετικά χρήσιμο φόρουμ για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο και τις βέλτιστες πρακτικές. Το 2004, στα θέματα που κάλυψε περιλαμβανόταν το νέο Σύνταγμα της Ευρώπης και οι επιπτώσεις του στους διαμεσολαβητές, προβλήματα που αντιμετώπισαν όσοι θέλουν να ασκήσουν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, προβλήματα που σχετίζονται με τα σωφρονιστικά ιδρύματα ορισμένων κρατών μελών, τα δικαιώματα των παιδιών και των ηλικιωμένων, και τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία.

Ηλεκτρονικά εργαλεία επικοινωνίας

Τον Νοέμβριο του 2000, ο Διαμεσολαβητής εγκαινίασε ένα διαδικτυακό φόρουμ συζητήσεων και μια ιστοσελίδα για τους διαμεσολαβητές και το προσωπικό τους στην Ευρώπη. Σχεδόν 90 υπηρεσίες σε 29 ευρωπαϊκές χώρες έχουν εξατομικευμένα ονόματα και κωδικούς χρήστη για να έχουν πρόσβαση στο φόρουμ. Επιπλέον, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Τμήματος του ΙΟΙ που δεν ανήκουν στο ευρωπαϊκό δίκτυο διαμεσολαβητών έχουν πρόσβαση στο φόρουμ μέσω ενός γενικού ονόματος και κωδικού χρήστη. Το φόρουμ προσφέρει δυνατότητες καθημερινής ανταλλαγής πληροφοριών και συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών.

Το πιο δημοφιλές τμήμα του φόρουμ είναι η υπηρεσία τα *Καθημερινά Νέα του Διαμεσολαβητή*, η οποία δημοσιεύεται κάθε εργάσιμη ημέρα και περιλαμβάνει νέα από τις υπηρεσίες των διαμεσολαβητών. Οι υπηρεσίες των εθνικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών από ολόκληρη την Ευρώπη συνεισφέρουν υλικό στα *Καθημερινά Νέα* και τα συμβουλευονται.

Το φόρουμ ξεκίνησε στην πραγματικότητα το 2004, δίδοντας τη δυνατότητα στις υπηρεσίες να ανταλλάσσουν πληροφορίες μέσω της δημοσίευσης ερωτήσεων και απαντήσεων. Το 2004 ξεκίνησαν διάφορες σημαντικές συζητήσεις, οι οποίες κάλυπταν ποικίλα θέματα από την τηλεοπτική κάλυψη των διαμεσολαβητών έως τα δικαιώματα των διαμεσολαβητών να επισκέπτονται σωφρονιστικά ιδρύματα, με τις περισσότερες εθνικές υπηρεσίες να συμμετέχουν σε μία ή περισσότερες από αυτές τις συζητήσεις.

Στα περιεχόμενα του φόρουμ συζητήσεων περιλαμβάνεται ένας επίσημος κατάλογος εθνικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών στα κράτη μέλη της ΕΕ, τη Νορβηγία, την Ισλανδία και τις υποψήφιες χώρες. Ο κατάλογος ενημερώνεται όποτε αλλάζουν τα στοιχεία επικοινωνίας κάποιας υπηρεσίας διαμεσολαβητή και έτσι αποτελεί απαραίτητη πηγή για τους διαμεσολαβητές σε όλη την Ευρώπη.

Επισκέψεις πληροφόρησης

Οι επισκέψεις πληροφόρησης του Διαμεσολαβητή έχουν διττό σκοπό: την ενημέρωση των πολιτών για το δικαίωμά τους να υποβάλλουν καταγγελίες στον Διαμεσολαβητή και την περαιτέρω εντατικοποίηση της συνεργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή και των ομολόγων του εντός του γενικού πλαισίου του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών.

Η πτυχή των επισκέψεων πληροφόρησης που αφορά την ενημέρωση του κοινού θα καλυφθεί στο κεφάλαιο 6.2 της παρούσας έκθεσης, αλλά είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί, σχετικώς, η ανεκτίμητη υποστήριξη που λαμβάνει ο Διαμεσολαβητής από τους ομολόγους του σε όλη την Ευρώπη. Ο Διαμεσολαβητής βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους συναδέλφους του στα κράτη μέλη και τις υποψήφιες χώρες κατά τις επισκέψεις πληροφόρησης που πραγματοποιεί. Οι επαφές τους στην επικράτειά τους του δίνουν τη δυνατότητα να επικοινωνεί με πολίτες, διοικητικούς και κρατικούς υπαλλήλους και έτσι να μεγιστοποιεί την αποτελεσματικότητα των ταξιδιών αυτών.

Με σκοπό την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων συνεργασίας στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών, οι επισκέψεις του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προβλέπουν συστηματικά συναντήσεις για εις βάθος συζητήσεις με τους διαμεσολαβητές και το προσωπικό τους. Οι συναντήσεις αυτές είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την ανταλλαγή γνώσεων. Είναι μια ευκαιρία προαγωγής της πιο ενεργούς συμμετοχής στο δίκτυο και διερεύνησης νέων τρόπων συνεργασίας προς όφελος των πολιτών. Οι προσπάθειες αυτές απέφεραν καρπούς το 2004, με πολλές υπηρεσίες να εκδηλώνουν μετά τις συναντήσεις μεγαλύτερο ενδιαφέρον για το φάσμα των μέσων που διατίθενται μέσω του δικτύου.

Το 2004, στο πλαίσιο των επισκέψεων πληροφόρησης ο Διαμεσολαβητής μετέβη στις ακόλουθες χώρες κατά χρονολογική σειρά:

- Σλοβενία, από τις 24 έως τις 27 Ιανουαρίου, όπου συνάντησε τον διαμεσολαβητή ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κ. Matjaž HANŽEK και τους αναπληρωτές του, κ. Aleš BUTALA, κ. France JAMNIK και κ. Jernej ROVŠEK.
- Δημοκρατία της Σλοβακίας, από τις 18 έως τις 19 Φεβρουαρίου, όπου τον υποδέχτηκε ο κ. Pavel KANDRÁČ, Δημόσιος Υπερασπιστής Δικαιωμάτων.
- Κύπρος, από τις 29 Φεβρουαρίου έως τις 3 Μαρτίου, όπου συναντήθηκε με την Επίτροπο Διοικήσεως, κ. Ηλιάνα ΝΙΚΟΛΑΟΥ.
- Δημοκρατία της Τσεχίας, από τις 21 έως τις 24 Μαρτίου, όπου συναντήθηκε με τον Δημόσιο Υπερασπιστή Δικαιωμάτων, κ. Otakar MOTEJL.
- Λετονία, από τις 14 έως τις 17 Απριλίου, όπου επισκέφθηκε τον κ. Olafs BRŪVERS, Διευθυντή της Εθνικής Υπηρεσίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Λετονίας.
- Λιθουανία, από τις 17 έως τις 21 Απριλίου, όπου τον υποδέχτηκαν οι συνάδελφοί του στην Υπηρεσία των Διαμεσολαβητών του Κοινοβουλίου (Seimas) – ο επικεφαλής της Υπηρεσίας των Διαμεσολαβητών, κ. Romas VALENTUKIČIUS και οι Διαμεσολαβητές, κυρία Elvyra BALTUTYTĖ, κυρία Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ, κ. Kęstutis VIRBICKAS και κυρία Zita ZAMŽICKIENĖ.
- Πολωνία, από τις 28 Απριλίου έως τις 2 Μαΐου, όπου επισκέφτηκε τον κ. Andrzej ZOLL, Επίτροπο για την Προστασία των Δικαιωμάτων των Πολιτών.
- Αυστρία, από τις 24 έως τις 25 Μαΐου, όπου συναντήθηκε με μέλη του Συμβουλίου Διαμεσολαβητών, και συγκεκριμένα με την κ. Rosemarie BAUER, Πρόεδρο του Συμβουλίου και τον κ. Peter KOSTELKA.
- Ρουμανία, από τις 26 έως τις 28 Μαΐου, όπου τον υποδέχτηκε ο Συνήγορος του Λαού, κ. Ioan Muraru.
- Ελλάδα, από τις 30 Ιουνίου έως τις 2 Ιουλίου, όπου τον υποδέχτηκε ο Συνήγορος του Πολίτη, κ. Γιώργος KAMINΗΣ.
- Κάτω Χώρες, από τις 15 έως τις 19 Σεπτεμβρίου, όπου συναντήθηκε με τον εθνικό ομολόγό του, κ. Roel FERNHOUT.

- Πορτογαλία, από τις 21 έως τις 22 Οκτωβρίου, όπου επισκέφθηκε τον Διαμεσολαβητή, κ. Henrique NASCIMENTO RODRIGUES.
- Γαλλία, από την 1η έως τις 2 Δεκεμβρίου, όπου τον υποδέχτηκε ο εθνικός ομόλογός του, κ. Jean-Paul DELEVOYE.

5.2 ΑΛΛΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

Οι προσπάθειες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή να συνεργαστεί με τους ομολόγους του εκτείνονται πέρα από τις δραστηριότητες του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών. Ως ενεργό μέλος μιας σειράς οργανώσεων διαμεσολαβητών, συμμετέχει σε συνέδρια και σεμινάρια εντός και εκτός Ευρώπης. Παρίσταται με ενδιαφέρον σε εκδηλώσεις που διοργανώνουν εθνικοί και περιφερειακοί διαμεσολαβητές ή φροντίζει η υπηρεσία του να εκπροσωπείται στις εν λόγω εκδηλώσεις. Στο πλαίσιο των εργασιών του για την προώθηση του κράτους δικαίου, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της χρηστής διοίκησης εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Διαμεσολαβητής παρίσταται επίσης σε εκδηλώσεις που στοχεύουν στην ίδρυση νέων υπηρεσιών διαμεσολαβητή. Στο κεφάλαιο αυτό περιγράφεται η συμμετοχή του Διαμεσολαβητή και του προσωπικού του σε τέτοιες εκδηλώσεις το 2004.

Δημόσιο σεμινάριο σχετικά με τον «Κοινοβουλευτικό έλεγχο και την Υπηρεσία των Κοινοβουλευτικών Διαμεσολαβητών» - Στοκχόλμη, Σουηδία

Στις 12 Φεβρουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε σε ένα δημόσιο σεμινάριο στη Στοκχόλμη σχετικά με τον «Κοινοβουλευτικό έλεγχο και την Υπηρεσία των Κοινοβουλευτικών Διαμεσολαβητών». Το σεμινάριο διοργανώθηκε από την Επιτροπή της Βουλής (*Riksdag*) της Σουηδίας για το Σύνταγμα επ' ευκαιρία της αποχώρησης του κ. Claes EKLUNDH από τη θέση του ως Επικεφαλής Κοινοβουλευτικού Διαμεσολαβητή της Σουηδίας.

Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία στη συνεδρίαση για τον «Ρόλο του διαμεσολαβητή σε διάφορα συστήματα – εμπειρία και προοπτικές για το μέλλον» αναλύοντας τη διεθνή εξέλιξη του θεσμού του διαμεσολαβητή. Μετά το σεμινάριο, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε ανεπίσημη συνάντηση με τέσσερις σουηδούς κοινοβουλευτικούς διαμεσολαβητές και με τον κ. Mats MELIN, τον διάδοχο του κ. EKLUNDH στη θέση του Επικεφαλής Κοινοβουλευτικού Διαμεσολαβητή.

Διάσκεψη για τα 15 χρόνια του διαμεσολαβητή στο Schleswig-Holstein – Κιέλο, Γερμανία

Στις 24 Απριλίου, ο κ. Gerhard GRILL, κύριος νομικός σύμβουλος, παρέστη σε μια διάσκεψη στο περιφερειακό κοινοβούλιο του Schleswig-Holstein στο Κιέλο για την 15^η επέτειο του θεσμού του διαμεσολαβητή στο Schleswig-Holstein. Η διάσκεψη διοργανώθηκε από τη Διαμεσολαβητρία για Κοινωνικές Υποθέσεις του Schleswig-Holstein, κ. Birgit WILLE-HANDELS. Περίπου 70 συμμετέχοντες παρέστησαν στην εκδήλωση, η οποία περιλάμβανε δημόσια συζήτηση με την κ. WILLE-HANDELS, τον κ. Gerhard POPPENDIECKER, πρόεδρο της επιτροπής αναφορών του περιφερειακού κοινοβουλίου του Schleswig-Holstein, τον κ. Ulrich LORENZ, αναπληρωτή υπουργό εσωτερικών του Schleswig-Holstein, και την κ. Ursula PEPPER, δήμαρχο της πόλης του Ahrensburg.

Σεμινάριο με θέμα «Ο ρόλος του διαμεσολαβητή σε ένα κράτος δικαίου» – Nevsehir, Τουρκία

Στις 9 και 10 Μαΐου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε σε ένα σεμινάριο με τίτλο «Ο ρόλος του διαμεσολαβητή σε ένα κράτος δικαίου» στο Nevsehir της Τουρκίας. Με συνδιοργανωτές τον κ. Alvaro GIL-ROBLES, Επίτροπο για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Συμβουλίου της

Ευρώπης και τον κ. Mehmet ELKATMIS, πρόεδρο της επιτροπής παρακολούθησης ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Μεγάλης Εθνοσυνέλευσης της Τουρκίας, το σεμινάριο επικεντρώθηκε στις τουρκικές διαβουλεύσεις για τη θεσμοθέτηση του εθνικού διαμεσολαβητή.

Ο κ. Διαμαντούρος συμμετέχει σε σεμινάριο με τίτλο «Ο ρόλος του διαμεσολαβητή σε ένα κράτος δικαίου». Nevşehir, Τουρκία, 9 Μαΐου 2004.

Στους εθνικούς συμμετέχοντες στο σεμινάριο περιλαμβάνονταν μέλη και ανώτεροι αξιωματούχοι της Μεγάλης Εθνοσυνέλευσης της Τουρκίας (κυρίως μέλη της επιτροπής παρακολούθησης ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Συνέλευσης), δικαστικοί λειτουργοί, εκπρόσωποι τοπικών και εθνικών αρχών και εκπρόσωποι από την κοινωνία των πολιτών. Εκτός από τον κ. GIL-ROBLES, το Συμβούλιο της Ευρώπης εκπροσωπήθηκε από την κ. Caroline RAVAUD, επικεφαλής της γραμματείας της επιτροπής για την τήρηση των υποχρεώσεων και των δεσμεύσεων από κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Στους εκπρόσωπους των διαμεσολαβητών και των παρεμφερών οργάνων περιλαμβάνονταν: ο κ. Ermir DOBJANI, Συνήγορος του Λαού της Αλβανίας, ο κ. Pierre-Yves MONETTE, Ομοσπονδιακός Διαμεσολαβητής του Βελγίου, ο κ. Safet PASIC, Διαμεσολαβητής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης, ο κ. Morten ENGBERG, προϊστάμενος τμήματος στην Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή της Δανίας, ο κ. Γιώργος KAMINHΣ, έλληνας Συνήγορος του Πολίτη, ο κ. Albert TAKACS, σύγγρος γενικός επίτροπος για τα πολιτικά δικαιώματα, ο κ. Branko NAUMOVSKI, Διαμεσολαβητής της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, ο κ. Roel FERNHOUT, Διαμεσολαβητής των Κάτω Χωρών, ο κ. Matjaž HANŽEK, σλοβένος Διαμεσολαβητής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ο κ. Kjell SWANSTRÖM, επικεφαλής της υπηρεσίας του σουηδού Κοινοβουλευτικού Διαμεσολαβητή.

Στις 10 και 11 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μετέβη στην Άγκυρα για να συναντήσει μέλη της κυβέρνησης, δημόσιους αξιωματούχους και εκπρόσωπους της τουρκικής κοινωνίας των πολιτών. Μεταξύ των συνομιλητών του ήταν ο κ. Abdullah GÜL, αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και υπουργός εξωτερικών της Τουρκίας, ο κ. Emin Murat SUNGAR, γενικός γραμματέας για θέματα Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο κ. Mustafa BUMIN, πρόεδρος του Τουρκικού Συνταγματικού Δικαστηρίου, ο κ. Ender ÇETINKAYA, πρόεδρος του Συμβουλίου Επικρατείας, ο κ. Cemil ÇİÇEK, υπουργός δικαιοσύνης, καθώς και ο κ. Zafer Ali YAVAN, η κ. Derya SEVINC και ο κ. Eray AKDAG από την Ένωση Τούρκων Βιομηχάνων και Επιχειρηματιών. Επίσης, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Hansjörg KRETSCHMER, επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Τουρκία.

Ετήσια Συνάντηση της Ένωσης Βρετανών και Ιρλανδών Διαμεσολαβητών – Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο

Στις 28 Μαΐου, ο προϊστάμενος του Νομικού Τμήματος του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, κ. Ian HARDEN, συμμετείχε στην Ετήσια Συνάντηση της Ένωσης Βρετανών και Ιρλανδών Διαμεσολαβητών (BIOA) στο Λονδίνο. Το θέμα της Συνάντησης ήταν «Οι Υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή: Η θέση τους στο τοπίο». Μεταξύ των ομιλητών ήταν ο κ. Walter MERRICKS, πρόεδρος του BIOA και ο Επικεφαλής Διαμεσολαβητής της Υπηρεσίας Οικονομικού Διαμεσολαβητή, ο κ. Charlie McCREEVY TD, υπουργός οικονομικών της Ιρλανδίας και ο λόρδος EVANS, κυβερνητικός εκπρόσωπος του Ηνωμένου Βασιλείου στη Βουλή των Λόρδων για τις συνταγματικές υποθέσεις και για το εμπόριο και τη βιομηχανία. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, ο λόρδος EVANS υπέδειξε ότι στο μέλλον θα διερευνηθεί η αναγκαιότητα της νομικής προστασίας του τίτλου του «Διαμεσολαβητή» στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Πρώτη Στρογγυλή Τράπεζα των Περιφερειακών Ευρωπαϊών Διαμεσολαβητών – Βαρκελώνη, Ισπανία

Στις 2 και 3 Ιουλίου 2004, ο Επίτροπος του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, κ. Alvaro GIL-ROBLES και ο Περιφερειακός Διαμεσολαβητής της Καταλονίας, κ. Rafael RIBÓ (ο οποίος διαδέχθηκε την 1η Ιουλίου τον κ. Αντόνι CAÑELLAS), οργάνωσαν την πρώτη στρογγυλή τράπεζα των περιφερειακών ευρωπαϊών διαμεσολαβητών στη Βαρκελώνη. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του Φόρουμ των Πολιτισμών της πόλης το 2004. Ο κ. José MARTÍNEZ ARAGÓN, κύριος νομικός σύμβουλος στο Γραφείο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, συμμετείχε στην εκδήλωση, την οποία άνοιξαν επίσημα οι κκ. BENACH, Πρόεδρος του Κοινοβουλίου της Καταλονίας, GIL-ROBLES και RIBÓ. Κατά τη διάρκεια της στρογγυλής τραπέζης συζητήθηκαν τρία θέματα: (i) τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες των περιφερειακών και των εθνικών διαμεσολαβητών, (ii) οι περιφερειακοί διαμεσολαβητές και τα δικαιώματα στέγασης, (iii) οι περιφερειακοί διαμεσολαβητές και το δικαίωμα σε ένα υγιές περιβάλλον. Στο τέλος της διάσκεψης, ο κ. GIL-ROBLES ανέλαβε τη συνέχιση αυτής της πρωτοβουλίας και την οργάνωση μιας παρόμοιας συγκέντρωσης περιφερειακών διαμεσολαβητών χωρών που ανήκουν στο Συμβούλιο της Ευρώπης κάθε δύο χρόνια.

Ογδοη Παγκόσμια Διάσκεψη του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών – Πόλη του Κεμπέκ, Καναδάς

Από τις 7 έως τις 10 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε στην 8η Παγκόσμια Διάσκεψη του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών (IOI) στην πόλη του Κεμπέκ στον Καναδά. Η διάσκεψη είχε τίτλο «Ισορροπώντας τις υποχρεώσεις της ιθαγένειας με την αναγνώριση των ατομικών δικαιωμάτων και ευθυνών – ο ρόλος του διαμεσολαβητή» και διοργανώθηκε από τη Διαμεσολαβητρία του Κεμπέκ, κ. Pauline CHAMPOUX-LESAGE. Συνολικά 430 συμμετέχοντες από 77 χώρες παρέστησαν σε αυτή τη διεθνή διάσκεψη, κατά τη διάρκεια της οποίας πραγματοποιήθηκαν και ορισμένες επίσημες συναντήσεις του IOI.

Το βασικό θέμα της Διάσκεψης ήταν η ανάγκη αναζήτησης ισορροπίας μεταξύ των ατομικών δικαιωμάτων και της συλλογικής ασφάλειας σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης και ιδιωτικοποίησης. Στις 9 Σεπτεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής εκφώνησε την κεντρική ομιλία στην τρίτη συνεδρίαση της ολομέλειας, με τίτλο «Μπορεί η αναγνώριση των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών να αντέξει την πίεση για την ενίσχυση της ασφάλειας;» Ο Διαμεσολαβητής προσδιόρισε κινδύνους που μπορούν να προκύψουν στην προσπάθεια εξισορρόπησης των αναγκών της δημόσιας ασφάλειας με τα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες. Ένα βιώσιμο νομικό, θεσμικό και πολιτικό πλαίσιο, ικανό να εξισορροπεί δίκαια και λογικά τις ανάγκες και των δύο, θα πρέπει να είναι εφικτό, δήλωσε, υπογραμμίζοντας ότι οι διαμεσολαβητές μπορούν και πρέπει να είναι δραστήριοι στον τομέα αυτό κατά τρόπο που διατηρεί και ενισχύει το κράτος δικαίου και παρέχει δικαιώματα στους πολίτες.

Στους άλλους κεντρικούς ομιλητές στη διάσκεψη περιλαμβάνονταν η Α.Ε. κα Adrienne CLARKSON, γενική κυβερνήτης του Καναδά και ο αξιότιμος δικαστής κ. Louis LEBEL του Ανώτατου Δικαστηρίου του Καναδά.

Το απόγευμα της 9ης Σεπτεμβρίου, τα τμήματα του IOI (Αφρική, Ασία, Αυστραλασία και Ειρηνικός, Ευρώπη, Λατινική Αμερική, Καραϊβική και Βόρεια Αμερική) πραγματοποίησαν τις αντίστοιχες συναντήσεις του, κατά τη διάρκεια των οποίων εξελέγησαν οι νέοι διευθυντές και περιφερειακοί αντιπρόεδροι του IOI. Διευθυντές του Ευρωπαϊκού Τμήματος του IOI εξελέγησαν ο κ. Tom FRAWLEY (Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής της Βόρειας Ιρλανδίας), ο κ. Peter KOSTELKA (Πρόεδρος του Αυστριακού Συμβουλίου Διαμεσολαβητών) και η κ. Riitta-Leena PAUNIO (Κοινοβουλευτική Διαμεσολαβήτρια της Φινλανδίας). Ο Διαμεσολαβητής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Σλοβενίας, κ. Matjaž HANŽEK, είχε άλλα δύο χρόνια θητείας ως διευθυντής, και επομένως δεν διεξήχθη ψηφοφορία για την πλήρωση της θέσης αυτής. Μετά τις εκλογές, τα μέλη του συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Τμήματος του IOI συμφώνησαν ότι ο κ. KOSTELKA θα είναι ο νέος αντιπρόεδρος του IOI για την Ευρώπη.

Το πρωί της 10ης Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκε η γενική συνάντηση του IOI, όπου ο απερχόμενος πρόεδρος του IOI και διαμεσολαβητής του Οντάριο, κ. Clare LEWIS, παρουσίασε την έκθεσή του για την περίοδο 2000-2004, την οποία ακολούθησαν εκθέσεις από τον γραμματέα, τον ταμία και τους περιφερειακούς αντιπροέδρους. Το νέο διοικητικό συμβούλιο του IOI συνεδρίασε το ίδιο απόγευμα.

Εκτός από το πλήρες, επίσημο πρόγραμμα που παρατέθηκε ανωτέρω, η διάσκεψη προσέφερε πολυάριθμες δυνατότητες δικτύωσης και ανεπίσημων ανταλλαγών απόψεων. Το απόγευμα της 7ης Σεπτεμβρίου, η Διαμεσολαβήτρια του Κεμπέκ παρέθεσε δείπνο, στο οποίο ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και η σύζυγός του βρίσκονταν μεταξύ των επίτιμων καλεσμένων, μαζί με την κ. Monique GAGNON-TREMBLAY, αντιπρόεδρο της κυβέρνησης του Κεμπέκ, υπουργό διεθνών σχέσεων και υπουργό υπεύθυνη για τα ζητήματα γαλλοφωνίας. Παρατέθηκε δεξίωση το βράδυ της 9ης Σεπτεμβρίου, το οποίο και πάλι προσέφερε την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να συναντήσουν συναδέλφους από όλο τον κόσμο.

Διάσκεψη «Ο διαμεσολαβητής στη Νοτιοανατολική Ευρώπη: ενίσχυση της περιφερειακής συνεργασίας» - Βελιγράδι, Σερβία και Μαυροβούνιο

Στις 28 και 29 Σεπτεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής συμμετείχε σε διάσκεψη με τίτλο «Ο διαμεσολαβητής στη Νοτιοανατολική Ευρώπη: ενίσχυση της περιφερειακής συνεργασίας» η οποία πραγματοποιήθηκε στο Κοινοβούλιο της Σερβίας και του Μαυροβουνίου στο Βελιγράδι. Η διάσκεψη διοργανώθηκε από κοινού υπό την αιγίδα του προγράμματος Eunomia του Συμβουλίου της Ευρώπης και του έλληνα Συνηγόρου του Πολίτη, του Συμφώνου Σταθερότητας για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και του υπουργείου τοπικής αυτοδιοίκησης της Σερβίας και του Μαυροβουνίου.

Στα άτομα που συμμετείχαν στη διάσκεψη περιλαμβάνονταν ο κ. Zoran SAMI, πρόεδρος του κοινοβουλίου της Σερβίας και του Μαυροβουνίου, ο κ. Zoran LONCAR, υπουργός δημόσιας διοίκησης και τοπικής αυτοδιοίκησης της Σερβίας και του Μαυροβουνίου, ο πρέσβης Maurizio MASSARI, επικεφαλής της αποστολής του ΟΑΣΕ στη Σερβία και το Μαυροβούνιο, η κ. Elisabeth REHN, πρόεδρος της ομάδας εργασίας I του Συμφώνου Σταθερότητας για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, ο κ. Dragan MILKOV από το Πανεπιστήμιο Novi Sad, ο κ. Jorgen GRUNNET, επικεφαλής του γραφείου του Συμβουλίου της Ευρώπης στο Βελιγράδι και ο κ. Markus JAEGGER, αναπληρωτής διευθυντής του γραφείου του Επιτρόπου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης. Παρόντες ήταν επίσης οι διαμεσολαβητές της Αλβανίας, της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, της Καταλονίας, της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, της Ελλάδας, του Κοσσυφοπεδίου, του Μαυροβουνίου, της Ρεπούμπλικα Σέρπσκα (Σερβικής Δημοκρατίας), και ο έλληνας Αναπληρωτής Διαμεσολαβητής για τα Δικαιώματα των Παιδιών.

Οι συμμετέχοντες στη διάσκεψη με θέμα: «Ο διαμεσολαβητής στη Νοτιοανατολική Ευρώπη: ενίσχυση της περιφερειακής συνεργασίας». Βελιγράδι, Σερβία και Μαυροβούνιο, 29 Σεπτεμβρίου 2004.

Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Ο διαμεσολαβητής στη Νοτιοανατολική Ευρώπη: σημερινές προκλήσεις και μελλοντικές προοπτικές» την οποία ακολούθησε συζήτηση στρογγυλής τραπέζης.

Διάσκεψη για τα 20 χρόνια της Υπηρεσίας του Ιρλανδού Διαμεσολαβητή – Δουβλίνο, Ιρλανδία

Στις 15 Οκτωβρίου, ο προϊστάμενος του Νομικού Τμήματος του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, κ. Ian HARDEN και η αρμόδια υπάλληλος για τα θέματα τύπου και επικοινωνιών, κ. Rosita AGNEW, παρευρέθησαν σε διάσκεψη στο Δουβλίνο με τίτλο «Λογοδοσία, χρηστή διακυβέρνηση και ο διαμεσολαβητής». Στη διάσκεψη, η οποία πραγματοποιήθηκε με αφορμή τα 20 χρόνια της υπηρεσίας του Ιρλανδού Διαμεσολαβητή, συμμετείχαν πάνω από 100 άτομα, συμπεριλαμβανομένων διαμεσολαβητών, δημοσίων υπαλλήλων και εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών. Η κ. Emily O'REILLY, ιρλανδή Διαμεσολαβήτρια και Επίτροπος Πληροφοριών, έκανε την εναρκτήρια και την καταληκτική ομιλία, ενώ έγιναν διάφορες ενδιαφέρουσες παρεμβάσεις από τον κ. Dick ROCHE, ιρλανδό υπουργό περιβάλλοντος, κληρονομιάς και τοπικής κυβέρνησης, την κ. Ann ABRAHAM, κοινοβουλευτική διαμεσολαβήτρια του Ηνωμένου Βασιλείου και Διαμεσολαβήτρια Υγειονομικών Υπηρεσιών για την Αγγλία, τον κ. Tom FRAWLEY, επίτροπο καταγγελιών και Διαμεσολαβητή της Συνέλευσης της Βορείου Ιρλανδίας, τον κ. Eddie SULLIVAN, γενικό γραμματέα διοίκησης και ανάπτυξης δημόσιων υπηρεσιών στο υπουργείο οικονομικών και τον κ. Donncha O'CONNELL, διδάσκοντα δικαίου στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της Ιρλανδίας (Galway).

Διάσκεψη με θέμα «Συγκρότηση υπηρεσίας διαμεσολαβητή» – Κωνσταντινούπολη, Τουρκία

Στις 10 και 11 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε ως κεντρικός ομιλητής στη διάσκεψη «Συγκρότηση υπηρεσίας διαμεσολαβητή» στην Κωνσταντινούπολη της Τουρκίας. Η διάσκεψη διοργανώθηκε από τη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας και τον έλληνα Συνήγορο του Πολίτη, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Bilgi στην Κωνσταντινούπολη. Χρηματοδοτήθηκε υπό την αιγίδα του προγράμματος Eunomia του Συμβουλίου της Ευρώπης και τον έλληνα Συνήγορο του Πολίτη.

Ο βασικός στόχος της διάσκεψης ήταν η συζήτηση του δεύτερου σχεδίου νόμου για το διορισμό ενός εθνικού διαμεσολαβητή στην Τουρκία. Το πρώτο σχέδιο νόμου του 1997 είχε συζητηθεί στο σεμινάριο με τίτλο «Ο ρόλος του διαμεσολαβητή σε ένα κράτος δικαίου», το οποίο πραγματοποιήθηκε στο Nevşehir στις 9 και 10 Μαΐου 2004 (βλέπε ανωτέρω στο ίδιο κεφάλαιο).

Στους εθνικούς συμμετέχοντες περιλαμβάνονταν ο υπουργός δικαιοσύνης, κ. Cemil ÇİÇEK, ο Κοσμήτορας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Bilgi, κ. Turgut TARHANLI, οι πρόεδροι του Συμβουλίου Επικρατείας κ. Ender ÇETINKAYA και κ. Selçuk HONDU, η Κοσμήτορας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Selçuk, κα Zehra ODYAKMAZ, βουλευτές και ανώτατοι υπάλληλοι της Μεγάλης Εθνοσυνέλευσης της Τουρκίας, μέλη του δικαστικού σώματος και εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών.

Εκτός από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ και τον έλληνα εθνικό ομόλογό του, κ. Γιώργο KAMINH, στους ξένους συμμετέχοντες περιλαμβάνονταν ο κ. Jean-Paul DELEVOYE, γάλλος Διαμεσολαβητής, ο κ. Markus JAEGER, αναπληρωτής διευθυντής του γραφείου του Επιτρόπου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο κ. Allar JÖKS, εσθονός υπουργός δικαιοσύνης, ο κ. Peter KOSTELKA, πρόεδρος του αυστριακού συμβουλίου διαμεσολαβητών και περιφερειακός αντιπρόεδρος για την Ευρώπη του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών, ο κ. Mats MELIN, επικεφαλής κοινοβουλευτικός διαμεσολαβητής της Σουηδίας, ο κ. Rafael RIBÓ, καταλανός Διαμεσολαβητής, ο κ. Stephan SJOUKE από την Υπηρεσία του ολλανδού Διαμεσολαβητή, ο κ. Pat WHELAN, διευθυντής του Γραφείου του ιρλανδού Διαμεσολαβητή, ο κ. Herman WUYTS, Ομοσπονδιακός Διαμεσολαβητής του Βελγίου και ο κ. Andrzej ZOLL, πολωνός Διαμεσολαβητής.

5.3 ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥΣ

Διμερείς συναντήσεις με διαμεσολαβητές

Εκτός από τα σεμινάρια και τις διασκέψεις στις οποίες παρέστη ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του και τις διμερείς συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν ως μέρος των επισκέψεων πληροφόρησης του Διαμεσολαβητή, το 2004 πραγματοποιήθηκαν πολλές επαφές με διαμεσολαβητές από την Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο:

Από τις 27 έως τις 29 Ιανουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε την ιταλίδα Περιφερειακή Διαμεσολαβήτρια του Φριούλι Βενέτσια - Τζούλια, την κ. Caterina DOLCHER, στην Τεργέστη.

Στις 9 Φεβρουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε στο Στρασβούργο με τον κ. AIKADAMOV, Διαμεσολαβητή του Καζακστάν.

Στις 9 Φεβρουαρίου, ο κ. Andrzej ZOLL, Διαμεσολαβητής της Πολωνίας, έκανε μια παρουσίαση στο προσωπικό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο. Στις 10 Φεβρουαρίου, οι δύο διαμεσολαβητές είχαν μια διμερή συνάντηση, την οποία ακολούθησαν συναντήσεις με τον κ. Pat COX, πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τον κ. Neil KINNOCCK, αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Την ίδια ημέρα, ο κ. ZOLL και ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επίσης μίλησαν σε πολωνούς παρατηρητές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και σε πολωνούς ασκούμενους στα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Ο κ. Andrzej Zoll (δεύτερος από αριστερά), Πολωνός Διαμεσολαβητής, απευθύνεται στο προσωπικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Στρασβούργο, Γαλλία, 9 Φεβρουαρίου 2004.

Στις 13 Φεβρουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε στο Στρασβούργο τον κ. Γιώργο KAMINH, έλληνα Συνήγορο του Πολίτη και τον κ. Alvaro GIL-ROBLES, Επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, για να συζητήσουν το πρόγραμμα Eunomia, το οποίο, υπό την αιγίδα του Συμβουλίου της Ευρώπης και του Έλληνα Συνηγόρου του Πολίτη, αποσκοπεί στην υποστήριξη των διαμεσολαβητών και άλλων κυβερνητικών οργάνων στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Στις 10 Μαρτίου, η κ. Sayora RASHIDOVA, Διαμεσολαβήτρια του Ουζμπεκιστάν, επισκέφθηκε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ στο Στρασβούργο.

Από τις 25 έως τις 28 Μαρτίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε τον ιταλό Περιφερειακό Διαμεσολαβητή της Λιγουρίας, κ. Antonio DI GIOVINE, στη Γένοβα.

Στις 7 Ιουνίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με το Σώμα των Ομοσπονδιακών Διαμεσολαβητών του Βελγίου, κ. Herman WUYTS και κ. Pierre-Yves MONETTE στις Βρυξέλλες.

Στις 9 Ιουνίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. MUGICA, Διαμεσολαβητή της Ισπανίας, στη Μαδρίτη.

Στις 15 Ιουνίου, ο νεοδιορισθείς γάλλος Διαμεσολαβητής, κ. Jean-Paul DELEVOYE, επισκέφθηκε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο για να συζητήσουν τη συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών τους.

Στις 16 Ιουνίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ταξίδεψε στο Λουξεμβούργο για να συναντήσει τον κ. Marc FISCHBACH, ο οποίος είχε μόλις αναλάβει υπηρεσία ως ο πρώτος Διαμεσολαβητής του Λουξεμβούργου.

Στις 20 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε την ευκαιρία να συναντήσει τον κ. Mats MELIN, Επικεφαλής Κοινοβουλευτικό Διαμεσολαβητή της Σουηδίας, σε γεύμα που παρέθεσε ο μόνιμος εκπρόσωπος της Σουηδίας στο Συμβούλιο της Ευρώπης στο Στρασβούργο.

Στις 27 Σεπτεμβρίου, ο κ. Arne FLIFLET, Διαμεσολαβητής της Νορβηγίας, επισκέφθηκε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ στο Στρασβούργο.

Στις 29 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον πρώτο Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, κ. Jacob SÖDERMAN στις Βρυξέλλες.

Ο κ. Jean-Paul Delevoys, Γάλλος Διαμεσολαβητής και ο κ. Διαμαντούρος.
Στρασβούργο, Γαλλία, 15 Ιουνίου 2004.

Εκδηλώσεις που αφορούν μέλη του προσωπικού

Στο επίπεδο του προσωπικού του Διαμεσολαβητή πραγματοποιήθηκαν οι εξής εκδηλώσεις:

Στις 26 Μαΐου, ο κ. Olivier VERHEECKE, κύριος νομικός σύμβουλος και η κ. Rosita AGNEW, αρμόδια υπάλληλος για θέματα Τύπου και επικοινωνιών, μίλησαν σε μια ομάδα 11 υπαλλήλων του γραφείου του Νομικού Συμβούλου της Εσθονίας, οι οποίοι πραγματοποιούσαν επίσκεψη μελέτης στα θεσμικά όργανα της ΕΕ στις Βρυξέλλες. Η παρουσίασή τους αφορούσε τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή και το έργο του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών.

Στις 3 Ιουνίου, ο κ. Olivier VERHEECKE παρουσίασε το έργο του διαμεσολαβητή σε μια διάσκεψη που διοργανώθηκε από την *Association des Juristes Namurois* με τίτλο «Μεσολάβηση στις δημόσιες υπηρεσίες: ένα εναλλακτικό σύστημα επίλυσης διαφορών». Ο κ. Frédéric BOVESSE, Διαμεσολαβητής της Βαλλονίας, ο κ. Bernard HUBEAU, Διαμεσολαβητής της Φλάνδρας, η κ. Marianne DE BOECK, Διαμεσολαβητριά της Γαλλόφωνης Κοινότητας του Βελγίου και ο κ. Philippe VAN DE CASTEELE, διευθυντής της Υπηρεσίας των Βέλγων Ομοσπονδιακών Διαμεσολαβητών, συμμετείχαν σε μια συζήτηση στρογγυλής τραπέζης στη διάσκεψη αυτή.

Στις 23 Ιουνίου, ο κ. Erwin JANSSENS από την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή της Φλάνδρας επισκέφθηκε το γραφείο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή στις Βρυξέλλες. Ο κ. Olivier VERHEECKE του εξήγησε τις διαδικασίες του Διαμεσολαβητή σε σχέση με τις αυτεπάγγελτες έρευνες, δίδοντας πληροφορίες για τα πιο σημαντικά παραδείγματα.

Στις 7 Ιουλίου, ο κ. Gerhard GRILL, κύριος νομικός σύμβουλος, έδωσε διάλεξη με θέμα τον ρόλο και το έργο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή σε ομάδα δέκα μελών της Επιτροπής Αναφορών του Περιφερειακού Κοινοβουλίου της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας. Η κ. Barbara WISCHERMANN, πρόεδρος της επιτροπής, ήταν επικεφαλής της ομάδας, την οποία συνόδευε ο κ. Johannes WAHLENBERG από τη διοίκηση του Περιφερειακού Κοινοβουλίου, ο οποίος διοργάνωσε την επίσκεψη.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

6.1 ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής βρέθηκε στη Βαρσοβία με τον πολωνό ομόλογό του, κ. Andrzej ZOLL, για τους εορτασμούς της ιστορικής διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Μαΐου. Μαζί με τον πρόεδρο της Πολωνίας, κ. Aleksander KWASNIEWSKI και τους προέδρους των δύο σωμάτων του Κοινοβουλίου, οι Διαμεσολαβητές συμμετείχαν στους εορτασμούς στην Πλατεία Pilsudski τα μεσάνυχτα της 30ής Απριλίου. Την 1η Μαΐου, η ημέρα ξεκίνησε με μια συνάντηση με τον πρόεδρο της Πολωνίας, την οποία ακολούθησε εκδήλωση προς τιμή της διεύρυνσης, που οργάνωσε ο Πρόεδρος και υπουργός πολιτισμού της Πολωνίας, στο Βασιλικό Κάστρο της Βαρσοβίας.

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Aleksander Kwasniewski, Πρόεδρος της Πολωνίας, παρακολουθούν την έπαρση της ευρωπαϊκής σημαίας στην πλατεία Pilsudski. Βαρσοβία, Πολωνία, 1 Μαΐου 2004.

Η επίσκεψη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στην Πολωνία σηματοδότησε το τέλος της περιόδου πληροφόρησης που πραγματοποίησε στις προσχωρούσες χώρες, η οποία είχε ξεκινήσει στην Εσθονία τον Σεπτέμβριο του 2003. Οι εντατικές του προσπάθειες πληροφόρησης των πολιτών στις προσχωρούσες χώρες σχετικά με το δικαίωμά τους, από την 1η Μαΐου 2004, να υποβάλλουν καταγγελίες για κακοδιοίκηση στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ αποδείχτηκαν ιδιαίτερα επιτυχείς. Μέχρι το τέλος του 2004, οι καταγγελίες από τις προσχωρούσες χώρες ήδη αντιστοιχούσαν στο 18% όλων των καταγγελιών που είχαν ληφθεί.

«ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΔΡΥΤΩΝ»

Στις 25 και 26 Ιουνίου, ο Διαμεσολαβητής διοργάνωσε ένα εργαστήριο στο Στρασβούργο, το οποίο συγκέντρωσε άτομα που είχαν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ίδρυση του

θεσμού, προκειμένου να συζητήσουν την προέλευση, την ίδρυση και την αρχική του εξέλιξη. Το εργαστήριο ήταν η πρώτη σε μια σειρά εκδηλώσεων για τον εορτασμό των 10 χρόνων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή που συμπληρώνονται το 2005.

Οι συμμετέχοντες στο Εργαστήριο Ιδρυτών. Στρασβούργο, Γαλλία, 26 Ιουνίου 2004.

Ο σκοπός του εργαστηρίου ήταν διττός: πρώτον, η καταγραφή και η ανάλυση των συνθηκών που οδήγησαν στη δημιουργία του θεσμού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, και δεύτερον, η συμβολή στη δημιουργία θεσμικής μνήμης ικανής να λειτουργήσει ως θεμέλιο για περαιτέρω πρωτοβουλίες σχετικά με την ενίσχυση της γνώσης του θεσμού, ο εορτασμός της πρώτης δεκαετίας του και ο προσδιορισμός επιλογών πολιτικής για το μέλλον. Το εργαστήριο αποτελείται από τέσσερις συνεδριάσεις: I – Προέλευση των Διατάξεων της Συνθήκης, II – Το καθεστώς του Διαμεσολαβητή, III – Η ίδρυση της Υπηρεσίας, IV – Συνεδρίαση Λήξης.

Το εργαστήριο ιδρυτών έδωσε αφορμή για έντονες συζητήσεις μεταξύ πολύ καλά προετοιμασμένων και ενημερωμένων συμμετεχόντων. Επέτρεψε την άντληση πολύτιμων πληροφοριών σχετικά με τη θέσπιση και την εξέλιξη του θεσμού, πληροφορίες οι οποίες μέχρι τότε δεν είχαν καταγραφεί αναλυτικά. Ο Διαμεσολαβητής θα εκδώσει έναν αναμνηστικό τόμο για τα 10 χρόνια του θεσμού το 2005. Οι συζητήσεις στο εργαστήριο θα χρησιμεύσουν ως άριστο σημείο αφετηρίας για την συγγραφή του εν λόγω τόμου.

ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

Σε αναγνώριση του έργου του ως Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, ο πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. Κωστής Στεφανόπουλος, απένειμε στον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ το διάσημο του Ανωτέρου Ταξιάρχη του Τάγματος Αριστείας του Φοίνικος στις τιμές που αποδόθηκαν για το νέο έτος 2004. Αυτή ήταν η υψηλότερου βαθμού τιμητική διάκριση του Τάγματος του Φοίνικος που απενεμήθη το 2003. Με την ίδια διάκριση τιμήθηκε και ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κ. Βασίλειος ΣΚΟΥΡΗΣ. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έλαβε το διάσημο αυτό στο Στρασβούργο στις 26 Φεβρουαρίου από τον Έλληνα Μόνιμο Αντιπρόσωπο στο Συμβούλιο της Ευρώπης, Πρέσβη κ. Κωνσταντίνο ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟ.

Το Τάγμα του Φοίνικος απονέμεται σε Έλληνες πολίτες που διακρίθηκαν στη δημόσια διοίκηση, στις επιστήμες, στις τέχνες και τα γράμματα, στο εμπόριο, στη βιομηχανία και στη ναυτιλία. Ο Ανώτερος Ταξιάρχης είναι η δεύτερη υψηλότερη τάξη – βαθμός, από τις πέντε του εν λόγω Τάγματος.

Ο Πρέσβης κ. Κωνσταντίνος Γεροκωστόπουλος, Έλληνας Μόνιμος Αντιπρόσωπος στο Συμβούλιο της Ευρώπης, απονέμει στον κ. Διαμαντούρο το διάσημο του Ανώτερου Ταξιάρχη του Τάγματος Αριστείας του Φοίνικος. Στρασβούργο, Γαλλία, 26 Φεβρουαρίου 2004.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2003

Η Ετήσια Έκθεση είναι η σημαντικότερη δημοσίευση του Διαμεσολαβητή. Προσφέρει έναν απολογισμό του έργου του Διαμεσολαβητή κατά τη διάρκεια του έτους, δίδοντας λεπτομέρειες για τα επιτευχθέντα αποτελέσματα των καταγγελιών και, γενικότερα, για τους πολίτες και τους κατοίκους της Ένωσης. Για τους λόγους αυτούς, είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Έκθεση να είναι όσο το δυνατόν πιο προσβάσιμη. Δύο εξελίξεις που σημειώθηκαν το 2004 αύξησαν σημαντικά την προσβασιμότητα της Έκθεσης του Διαμεσολαβητή.

Πρώτον, ο αριθμός των επίσημων γλωσσών της ΕΕ αυξήθηκε από 11 σε 20. Η Έκθεση, ως εκ τούτου, δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε 20 γλώσσες, προσφέροντας έτσι τη δυνατότητα στους πολίτες της διευρυμένης Ένωσης να μάθουν για την υπηρεσία που προσφέρει ο Διαμεσολαβητής. Δεύτερον, η Έκθεση του 2003 περιελάμβανε μια συνοπτική παρουσίαση, η οποία προσέφερε μια αντιπροσωπευτική επιλογή υποθέσεων με τις οποίες ασχολήθηκε η υπηρεσία το 2003 και παρουσίασε σημαντικές στιγμές του έτους που αφορούν τις σχέσεις του Διαμεσολαβητή με τον πολίτη, τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ και την κοινότητα των διαμεσολαβητών στην Ευρώπη και παγκοσμίως. Για την ευρύτερη διανομή της, η συνοπτική παρουσίαση – μαζί με στατιστικές οι οποίες παρουσιάστηκαν με ευανάγνωστη, συνοπτική μορφή – δημοσιεύτηκε ξεχωριστά.

Ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε την Έκθεσή του για το 2003 στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 26 Απριλίου. Με τον τρόπο αυτό, του δόθηκε η ευκαιρία να παρουσιάσει μια επισκόπηση του έργου και των αποτελεσμάτων που επετεύχθησαν κατά το πρώτο έτος της θητείας του, και να αναφερθεί στους στόχους που είχε θέσει όταν παρουσιάστηκε για πρώτη φορά ενώπιον της Επιτροπής Αναφορών ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής.

Ο κ. Proinsias DE ROSSA, BEK, συνέταξε την έκθεση της Επιτροπής Αναφορών σχετικά με τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή το 2003. Στις 18 Νοεμβρίου, οι ευρωβουλευτές ενέκριναν την εν λόγω έκθεση, με 530 ψήφους υπέρ, 9 κατά και 20 αποχές, συγχαίροντας τον Διαμεσολαβητή για το έργο του και τις καλές σχέσεις που έχει με την Επιτροπή Αναφορών.

ΗΜΕΡΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

Βρυξέλλες

Την 1η Μαΐου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διοργάνωσε μια ημέρα ελεύθερης εισόδου για τον εορτασμό της διεύρυνσης της Ένωσης. Η Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή συμμετείχε στην ημέρα ελεύθερης εισόδου, αξιοποιώντας την περίσταση για να εγκαινιάσει το νέο φυλλάδιο, *Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Εν συντομία*, το οποίο διανεμήθηκε στους επισκέπτες σε 24 γλώσσες. Μέλη του προσωπικού απαντούσαν σε ερωτήσεις του κοινού καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και υπολογίστηκε ότι έως 30.000 άτομα παρέστησαν στην εκδήλωση.

Πολίτες επισκέπτονται το περίπτερο του Διαμεσολαβητή σε ημέρα ανοικτή για το κοινό στο Στρασβούργο, Γαλλία, 9 Μαΐου 2004.

Στρασβούργο

Στις 9 Μαΐου, η Υπηρεσία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή συμμετείχε στην ημέρα ελεύθερης εισόδου που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο. Στους επισκέπτες διανεμήθηκε κυλικό σε 24 γλώσσες, σχετικά με το έργο του Διαμεσολαβητή, συμπεριλαμβανομένου του νέου φυλλαδίου *Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Εν συντομία*. Διοργανώθηκε διαγωνισμός στο περίπτερο του Διαμεσολαβητή, βασισμένος σε ένα βίντεο από την επίσκεψη πληροφόρησης του Διαμεσολαβητή στη Φινλανδία. Μέλη του προσωπικού ήταν παρόντα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, για να απαντούν σε ερωτήσεις. Το Κοινοβούλιο επισκέφθηκαν πάνω από 32.000 άτομα κατά τη διάρκεια της ημέρας ελεύθερης εισόδου.

6.2 ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Με στόχο την ενημέρωση των πολιτών για το δικαίωμά τους να υποβάλλουν καταγγελίες στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή και την περαιτέρω ενίσχυση των σχέσεων συνεργασίας του με τους ομολόγους του, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εντατικοποίησε τις επισκέψεις πληροφόρησης

στα κράτη μέλη, τις προσχωρούσες χώρες και τις υποψήφιες χώρες το 2004. Έως την 1η Μαΐου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε επισκεφθεί και τις δέκα προσχωρούσες χώρες και συνέχισε με επισκέψεις σε άλλες πέντε χώρες πριν από το τέλος του χρόνου, στο πλαίσιο της πιο ορατής, ίσως, πτυχής του προορατικού έργου του για την προσέγγιση των πολιτών. Κατά τη διάρκεια κάθε επίσκεψης, ο Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με πολίτες, πιθανούς καταγγέλλοντες, υπαλλήλους διοικήσεως, μέλη του δικαστικού σώματος και ανώτερους πολιτικούς εκπροσώπους. Σε κάθε ταξίδι τον συνόδευε ένας υπάλληλος του νομικού τμήματός του και ένας υπεύθυνος επικοινωνίας.

Στόχος των επισκέψεων πληροφόρησης του Διαμεσολαβητή είναι οι πολίτες να κατανοήσουν καλύτερα τις υπηρεσίες που μπορεί να τους παράσχει. Στις πολυάριθμες συναντήσεις του με το κοινό το 2004, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρουσίασε το έργο του με παραδείγματα των ειδών των καταγγελιών που λαμβάνει. Ωστόσο, το έργο του Διαμεσολαβητή δεν περιορίζεται στη διεκπεραίωση καταγγελιών και στις διάφορες συναντήσεις που είχε, γνώριζε ότι έπρεπε να ενημερώσει το κοινό για τον ευρύτερο αυτό ρόλο που επιτελεί. Στις ομιλίες και τις παρουσιάσεις του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ υπογράμμισε τη σημασία του θεσμού του διαμεσολαβητή για την προώθηση του κράτους δικαίου, της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο της προετοιμασίας της Διακυβερνητικής Διάσκεψης του Ιουνίου του 2004, ο Διαμεσολαβητής κατέβαλε κάθε προσπάθεια στις συναντήσεις του με κυβερνητικούς εκπροσώπους προκειμένου να τονίσει τη σημασία να συμπεριληφθεί στο σχέδιο του Συντάγματος της Ευρώπης η πρόσβαση σε μη δικαστικά μέσα. Μετά την έγκρισή του, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής τόνισε την προθυμία του να εργαστεί με εθνικές και περιφερειακές αρχές για την προώθηση της ενημέρωσης για το Σύνταγμα και τα οφέλη που ενέχει για τους πολίτες. Τέλος, σε διμερείς συναντήσεις διαμεσολαβητών, οι συμμετέχοντες εξέτασαν ιδέες για μελλοντική συνεργασία, ενώ άντλησαν γνώσεις από τις εμπειρίες τους και αντάλλαξαν βέλτιστες πρακτικές.

Οι ομόλογοι του Διαμεσολαβητή στα κράτη μέλη και τις υποψήφιες χώρες οργάνωσαν εμπειριστατωμένα προγράμματα δραστηριοτήτων και συναντήσεις για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά τη διάρκεια κάθε μίας από τις επισκέψεις του, ενώ τον συνόδευαν συχνά σε όλο το ταξίδι. Στην επόμενη ενότητα γίνεται μια επισκόπηση της ευρείας σειράς συναντήσεων που διεξήχθησαν, με αναφορά στους βασικούς συνομιλητές και στις πολυάριθμες παρουσιάσεις που πραγματοποιήθηκαν σε πανεπιστήμια, δημόσιες βιβλιοθήκες, εξωτερικά γραφεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αλλού. Οι δραστηριότητες Τύπου που πραγματοποιήθηκαν ως μέρος των επισκέψεων πληροφόρησης καλύπτονται στην ενότητα 6.4 της παρούσας έκθεσης.

ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Ο Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε τη Σλοβενία από τις 24 έως τις 27 Ιανουαρίου.

Η επίσκεψή του ξεκίνησε με μια ανταλλαγή απόψεων με τον Διαμεσολαβητή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Matjaž HANŽEK και τους αναπληρωτές του, κ. Aleš BUTALA, κ. France JAMNIK και κ. Jernej ROVŠEK, την οποία ακολούθησε μια παρουσίαση προς το προσωπικό του Διαμεσολαβητή της Σλοβενίας. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ξεκίνησε κατόπιν μια σειρά συναντήσεων στις οποίες συμμετείχαν ο πρωθυπουργός της Σλοβενίας, κ. Anton ROP, ο πρόεδρος της Σλοβενίας, κ. Janez DRNOVŠEK, ο πρόεδρος του Κοινοβουλίου, κ. Borut PAHOR, εκπρόσωποι των κοινοβουλευτικών ομάδων της Εθνοσυνέλευσης και ο υπουργός ευρωπαϊκών υποθέσεων, κ. Janez POTOČNIK. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε και με τον κ. Alojz PETERLE, πρώην μέλος του Προεδρείου της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης και τον κ. Mihael BREJC, αναπληρωματικό μέλος της Συνέλευσης. Μεταξύ των άλλων συναντήσεων υψηλού επιπέδου περιλαμβανόταν η συνάντηση με την πρόεδρο του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κ. Dragica WEDAMLUKIČ, τους δικαστές κ. Ciril RIBIČIČ, κυρία Marija KRISPER KRAMBERGER και κυρία Mirjam ŠKRK και τη γενική γραμματέα, κ. Jandranka Soudat. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην πόλη, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε επίσης με τη δήμαρχο της Λιουμπλιάνας, κ. Danica SIMŠIČ.

Ο κ. Matjaž Hanžek, Σλοβένος Διαμεσολαβητής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ο κ. Διαμαντούρος, Λιουμπλιάνα, Σλοβενία, 26 Ιανουαρίου 2004.

Ο κ. Διαμαντούρος, ο κ. Matjaž Hanžek (δεύτερος από δεξιά), Σλοβένος Διαμεσολαβητής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ο κ. Janez Potočnik, Σλοβένος Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, Λιουμπλιάνα, Σλοβενία, 26 Ιανουαρίου 2004.

Με σκοπό την προσέγγιση των πολιτών και την πληροφόρησή τους για το έργο του, ο Διαμεσολαβητής εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Ένωση: δικαιώματα, μέσα προσφυγής και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής» στο Centre Europa, όπου στεγάζεται η αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Λιουμπλιάνα. Στη συνάντηση προσκεκλημένοι ήταν μη κυβερνητικές οργανώσεις, σύλλογοι που ενδιαφέρονταν για τις κοινοτικές υποθέσεις και ο Τύπος. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έκανε επίσης διάλεξη με τίτλο «Ο ρόλος του Διαμεσολαβητή για τη βελτίωση της ποιότητας της δημοκρατίας» σε 200 περίπου φοιτητές στη Σχολή Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου της Λιουμπλιάνας, όπου τον καλωσόρισε η Κοσμήτορας, κα Anuška FERLIGOJ, και ο κ. Drago ZAJC. Ο προϊστάμενος του γραφείου πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Λιουμπλιάνα, κ. Paolo RIZZO, παρέθεσε δείπνο κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Διαμεσολαβητή, δίδοντάς του την ευκαιρία για μια ανεπίσημη ανταλλαγή απόψεων με τον Διαμεσολαβητή της Σλοβενίας, κ. HANŽEK, τους αναπληρωτές

του, κ. BUTALA και κ. ROVŠEK, τον υπουργό ευρωπαϊκών υποθέσεων, κ. POTOČNIK, μία δικαστή του Συνταγματικού Δικαστηρίου, την κ. Mirjam ŠKRK, και τον κ. KAUFMANN από την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Από τις 18 έως τις 19 Φεβρουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε σειρά συναντήσεων, έδωσε διαλέξεις και συμμετείχε σε εκδηλώσεις των μέσων μαζικής ενημέρωσης στη Σλοβακία. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στη Μπρατισλάβα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε συζητήσεις με τον κ. Pavol HRUŠOVSKÝ, πρόεδρο του Εθνικού Συμβουλίου της Σλοβακίας, με μέλη της επιτροπής για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις εθνικότητες και τη θέση της γυναίκας και με τον κ. Ján FIGEL, πρόεδρο της επιτροπής εξωτερικών υποθέσεων του Εθνικού Συμβουλίου της Σλοβακίας. Ο Διαμεσολαβητής συναντήθηκε επίσης με τον κ. Dobroslav TRNKA, γενικό εισαγγελέα της Σλοβακίας και τον αναπληρωτή του, κ. Martin LAUKO, με τον κ. Milan KARABIN, πρόεδρο του Ανώτατου Δικαστηρίου, και τον κ. Marián VRABKO, Κοσμήτορα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Comenius.

Κατά τη διάρκεια της διαμονής του στη Μπρατισλάβα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε διάλεξη με θέμα «Η Δημοκρατία, το κράτος δικαίου και ο θεσμός του Διαμεσολαβητή» στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Comenius. Επίσης, είχε συναντήσεις με τον κ. Azelio FULMINI, προϊστάμενο του γραφείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Σλοβακία και, εν όψει της ιρλανδικής προεδρίας της ΕΕ, με τον πρόεδρο Thomas LYONS, επικεφαλής της ιρλανδικής αποστολής στη Σλοβακία. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έκανε, επίσης, μια παρουσίαση σε μια συνάντηση πρεσβευτών της ΕΕ στο κτίριο των υπηρεσιών του Εθνικού Συμβουλίου της Σλοβακίας.

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Pavel Kandráž, Σλοβάκος Διαμεσολαβητής για τα δικαιώματα. Μπρατισλάβα, Σλοβακία, 18 Φεβρουαρίου 2004.

ΚΥΠΡΟΣ

Από τις 29 Φεβρουαρίου έως τις 3 Μαρτίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε σειρά συναντήσεων, έδωσε διαλέξεις και συμμετείχε σε εκδηλώσεις των μέσων μαζικής ενημέρωσης στην Κύπρο.

Κατά την επίσκεψη του στη Λευκωσία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε την ευκαιρία να συζητήσει με τον κ. Τάσο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ, πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, τον υπουργό εσωτερικών, κ. Ανδρέα ΧΡΙΣΤΟΥ, τον γενικό εισαγγελέα, κ. Σόλωνα ΝΙΚΗΤΑ, και τον πρώην πρόεδρο της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εκπρόσωπο της Κυπριακής Κυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση, κ. Μιχάλη ΑΤΤΑΛΙΔΗ. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε επίσης με τον κ. Δημήτρη ΧΡΙΣΤΟΦΙΑ, πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων και αρχηγό του Ανορθωτικού Κόμματος Εργαζόμενου Λαού (ΑΚΕΛ), τον κ. Νίκο ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ, αρχηγό του Δημοκρατικού Συναγερμού (ΔΗΣΥ), τον κ. Γλαύκο ΚΛΗΡΙΔΗ, πρώην πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας και πρώην αρχηγό του Δημοκρατικού Συναγερμού (ΔΗΣΥ). Τη δεύτερη ημέρα της επίσκεψής του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Γιαννάκη ΟΜΗΡΟΥ, αρχηγό του σοσιαλδημοκρατικού κινήματος (ΚΙΣΟΣ-ΕΔΕΚ), τον κ. Γιώργο ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, πρώην πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας και αρχηγό των Ενωμένων Δημοκρατών (ΕΔΗ), τον κ. Νίκο ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ, αναπληρωτή πρόεδρο του Δημοκρατικού Κόμματος (ΔΗΚΟ). Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε επίσης την ευκαιρία, κατά την επίσκεψή του στη Λευκωσία, να συναντηθεί με τον κ. Adriaan VAN DER MEER, προϊστάμενο της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Κύπρο και τον κ. Anthony COMFORT, προϊστάμενο του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Κύπρο.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε διάλεξη στον συνεδριακό χώρο της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, στο πλαίσιο διάσκεψης με τίτλο «Η λογοδοσία της δημόσιας διοίκησης ως παράγοντας ενδυνάμωσης της δημοκρατίας – ο ρόλος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή». Αυτή η εκδήλωση διοργανώθηκε από τον Όμιλο Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας (ΟΠΕΚ) και τον δήμο Στροβόλου. Επίσης, εκφωνήθηκαν ομιλίες από την κ. Ηλιάνα ΝΙΚΟΛΑΟΥ, επίτροπο διοικήσεως της Κύπρου, τον κ. Ανδρέα ΧΡΙΣΤΟΥ, υπουργό εσωτερικών, τον κ. Σάββα ΗΛΙΟΦΩΤΟΥ, δήμαρχο Στροβόλου και τον κ. Λάσκο ΛΑΡΚΟΥ, πρόεδρο του ΟΠΕΚ. Την ζωνρή συζήτηση με το κοινό, η οποία ακολούθησε αυτές τις παρεμβάσεις συντόνιζε ο δημοσιογράφος κ. Παύλος ΠΑΥΛΟΥ. Ενώ βρισκόταν στη Λευκωσία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε επίσης την ετήσια δημόσια διάλεξη της Σχολής Οικονομικών Επιστημών και Διοίκησης του Πανεπιστημίου της Κύπρου. Ο τίτλος της διάλεξης ήταν «Κράτος δικαίου, δημοκρατία και ο θεσμός του διαμεσολαβητή στην Ανατολική, Κεντρική και Νοτιοανατολική Ευρώπη».

Η κ. Ηλιάνα Νικολάου, Επίτροπος Διοικήσεως της Κύπρου, ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Ανδρέας Χρήστου, Κύπριος Υπουργός Εσωτερικών.
Λευκωσία, Κύπρος, 2 Μαρτίου 2004.

Τέλος, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε διάλεξη για τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε μια συνάντηση με Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, η οποία διοργανώθηκε από τον Όμιλο Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας (ΟΠΕΚ) και την τουρκοκυπριακή πλατφόρμα ΜΚΟ «Η χώρα αυτή είναι δική μας». Η διάλεξη πραγματοποιήθηκε στα κεντρικά

γραφεία των Ηνωμένων Εθνών στην Κύπρο στο Ledra Palace, στην ουδέτερη ζώνη της Λευκωσίας.

ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Από τις 21 έως τις 24 Μαρτίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε το Μπρνο και την Πράγα στην Τσεχική Δημοκρατία.

Ο κ. Διαμαντούρος δίνει διάλεξη σε φοιτητές στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Masaryk στο Μπρνο, Τσεχική Δημοκρατία, 22 Μαρτίου 2004.

Στις 22 Μαρτίου, μετά από συνάντηση με τον Τσέχο Διαμεσολαβητή, κ. Otakar MOTEJL, στο Μπρνο, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συγγενυμάτισε με μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου και του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου. Το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μετέβη στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Masaryk στο Μπρνο, όπου εκφώνησε διάλεξη σχετικά με τον ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Περίπου 140 φοιτητές παρακολούθησαν τη διάλεξη.

Ο κ. Otakar Motejl, Τσέχος Διαμεσολαβητής, ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Pavel Vošalík, Υφυπουργός Εξωτερικών της Τσεχικής Δημοκρατίας. Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία, 24 Μαρτίου 2004.

Στις 23 Μαρτίου, τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή υποδέχτηκε η κ. Zuzka RUJBROVÁ, πρόεδρος της επιτροπής αναφορών του Κοινοβουλίου της Τσεχικής Δημοκρατίας, ο αναπληρωτής της και ο επικεφαλής της διοίκησης της επιτροπής. Το απόγευμα, τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟ υποδέχτηκε ο κ. Jan RUMIL, η αντιπρόεδρος της Γερουσίας του Κοινοβουλίου της Τσεχικής Δημοκρατίας κ. Jaroslava MOSEROVÁ (το πρεσβύτερο μέλος της Γερουσίας) και τα μέλη της Γερουσίας, κ. Helena RÖGNEROVÁ και κ. Josef JÁRAB. Νωρίς το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη για τον ρόλο και το έργο του σε 40 περίπου πολίτες στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Πληροφοριών (EUIP) στην Πράγα. Ο Διαμεσολαβητής προσκλήθηκε, έπειτα, σε δείπνο από τον αναπληρωτή υπουργό δικαιοσύνης της Τσεχικής Δημοκρατίας.

Το πρωί της 24ης Μαρτίου, τον Διαμεσολαβητή υποδέχτηκε ο κ. Lubomír ZAORÁLEK, πρόεδρος της Βουλής της Τσεχικής Δημοκρατίας. Αργότερα το ίδιο πρωινό, τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ δέχτηκε ο κ. Pavel VOŠALÍK, αναπληρωτής υπουργός εξωτερικών της Τσεχικής Δημοκρατίας.

ΛΕΤΤΟΝΙΑ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφτηκε τη Ρίγα από τις 14 έως τις 17 Απριλίου.

Ο κ. Διαμαντούρος, ο κ. Olafs Brūvers, Διευθυντής της Εθνικής Υπηρεσίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Λετονίας και ο κ. Aivars Endziņš, Πρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Λετονίας.
Ρίγα, Λετονία, 16 Απριλίου 2004.

Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον εθνικό ομόλογό του, κ. Olafs BRŪVERS, διευθυντή της Εθνικής Υπηρεσίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Λετονίας, ο οποίος είχε βοηθήσει στη διοργάνωση της επίσκεψης του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ στη Λετονία και συνόδευσε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ σε πολλές από τις συναντήσεις του με λετονούς δημόσιους αξιωματούχους. Στους αξιωματούχους αυτούς περιλαμβάνονταν ο κ. Nils MUIŽNIEKS, υπουργός ειδικών υποθέσεων για θέματα κοινωνικής ενσωμάτωσης της Λετονίας, η κ. Ina DRUVIETE, πρόεδρος της επιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημόσιων υποθέσεων του Κοινοβουλίου της Λετονίας και άλλα μέλη της επιτροπής, ο κ. Rihards PĪKS, υπουργός εξωτερικών της Λετονίας και ο κ. Aivars ENDZIŅŠ, πρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Λετονίας. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στη Ρίγα ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε επίσης τον κ. Andrew RASBASH, προϊστάμενο της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Λετονία.

Με στόχο την ενημέρωση των λετονών πολιτών σχετικά με το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη με τίτλο «Τα δικαιώματα των πολιτών, τα μέσα προσφυγής και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής» στη Νομική Σχολή της Ρίγας, την οποία παρακολούθησαν φοιτητές της σχολής και εκπρόσωποι της λετονικής κοινωνίας των πολιτών.

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

Μετά την επίσκεψή του στη Λετονία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής μετέβη στο Βίλνιους όπου έμεινε από τις 17 έως τις 21 Απριλίου.

Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ξεκίνησε την επίσκεψή του με μια συνάντηση με τους εθνικούς συναδέλφους του στην Υπηρεσία των Διαμεσολαβητών του Κοινοβουλίου (Seimas) – τον επικεφαλής της υπηρεσίας των Διαμεσολαβητών, κ. Romas VALENTUKEVIČIUS και τους άλλους διαμεσολαβητές, την κ. Elvyra BALTUTYTĖ, την κ. Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ, τον κ. Kęstutis VIRBICKAS και την κ. Zita ZAMŽICKIENĖ. Στη συνέχεια, συνάντησε πολλούς ανώτερους αξιωματούχους, μεταξύ των οποίων ήταν ο κ. Česlovas JURŠĖNAS, προεδρεύων του Seimas, ο κ. Petras AUSTREVIČIUS, αναπληρωτής υπουργός ευρωπαϊκών υποθέσεων, ο κ. Gediminas DALINKEVIČIUS, πρόεδρος της επιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Seimas, ο κ. Vytenis ANDRIUKAITIS, αντιπρόεδρος του Seimas και πρόεδρος της επιτροπής ευρωπαϊκών υποθέσεων και ο κ. Gintaras STEPONAVIČIUS, μέλος της επιτροπής ευρωπαϊκών υποθέσεων. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε επίσης την ευκαιρία να συζητήσει με την κ. Gražina IMBRASIENĖ, Διαμεσολαβήτριας για την Προστασία των Δικαιωμάτων των Παιδιών και έναν εκπρόσωπο της κ. Aušrinė BURNEIKIENĖ, Διαμεσολαβήτριας για τις ίσες ευκαιρίες στην Λιθουανία. Επίσης, συναντήθηκε με τον κ. Zenonas NAMAVIČIUS και τον κ. Vytautas SINKEVIČIUS, δικαστές του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Λιθουανίας.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη στην εθνική βιβλιοθήκη Martynas Mažvydas της Λιθουανίας, με τίτλο «Η οικοδόμηση μιας Ευρώπης που επικεντρώνεται στον πολίτη – ο ρόλος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή». Πάνω από 50 πολίτες και εκπρόσωποι της λιθουανικής κοινωνίας των πολιτών παρακολούθησαν τη διάλεξη. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε επίσης διάλεξη στο Νομικό Πανεπιστήμιο της Λιθουανίας με θέμα «Δημοκρατία, λογοδοσία και ο θεσμός του Διαμεσολαβητή», την οποία παρακολούθησαν περίπου 200 φοιτητές και ερευνητές. Αυτή η εκδήλωση έδωσε στον Διαμεσολαβητή την ευκαιρία να συναντήσει τον κ. Alvydas PUMPUTIS, πρύτανη του Νομικού Πανεπιστημίου της Λιθουανίας και άλλους εκπροσώπους του Πανεπιστημίου. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο Βίλνιους, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε επίσης με τον κ. Michael GRAHAM, προϊστάμενο της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Λιθουανία.

Ο κ. Česlovas Juršėnas, προεδρεύων του Κοινοβουλίου (Seimas) της Λιθουανίας, ο κ. Romas Valentukevičius, επικεφαλής της Υπηρεσίας των Διαμεσολαβητών και ο κ. Διαμαντούρος, Βίλνιους, Λιθουανία, 19 Απριλίου 2004.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Από τις 28 Απριλίου έως τις 2 Μαΐου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε σειρά συναντήσεων, έδωσε διαλέξεις και συμμετείχε σε εκδηλώσεις των μέσων μαζικής ενημέρωσης στην Πολωνία.

Η επίσκεψη ξεκίνησε με ένα δείπνο στην Κρακοβία με οικοδεσπότη τον Επίτροπο για την Προστασία των Πολιτικών Δικαιωμάτων της Πολωνίας, κ. Andrzej ZOLL. Στο δείπνο παρακάθισαν, μεταξύ άλλων, η κ. Maria NOWAKOWSKA, αντιπρόεδρος του Πανεπιστημίου Έρευνας και Διεθνών Σχέσεων Γιαγκέλον και ο κ. Fryderyk ZOLL, επίκουρος καθηγητής του νομικού τμήματος του Πανεπιστημίου Γιαγκέλον.

Στις 29 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε μια συνάντηση με τον κ. Jacek MAJCHROWSKI, δήμαρχο της Πόλης της Κρακοβίας. Έπειτα, συνέχισε στο Πανεπιστήμιο Έρευνας και Διεθνών Σχέσεων Γιαγκέλον, όπου τον υποδέχτηκε η αντιπρόεδρος, κ. Maria NOWAKOWSKA. Η δημόσια διάλεξη του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ στο Πανεπιστήμιο, με τίτλο «Κράτος δικαίου, δημοκρατία και ο θεσμός του διαμεσολαβητή – μια ευρωπαϊκή προοπτική», πραγματοποιήθηκε στο νομικό τμήμα και διοργανώθηκε από τον κ. Fryderyk ZOLL, επίκουρο καθηγητή του τμήματος. Πάνω από 60 φοιτητές παρακολούθησαν τη διάλεξη.

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Andrzej Zoll, Πολωνός Διαμεσολαβητής.
Βαρσοβία, Πολωνία, 30 Απριλίου 2004.

Στις 30 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε αρχικά, στη Βαρσοβία, με τον πρέσβη Bruno DETHOMAS, προϊστάμενο της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Πολωνία και τον κ. Toon STREPPPEL, προϊστάμενο του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στη συνέχεια, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε μια συνάντηση με τον Επίτροπο για την Προστασία των Πολιτικών Δικαιωμάτων και με διευθυντές μονάδων και τμηματάρχες της Υπηρεσίας του Επιτρόπου. Μετά το γεύμα, ο κ. ZOLL προήδρευσε συνάντησης με εκπροσώπους από πολλές ΜΚΟ. Έπειτα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, συνοδευόμενος από τον αναπληρωτή Επίτροπο για την Προστασία των Πολιτικών Δικαιωμάτων, κ. Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ, είχε συναντήσεις με τον κ. Marek SAFJAN, πρόεδρο του Συνταγματικού Δικαστηρίου, τον κ. Roman HAUSER, πρόεδρο του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου και τον κ. Longin PASTUSIAK, πρόεδρο της Γερουσίας.

Αργότερα το ίδιο απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη στο Ευρωπαϊκό Φόρουμ στην Πανεπιστημιούπολη Νατολίν του Κολλεγίου της Ευρώπης με θέμα «Τα δικαιώματα των πολιτών, τα μέσα προσφυγής και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής». Πάνω από 60 νυν και πρώην φοιτητές παρακολούθησαν τη διάλεξη, την οποία προλόγισε ο κ. Piotr NOWINA-KONOPKA, αντιπρύτανης του Κολλεγίου της Ευρώπης. Στη συνέχεια, ο Διαμεσολαβητής

συνόδευσε τον κ. Andrzej ZOLL στις εορταστικές εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στην Πλατεία Pilsudski για τη διεύρυνση της ΕΕ, όπου συναντήθηκαν με τον πρόεδρο της Πολωνίας, κ. Aleksander KWASNIEWSKI και τους Προέδρους των δύο σωμάτων του Κοινοβουλίου.

Ο κ. Διαμαντούρος δίνει διάλεξη στους φοιτητές στο Ευρωπαϊκό φόρουμ στην Πανεπιστημιούπολη Νατολίν του Κολλεγίου της Ευρώπης. Νατολίν, Πολωνία, 30 Απριλίου 2004.

Την 1η Μαΐου, η ημέρα ξεκίνησε με μια συνάντηση με τον πρόεδρο της Πολωνίας, κ. Aleksander KWASNIEWSKI, την οποία ακολούθησε ένα ελαφρύ γεύμα για τον εορτασμό της διεύρυνσης που παρέθεσε ο πρόεδρος και υπουργός πολιτισμού, στο Βασιλικό Κάστρο της Βαρσοβίας.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Στις 24 και 25 Μαΐου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε την Αυστρία.

Ο κ. Peter Kostelka, Πρόεδρος του Αυστριακού Συμβουλίου Διαμεσολαβητών, ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Heinz Fischer, εκλεγμένος Πρόεδρος της Αυστρίας. Βιέννη, Αυστρία, 24 Μαΐου 2004.

Στις 24 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε σειρά συναντήσεων στη Βιέννη με τον κ. Heinz FISCHER, εκλεγμένο πρόεδρο της Αυστρίας, τον κ. Andreas KHOL, πρόεδρο της Κάτω

Βουλής του Κοινοβουλίου και τον κ. Franz FIEDLER, πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο κ. Dieter BÖHMDORFER, υπουργός δικαιοσύνης, παρέθεσε γεύμα προς τιμήν του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ.

Την επόμενη ημέρα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε συναντήσεις με την κ. Beate WINKLER, διευθύντρια του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου των φαινομένων Ρατσισμού και Ξενοφοβίας, και τον κ. Michael REINPRECHT, προϊστάμενο του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αυστρία. Η επίσκεψη του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ ολοκληρώθηκε με μια δημόσια διάλεξη με θέμα «Κράτος δικαίου, δημοκρατία και Διαμεσολαβητής» στη Διπλωματική Ακαδημία στη Βιέννη, συνδιοργανωτές της οποίας ήταν η Ακαδημία και η Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Αυστρία.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Από τις 26 έως τις 28 Μαΐου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε τη Ρουμανία.

Ο κ. Ioan Muraru, Ρουμάνος Συνήγορος του Λαού, ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Nicolae Popa, Πρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Ρουμανίας. Βουκουρέστι, Ρουμανία, 28 Μαΐου 2004.

Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ υποδέχτηκε ο ρουμάνος Συνήγορος του Λαού, κ. Ioan MURARU, ο αναπληρωτής του, κ. Gheorghe IANCU, ο γενικός γραμματέας της υπηρεσίας, κ. Niculae LAPA και η κ. Andreea ABRUDAN, εμπειρογνώμων σε θέματα εξωτερικών σχέσεων. Αργότερα το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Βουκουρέστι, όπου συνάντησε την κ. Anne de LIGNE, επικεφαλής του τμήματος PHARE, την κ. Raluca PRUNĂ και την κ. Camelia SUICĂ, αντιστοίχως οργανωτική διευθύντρια και αρχηγό ομάδας υπεύθυνες για θέματα δικαιοσύνης και εσωτερικών.

Στις 27 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε το γραφείο του Συνηγόρου του Λαού, όπου είχε μια συνάντηση με τον Διαμεσολαβητή και ανώτερους υπαλλήλους. Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο υπουργείο δικαιοσύνης της Ρουμανίας, όπου ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε την κ. Simona-Maya TEODOROIU, υπουργό δικαιοσύνης. Στις 28 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε το Συνταγματικό Δικαστήριο της Ρουμανίας, όπου τον υποδέχτηκε η γενική γραμματέας του, κ. Ruxandra SABĂREANU. Η επίσκεψη ολοκληρώθηκε με συνάντηση με τον πρόεδρο του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κ. Nicolae POPA.

ΕΛΛΑΔΑ

Από τις 30 Ιουνίου έως τις 2 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε σειρά συναντήσεων, έδωσε διαλέξεις και συμμετείχε σε εκδηλώσεις των μέσων μαζικής ενημέρωσης στην Ελλάδα. Ο Έλληνας Συνήγορος του Πολίτη, κ. Γιώργος ΚΑΜΙΝΗΣ, τον συνόδεψε σε όλες τις εκδηλώσεις.

Στις 30 Ιουνίου το πρωί, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε συνάντηση με τον κ. Προκόπη ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟ, υπουργό εσωτερικών, δημόσιας διοίκησης και αποκέντρωσης. Στη συνέχεια συναντήθηκε με τον κ. Κώστα ΣΗΜΙΤΗ, πρώην πρωθυπουργό και τον κ. Νίκο ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟ, αρχηγό του Συνασπισμού. Το απόγευμα, τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ δέχτηκε η κ. Άννα ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ, πρόεδρος της Βουλής, και στη συνέχεια η κ. Αλέκα ΠΑΠΑΡΗΓΑ, γενική γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, και ο κ. Γιώργος ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ, αρχηγός του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού (ΛΑΟΣ).

Το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. Τίτλος της διάλεξης, η οποία διοργανώθηκε από τις μη κυβερνητικές οργανώσεις «ΟΠΕΚ», «Παρέμβαση» και «Κίνημα Πολιτών», ήταν «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ως μηχανισμός προάσπισης και θεμελιωδών δικαιωμάτων των Ευρωπαίων Πολιτών». Την επόμενη ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη στο Esperia Palace Hotel. Η διάλεξη, η οποία διοργανώθηκε από το ΕΛΙΑΜΕΠ (Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής & Εξωτερικής Πολιτικής), είχε τίτλο «Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση και ευρωπαίοι πολίτες: Μια σχέση υπό εξέλιξη».

Αργότερα την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε τον κ. Γιώργο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, αρχηγό του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος (ΠΑΣΟΚ). Το απόγευμα, είχε συνάντηση με τον κ. Κωστή ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟ, πρόεδρο της Δημοκρατίας, στο Προεδρικό Μέγαρο.

Στις 2 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Κώστα ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, πρωθυπουργό της Ελλάδας. Την ίδια ημέρα, συναντήθηκε επίσης με τον πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, κ. Χρήστο ΓΕΡΑΡΗ και με τους επικεφαλής της Αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Αθήνα, τον κ. Γιώργο ΚΑΣΙΜΑΤΗ και τον κ. Γιώργο ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΙΩΤΗ αντίστοιχα.

Ο κ. Γιώργος Καμίνης, Έλληνας Συνήγορος του Πολίτη, ο κ. Κώστας Καραμανλής, Πρωθυπουργός της Ελλάδας και ο κ. Διαμαντούρος. Αθήνα, Ελλάδα, 2 Ιουλίου 2004.

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε τις Κάτω Χώρες (Ρότερνταμ, Χάγη, Λέιντεν και Νέιμεχεν) από τις 15 έως τις 19 Σεπτεμβρίου.

Στη Χάγη, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον εθνικό συνάδελφό του, κ. Roel FERNHOUT, Διαμεσολαβητή των Κάτω Χωρών, ο οποίος τον συνόδευσε στις συναντήσεις του με τον κ. Atzo NICOLAÏ, υπουργό ευρωπαϊκών υποθέσεων των Κάτω Χωρών και τον κ. Pieter VAN DIJK, μέλος του Συμβουλίου της Επικρατείας και πρώην δικαστή του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ενώ βρισκόταν στη Χάγη, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε επίσης τον κ. Lambert VAN NISTELROOIJ, BEK, τον κ. Hans BLOKLAND, BEK, την κ. Corien WORTMANN-KOOL, BEK, καθώς και τον κ. Nico WEGTER, επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Κάτω Χώρες, τον κ. Sjerp VAN DER VAART, επικεφαλής του γραφείου πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και την κ. Marion VAN EMDEN, διευθύντρια του Ευρωπαϊκού Κινήματος στις Κάτω Χώρες.

Κατά τη διαμονή του στο Ρότερνταμ, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε δύο δημόσιες διαλέξεις: μία με θέμα «Ο διττός ρόλος του διαμεσολαβητή» στην 3η διάσκεψη ποιότητας για τις δημόσιες διοικήσεις στην ΕΕ και μία με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: ο θεματοφύλακας της χρηστής διοίκησης» στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Erasmus. Εκφώνησε, επίσης, ομιλία στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Λέιντεν με θέμα «Το Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο ρόλος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή». Στο Ρότερνταμ, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε συνάντηση με τον Δημοτικό Διαμεσολαβητή, κ. Migiel VAN KINDEREN.

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Roel Fernhout, Διαμεσολαβητής των Κάτω Χωρών.
Χάγη, Κάτω Χώρες, 17 Σεπτεμβρίου 2004.

Την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου στο Νέιμεχεν, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και ο κ. FERNHOUT συμμετείχαν στην επετειακή τελετή των 60 χρόνων από την επιχείρηση «Market Garden». Στην επετειακή τελετή περιλαμβανόταν υποδοχή από τον δήμαρχο του Νέιμεχεν στο Δημαρχείο, παρέλαση συμμαχικών βετεράνων και τελετή κατάθεσης στεφάνων κοντά στο μνημείο πεσόντων, στο οποίο τόσο ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ όσο και ο κ. FERNHOUT κατέθεσαν στεφάνια εκ μέρους των θεσμών τους.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Από τις 21 έως τις 22 Οκτωβρίου 2004, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε την Πορτογαλία.

Κατά τη διάρκεια της διήμερης διαμονής του στη Λισαβόνα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε την ευκαιρία να συναντήσει τον πρωθυπουργό, κ. Pedro SANTANA LOPES, τον υπουργό εξωτερικών, κ. António MONTEIRO και τον υπουργό δικαιοσύνης, κ. José AGUIAR BRANCO. Τον υποδέχτηκε επίσης ο πρόεδρος της Συνέλευσης, κ. João MOTA AMARAL ο οποίος παρέθεσε γεύμα, όπου παρέστησαν υψηλόβαθμοι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι καλύπτοντας ουσιαστικά όλα τα πολιτικά κόμματα. Ο Διαμεσολαβητής είχε μια ανεπίσημη ανταλλαγή απόψεων με τον Ευρωπαίο Επίτροπο που είναι αρμόδιος για τη Δικαιοσύνη και τις Εσωτερικές Υποθέσεις, κ. António VITORINO και παρακάθισε σε δείπνο που παρέθεσε ο πορτογάλος Διαμεσολαβητής, στο οποίο παρέστη επίσης ο πρόεδρος του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου, κ. Manuel Fernando DOS SANTOS SERRA, ο προεδρεύων του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κ. MOURA RAMOS και ο πρώην υπουργός εξωτερικών και νυν βουλευτής, κ. Jaime GAMA, μαζί με τον κ. Jorge MIRANDA από το Πανεπιστήμιο της Λισαβόνας. Κατά τη διάρκεια της διαμονής του Διαμεσολαβητή, ο προϊστάμενος του γραφείου πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Paulo SANDE, παρέθεσε επίσης γεύμα εργασίας με πορτογάλους Ευρωβουλευτές, μεταξύ των οποίων ήταν, από την Ομάδα PPE, η κ. Assunção ESTEVES, από την Ομάδα PSE, ο κ. Luís Manuel CAPOULAS SANTOS, ο κ. Fausto CORREIA, ο κ. António COSTA, η κ. Edite ESTRELA, ο κ. Emanuel JARDIM FERNANDES, η κ. Elisa FERREIRA, η κ. Ana Maria GOMES, η κ. Jamila MADEIRA και από την Ομάδα UEN, η κ. Ilda FIGUEIREDO και ο κ. Sérgio RIBEIRO.

© ο πορτογάλος Διαμεσολαβητής

Ο κ. Διαμαντούρος, ο κ. Henrique Nascimento Rodrigues (δεύτερος από αριστερά), Πορτογάλος Διαμεσολαβητής και μέλη του προσωπικού τους. Λισαβόνα, Πορτογαλία, 21 Οκτωβρίου 2004.

Με στόχο την προσέγγιση των πολιτών, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εκφώνησε ομιλία σε εκδήλωση που διοργανώθηκε από την προϊσταμένη της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Πορτογαλία, κ. Margarida MARQUES. Η ομιλία του Διαμεσολαβητή είχε τίτλο «Η οικοδόμηση μιας Ευρώπης που επικεντρώνεται στον πολίτη: ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα». Πάνω από 30 άτομα παρέστησαν στη συνάντηση και συμμετείχαν στον ζωηρό κύκλο ερωτήσεων και απαντήσεων που κάλυψε ζητήματα όπως η μετανάστευση, η διακριτική μεταχείριση, η πρόσβαση σε υγειονομικές υπηρεσίες και η χρηστή διοίκηση. Τη συνάντηση ακολούθησε δεξίωση, κατά τη διάρκεια της οποίας ο Διαμεσολαβητής συζήτησε το έργο του με άτομα από το κοινό. Την δεύτερη ημέρα της επίσκεψής του, ο Διαμεσολαβητής έδωσε ομιλία στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Λισαβόνας με θέμα, «Τα θεμελιώδη δικαιώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής». Ο κ. Jorge MIRANDA

παρουσίασε τον Διαμεσολαβητή στο κοινό, το οποίο αποτελείτο από 50 περίπου φοιτητές και μέλη του διδακτικού προσωπικού.

ΓΑΛΛΙΑ

Από την 1η έως και τις 2 Δεκεμβρίου 2004, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε το Παρίσι.

Μετά από σύντομη διμερή συνάντηση με τον γάλλο Διαμεσολαβητή, κ. Jean-Paul DELEVOYE, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε σε ανταλλαγή απόψεων με τους προϊσταμένους των υπηρεσιών του γραφείου του γάλλου Διαμεσολαβητή, με επικεφαλής τον κ. Bernard DREYFUS, γενικό διευθυντή. Στη συνέχεια, συγγενμάτισε με τον πρώην γάλλο Διαμεσολαβητή, κ. Bernard STASI. Κατά τη διάρκεια του γεύματος συζήτησαν τον σημερινό ρόλο του κ. STASI στην ίδρυση της Ανώτατης Αρχής για την Καταπολέμηση της Διακριτικής Μεταχείρισης και την Προαγωγή της Ισότητας στη Γαλλία. Ο Διαμεσολαβητής συναντήθηκε στη συνέχεια με τον αρμόδιο υπουργό για τη μεταρρύθμιση του κράτους, κ. Eric WOERTH, έπειτα με τη σύμβουλο του πρωθυπουργού για τις ευρωπαϊκές υποθέσεις, κ. Pascale ANDREANI. Τη δεύτερη ημέρα της επίσκεψης του Διαμεσολαβητή πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις με τον κ. Renaud DENOIX DE SAINT-MARC, αντιπρόεδρο του γαλλικού Συμβουλίου Επικρατείας, τον κ. Jean-Claude COLLIARD, μέλος του Συνταγματικού Συμβουλίου και την κ. Claudie HAIGNERE, υπουργό ευρωπαϊκών υποθέσεων.

Κατά τη διάρκεια της διήμερης επίσκεψής του στο Παρίσι, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εκφώνησε ομιλία ενώπιον κοινού 35 φοιτητών στο Ινστιτούτο Πολιτικών Σπουδών με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και η ευρωπαϊκή ιθαγένεια». Ο κ. Renaud DEHOUSSE παρουσίασε τον Διαμεσολαβητή, ενώ η κ. Florence DELOCHE-GAUDEZ, γενική γραμματέας του Ευρωπαϊκού Φόρουμ της Σχολής Πολιτικών Επιστημών, προήδρευσε της εκδήλωσης. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε επίσης την ευκαιρία, κατά τη διάρκεια της παραμονής του να συναντήσει τον κ. Jean-Guy GIRAUD, επικεφαλής του γραφείου πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Παρίσι και τον κ. Yves GAZZO, επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

6.3 ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής καλείται όλο και περισσότερο να συμμετάσχει σε διασκέψεις και σεμινάρια σε όλη την Ευρώπη. Τα υπό συζήτηση θέματα κυμαίνονται από τις προσπάθειες επικοινωνίας της ΕΕ με τους πολίτες έως το Σύνταγμα της Ευρώπης, και από την πρόταση για μια νέα Υπηρεσία Θεμελιωδών Δικαιωμάτων για την Ένωση έως τη δυνατότητα θέσπισης νομοθεσίας σχετικά με τη χρηστή διοίκηση για τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ. Ο Διαμεσολαβητής ενδιαφέρεται να συμμετάσχει ενεργά στις συναντήσεις αυτές, οι οποίες συμβάλλουν στην ενημέρωση των βασικών ενδιαφερόμενων φορέων για το έργο του. Στις περιπτώσεις που δεν μπορεί να συμμετάσχει ο ίδιος, ο Διαμεσολαβητής εμπιστεύεται την εκπροσώπηση της υπηρεσίας του σε ένα σχετικό μέλος του προσωπικού του.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ενημερώνει επίσης το κοινό για το έργο του και το φάσμα των ζητημάτων με τα οποία καλείται να ασχοληθεί κατά τις συναντήσεις με άτομα όπως πολιτικούς εκπροσώπους, μέλη μη κυβερνητικών οργανώσεων, ομάδες ενδιαφέροντος, φοιτητές και πολίτες. Το προσωπικό του Διαμεσολαβητή είναι εξίσου ενεργό σε αυτό τον τομέα. Στην επόμενη ενότητα γίνεται απολογισμός όλων αυτών των δραστηριοτήτων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του 2004.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ανεπίσημη υπουργική διάσκεψη με θέμα «Η μετάδοση του μηνύματος της Ευρώπης» – Γουίκλου, Ιρλανδία

Από τις 6 έως τις 7 Απριλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρέστη σε μια ανεπίσημη υπουργική διάσκεψη, η οποία διοργανώθηκε από τον Ιρλανδό υπουργό ευρωπαϊκών υποθέσεων, τον κ. Dick ROCHE, στην κομητεία Γουίκλου της Ιρλανδίας. Στη διάσκεψη, ο τίτλος της οποίας ήταν «Η μετάδοση του μηνύματος της Ευρώπης», παρέστησαν υπουργοί και ειδικότερα υπουργοί αρμόδιοι για τις ευρωπαϊκές υποθέσεις από τις υφιστάμενες, τις προσχωρούσες και τις υποψήφιες χώρες, αντιπροσωπείες από τα Δυτικά Βαλκάνια και εκπρόσωποι από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε ομιλία στη διάσκεψη μετά την επίσημη εναρκτήρια ομιλία του υπουργού ROCHE και τις ομιλίες του κ. Pat COX, προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του κ. António VITORINO, ευρωπαίου Επιτρόπου. Υπογράμμισε τη σημασία του ρόλου που διαδραματίζει ο Διαμεσολαβητής προκειμένου να παράσχει δυνατότητες στους πολίτες και να τους πληροφορεί για τα δικαιώματά τους. Με τον τρόπο αυτό, όπως τόνισε, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση της πρόκλησης της «μετάδοσης του μηνύματος της Ευρώπης» στους πολίτες της διευρυμένης Ευρώπης. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνέχισε επισημαίνοντας την ανάγκη επίτευξης συγκεκριμένων αποτελεσμάτων για τους πολίτες, προσφέροντάς τους τη δυνατότητα να απολαμβάνουν στο ακέραιο τα δικαιώματά τους που σχετίζονται με την ΕΕ.

Διεθνής διάσκεψη με θέμα «Η θέση των Συνταγματικών Δικαστηρίων μετά την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση» - Μπλεντ, Σλοβενία

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε σε μια διεθνή διάσκεψη με τίτλο «Η θέση των Συνταγματικών Δικαστηρίων μετά την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση» η οποία πραγματοποιήθηκε στο Μπλεντ της Σλοβενίας, από τις 30 Σεπτεμβρίου έως τις 2 Οκτωβρίου. Την έναρξη της διάσκεψης κήρυξε η πρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Σλοβενίας κ. Dragica WEDAM LUKIĆ. Εισαγωγικές ομιλίες εκφώνησαν ο κ. Erwan FOUÉRE, επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Σλοβενία, ο κ. Χρίστος ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, πρόεδρος της διεθνούς διάσκεψης των ευρωπαϊκών συνταγματικών δικαστηρίων, ο κ. Didier MAUS, δικαστής του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Ανδόρας, ο κ. Luzius WILDHABER, πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο κ. Βασίλειος ΣΚΟΥΡΗΣ, πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ.

Στη συνέχεια, ακολούθησε παρουσίαση της εμπειρίας των Συνταγματικών Δικαστηρίων ορισμένων κρατών μελών της ΕΕ, σχετικά με το νομικό σύστημα της ΕΕ. Έγιναν παρεμβάσεις από εκπροσώπους των Συνταγματικών Δικαστηρίων της Αυστρίας, της Γερμανίας και της Ιταλίας.

Την 1η Οκτωβρίου, εκπρόσωποι των Συνταγματικών Δικαστηρίων της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Πολωνίας και της Σλοβενίας, καθώς και των Ανώτατων Δικαστηρίων της Κύπρου και της Εσθονίας, παρουσίασαν τις συνταγματικές τροποποιήσεις που σχετίζονται με την ένταξη στην ΕΕ, τον ρόλο των συνταγματικών δικαστηρίων μετά την ένταξη στην ΕΕ και την αξιολόγηση της ετοιμότητάς τους για νέες προκλήσεις.

Οι εργασίες της ημέρας έκλεισαν με την ομιλία της κ. Dragica WEDAM LUKIĆ.

©Διεθνής διάσκεψη για τη θέση των Συνταγματικών Δικαστηρίων

Ο κ. Διαμαντούρος συμμετέχει στη διεθνή διάσκεψη με θέμα «Η θέση των Συνταγματικών Δικαστηρίων μετά την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Μπλεντ, Σλοβενία, 30 Σεπτεμβρίου 2004.

34ο Συνέδριο Asser για το Ευρωπαϊκό Δίκαιο – Χάγη, Κάτω Χώρες

Στις 15 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρέστη στο 34ο Συνέδριο Asser για το Ευρωπαϊκό Δίκαιο με τίτλο «Το Σύνταγμα της ΕΕ: Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να προχωρήσουμε;». Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε στην Παράλληλη Συνεδρίαση III Α με θέμα «Η δημοκρατική ζωή της Ευρωπαϊκής Ένωσης» με μια διάλεξη με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα». Της συνεδρίασης προήδρευσε η κ. Deirdre CURTIN, καθηγήτρια στη Σχολή Διοίκησης της Ουτρέχτης.

Διάλεξη στο Πανεπιστήμιο Αθηνών - Ελλάδα

Στις 22 Δεκεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε διάλεξη στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών και Δημόσιας Διοίκησης του Πανεπιστημίου Αθηνών. Η διάλεξη αποτέλεσε μέρος του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Σπουδές του Τμήματος. Ο τίτλος της διάλεξης του Διαμεσολαβητή ήταν «Κράτος δικαίου, δημοκρατία, λογοδοσία και ο θεσμός του Διαμεσολαβητή».

Άλλα

Στις 19 Ιανουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε στο Παρίσι με την κ. Noelle LENOIR, υπουργό ευρωπαϊκών υποθέσεων της Γαλλίας, για να συζητήσουν ορισμένα διοικητικά ζητήματα που αφορούν την Υπηρεσία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 28 Ιανουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε δημόσια διάλεξη στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Ούντινε της Ιταλίας. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ υποδέχτηκε ο πρόεδρος του Πανεπιστημίου, κ. Furio HONSELL. 100 άτομα περίπου παρακολούθησαν τη διάλεξη, μεταξύ

των οποίων ήταν ο κ. Maurizio MARESCA, καθηγητής διεθνούς δικαίου, και η Περιφερειακή Διαμεσολαβήτρια του Φριούλι Βενέτσια-Τζούλια, κ. Caterina DOLCHER.

Την ίδια ημέρα, ο Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με τον πρόεδρο της ιταλικής περιφέρειας του Φριούλι Βενέτσια-Τζούλια, κ. Riccardo ILLY. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρουσίασε τον ευρωπαϊκό κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, για τον οποίο έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον ο πρόεδρος. Ο πρόεδρος στη συνέχεια πρότεινε την υιοθέτησή του από την περιφερειακή διοίκηση του Φριούλι Βενέτσια-Τζούλια.

Ο κ. Διαμαντούρος με φοιτητές της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Ούντινε, Ιταλία, 28 Ιανουαρίου 2004.

Αργότερα την ίδια ημέρα, ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε το έργο του στα μέλη του Εμπορικού Επιμελητηρίου της Τεργέστης. Στη συνάντηση παρέστη και ο Διαμεσολαβητής της Τεργέστης, κ. Alessandro ZANMARCHI.

Στις 29 Ιανουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία σε φοιτητές στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Τριέστης στην Ιταλία. Τον παρουσίασε ο κ. Sergio BARTOLE, Διευθυντής του Τμήματος Νομικών Επιστημών.

Στις 11 Φεβρουαρίου, ο κ. García VALLEDOR, υπουργός εξωτερικών σχέσεων της περιφερειακής κυβέρνησης της Αστούριας (Ισπανία), επισκέφτηκε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο. Τον συνόδευσε ο προϊστάμενος του ιδιαίτερου γραφείου του, κ. Jorge PRADO, η κ. Maria Luisa BERGAZ, BEK, και ο κ. Dionisio FERNÁNDEZ, πολιτικός σύμβουλος της Ομάδας Ενωμένης Αριστεράς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο κ. García VALLEDOR εξέφρασε την πρόθεση της κυβέρνησης της Αστούριας να υποβάλει μια νομοθετική πρόταση στο περιφερειακό κοινοβούλιο για τη θέσπιση ενός διαμεσολαβητή. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ χαιρέτισε αυτή την πρωτοβουλία και προσέφερε την υποστήριξή του και εκείνη του προσωπικού του.

Στις 9 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε διάφορους εκπροσώπους της ομάδας υποστήριξης των ατόμων με αναπηρία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (EPDSG), μεταξύ των οποίων ήταν η κ. Marie LUIJTEN, η κ. Saija JARVENTAUSTA, ο κ. Helge POULSEN και ο κ. Philip SCOTT. Η EPDSG, η οποία αποτελείται από υπαλλήλους του Κοινοβουλίου που ασχολούνται με θέματα σχετικά με αναπηρία, εξέφρασε την υποστήριξή της για το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σχετικά με την ενσωμάτωση των ατόμων με αναπηρία. Οι εκπρόσωποι της ομάδας χαιρέτισαν την αυτεπάγγελτη έρευνα που κίνησε ο Διαμεσολαβητής για την ενσωμάτωση των ατόμων με αναπηρία και τη θέση του απέναντι σε διάφορες καταγγελίες που αφορούν την ενσωμάτωση των παιδιών με αναπηρία στα ευρωπαϊκά σχολεία. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε μια επισκόπηση των ενεργειών του στον τομέα αυτόν.

και ενθάρρυνε την ομάδα EPDSG να παράσχει κι άλλες πληροφορίες που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τον Διαμεσολαβητή στις έρευνές του.

Στις 12 Μαρτίου, ο κ. Péter BÁRÁNDY, υπουργός δικαιοσύνης της Ουγγαρίας, συνοδευόμενος από την κ. Judit DEMETER, τον κ. Lipót HOLZTZ και τον κ. István SOMOGYVÁRI, και τον κ. Zoltán TAUBNER, πρέσβη της Ουγγαρίας στο Συμβούλιο της Ευρώπης, επισκέφτηκε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ στο Στρασβούργο. Συζήτησαν ορισμένα ζητήματα, μεταξύ των οποίων τη συνεργασία μεταξύ των ούγγρων Κοινοβουλευτικών Επιτρόπων και του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή εν όψει της προσχώρησης της Ουγγαρίας στην ΕΕ.

Στις 25 Μαρτίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε δημόσια διάλεξη στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Γένοβας, στην Ιταλία. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ παρουσίασε ο κ. Adriano GIOVANNELLI, κοσμήτορας της Σχολής. Την εκδήλωση παρακολούθησαν 70 περίπου άτομα.

Την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ήταν ο βασικός ομιλητής σε μια διάσκεψη που διοργάνωσε η *Società di letture e conversazioni scientifiche* στη Γένοβα. Εκ μέρους της ένωσης, τον υποδέχτηκαν ο πρόεδρός της, κ. Umberto COSTA, και ο κ. Gianpaolo GANDOLFO. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με θέμα «Κράτος δικαίου, δημοκρατία και ο θεσμός του Διαμεσολαβητή: μια ευρωπαϊκή προοπτική».

Στις 26 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε στη Γένοβα με τον πρόεδρο του Συμβουλίου της Λιγουρίας, κ. Francesco BUZZONE, και συζήτησε τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 27 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε στο Lerici της Ιταλίας με τον δήμαρχο του Lerici, κ. Emanuele FRESCO, για τα εγκαίνια του γραφείου που είναι υπεύθυνο για τις σχέσεις με το κοινό.

Στις 14 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε στο Στρασβούργο με τον κ. Taro NAKAYAMA, τον κ. Yoshito SENGOKU, τον κ. Yukio EDANO, τον κ. Okiharu YASUOKA και τον κ. Motohiko KONDO, μέλη του Κοινοβουλίου της Ιαπωνίας. Οι βουλευτές, μέλη της Επιτροπής Έρευνας για το Σύνταγμα της Ιαπωνίας, συνοδεύτηκαν από τον κ. Ryuichi SHOJI, γενικό πρόξενο της Ιαπωνίας στο Στρασβούργο. Συζητήθηκαν ζητήματα σχετικά με το συνταγματικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 16 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία σε πάνω από 100 ιταλούς φοιτητές, οι οποίοι βρίσκονταν στο Στρασβούργο στο πλαίσιο ενός διήμερου ταξιδιού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι φοιτητές είχαν κερδίσει σε ένα διαγωνισμό που διοργάνωσε το Κοινοβούλιο, ο οποίος είχε ως στόχο την ενημέρωση των φοιτητών για την ΕΕ. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξήγησε τον ρόλο του στους φοιτητές και απάντησε σε σειρά ερωτήσεων σχετικά με το έργο του.

Στις 10 Δεκεμβρίου, με την ευκαιρία της συμμετοχής του σε μια διάσκεψη στην Κωνσταντινούπολη της Τουρκίας, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε τον Παναγιότατο κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ, Αρχιεπίσκοπο της Κωνσταντινούπολης, της Νέας Ρώμης και Οικουμενικό Πατριάρχη της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Εκδηλώσεις και συναντήσεις

Στις 24 Φεβρουαρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE, κύριος νομικός σύμβουλος, συναντήθηκε με τον κ. Anar CAHANGIRLI και τον Anar KARIMOV, από την αποστολή του Αζερμπαϊτζάν στην ΕΕ, για να συζητήσουν το ενδεχόμενο συνεργασίας μεταξύ του πρόσφατα διορισθέντος Διαμεσολαβητή του Αζερμπαϊτζάν και του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 13 Μαΐου, ο κ. Κώστας ΚΟΥΡΤΙΚΑΚΗΣ, υποψήφιος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Πίτσμπουργκ των ΗΠΑ, επισκέφτηκε το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στις Βρυξέλλες για να πάρει συνέντευξη από τον αρμόδιο υπάλληλο του Διαμεσολαβητή για το Διαδίκτυο και τις Επικοινωνίες, τον κ. Ben HAGARD και από την αρμόδια υπάλληλο για τον Τύπο και τις Επικοινωνίες, κ. Rosita AGNEW, σχετικά με το ευρωπαϊκό δίκτυο διαμεσολαβητών. Ο κ. ΚΟΥΡΤΙΚΑΚΗΣ ταξίδεψε στη συνέχεια στο Στρασβούργο, όπου πήρε συνέντευξη από τον Διαμεσολαβητή, τον προϊστάμενο του νομικού τμήματος, κ. Ian HARDEN, και έναν νομικό υπάλληλο, τον κ. Peter BONNOR. Οι συνεντεύξεις αυτές επικεντρώθηκαν στον ρόλο του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών για τη διασφάλιση της σωστής εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας στο επίπεδο των κρατών μελών.

Την 1η Οκτωβρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE απάντησε σε ερωτήσεις σχετικά με το έργο του Διαμεσολαβητή που έθεσε ο κ. Αλέξανδρος ΤΣΑΛΙΠΑΣ, πρώην ασκούμενος στο γραφείο του Διαμεσολαβητή και υποψήφιος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Στις 8 Οκτωβρίου, ο κ. VERHEECKE συνάντησε την κ. Neeltje SMITSKAMP, φοιτήτρια του Πανεπιστημίου του Άμστερνταμ, για μια παρόμοια συνέντευξη.

Στις 5 Οκτωβρίου, ο κ. Ian HARDEN και η κ. Rosita AGNEW ταξίδεψαν στο Άμστερνταμ για την ανεπίσημη υπολογική διάσκεψη με τίτλο «Η μετάδοση του μηνύματος της Ευρώπης». Η συνάντηση αυτή ήταν συνέχεια της πρώτης συνάντησης επί του θέματος αυτού που πραγματοποιήθηκε στο Γουίλντοου, της Ιρλανδίας, τον Απρίλιο του 2004. Συγκλήθηκε από τον ολλανδό υπουργό ευρωπαϊκών υποθέσεων, κ. Atzo NICOLAÏ, με αντικείμενο τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαν οι πολίτες να αισθάνονται ότι συμμετέχουν περισσότερο στα δρώμενα της Ευρώπης, κυρίως εν όψει των επικείμενων δημοψηφισμάτων για το Σύνταγμα της Ευρώπης. Υπουργοί ή δημόσιοι υπάλληλοι και από τα 25 κράτη μέλη, καθώς και από τις υποψήφιες χώρες, παρέστησαν στη συνάντηση, μαζί με τους Επιτρόπους António VITORINO και Margot WALLSTRÖM και τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Josep BORRELL. Συντονιστής της συνάντησης ήταν ο πρώην πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Pat COX. Παρότι ο ίδιος ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να παραστεί στη συνάντηση, το έγγραφό του με τίτλο «Η μετάδοση του μηνύματος της Ευρώπης – οι ευκαιρίες που παρουσιάζει το Σύνταγμα», διανεμήθηκε σε όλους τους συμμετέχοντες και στον Τύπο. Η συνάντηση ήταν ανοιχτή στο κοινό.

Στις 23 Νοεμβρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE δέχτηκε στο γραφείο των Βρυξελλών τον κ. Sinisa RODIN, καθηγητή συνταγματικού δικαίου και ευρωπαϊκού δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Ζάγκρεμπ, ο οποίος πραγματοποιούσε επίσκεψη στα θεσμικά όργανα της ΕΕ στο πλαίσιο του «Προγράμματος Επισκεπτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Στις 6-7 Δεκεμβρίου, η σουηδική υπηρεσία δημόσιας διαχείρισης διοργάνωσε μια ανεπίσημη συνάντηση εμπειρογνομόνων για να συζητηθεί η προοπτική ενός διοικητικού νόμου για την ΕΕ και να εξεταστεί η πιθανότητα ενός μελλοντικού Ευρωπαϊκού Διοικητικού Χώρου. Πάνω από 50 άτομα παρέστησαν στη συνάντηση, συμπεριλαμβανομένων δημοσίων αξιωματούχων και πανεπιστημιακών από όλη την Ευρώπη. Το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή εκπροσώπησαν ο κ. Ian HARDEN και η κ. Rosita AGNEW. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της πρώτης ημέρας, με τίτλο «Η ρύθμιση της χρηστής διοίκησης στα θεσμικά όργανα της ΕΕ: Η μέχρι σήμερα εμπειρία και οι δυνατότητες του άρθρου III-398», ο κ. HARDEN μίλησε για τον ευρωπαϊκό κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς. Θέμα της δεύτερης ημέρας ήταν «Η ολοκλήρωση των διοικήσεων των κρατών μελών: Μπορεί να υπάρξει οδικός χάρτης για έναν Ευρωπαϊκό Διοικητικό Χώρο;»

Στις 9 Δεκεμβρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE δέχτηκε στο γραφείο των Βρυξελλών τον κ. Lodewijk BOS, γραμματέα αρμόδιο για θέματα εμπορίου στην Μόνιμη Αντιπροσωπεία των Κάτω Χωρών στην ΕΕ, και του έδωσε πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα των εταιριών να υποβάλλουν καταγγελίες στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.

Στις 15 Δεκεμβρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE συμμετείχε στο πάνελ συζητήσεως υψηλού επιπέδου με θέμα «Η προτεινόμενη υπηρεσία της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα: μια ευκαιρία για συνεκτική πολιτική ανθρωπίνων δικαιωμάτων», που διοργανώθηκε από την

ομάδα προβληματισμού «The Centre» που έχει την έδρα της στις Βρυξέλλες. Προεδρεύων της συζήτησης ήταν ο κ. Walter VAN GERVEN, πρώην γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και καθηγητής στο Καθολικό Πανεπιστήμιο της Λουβέν. Οι ομιλητές του πάνελ ήταν ο κ. Jonathan FAULL, γενικός διευθυντής της ΓΔ Δικαιοσύνης, Ελευθερίας και Ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jorg POLAKIEWICZ από το Συμβούλιο της Ευρώπης και η κ. Alpha CONNELLY, διευθύντρια της ιρλανδικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Τις παρουσιάσεις ακολούθησε ζωντανή συζήτηση.

Ομαδικές παρουσιάσεις

Το 2004, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και μέλη του προσωπικού του εξήγησαν τον ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε:

Ιανουάριος

- μια ομάδα φοιτητών από το *Hochschule Magdenburg-Stendal*, Γερμανία·
- μια ομάδα φοιτητών από το *Institut des Hautes Etudes Européennes* του Πανεπιστημίου Robert Schuman του Στρασβούργου, Γαλλία·

Φεβρουάριος

- 50 φοιτητές, συνοδευόμενους από τον κ. Willem BONEKAMP, από το Πανεπιστήμιο του Twente, Κάτω Χώρες·
- 10 εκπροσώπους μη κυβερνητικών οργανώσεων από τη Λετονία·
- 40 φοιτητές, με επικεφαλής τον κ. Michael McKEEVER, από το Trinity School of Nottingham, Ηνωμένο Βασίλειο·
- δημοσίους υπαλλήλους από τη γερμανική Ομοσπονδιακή Ακαδημία Δημόσιας Διοίκησης. Την ομάδα συνόδευε η υπεύθυνη του σεμιναρίου, κ. Christiane BÖDDING·

Μάρτιος

- 10 ανώτατους δημόσιους υπαλλήλους που συμμετείχαν σε σεμινάριο που διοργάνωσε η γαλλική *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Στρασβούργο, Γαλλία·
- 7 δημοσίους υπαλλήλους από το τμήμα ευρωπαϊκών υποθέσεων του Κοινοβουλίου της Δανίας·
- 50 φοιτητές από την Ένωση Φοιτητών Ευρωπαϊκού Δικαίου (ELSA), από την Πάντοβα, Ιταλία·
- μέλη του *Club des médiateurs du service public* στο Παρίσι. Τη συνάντηση αυτή διοργάνωσε ο Διαμεσολαβητής του RATP (η αρχή μεταφορών της πόλης του Παρισιού), κ. Cyrille DE LA FAYE·
- μια ομάδα φοιτητών από το Πανεπιστήμιο της Νότιας Δανίας, Οντένσε·
- 45 φοιτητές από το *Technische Universität Chemnitz*, της Γερμανίας, στο πλαίσιο επίσκεψης στο Στρασβούργο, που οργάνωσε το *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* Τους συμμετέχοντες συνόδευε η κ. Elke FEILER από το *Bildungswerk*·

Απρίλιος

- 45 φοιτητές, οι οποίοι συνοδεύονταν από τον καθηγητή τους, κ. GRAF, από το *Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech*, Βαυαρία, Γερμανία·

- 50 φοιτητές από το *Europa-Institut* του Πανεπιστημίου του Saarbrücken της Γερμανίας. Τους φοιτητές συνόδευαν η κ. HÖRRMANN και η κ. ELSNER από το *Europa-Institut*.
- 17 μαθητές από την περιφερειακή επαρχία του Agrigento, Ιταλία. Το ταξίδι μαθητών στο Στρασβούργο προσφέρθηκε στους νικητές ενός διαγωνισμού με τίτλο «η ευρωπαϊκή ταυτότητα».
- 27 ρουμάνους ασκουμένους που παρακολουθούσαν σεμινάριο για τη δημόσια διοίκηση στην *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Στρασβούργο, Γαλλία.
- 50 συμμετέχοντες στην Ετήσια Διάσκεψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ενημέρωσης (European Information Association) στο Εδιμβούργο, Σκωτία. Τίτλος της διάσκεψης ήταν «Μια Ευρώπη που αλλάζει: προκλήσεις και ευκαιρίες για τον επαγγελματία της πληροφόρησης».
- 50 συμμετέχοντες στο Ευρωπαϊκό Σεμινάριο της Διεθνούς Ένωσης Kolping. Επικεφαλής του σεμιναρίου ήταν ο κ. Anton SALESNY.

Μάιος

- 20 φοιτητές από το Πανεπιστήμιο Eberhard Karls στο Tübingen, Γερμανία. Την επίσκεψη αυτή διοργάνωσε ο κ. Rudolf HRBEK.
- μια ομάδα 16 αξιωματούχων από διάφορες χώρες της Ασίας οι οποίοι συμμετείχαν σε μια εκπαιδευτική σειρά μαθημάτων που διοργάνωσε το *Centre des Etudes Européennes de Strasbourg*. Την ομάδα συνόδευσε ο κ. Felix MÜLLER.
- 35 φοιτητές από την Κεντρική και την Ανατολική Ευρώπη, στο πλαίσιο επίσκεψης που διοργανώθηκε από την κ. Elke FEILER από το *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* η κ. FEILER διοργάνωσε, επίσης, μια επίσκεψη 35 εκπροσώπων εμπορικών ενώσεων και επιχειρηματιών από τη Σαξονία για να ενημερωθούν για το έργο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή.
- 34 μέλη του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος από την Κοπεγχάγη, Δανία.
- 30 φοιτητές από το Πανεπιστήμιο Viadrina, Frankfurt an der Oder, Γερμανία.
- 30 μαθητές της νοσηλευτικής σχολής στην Herne, της Γερμανίας, στο πλαίσιο ενός σεμιναρίου που διοργάνωσε το *Karl-Arnold-Stiftung* στο Königswinter.
- συμμετέχοντες στη διήμερη εκδήλωση με τίτλο «Σεμινάριο για τις αναφορές και τα δικαιώματα των πολιτών της ΕΕ», το οποίο διοργανώθηκε από τη ΓΔ Διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Γραφείο Ανταλλαγής Πληροφοριών Τεχνικής Βοήθειας (TAIEX)) για βουλευτές των νέων κρατών μελών, καθώς και της Ρουμανίας, της Βουλγαρίας και της Τουρκίας.
- 30 επισκέπτες από τη σουηδική υπηρεσία διαχείρισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, τους οποίους συνόδευε η κ. Ing-Marie PERSSON από την υπηρεσία.
- 30 δημόσιους υπαλλήλους από την περιφέρεια της Αραγονίας της Ισπανίας, οι οποίοι συμμετείχαν σε ένα σεμινάριο που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Δημόσιας Διοίκησης (EIPA).

Ιούνιος

- συμμετέχοντες στο διήμερο σεμινάριο «Στήριξη της ανταγωνιστικότητας με ποιοτική δημόσια διοίκηση», το οποίο διοργανώθηκε από το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Δημόσιας Διοίκησης (EIPA).
- 50 φοιτητές από το Πανεπιστήμιο του Πότοδαμ της Γερμανίας, οι οποίοι συνοδεύονταν από τον κ. Eckart KLEIN.

- μια ομάδα φοιτητών πολιτικών επιστημών, που συνόδευε η επίκουρος καθηγήτρια κ. Francesca VASSALLO από το Πανεπιστήμιο του Southern Maine, ΗΠΑ.
- μια ομάδα 23 ατόμων η οποία περιελάμβανε μέλη του εποπτικού συμβουλίου του *Volksbank Bühl*, Γερμανία. Την ομάδα συνόδευσε ο κ. Klaus GRAS.
- συμμετέχοντες στο «Σεμινάριο για τις αναφορές και τα δικαιώματα των πολιτών της ΕΕ», το οποίο διοργάνωσε η ΓΔ Διεύθυνσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Γραφείο Ανταλλαγής Πληροφοριών Τεχνικής Βοήθειας (ΤΑΙΕΧ)) για βουλευτές του Κοινοβουλίου της Βουλγαρίας και βουλευτάριους εμπειρογνώμονες στην Επιτροπή.
- συμμετέχοντες στο σεμινάριο με τίτλο «Ανθρώπινα δικαιώματα και η Ευρωπαϊκή Ένωση», το οποίο διοργανώθηκε στο Λονδίνο από το Justice σε συνεργασία με το δικηγορικό γραφείο Monckton και το δικηγορικό γραφείο Doughty Street.
- 30 μέλη της λέσχης Kiwanis Club από το Offenburg, Γερμανία.
- 50 μαθητές από το Μπάντεν, Αυστρία.

Ιούλιος

- 30 γάλλους δικηγόρους σε μια ημέρα μελέτης με τίτλο *Entretiens communautaires*. Την εκδήλωση αυτή διοργάνωσε η *Délégation des Barreaux de France* στις Βρυξέλλες.
- 35 εκπρόσωποι από το υπουργείο παιδείας της περιφέρειας Mittelfranken, Γερμανία.

Σεπτέμβριος

- 40 φοιτητές οι οποίοι συμμετείχαν σε ένα σεμινάριο που οργάνωσε το ίδρυμα *Karl-Arnold-Stiftung* στο Königswinter, Γερμανία. Τους συμμετέχοντες συνόδευσε ο κ. Benjamin WITTEKIND.
- μια ομάδα επισκεπτών από το κρατικό γραφείο επιστολών και κλήσεων της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.
- 30 δημόσιους υπαλλήλους από διάφορα γερμανικά υπουργεία, στο πλαίσιο μιας επίσκεψης στις Βρυξέλλες, η οποία διοργανώθηκε από το *Bundesakademie für Öffentliche Verwaltung*.
- 30 γραμματείς που εργάζονται σε σχολεία στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, στο πλαίσιο ενός σεμιναρίου που οργάνωσε το ίδρυμα *Karl-Arnold-Stiftung* στο Königswinter.

Οκτώβριος

- φοιτητές που παρέστησαν στη 19η Σύνοδο του *European Institute of Public Affairs and Lobbying* (EIPAL) στις Βρυξέλλες.
- 30 συμμετέχοντες σε ένα σεμινάριο που οργάνωσε το ίδρυμα *Karl-Arnold-Stiftung* στο Königswinter.
- 20 μέλη μιας ομάδας από το *Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit*, Γερμανία.
- μια ομάδα επισκεπτών από τα Γραφεία Ενημέρωσης του Ευρωπαίου Πολίτη της Ελλάδας.
- 25 άτομα που εργάζονται για τη Χριστιανοδημοκρατική Ένωση στη Γερμανία, στο πλαίσιο ενός σεμιναρίου που διοργάνωσε το ίδρυμα *Karl-Arnold-Stiftung* στο Königswinter.

Νοέμβριος

- συμμετέχοντες σε μια διάσκεψη στη Βουδαπέστη με τίτλο «Ελευθερία της πληροφόρησης σήμερα και αύριο». Τη διάσκεψη διοργάνωσε το *Open Society Archive* και ο σύγγρος Επίτροπος Προστασίας Δεδομένων και Ελευθερίας της Πληροφόρησης, κ. Attila PÉTERFALVI.
- 60 μέλη του *Club Europe*, με επικεφαλής τον κ. Pascal MANGIN, ακόλουθο του δημάρχου του Στρασβούργου για ευρωπαϊκές και διεθνείς υποθέσεις, Γαλλία.
- 120 συμμετέχοντες σε ένα σεμινάριο του κόμματος ΑΚΕΛ στη Λευκωσία, Κύπρος.
- 30 δημόσιους υπαλλήλους και δημοσιογράφους από την Ελλάδα, προσκεκλημένους της κ. Μαρίας ΜΑΤΣΟΥΚΑ, ΒΕΚ, αντιπροέδρου της Επιτροπής Αναφορών.
- 25 υπαλλήλους της γερμανικής Χριστιανοδημοκρατικής Ένωσης, στο πλαίσιο σεμιναρίου που διοργάνωσε το Ίδρυμα *Karl-Arnold-Stiftung* στο Königswinter.
- μια ομάδα ανώτατων δημοσίων υπαλλήλων της Κροατίας, στο πλαίσιο σεμιναρίου που διοργάνωσε η *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Στρασβούργο, Γαλλία.

Δεκέμβριος

- ερευνητές που ειδικεύονται στο ευρωπαϊκό διοικητικό δίκαιο, σε ένα σεμινάριο που οργάνωσε ο κ. Jacques ZILLER του Τμήματος Νομικής του Ευρωπαϊκού Διαπανεπιστημιακού Ινστιτούτου, Φλωρεντία, Ιταλία.

6.4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο για την ενίσχυση των αποτελεσμάτων των εκ των υστέρων παρεμβάσεων και του προορατικού έργου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Με την κάλυψη των δραστηριοτήτων διεκπεραίωσης καταγγελιών και επικοινωνίας του Διαμεσολαβητή, τα έντυπα ραδιοτηλεοπτικά και ηλεκτρονικά μέσα μαζικής ενημέρωσης συμβάλλουν στην ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τις υπηρεσίες που προσφέρει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής. Εξίσου σημαντική είναι η ανάδειξη από τα ΜΜΕ υποθέσεων όπου ενδεχομένως απαιτείται κάποιος βαθμός δημόσιας πίεσης, κυρίως σε υποθέσεις όπου ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κρίνει αναγκαία τη διατύπωση επικριτικής παρατήρησης, την κατάρτιση σχεδίου συστάσεως ή την υποβολή ειδικής έκθεσης προς το Κοινοβούλιο. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα ΜΜΕ μπορούν να αναδείξουν τη σημασία της υπόθεσης, παρακινώντας έτσι το θεσμικό όργανο ή οργανισμό να εξεύρει λύση για τον πολίτη. Τέλος, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής καλείται μερικές φορές να παρουσιάσει στα ΜΜΕ και να αιτιολογήσει τις προτεραιότητες και τις απόψεις του.

Οι δραστηριότητες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στα μέσα μαζικής ενημέρωσης κυμαίνονται από απλές συνεντεύξεις σε συνεντεύξεις Τύπου και από γραπτά άρθρα σε δελτία Τύπου. Αυτές οι πρωτοβουλίες μπορεί να σχετίζονται με μια σημαντική εκδήλωση, παραδείγματος χάρη, την παρουσίαση της Ετήσιας Έκθεσης στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ή απευθείας με τις έρευνες του Διαμεσολαβητή. Κάθε επαφή δίνει τη δυνατότητα στον Διαμεσολαβητή να απαντά σε ερωτήσεις σχετικά με τον ρόλο του, να εξηγεί τις απόψεις του σε βασικά ζητήματα, να επισημαίνει τις προτεραιότητές του και να περιγράφει τις φιλοδοξίες του.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξέδωσε 34 δελτία Τύπου το 2004, δηλαδή ένα κάθε 11 ημέρες. Με τη διανομή τους σε δημοσιογράφους και ενδιαφερόμενους φορείς σε όλη την Ευρώπη, αυτά τα δελτία Τύπου συνέβαλαν στην ενημέρωση του κοινού για τις πιο αξιοσημείωτες υποθέσεις με τις οποίες ασχολήθηκε η υπηρεσία του Διαμεσολαβητή κατά τη διάρκεια του χρόνου. Σε

αυτές περιλαμβάνονταν, μεταξύ άλλων, προβλήματα στη διαχείριση ραδιενεργού υλικού στο Ινστιτούτο Υπερουράνιων Στοιχείων της Επιτροπής στη Γερμανία, η ενσωμάτωση ατόμων με αναπηρία από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και πιθανές αδυναμίες σε μια έρευνα του OLAF για ισχυρισμούς απάτης.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε πάνω από 40 συνεντεύξεις σε εκπροσώπους των έντυπων ραδιοηλεκτρονικών και ηλεκτρονικών μέσων μαζικής ενημέρωσης το 2004, στο Στρασβούργο, τις Βρυξέλλες και αλλού, κατά τη διάρκεια των επισκέψεων πληροφόρησης που πραγματοποίησε. Παρουσίασε, επίσης, το έργο του και απάντησε σε ερωτήσεις κατά τη διάρκεια συνεντεύξεων Τύπου, ενημερώσεων, συναντήσεων και γευμάτων. Στην παρούσα ενότητα απαριθμούνται οι συνεντεύξεις που έδωσε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του το 2004 και οι διάφορες εκδηλώσεις Τύπου που διοργανώθηκαν κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους.

- Στις 8 Ιανουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στον δημοσιογράφο κ. Cai RIENÄCKER από το γερμανικό δημόσιο ραδιοφωνικό σταθμό, ARD. Στα θέματα που καλύφθηκαν περιλαμβάνονταν οι προτεραιότητες του Διαμεσολαβητή, επιτυχίες υποθέσεις από τη Γερμανία με τις οποίες ασχολήθηκε και η συνεργασία με εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές και παρεμφερή όργανα.
- Στις 13 Ιανουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Lise LANCON για το περιοδικό *Strasbourg Magazine*. Η δημοσιογράφος υπέβαλε γενικές ερωτήσεις για το έργο του Διαμεσολαβητή, όπως ο αριθμός και το είδος των καταγγελιών με τις οποίες ασχολήθηκε και οι προσπάθειες που κατέβαλε για την ενημέρωση του κοινού για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.
- Στις 14 Ιανουαρίου, ένας ιταλός δημοσιογράφος, ο κ. Paolo MAGAGNOTTI, πήρε συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ για ένα σύντομο ντοκιμαντέρ σχετικά με τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, το οποίο θα μεταδοθεί στην Ιταλία και αλλού.
- Στις 15 Ιανουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στην κ. Τίνα ΣΠΙΛΙΩΤΗ από την κυπριακή εβδομαδιαία εφημερίδα, Νέος Τύπος. Η κ. ΣΠΙΛΙΩΤΗ ρώτησε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή για το έργο του, κυρίως στις προσχωρούσες χώρες.
- Στις 26 Ιανουαρίου, στο πλαίσιο της επίσκεψης πληροφόρησής του στη Σλοβενία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στη σλοβενική δημόσια τηλεόραση. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απάντησε σε ερωτήσεις για τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τις σχέσεις του με τον σλοβένο Διαμεσολαβητή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Matjaž HANŽEK.
- Στις 27 Ιανουαρίου, το γραφείο του σλοβένου Διαμεσολαβητή διοργάνωσε συνέντευξη Τύπου για το τέλος της επίσκεψης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Περίπου 15 δημοσιογράφοι παρέστησαν στη συνέντευξη και έκαναν ερωτήσεις σχετικά με την ποιότητα της διοίκησης στην ΕΕ και την ανταπόκριση της διοίκησης στις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Έδειξαν, επίσης, ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε παραδείγματα καταγγελιών με τις οποίες ασχολήθηκε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Urška MLINARIČ από τη σλοβενική εθνική ημερήσια εφημερίδα, *Večer*, στην κ. Barbara KUŽNIK από τον εθνικό ραδιοφωνικό σταθμό και στην κ. Tanja TAŠTANOSKA από την εβδομαδιαία εφημερίδα *Žurnal*.
- Στις 29 Ιανουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και η Περιφερειακή Διαμεσολαβητριά του Φριούλι Βενέτσια-Τζούλια, κ. Caterina DOLCHER, συμμετείχαν σε συνέντευξη Τύπου, η οποία διοργανώθηκε από το περιφερειακό συμβούλιο στην Τεργέστη της Ιταλίας. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απάντησε σε ερωτήσεις του κ. Pietro COMELLI, *Il Piccolo*, του κ. Luciano SANTIN, *Messaggero Veneto*, της κ. Sonia SICCO, ANSA, του κ. Alvisе SFORZA, *Antenna 3*, του κ. Duccio PUGLIESE, *LUXA TV* και του κ. Pierpaolo DOBRILLA, *CENTRO TV Friuli Venezia-Giulia*.

- Στις 11 Φεβρουαρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE, κύριος νομικός σύμβουλος, έδωσε ζωντανή συνέντευξη στην κ. SIMONOT από τον ραδιοφωνικό σταθμό των Βρυξελλών, *BFM*, σχετικά με την απόφαση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή όσον αφορά την πολιτική του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το κάπνισμα στα κτίρια του Κοινοβουλίου.
- Στις 19 Φεβρουαρίου, στο πλαίσιο της επίσκεψης πληροφόρησής του στη Σλοβακία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και ο κ. Pavel KANDRÁČ, Δημόσιος Υπερασπιστής των Δικαιωμάτων του Πολίτη, συμμετείχαν σε συνέντευξη Τύπου στο κτίριο των υπηρεσιών του Εθνικού Συμβουλίου της Σλοβακίας, την οποία συντόνισε ο κ. Azelio FULMINI, επικεφαλής του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Σλοβακία.
- Την 1η Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη Τύπου στο γραφείο της Επιτρόπου για τη Διοίκηση της Κύπρου, κ. Ηλιάνας ΝΙΚΟΛΑΟΥ. Περίπου 15 δημοσιογράφοι παρέστησαν στην εκδήλωση.
- Την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε μια 35λεπτη τηλεοπτική συνέντευξη στον δημοσιογράφο κ. Κυριάκο ΠΙΕΡΙΔΗ, από το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου (ΡΙΚ). Το ΡΙΚ κάλυψε επίσης τη διάλεξη που έδωσε ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ στις 3 Μαρτίου, στη συνάντηση με τους Ελληνοκύπριους και τους Τουρκοκύπριους, η οποία διοργανώθηκε από τον Όμιλο Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας (ΟΠΕΚ) και την τουρκοκυπριακή πλατφόρμα ΜΚΟ «Η χώρα αυτή είναι δική μας». Και οι δύο εκδηλώσεις μεταδόθηκαν σε μία εκπομπή αφιερωμένη στον ρόλο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Διαμαντούρος και η κ. Ηλιάνα Νικολάου, Επίτροπος Διοικήσεως της Κύπρου, σε συνέντευξη τύπου. Λευκωσία, Κύπρος, 1η Μαρτίου 2004.

- Στις 2 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη σε διάφορους τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς στο γραφείο του κύπριου υπουργού εσωτερικών, κ. Ανδρέα ΧΡΙΣΤΟΥ.
- Στις 9 Μαρτίου, η κ. Cristina CARPINELLI, δημοσιογράφος στον ιταλικό σταθμό *Radio 24*, πήρε συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ για μια εβδομαδιαία εκπομπή σχετικά με τις ευρωπαϊκές υποθέσεις.
- Στις 11 Μαρτίου, ο κ. Miguel ADROVER, παραγωγός της εκπομπής *Europa 2004* για την ισπανική δημόσια τηλεόραση *TVE*, πήρε συνέντευξη από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Σκοπός της συνέντευξης ήταν η ενημέρωση των ισπανών πολιτών για τον ρόλο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.
- Στις 11 Μαρτίου, η κ. Rosita AGNEW, αρμόδια υπάλληλος για τον Τύπο και τις επικοινωνίες, έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στον κ. Christophe NONNENMACHER για το περιοδικό

Strasbourg Magazine. Ο δημοσιογράφος υπέβαλε ερωτήσεις για τις δραστηριότητες επικοινωνίας του Διαμεσολαβητή.

- Στις 24 Μαρτίου, η επίσκεψη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στην Τσεχική Δημοκρατία ολοκληρώθηκε με συνέντευξη Τύπου στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Πληροφόρησης (EUIP) στην Πράγα. Περίπου 15 άτομα παρέστησαν σε αυτή την εκδήλωση, την οποία ακολούθησαν διάφορες διμερείς συνεντεύξεις με τον Διαμεσολαβητή.
- Στις 27 Μαρτίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρουσίασε το έργο του στους δημοσιογράφους σε συνάντηση που διοργάνωσε το γραφείο της προεδρίας του Συμβουλίου της Λιγουρίας, Ιταλία.
- Στις 31 Μαρτίου, η κ. Luísa GODINHO, από την πορτογαλική δημόσια τηλεόραση, RTP2, πήρε συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ στο πλαίσιο μιας σειράς συνεντεύξεων που θα μεταδίδονταν για τις εκλογές του 2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η κ. GODINHO ζήτησε από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ να περιγράψει την αξία του έργου του για τους πολίτες, να αναφέρει τις βασικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο Διαμεσολαβητής και να εξηγήσει το όραμά του για το μέλλον του θεσμού.
- Στις 16 Απριλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη Τύπου στο Λετονικό Εθνικό Γραφείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στη Ρίγα. Μετά την παρουσίαση της εντολής και του έργου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ακολούθησε ένας μακρύς και ζωντανός κύκλος συζητήσεων, όπου πάνω από δώδεκα εκπρόσωποι του Τύπου υπέβαλαν πολυάριθμες ερωτήσεις για πολλά και διάφορα θέματα. Μεταξύ αυτών, τέθηκαν ερωτήσεις σχετικά με τον φόρτο εργασίας του Διαμεσολαβητή, τη συνεργασία με εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές, ερωτήσεις σχετικά με την παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας σε εθνικό επίπεδο, ζητήματα διαφθοράς και πολιτική για τις γλώσσες.
- Μετά τη συνέντευξη Τύπου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην εφημερίδα *Laiku Avīze* και το ρωσικό περιοδικό *YAC*.
- Στις 19 Απριλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Danutė JOKUBĖNIENĖ από το λιθουανικό περιοδικό *Ekstra*.
- Στις 20 Απριλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στο Βίλνιους στην κ. Austė STOŠKUTĖ για το περιοδικό *Euro-Integration News*.
- Στις 21 Απριλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παραχώρησε συνέντευξη Τύπου στο *Seimas* (Κοινοβούλιο) της Λιθουανίας. Μετά από έναν σύντομο απολογισμό της επίσκεψής του στη Λιθουανία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απάντησε σε ερωτήσεις για τον φόρτο υποθέσεων, τη φύση των καταγγελιών, τη συνεργασία με τους λιθουανούς διαμεσολαβητές και τις προσδοκίες του σχετικά με τις καταγγελίες από τη Λιθουανία μετά την προσχώρησή.
- Μετά τη συνέντευξη Τύπου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παραχώρησε συνέντευξη στην κ. Jūratė NEDVECKAITĖ από τη λιθουανική εβδομαδιαία εφημερίδα *Laikas*.
- Στις 26 Απριλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη Τύπου σε δημοσιογράφους, με την ευκαιρία της δημοσίευσης της Ετήσιας Έκθεσης 2003. Οκτώ δημοσιογράφοι παρακολούθησαν τη συνέντευξη, μεταξύ των οποίων ήταν η κ. Aine GALLAGHER, *Reuters*, η κ. Johanna VESIKALLIO, *Finnish Press Agency*, ο κ. Tobias BUCK, *Financial Times*, ο κ. Brandon MITCHENER, *The Wall Street Journal Europe*, ο κ. Hans-Martin TILLACK, *Stern*, ο κ. Marcello FARAGGI, *Media/ARTE*, ο κ. Brian BEARY, *European Report* και ο κ. Τριαντάφυλλος ΣΤΑΓΚΟΣ, από την *EPT*. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισήμανε τις σημαντικότερες εξελίξεις για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και τους πολίτες που σημειώθηκαν το 2003 και απάντησε σε ερωτήσεις για την Ετήσια Έκθεσή του.
- Λίγο πριν από τη συνέντευξη Τύπου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Charlotte HJORTH από την *Europe-By-Satellite*, την τηλεοπτική υπηρεσία ειδήσεων της ΕΕ. Οι ερωτήσεις της κ. HJORTH επικεντρώθηκαν στην αξία του θεσμού για τους πολίτες.

Ο κ. Διαμαντούρος παραχωρεί συνέντευξη τύπου. Βίλνιους, Λιθουανία, 21 Απριλίου 2004.

- Επίσης στις 26 Απριλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στον κ. Τριαντάφυλλο ΣΤΑΓΚΟ, δημοσιογράφο της ΕΡΤ για την εκπομπή επί ευρωπαϊκών θεμάτων, Ευρωκεντρικά. Η συνέντευξη επικεντρώθηκε στο έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή το 2003 και στις προτεραιότητες του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ στο αξίωμα αυτό.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε άλλη μία τηλεοπτική συνέντευξη – αυτή τη φορά στην εσθονική τηλεόραση. Ο δημοσιογράφος, κ. Indrek TREUFELDT, τον ρώτησε τι θα μπορούσαν να αναμένουν οι εσθονοί πολίτες από την υπηρεσία του και πώς θα μπορούσαν να του υποβάλουν μια καταγγελία.
- Στις 30 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη Τύπου στη Βαρσοβία, συντονιστής της οποίας ήταν ο Επίτροπος για την Προστασία των Πολιτικών Δικαιωμάτων της Πολωνίας, κ. Andrzej ZOLL. Πάνω από δώδεκα δημοσιογράφοι ήταν παρόντες, με εκπροσώπους από σημαντικές εφημερίδες, περιοδικά, τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε το έργο του και τους λόγους της επίσκεψής του στην Πολωνία. Τέθηκαν ερωτήσεις που κάλυπταν τα είδη των καταγγελιών που λάμβανε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, τον μέσο χρόνο διεκπεραίωσης μιας καταγγελίας, τον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς και τη δυνατότητα που έχει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής να ορίζει τι συνιστά κακοδιοίκηση.
- Την συνέντευξη Τύπου ακολούθησαν συνεντεύξεις με την κ. Małgorzata BORKOWSKA από το περιοδικό Trybuna και την κ. Marzena KAWA από τον τηλεοπτικό σταθμό TVP3.
- Στις 6 Μαΐου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στον κ. Leo LINDER από το *Leo Linder Filmproduktion* για μια εκπαιδευτική ταινία που απευθυνόταν σε γερμανούς φοιτητές με τίτλο «Οδηγίες χρήσης για την Ευρώπη». Η συνέντευξη επικεντρώθηκε στη συμβολή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στην προσέγγιση Ένωσης και πολιτών. Ο κ. LINDER μαγνητοσκόπησε επίσης το προσωπικό του Διαμεσολαβητή στον χώρο εργασίας του και παρουσίασε την υπόθεση ενός γερμανού πολίτη στον οποίο είχαν αρνηθεί την άδεια παραμονής στο Λουξεμβούργο.
- Στις 6 Μαΐου, ο κ. José MARTÍNEZ ARAGÓN, κύριος νομικός σύμβουλος, έδωσε διάλεξη για τον ρόλο του Διαμεσολαβητή σε μια ομάδα 20 δημοσιογράφων από διάφορες χώρες,

οι οποίοι συμμετείχαν στις Ευρωπαϊκές Εβδομάδες Επικοινωνίας, που διοργάνωσε το Καθολικό Πανεπιστήμιο της Λυών.

- Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Άγκυρα της Τουρκίας, στις 11 και 12 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ προέβη σε σύντομη ενημέρωση δημοσιογράφων από τον τηλεοπτικό σταθμό NTV, τον εθνικό ραδιοφωνικό σταθμό TRT, την ημερήσια εφημερίδα *Yani Safek* και τα ειδησεογραφικά πρακτορεία *Anadolu*, *Anka* και *Cihan*. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απάντησε σε ερωτήσεις σχετικά με τις αρμοδιότητες ενός διαμεσολαβητή, τα απαιτούμενα προσόντα ενός ατόμου για να εκλεγεί διαμεσολαβητής και τον σύνδεσμο μεταξύ της πρότασης συγκρότησης μιας υπηρεσίας διαμεσολαβητή στην Τουρκία και της αίτησης προσχώρησης της Τουρκίας στην ΕΕ.
- Στις 27 Μαΐου, ένας δημοσιογράφος από την εφημερίδα *România Liberă* παρακολούθησε μια παρουσίαση που έκανε ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ σε μια ομάδα υπαλλήλων της υπηρεσίας του Συνήγορου του Λαού της Ρουμανίας σχετικά με τον ρόλο και τα βασικά επιτεύγματα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Στο τέλος της ομιλίας του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ, ο δημοσιογράφος έθεσε ορισμένες ερωτήσεις όσον αφορά το πεδίο των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τα δικαιώματα των ρουμάνων πολιτών στην ΕΕ.
- Στις 30 Ιουνίου, στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψής του στην Ελλάδα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και ο κ. Νίκος ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, αρχηγός του Συνασπισμού, παραχώρησαν κοινή συνέντευξη Τύπου.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παραχώρησε συνέντευξη Τύπου σε μια ομάδα 15 δημοσιογράφων της Ένωσης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου στην Αθήνα.
- Την 1η Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παραχώρησε συνέντευξη Τύπου στο γραφείο του Έλληνα Συνηγόρου του Πολίτη στην Αθήνα, όπου έδωσε επίσης συνέντευξη και στον κ. Ηλία ΜΠΙΝΕΚΟ, δημοσιογράφο της εφημερίδας *Ημερησία*.
- Αργότερα την ίδια μέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και ο κ. Γιώργος ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, αρχηγός του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος (ΠΑΣΟΚ), έδωσαν κοινή συνέντευξη Τύπου στο κτίριο του ελληνικού Κοινοβουλίου.
- Στις 19 Ιουλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παραχώρησε συνέντευξη στον κ. Τοίνο ΤÄNANVSUU, δημοσιογράφο της *Eesti Päevaleht*, μιας εσθονικής ημερήσιας εφημερίδας. Ο κ. ΤÄNANVSUU ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ για τη διαφορά που μπορεί να επιφέρει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής στις ζωές των πολιτών, τις σχέσεις του με τους εθνικούς ομολόγους του και τις καταγγελίες που είχε δεχτεί μέχρι εκείνη την ημέρα από την Εσθονία.
- Στις 9 Σεπτεμβρίου, η κ. Marie CAOINETTE από την канаδική ημερήσια εφημερίδα, *Le Soleil*, πήρε συνέντευξη από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή στην πόλη του Κεμπέκ. Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε μετά τη βασική ομιλία του Διαμεσολαβητή στην 8η Παγκόσμια Διάσκεψη του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών, όπου ασχολήθηκε με το ερώτημα: «Μπορεί η αναγνώριση των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών να αντέξει την πίεση για την ενίσχυση της ασφάλειας;»
- Στις 16 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παραχώρησε συνέντευξη, στο Ρότερνταμ, στον κ. Frits BALTESSEN, για την ολλανδική εφημερίδα *NRC Handelsblad*.
- Στις 14 Οκτωβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρουσίασε το έργο του σε 17 δημοσιογράφους από τη Φιλανδία, τη Σουηδία, την Ισλανδία και τη Νορβηγία. Η παρουσίαση ήταν μέρος ενός εκπαιδευτικού σεμιναρίου που διοργάνωσε το σκανδιναβικό κέντρο δημοσιογραφίας που εδρεύει στο Århus. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απάντησε σε ερωτήσεις για τις εκ των υστέρων παρεμβάσεις του όσον αφορά τη διεκπεραίωση των καταγγελιών και για τον προορατικό του ρόλο, κυρίως τις επικοινωνιακές δραστηριότητές του.

- Στις 20 Οκτωβρίου, η κ. Anja VOGEL πήρε συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ για την εκπομπή «L'Europe au quotidien» του γαλλικού ραδιοφωνικού σταθμού, *France Info*.
- Στις 21 Οκτωβρίου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Joana FERREIRADACOSTA για την πορτογαλική εθνική ημερήσια εφημερίδα, *O Público*. Η δημοσιογράφος ενδιαφέρθηκε για τα βασικά είδη καταγγελιών με τις οποίες ασχολείται ο Διαμεσολαβητής, τον λόγο για τον οποίο οι πολίτες θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή αντί να προσφεύγουν στο δικαστήριο και τον βαθμό επιρροής που έχει ο Διαμεσολαβητής στα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρουσίασε το έργο του, αναφερόμενος σε παραδείγματα καταγγελιών που είχε λάβει από την Πορτογαλία.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παραχώρησε συνέντευξη στους δημοσιογράφους κ. Martin CABRAL και κ. Nuno ROGEIRO από το 24ωρο πορτογαλικό δίκτυο ειδήσεων *SIC Noticias* για την εκπομπή «Κοινωνία των Εθνών». Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έκανε μια παραστατική παρουσίαση του έργου του, συζήτησε για τη σημασία της προάσπισης των δικαιωμάτων των πολιτών και υπογράμμισε την υποστήριξή του για το Σύνταγμα της Ευρώπης.
- Στις 22 Οκτωβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ξεκίνησε την ημέρα με μια συνέντευξη με τον κ. Paulo PENA από το ειδησεογραφικό περιοδικό, *Visão*. Ο δημοσιογράφος επικεντρώθηκε στις απόψεις του Διαμεσολαβητή για το ευαίσθητο ζήτημα της εξισορρόπησης της ανάγκης για δημόσια ασφάλεια με την προστασία των ατομικών ελευθεριών.
- Την ίδια ημέρα, ο Διαμεσολαβητής έδωσε σύντομη συνέντευξη σε έναν δημοσιογράφο από τον πορτογαλικό ραδιοφωνικό σταθμό *Radio Renascença*, ο οποίος ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για το έργο του Διαμεσολαβητή στον τομέα της διακριτικής μεταχείρισης.
- Στις 16 Νοεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε σε γεύμα εργασίας που παρέθεσε η Λέσχη Τύπου του Στρασβούργου. Βασική ομιλήτρια στην εκδήλωση ήταν η γαλλίδα υπουργός ευρωπαϊκών υποθέσεων, κ. Claudie HAIGNERE. Η υπουργός κάλεσε τον Διαμεσολαβητή να μιλήσει στο κοινό για τις απόψεις τους για το Σύνταγμα της Ευρώπης. Ο Διαμεσολαβητής επικεντρώθηκε στη σημασία του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και υπογράμμισε ότι θα εργαστεί σκληρά για την ενημέρωση των πολιτών για τον Χάρτη. Περίπου 40 άτομα παρέστησαν στο γεύμα, μεταξύ των οποίων ήταν δημοσιογράφοι, σύμβουλοι και πανεπιστημιακοί. Ο κ. Daniel RIOT, συντάκτης ευρωπαϊκών θεμάτων του *France 3*, προήδρευσε της εκδήλωσης.
- Επίσης, στις 16 Νοεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής μίλησε σε δέκα δημοσιογράφους από τον σταθμό *Radio France* σε εκπαιδευτικό σεμινάριο που διοργάνωσε ο κ. Quentin DICKINSON, επικεφαλής ευρωπαϊκών υποθέσεων του ραδιοφωνικού σταθμού. Οι δημοσιογράφοι προήρχοντο από όλη τη Γαλλία και έμειναν μία εβδομάδα στο Στρασβούργο για να ενημερωθούν για το έργο των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξήγησε τον ρόλο του, παραθέτοντας παραδείγματα καταγγελιών που υπέβαλαν γάλλοι πολίτες και γαλλικοί οργανισμοί.
- Στις 17 Νοεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής παραχώρησε συνέντευξη στον κ. Alex TAYLOR για μια τηλεοπτική εκπομπή με τίτλο *Vivre en Europe*. Η εκπομπή αυτή, η οποία ασχολείται με συγκεκριμένα ευρωπαϊκά θέματα σε μηνιαία βάση, μεταδίδεται από τον τηλεοπτικό σταθμό της γαλλικής Εθνοσυνέλευσης. Ο κ. TAYLOR ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να εξηγήσει το έργο του για τους πολίτες και να δώσει παραδείγματα γαλλικών υποθέσεων με τις οποίες είχε ασχοληθεί.
- Στις 22 Νοεμβρίου, με την ευκαιρία της παρουσίασης της Ετήσιας Έκθεσης 2003 του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο κ. Olivier VERHEECKE παραχώρησε ζωντανή συνέντευξη στον κ. François KIRCH από τον ραδιοφωνικό σταθμό των Βρυξελλών BFM, στο πλαίσιο μιας εκπομπής με τίτλο *12-13 Europe*.

- Την 1η Δεκεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παραχώρησε τηλεοπτική συνέντευξη στην κ. Caroline DE CAMARET από τον τηλεοπτικό σταθμό *Public Sénat* για την εκπομπή «*Paroles d'Europe*». Η δημοσιογράφος ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να εξηγήσει το έργο του και να δώσει συγκεκριμένα παραδείγματα υποθέσεων με τις οποίες είχε ασχοληθεί. Ρώτησε για τις επιπτώσεις του Ευρωπαϊκού Συντάγματος στον Διαμεσολαβητή και τους πολίτες γενικότερα.
- Στις 2 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, μαζί με τον γάλλο Διαμεσολαβητή, κ. Jean-Paul DELEVOYE, έδωσαν συνέντευξη στον εκδότη του περιοδικού *Les Annonces de la Seine*, κ. Jean-René TANCREDÉ. Ο δημοσιογράφος ρώτησε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με τα επιτεύγματα της υπηρεσίας του κατά την τελευταία δεκαετία, τις προσπάθειές του να συνεργαστεί στενά με τους εθνικούς ομολόγους του και τις μελλοντικές του προτεραιότητες.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στην κ. Dominique DE COURCELLES από το *Radio France Internationale*. Σκοπός της συνέντευξης ήταν να δοθούν εξηγήσεις στους γάλλους πολίτες σχετικά με τον χρόνο, τον λόγο και τον τρόπο υποβολής καταγγελιών στον Διαμεσολαβητή.
- Τη συνέντευξη ακολούθησε μια συνέντευξη Τύπου που διοργάνωσε από κοινού η Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και το γραφείο πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Παρίσι. Μετά από μια παρουσίαση με θέμα «Η Ευρωπαϊκή Ένωση: τα δικαιώματα των πολιτών και ο Διαμεσολαβητής», ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απάντησε σε ερωτήσεις σχετικά με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καταγγελίες για το περιβάλλον και τη δυνατότητα δημιουργίας γραφείων του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε κάθε κράτος μέλος. Περίπου 15 δημοσιογράφοι παρέστησαν στην εκδήλωση, της οποίας προήδρευσε ο κ. Yves GAZZO, επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής. Στους παρισταμένους δημοσιογράφους διανεμήθηκε το δελτίο Τύπου που εκδόθηκε από τον γάλλο Διαμεσολαβητή με την ευκαιρία της επίσκεψης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Παρίσι.

6.5 ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επιθυμεί να προσεγγίσει το ευρύτερο δυνατό κοινό με στόχο την ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τα δικαιώματά τους και, συγκεκριμένα, το δικαίωμά τους υποβολής καταγγελιών. Η υπηρεσία στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό σε έντυπες εκδόσεις για την πληροφόρηση των βασικών ενδιαφερόμενων φορέων και του ευρύτερου κοινού. Το 2004, παρήχθησαν και διανεμήθηκαν στους ενδιαφερόμενους οι ακόλουθες εκδόσεις:

Ετήσια Έκθεση 2003, φωτοτυπημένη έκδοση (11 γλώσσες)

Μια φωτοτυπημένη έκδοση της Ετήσιας Έκθεσης 2003 του Διαμεσολαβητή διατέθηκε στα μέλη της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Απρίλιο, προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή Αναφορών να μελετήσει το έργο του Διαμεσολαβητή πριν από τη συζήτηση στην Ολομέλεια που θα πραγματοποιείτο εντός του έτους.

Ετήσια Έκθεση 2003 – Συνοπτική Παρουσίαση & Στατιστικά, φωτοτυπημένη έκδοση (20 γλώσσες)

Τον Απρίλιο επίσης, μια φωτοτυπημένη έκδοση της νέας Ετήσιας Έκθεσης 2003: Συνοπτική Παρουσίαση & Στατιστικά διανεμήθηκε στα μέλη της Επιτροπής Αναφορών στις 11 επίσημες γλώσσες της ΕΕ και στις εννέα γλώσσες των προσχωρουσών χωρών.

Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής – Ενημερωτικό Δελτίο, τεύχη αριθ. 2 και αριθ. 3 (5 γλώσσες)

Τα τεύχη αριθ. 2 και αριθ. 3 του εξαμηνιαίου ενημερωτικού δελτίου του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών και του ευρωπαϊκού τμήματος του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών διανεμήθηκαν, τον Απρίλιο και τον Οκτώβριο αντίστοιχα, σε εθνικούς, περιφερειακούς και τοπικούς διαμεσολαβητές στην Ευρώπη, καθώς και στα μέλη της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής – Εν συντομία, φυλλάδιο (25 γλώσσες)

Σε μια προσπάθεια βελτίωσης της ενημέρωσης του κοινού για το έργο του, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής εξέδωσε ένα σύντομο φυλλάδιο στο οποίο εξηγεί τι μπορεί και τι δεν μπορεί να κάνει, δίδοντας παραδείγματα καταγγελιών που έχει επιλύσει. Το φυλλάδιο, το οποίο δημοσιεύεται στις επίσημες γλώσσες, τις γλώσσες των προσχωρουσών χωρών και τις γλώσσες των υποψήφιων χωρών, δίνει απαντήσεις σε ερωτήματα όπως «Ποιες καταγγελίες μπορεί να ερευνήσει;», «Τι γίνεται εάν δεν μπορεί να επιληφθεί μιας καταγγελίας;», «Ποια έκβαση μπορεί να αναμένεται;» και «Ποιος άλλος θα μπορούσε να με βοηθήσει;». Κυκλοφόρησε την 1η Μαΐου σε πάνω από 650.000 αντίτυπα και διανεμήθηκε ευρέως. Αργότερα εντός του ίδιου έτους, εκδόθηκε και στα κροατικά.

Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής – Μπορεί να σας βοηθήσει; φυλλάδιο και δελτίο παραπόνων (21 γλώσσες)

Λίγο μετά την προσχώρηση των νέων κρατών μελών, το φυλλάδιο και το δελτίο παραπόνων Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής – Μπορεί να σας βοηθήσει; δημοσιεύτηκε στις 21 γλώσσες της Συνθήκης. Σκιαγραφώντας τον ρόλο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και εξηγώντας ποιος μπορεί να υποβάλει καταγγελία και πώς το φυλλάδιο χρησιμεύει ως χρήσιμος οδηγός για όσους θέλουν να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή. Διανεμήθηκε τον Σεπτέμβριο σε διαμεσολαβητές, ευρωβουλευτές, αντιπροσωπείες και γραφεία πληροφοριών των θεσμικών οργάνων και σταθμούς και δίκτυα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ετήσια Έκθεση 2003, έγχρωμη έκδοση (20 γλώσσες)

Η Ετήσια Έκθεση 2003 του Διαμεσολαβητή, στη νέα της μορφή και στις 20 επίσημες γλώσσες της ΕΕ, διανεμήθηκε τον Οκτώβριο σε ευρωβουλευτές, στα υπόλοιπα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ, σε διαμεσολαβητές και σε σταθμούς και δίκτυα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σε μια προσπάθεια βέλτιστης αξιοποίησης του δημόσιου χρήματος και σεβασμού του περιβάλλοντος, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής επέλεξε την εκτύπωση της πλήρους Ετήσιας Έκθεσης σε περιορισμένα αντίτυπα (10.000), διανέμοντας τη Συνοπτική Παρουσίαση και Στατιστικά σε πολύ μεγαλύτερο κοινό (24.000 αντίτυπα).

Ετήσια Έκθεση 2003 Συνοπτική Παρουσίαση και Στατιστικά, έγχρωμη έκδοση (20 γλώσσες)

Η Συνοπτική Παρουσίαση και Στατιστικά, διανεμήθηκε σε 20 γλώσσες τον Νοέμβριο σε παραλήπτες της πλήρους Ετήσιας Έκθεσης, καθώς και σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, ενώσεις καταναλωτών, επαγγελματικές οργανώσεις και πανεπιστήμια.

6.6 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου

Τον Απρίλιο του 2001, στην ιστοθέση προστέθηκε η ηλεκτρονική έκδοση υποβολής του δελτίου καταγγελίας σε δώδεκα γλώσσες. Μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Μαΐου 2004, το δελτίο διατέθηκε σε άλλες εννέα γλώσσες. Το 55% του συνόλου των καταγγελιών που παρέλαβε ο Διαμεσολαβητής το 2004, το υψηλότερο ποσοστό που έχει καταγραφεί ποτέ, υποβλήθηκε από το Διαδίκτυο, ένα μεγάλο ποσοστό εκ του οποίου παραλήφθηκε μέσω του ηλεκτρονικού δελτίου καταγγελιών.

Το 2004, σημειώθηκε η μεγαλύτερη αύξηση αιτήσεων για παροχή πληροφοριών που λαμβάνονται στον βασικό λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Συνολικά, ελήφθησαν και απαντήθηκαν 8.010 τέτοια ηλεκτρονικά μηνύματα. Από αυτά, 4.809 ήταν ομαδικά μηνύματα τα οποία υπέβαλαν πολίτες στο πλαίσιο ορισμένων εκστρατειών. Τα θέματα που κάλυπταν αυτά τα ομαδικά μηνύματα ήταν η ευθανασία, το ισραηλινό Τείχος ασφαλείας, πειράματα σε ζώα, τα νεογνά φώκιας και η λεγόμενη «υπόθεση Buttiglione». Όλα τα ηλεκτρονικά μηνύματα απαντήθηκαν με πληροφορίες για την εντολή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και, όπου ήταν δυνατόν, με πληροφορίες για το πού μπορεί να απευθυνθεί κανείς σχετικά με το θιγόμενο θέμα.

Πάνω από 3.200 μεμονωμένες αιτήσεις για παροχή πληροφοριών ελήφθησαν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου το 2004, σε σύγκριση με περίπου 2.000 που ελήφθησαν το 2003 και 2002 μαζί. Όλες απαντήθηκαν χωριστά από τον αρμόδιο υπάλληλο του Διαμεσολαβητή.

Εξελίξεις στον ιστοχώρο

Το 2004, ο ιστοχώρος του Διαμεσολαβητή (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) άλλαξε από γλωσσική άποψη. Στο τέλος του Απριλίου, οι αρχικές σελίδες και οι σελίδες πλοήγησης, οι οποίες παλαιότερα υπήρχαν σε 11 γλώσσες, διατέθηκαν σε 10 νέες γλώσσες – οι εννέα γλώσσες των νέων κρατών μελών και τα ιρλανδικά.

Τον ίδιο μήνα, ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε την Ετήσια Έκθεσή του για το έτος 2003 στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Για πρώτη φορά, η *Συνοπτική Παρουσίαση* της Έκθεσης εκδόθηκε χωριστά. Η *Ετήσια Έκθεση* και η *Συνοπτική Παρουσίαση* προστέθηκαν στον ιστοχώρο σε 20 γλώσσες.

Για την καλύτερη πληροφόρηση του ευρύτερου κοινού για το έργο του, το 2004, ένα νέο φυλλάδιο, *Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Εν συντομία*, δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε 25 γλώσσες (στις 21 γλώσσες της Συνθήκης και στις 4 γλώσσες των υποψήφιων προς ένταξη κρατών). Επιπλέον, το φυλλάδιο *Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Μπορεί να σας βοηθήσει*, το οποίο περιλαμβάνει ένα δελτίο καταγγελίας, δημοσιεύτηκε ξανά το 2004 και διατέθηκε για πρώτη φορά σε 21 γλώσσες. Και οι δύο αυτές εκδόσεις, καθώς και μια ηλεκτρονική έκδοση του δελτίου καταγγελίας, διατέθηκαν στον ιστοχώρο σε όλες τις γλώσσες.

Από την 1η Μαΐου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004 (μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης), οι αρχικές σελίδες του ιστοχώρου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή δέχθηκαν 195.228 επισκέψεις. Η αγγλική έκδοση ήταν εκείνη που δέχθηκε τις περισσότερες επισκέψεις (45.566), και ακολούθησαν η γαλλική, η ιταλική, η ισπανική, η γερμανική και η πολωνική. Σε ό,τι αφορά τη γεωγραφική προέλευση των επισκέψεων, ο μεγαλύτερος αριθμός επισκεπτών ήταν από την Ιταλία (16.950 επισκέψεις), και ακολούθησε το Βέλγιο, η Ισπανία, η Γαλλία, η Γερμανία και η Πολωνία.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο ιστοχώρος του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή θα παραμείνει μεταξύ των δημοφιλέστερων ηλεκτρονικών σελίδων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το γραφείο του Διαμεσολαβητή συμμετείχε κατά τη διάρκεια του 2004 στο έργο της Διαθεσμικής Επιτροπής Επιμελητείας για το Διαδίκτυο (CEiii). Προεδρεύουσα της Επιτροπής CEiii είναι η Γενική Διεύθυνση Τύπου και Επικοινωνίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και συγκεντρώνει εκπροσώπους υπεύθυνους για θέματα του Διαδικτύου στα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ. Η επιτροπή συνεδρίασε πέντε φορές το 2004, για να συζητήσει και να συντονίσει ζητήματα που αφορούν, μεταξύ άλλων, τη διεύρυνση της ΕΕ, την πολυγλωσσία, διαδικτυακά ονόματα τομέων, δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, διοργανικούς ιστοχώρους, και συνεργασία για τις συμβάσεις και τις υπηρεσίες.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

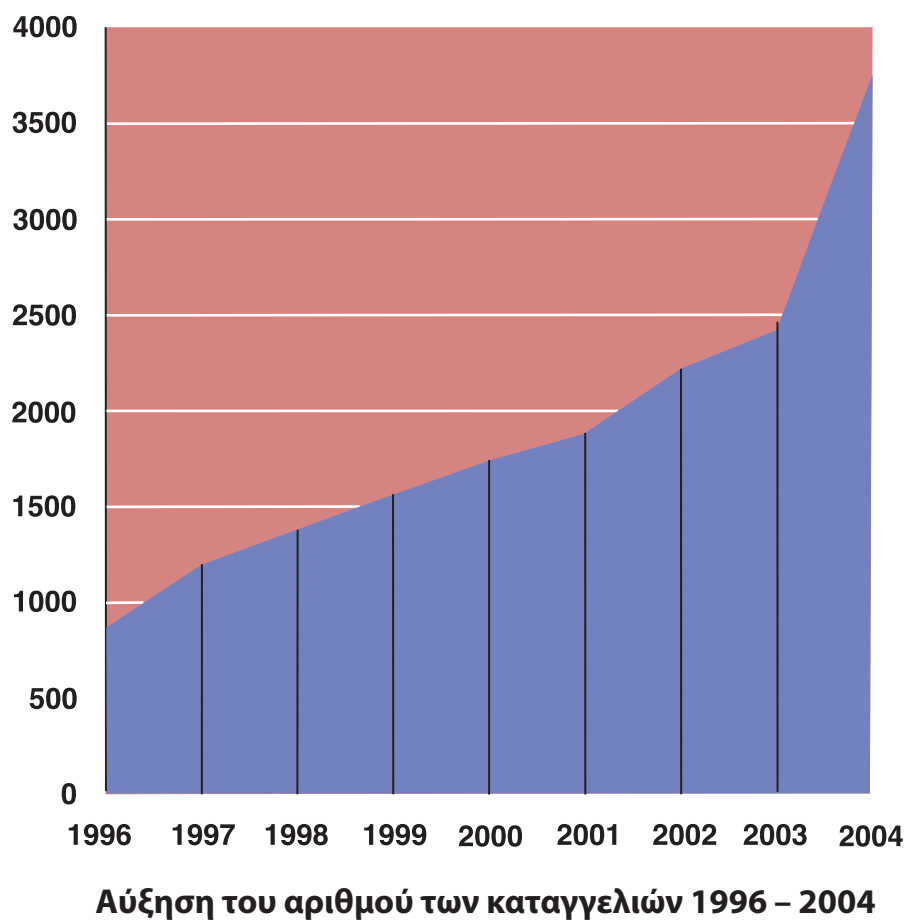
7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Α ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΘΗΚΑΝ ΤΟ 2004

1.1 ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΟ 2004	4 048
– έρευνες μη περατωθείσες έως τις 31.12.2003	183 ¹
– καταγγελίες για τις οποίες εκκρεμούσε απόφαση περί παραδεκτού στις 31.12.2003	131
– καταγγελίες που ελήφθησαν το 2004	3 726
– αυτεπάγγελτες έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή	8

¹

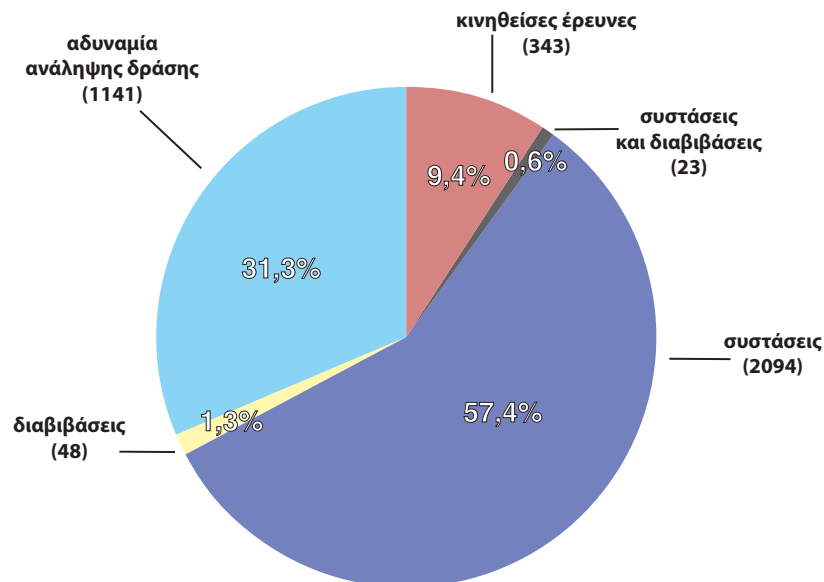
Εκ των οποίων τέσσερις αυτεπάγγελτες έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και 179 έρευνες βάσει καταγγελιών.

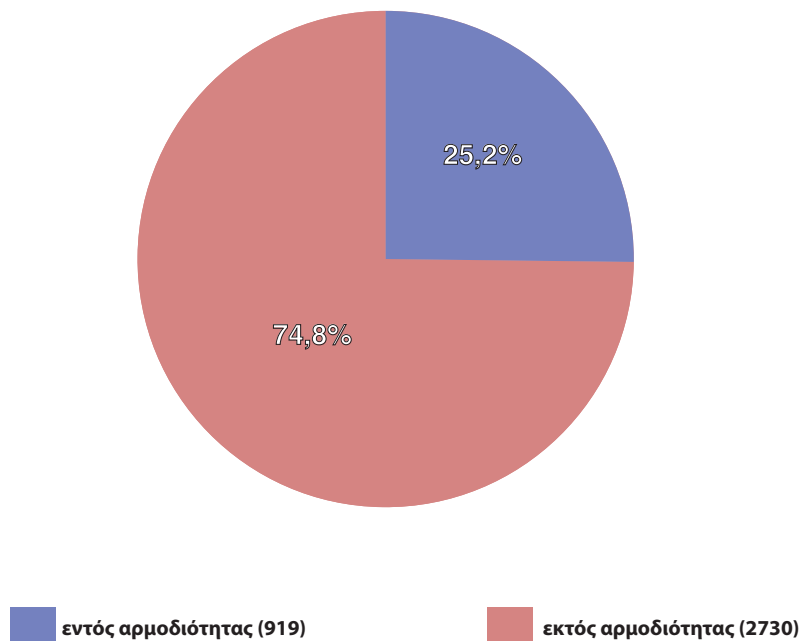
1.2 ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ Η ΜΗ 94,6%

1.3 ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

1.3.1 Ως προς τη μορφή δράσης που ανέλαβε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπέρ των καταγγελλόντων

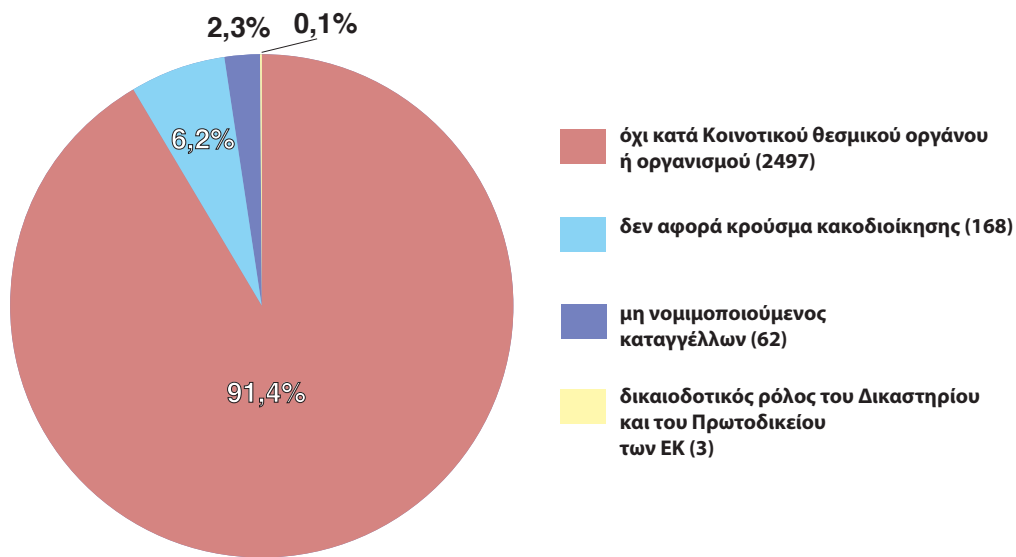

1.3.2 Ως προς την αρμοδιότητα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

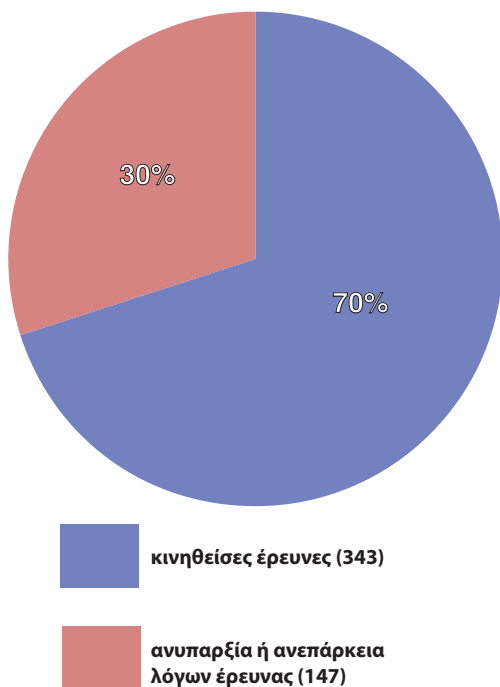

ΕΚΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

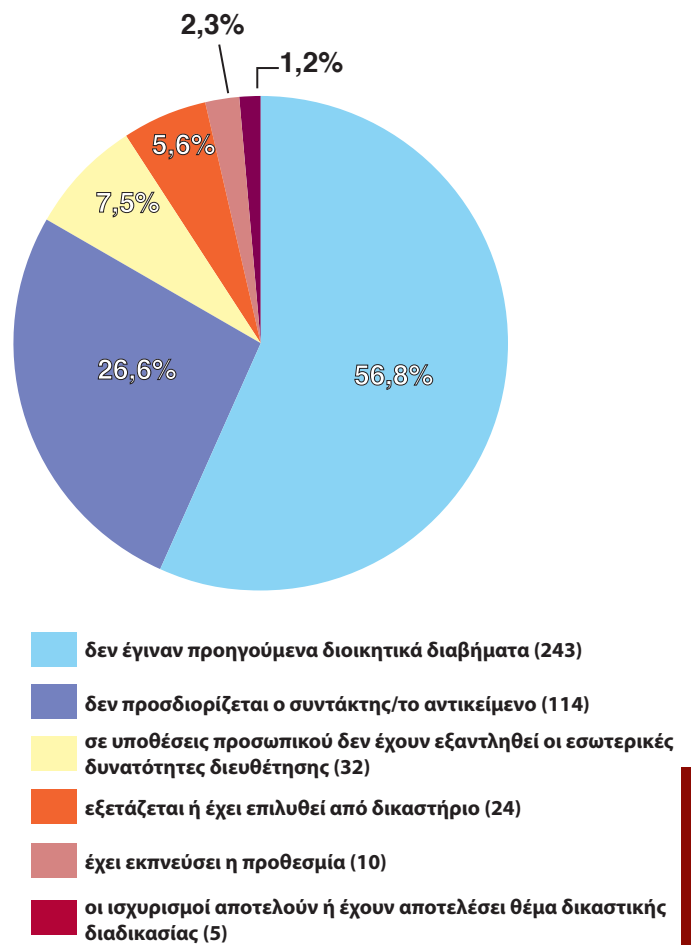

ΕΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

Παραδεκτές καταγγελίες

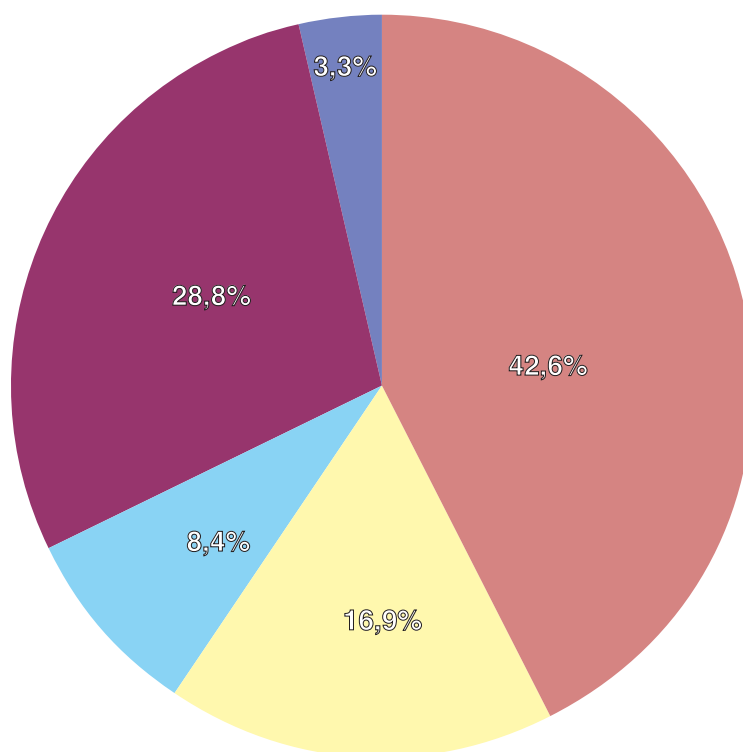

Μη παραδεκτές καταγγελίες

2 ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

- σύσταση να απευθυνθούν σε διαμεσολαβητή κράτους μέλους ή στην αρμόδια υπηρεσία αναφορών περιφερειακού ή εθνικού κοινοβουλίου (906)
- σύσταση να απευθυνθούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (359)
- σύσταση να απευθυνθούν στην Επιτροπή Αναφορών του ΕΚ (179)
- σύσταση να απευθυνθούν σε άλλα όργανα (613)
- διαβιβάσεις (71)
- στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (13)
- στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (4)
- σε διαμεσολαβητή κράτους μέλους ή περιφέρειας (54)

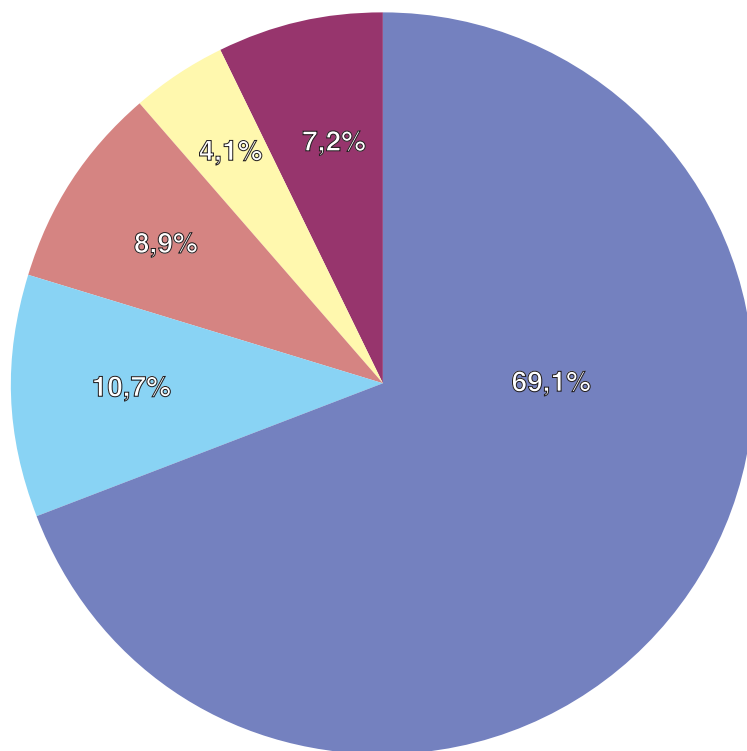

3 ΚΙΝΗΘΕΙΣΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΤΟ 2004534

Το 2004, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κίνησε 534 έρευνες, εκ των οποίων 351 κινηθείσες το 2004 (μεταξύ αυτών οκτώ αυτεπάγγελτες έρευνες) και 183 μη περατωθείσες έως τις 31.12.2003.

3.1 ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΟΥΝ ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

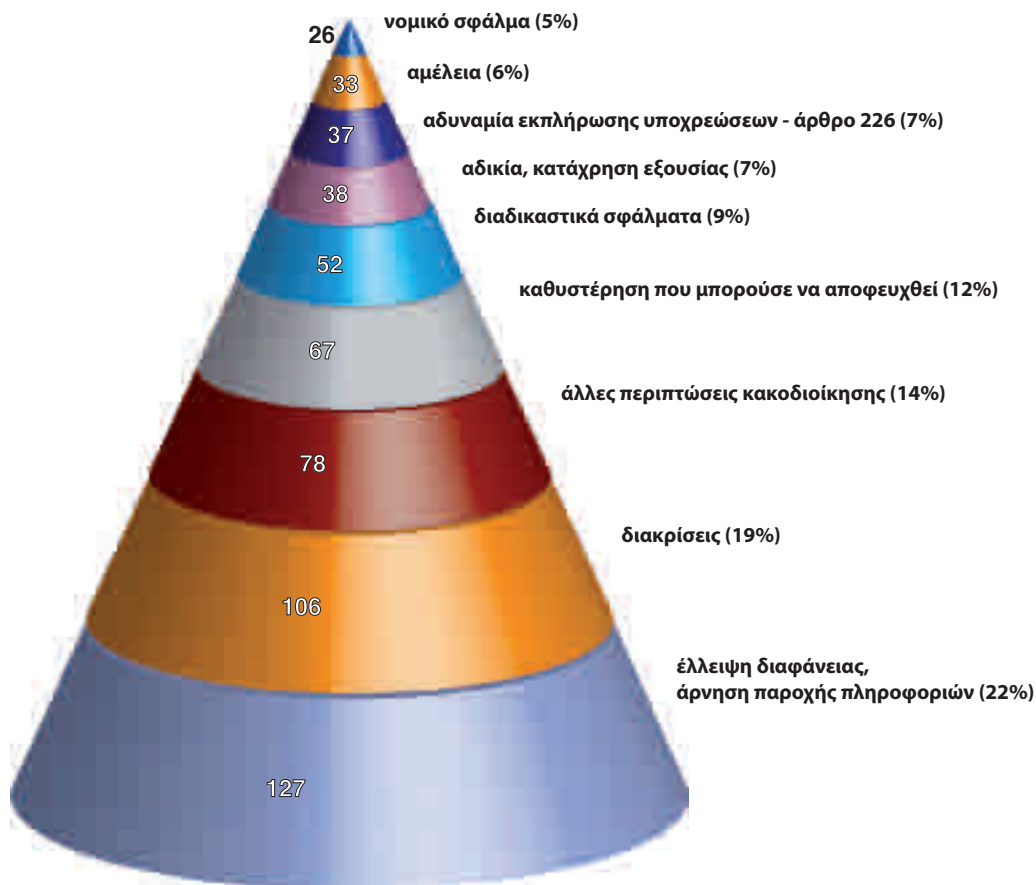
(Σε ορισμένες υποθέσεις, η έρευνα αφορά δύο ή περισσότερα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς)

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (375)	
Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (58)	
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (48)	
Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (22)	
Άλλα (39):	
Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων	7
Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)	5
Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης	5
Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα	4
Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	3
Ελεγκτικό Συνέδριο	3
Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή	3
Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο των Φαινομένων Ρατσισμού και Ξενοφοβίας	2
Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων	1
Αστυνομική αποστολή της ΕΕ στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη	1
Eurojust	1
Europol	1
Υπηρεσία Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	1
Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο	1
Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος	1

3.2 ΕΙΔΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

(Σε ορισμένες υποθέσεις καταγγέλλεται κακοδιοίκηση δύο ειδών)

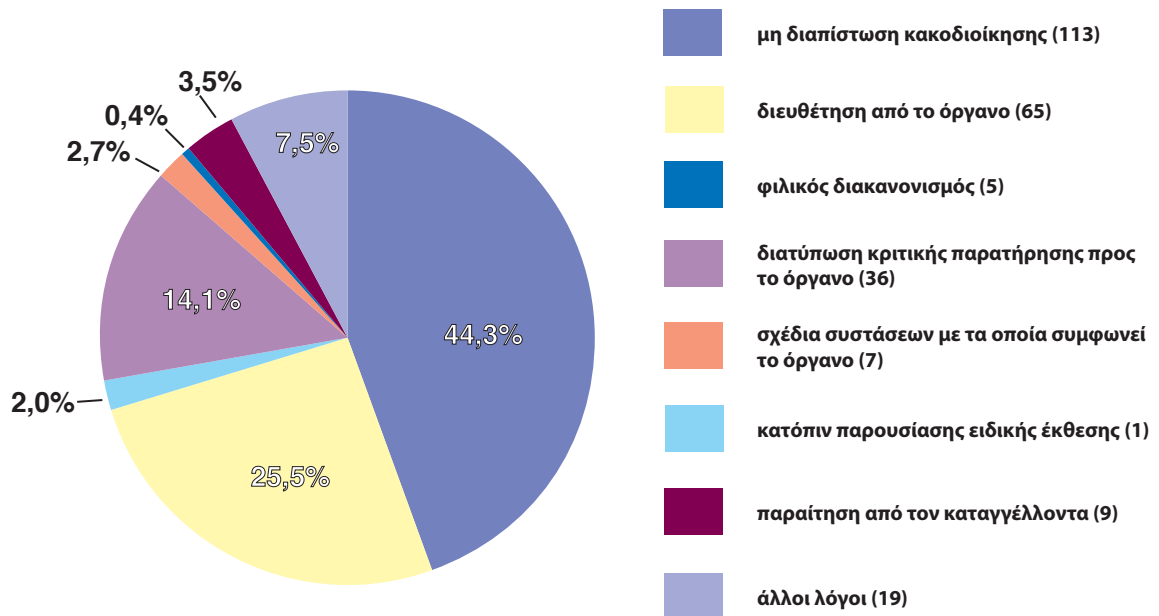
3.3 ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΦΙΛΙΚΟ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟ, ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2004

– προτάσεις για φιλικό διακανονισμό	12
– σχέδια συστάσεων	17
– ειδικές εκθέσεις	1

3.4 ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΑΝ ΜΕ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ..... 251²

(Μια έρευνα μπορεί να περατωθεί για έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω λόγους)

4 ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2004

4.1 ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

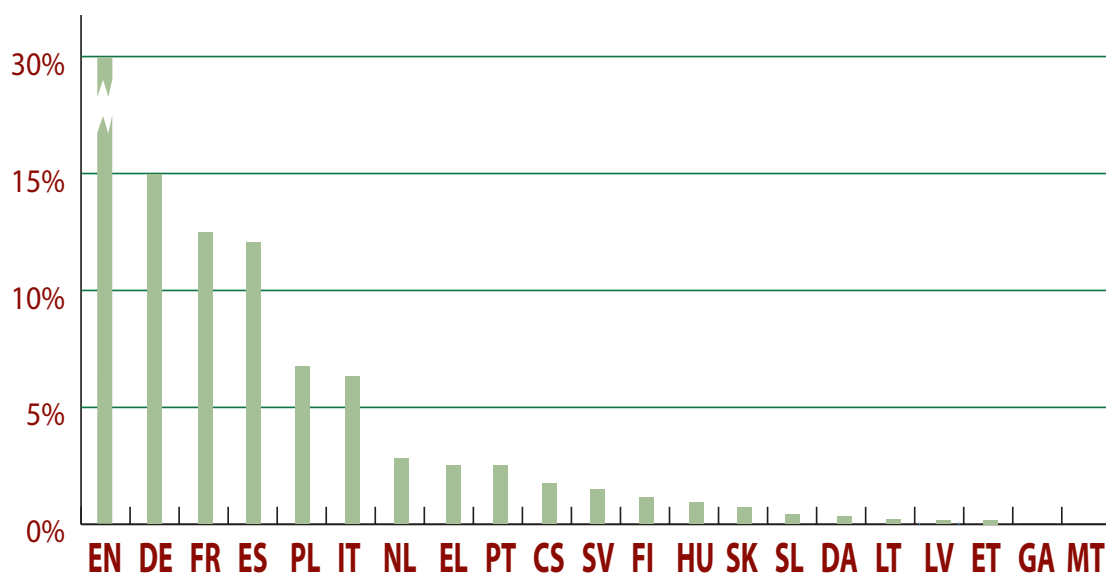

²

Εκ των οποίων τέσσερις αυτεπάγγελτες έρευνες του Διαμεσολαβητή.

4.2 ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

4.3 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Χώρα	Αριθμός καταγγελιών	% των καταγγελιών	% του πληθυσμού της ΕΕ	Δείκτης ³
Μάλτα	38	1,0	0,1	11,7
Λουξεμβούργο	40	1,1	0,1	10,9
Κύπρος	59	1,6	0,2	10,0
Βέλγιο	268	7,2	2,3	3,2
Σλοβενία	38	1,0	0,4	2,3
Φινλανδία	73	2,0	1,1	1,7
Ιρλανδία	53	1,4	0,9	1,6
Ελλάδα	129	3,5	2,4	1,4
Ισπανία	482	12,9	9,2	1,4
Πορτογαλία	116	3,1	2,3	1,4
Σλοβακία	52	1,4	1,2	1,2
Τσεχική Δημοκρατία	98	2,6	2,2	1,2
Σουηδία	84	2,3	2,0	1,2
Αυστρία	69	1,9	1,8	1,1
Πολωνία	285	7,6	8,3	0,9
Δανία	32	0,9	1,2	0,7
Γερμανία	464	12,4	18,0	0,7
Κάτω Χώρες	88	2,4	3,5	0,7
Ουγγαρία	53	1,4	2,2	0,6
Λιθουανία	18	0,5	0,8	0,6
Εσθονία	7	0,2	0,3	0,6
Γαλλία	303	8,1	13,5	0,6
Ιταλία	269	7,2	12,6	0,6
Λετονία	9	0,2	0,5	0,5
Ηνωμένο Βασίλειο	195	5,2	13,0	0,4
Λοιπές	404	10,9		

3

Το στοιχείο αυτό προκύπτει από τη διαίρεση του ποσοστού των καταγγελιών με το ποσοστό του πληθυσμού. Όταν υπερβαίνει το 1, αυτό σημαίνει ότι η εν λόγω χώρα υποβάλλει στον Διαμεσολαβητή περισσότερες καταγγελίες από τις αναμενόμενες με βάση το σύνολο του πληθυσμού της. Όλα τα ποσοστά στον ανωτέρω πίνακα έχουν στρογγυλοποιηθεί σε ένα δεκαδικό ψηφίο.

Β Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ανεξάρτητος προϋπολογισμός

Το καθεστώς του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προέβλεπε αρχικώς τον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή ως παράρτημα στο τμήμα Ι (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τον Δεκέμβριο του 1999, το Συμβούλιο αποφάσισε να υπάρχει ανεξάρτητος προϋπολογισμός για τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Από την 1η Ιανουαρίου 2000⁴, ο προϋπολογισμός του Διαμεσολαβητή αποτελεί πλέον ανεξάρτητο τμήμα του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τμήμα VIII-A).

Δομή του προϋπολογισμού

Ο προϋπολογισμός του Διαμεσολαβητή διαιρείται σε τρεις τίτλους. Οι μισθοί, τα επιδόματα και οι λοιπές επιβαρύνσεις, που αφορούν το προσωπικό, περιλαμβάνονται στον τίτλο 1 του προϋπολογισμού. Ο τίτλος αυτός περιλαμβάνει και τις δαπάνες αποστολών, τις οποίες πραγματοποιούν ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του. Ο τίτλος 2 του προϋπολογισμού καλύπτει τα κτίρια, τον εξοπλισμό και διάφορες λειτουργικές δαπάνες. Ο τίτλος 3 περιλαμβάνει ένα μόνο κεφάλαιο, από το οποίο πληρώνονται οι συνδρομές σε διεθνείς οργανώσεις Διαμεσολαβητών.

Συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Προς αποφυγή περιττής αλληλοεπικάλυψης διοικητικών και τεχνικών εργασιών, πολλές από τις υπηρεσίες που χρειάζεται ο Διαμεσολαβητής παρέχονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή μέσω αυτού. Στους τομείς δραστηριοτήτων, για τους οποίους ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής βασίζεται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό στην συνδρομή των υπηρεσιών του Κοινοβουλίου ανήκουν:

- το προσωπικό, κυρίως η προετοιμασία των συμβάσεων και αποφάσεων που αφορούν τα προσωπικά δικαιώματα·
- ο δημοσιονομικός έλεγχος και η λογιστική·
- η μετάφραση, η διερμηνεία και η εκτύπωση·
- η μίσθωση γραφείων·
- η πληροφορική, οι τηλεπικοινωνίες και η διαχείριση της αλληλογραφίας.

Η συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συνέβαλε σε σημαντική εξοικονόμηση αποδοτικότητας για τον προϋπολογισμό της Κοινότητας. Η συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνέβαλε πράγματι στο να μην αυξηθεί ουσιαστικά το διοικητικό προσωπικό του Διαμεσολαβητή.

Όποτε οι υπηρεσίες που παρέχονται στον Διαμεσολαβητή απαιτούν πρόσθετες άμεσες δαπάνες από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, γίνεται η σχετική χρέωση, η πληρωμή της οποίας διενεργείται μέσω λογαριασμού τάξεως. Το μίσθωμα γραφείων και οι υπηρεσίες μετάφρασης αποτελούν τα μεγαλύτερα ποσά δαπανών που διευθετούνται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Ο προϋπολογισμός του 2004 περιείχε ένα ποσό κατ' αποκοπή, για να καλύψει το κόστος που συνεπάγεται για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η παροχή υπηρεσιών που συνίστανται αποκλειστικά

⁴

Κανονισμός αριθ. 2673/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999 ΕΕ L 326/1.

σε χρόνο απασχόλησης, όπως είναι η διαχείριση των συμβάσεων του προσωπικού, των μισθών και των επιδομάτων, καθώς και ποικίλες υπηρεσίες υπολογιστή.

Η συνεργασία μεταξύ Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή άρχισε να υφίσταται δυνάμει της από 22 Σεπτεμβρίου 1995 Συμφωνίας Πλαισίου, η οποία συμπληρώθηκε από τη Συμφωνία για Διοικητική Συνεργασία και τη Συμφωνία Συνεργασίας στον Τομέα του Προϋπολογισμού και τον Οικονομικό Τομέα, που υπεγράφησαν στις 12 Οκτωβρίου 1995.

Τον Δεκέμβριο του 1999, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπέγραψαν συμφωνία ανανεώσεως των συμφωνιών συνεργασίας με τροποποιήσεις για το έτος 2000 και με πρόβλεψη αυτόματης ανανέωσης εν συνεχεία.

Ο προϋπολογισμός του 2004

Στο οργανόγραμμα του Διαμεσολαβητή για το 2004 εμφανίζονται συνολικά 38 θέσεις υπαλλήλων.

Το συνολικό ποσό των αρχικών πιστώσεων που διατέθηκαν στον προϋπολογισμό 2004 του Διαμεσολαβητή ανήρχετο σε 5.817.468,00 ευρώ. Ο τίτλος 1 (Δαπάνες που σχετίζονται με τα άτομα που εργάζονται για το θεσμικό όργανο) ανήρχετο σε 4.944.500,00 ευρώ. Ο τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες λειτουργικές δαπάνες) ανήρχετο σε 869.968,00 ευρώ. Ο τίτλος 3 (δαπάνες από την εκτέλεση ειδικών αποστολών εκ μέρους του οργάνου) ανήρχετο σε 3.000,00 ευρώ.

Ο κάτωθι πίνακας εμφανίζει τις δαπάνες 2004 υπό μορφή αναληφθεισών πιστώσεων.

Τίτλος 1	ευρώ	4 173 642,33
Τίτλος 2	ευρώ	892 632,78
Τίτλος 3	ευρώ	2 644,78
Σύνολο	ευρώ	5 068 919,89

Τα έσοδα συνίστανται κυρίως σε κρατήσεις από την αμοιβή του Διαμεσολαβητή και των υπαλλήλων του. Από τις εισπραχθείσες πληρωμές, τα συνολικά έσοδα το 2004 ανήλθαν σε 530.367,85 ευρώ.

Ο προϋπολογισμός του 2005

Ο προϋπολογισμός του 2005, που καταρτίστηκε το 2004, προβλέπει δύναμη προσωπικού 51 ατόμων, ήτοι αύξηση κατά 13 άτομα εν συγκρίσει προς το 2004. Η αύξηση αυτή οφείλεται κυρίως στη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην ανάγκη να διαθέτει το γραφείο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή επαρκή γνώση τόσο των γλωσσών, όσο και των νομικών συστημάτων των νέων κρατών μελών.

Οι συνολικές πιστώσεις για το 2005 ανέρχονται σε 7.312.614 ευρώ. Ο τίτλος 1 (Δαπάνες που σχετίζονται με τα άτομα που εργάζονται για το θεσμικό όργανο) ανέρχεται σε 6.239.614 ευρώ. Ο τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες λειτουργικές δαπάνες) ανέρχεται σε 1.070.000 ευρώ. Ο τίτλος 3 (δαπάνες από την εκτέλεση ειδικών αποστολών εκ μέρους του οργάνου) ανέρχεται σε 3.000 ευρώ.

Ο προϋπολογισμός του 2005 προβλέπει συνολικά έσοδα 720.241 ευρώ.

Γ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

ΚΑΘ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

Ο καθ. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ γεννήθηκε στην Αθήνα στις 25 Ιουνίου 1942. Εξελέγη Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής στις 15 Ιανουαρίου 2003 και ανέλαβε τα καθήκοντά του από την 1η Απριλίου 2003.

Από το 1998 έως το 2003, ήταν ο πρώτος Συνήγορος του Πολίτη στην Ελλάδα. Διετέλεσε, επίσης, καθηγητής συγκριτικής πολιτικής στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του Πανεπιστημίου Αθηνών από το 1993 (σήμερα σε αναστολή καθηκόντων). Από το 1995 έως το 1998, διετέλεσε διευθυντής και πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ).

Απέκτησε το πτυχίο του (B.A.) από το πανεπιστήμιο Indiana University (1963) και τα πτυχία M.A. (1965), M.Phil. (1969) και Ph.D. (1972) από το πανεπιστήμιο Columbia University. Πριν ενταχθεί στο διδακτικό προσωπικό (ΔΕΠ) του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1988, υπήρξε μέλος του ΔΕΠ στο State University of New York και ερευνητής στο Columbia University (1973-78). Από το 1980 έως το 1983, διετέλεσε διευθυντής του Γραφείου Ανάπτυξης του Κολεγίου Αθηνών στην Ελλάδα. Από το 1983 έως το 1988, ήταν διευθυντής Ερευνητικών Προγραμμάτων για τη Δυτική Ευρώπη και την Εγγύς και Μέση Ανατολή στο Συμβούλιο Ερευνών για τις Κοινωνικές Επιστήμες (Social Science Research Council), στη Νέα Υόρκη. Από το 1988 έως το 1991, ήταν διευθυντής στο Ελληνικό Ινστιτούτο Διεθνών και Στρατηγικών Μελετών στην Αθήνα, οργανισμό έρευνας για τη χάραξη δημόσιας πολιτικής, ο οποίος ιδρύθηκε με κοινή χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων Ford και MacArthur. Το 1997, δίδαξε ως επισκέπτης καθηγητής πολιτικών επιστημών στο Κέντρο Juan March για Ανώτατες Σπουδές στις Κοινωνικές Επιστήμες στη Μαδρίτη.

Διετέλεσε πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Πολιτικής Επιστήμης (1992-98) και της Εταιρείας Ελληνικών Σπουδών των Ηνωμένων Πολιτειών (1985-88). Το 1999 και το 2000, διορίστηκε μέλος της ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και του Εθνικού Συμβουλίου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, αντιστοίχως. Το 2000, συμμετείχε στη σύνοδο της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Από το 1990, είναι συμπρόεδρος (co-chair) της Υποεπιτροπής για τη Νότια Ευρώπη στο Συμβούλιο Ερευνών για τις Κοινωνικές Επιστήμες στη Νέα Υόρκη, οι δραστηριότητες της οποίας χρηματοδοτούνται από το Ίδρυμα Volkswagen. Επίσης, είναι συνδιευθυντής της εκδοτικής σειράς «New Southern Europe» του εκδοτικού οίκου του Πανεπιστημίου Johns Hopkins και διετέλεσε υπότροφος του Ιδρύματος Φουλμπράιτ και του Εθνικού Ιδρύματος Ανθρωπιστικών Μελετών (ΗΠΑ).

Το εκτενές συγγραφικό του έργο αφορά κυρίως την πολιτική και την ιστορία της Ελλάδας, της Νότιας Ευρώπης και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και, ειδικότερα, τον εκδημοκρατισμό, τη διαδικασία συγκρότησης εθνών-κρατών και τη σχέση πολιτισμού και πολιτικής.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Η Γραμματεία του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία του προσωπικού γραφείου του Διαμεσολαβητή. Διαχειρίζεται το ημερήσιο πρόγραμμα του Διαμεσολαβητή, συντονίζει την εισερχόμενη και την εξερχόμενη αλληλογραφία του, προσφέρει συμβουλές για τις σχέσεις με τα άλλα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς, ασχολείται με τις πτυχές του πρωτοκόλλου που αφορούν το έργο του θεσμού και αναλαμβάνει γραμματειακά καθήκοντα για τον Διαμεσολαβητή.

Νικόλαος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ
Βοηθός του Διαμεσολαβητή
 Τηλ. +33 3 88 17 23 83

Ελένη-Άννα ΓΑΛΑΤΗ
Γραμματέας του Διαμεσολαβητή
 Τηλ. +33 3 88 17 25 28

ΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Το νομικό τμήμα αποτελείται κυρίως από δικηγόρους, οι οποίοι αναλύουν τις καταγγελίες που λαμβάνει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και διεξάγουν έρευνες. Ο προϊστάμενος του νομικού τμήματος συμβουλεύει τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τη νομική στρατηγική και κατεύθυνση του θεσμού και διευθύνει το τμήμα. Ο βοηθός του προϊσταμένου του νομικού τμήματος διασφαλίζει τη λειτουργία του εσωτερικού ελέγχου ποιότητας και τη διαχείριση των συστημάτων πληροφόρησης και συντονίζει τη συμβολή του τμήματος στην Ετήσια Έκθεση.

Το 2004, το τμήμα αποτελείτο από τον προϊστάμενο του νομικού τμήματος, έξι κύριους νομικούς συμβούλους, πέντε νομικούς υπαλλήλους, έναν βοηθό νομικό υπάλληλο και τον βοηθό του προϊσταμένου του νομικού τμήματος. Το νομικό τμήμα είχε υπό την εποπτεία του δέκα ασκούμενους κατά τη διάρκεια του 2004.

Ian HARDEN
Προϊστάμενος του Νομικού Τμήματος
 Τηλ. +33 3 88 17 23 84

Ο Ian HARDEN γεννήθηκε στο Norwich της Αγγλίας, στις 22 Μαρτίου 1954. Σπούδασε νομική στο Churchill College στο Κέμπριτζ, όπου απέκτησε πτυχίο (B.A.) με άριστα το 1975, και πτυχίο LLB Νομικής το 1976. Μετά την αποφοίτησή του, εντάχθηκε στο διδακτικό προσωπικό της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Sheffield, όπου δίδαξε ως Lecturer από το 1976 έως το 1990, ως Senior Lecturer από το 1990 έως το 1993, ως Reader από το 1993 έως το 1995, και ως καθηγήτης Δημοσίου Δικαίου από το 1995 και μετά. Έγινε μέλος του Γραφείου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή ως κύριος νομικός σύμβουλος το 1996, διετέλεσε προϊστάμενος της γραμματείας από το 1997 έως το 1999, και στη συνέχεια προϊστάμενος του νομικού τμήματος, από το 2000 και μετά. Έχει εκπονήσει ή συμμετάσχει στην εκπόνηση πολλών δημοσιεύσεων επί του κοινοτικού δικαίου και του δημοσίου δικαίου, όπως των εξής: *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992), *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) και *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Είναι μέλος του συλλόγου *Association Française des Constitutionnalistes* και του «Study of Parliament Group» στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Murielle RICHARDSON
Βοηθός του Προϊσταμένου του Νομικού Τμήματος
 Τηλ. +33 3 88 17 23 88

ΝΟΜΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Οι νομικοί υπάλληλοι ασχολούνται με καταγγελίες, οι οποίες ενδέχεται να υποβάλλονται στον Διαμεσολαβητή σε οποιαδήποτε από τις 21 γλώσσες της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, προτείνουν και διενεργούν αυτεπάγγελτες έρευνες, απαντούν σε αιτήματα πολιτών για παροχή πληροφοριών, παρέχουν βοήθεια στον Διαμεσολαβητή επί νομικών θεμάτων, δίνουν συμβουλές επί των νομικών διαδικασιών, εξελίξεων και παραδόσεων των αντίστοιχων κρατών μελών τους και εκπροσωπούν τον Διαμεσολαβητή σε ορισμένες δημόσιες εκδηλώσεις.

Elodie BELFY

Βοηθός Νομικός Υπάλληλος
Τηλ. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR

Νομικός Υπάλληλος
Τηλ. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS

Προϊσταμένη του Γραφείου Βρυξελλών
Κύρια Νομική Σύμβουλος
Τηλ. +32 2 284 25 43

Alessandro DEL BON

Νομικός Υπάλληλος (έως τις 31.05.2004)
Τηλ. +33 3 88 17 23 82

Marjorie FUCHS

Νομική Υπάλληλος
Τηλ. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL

Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA

Κύρια Νομική Σύμβουλος
Τηλ. +33 3 88 17 27 46

Andrea JANOSI

Κύριος Νομικός Σύμβουλος (έως τις 30.09.2004)

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +33 3 88 17 24 01

Tina NILSSON

Νομική Υπάλληλος
Τηλ. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO

Νομική Υπάλληλος
Τηλ. +33 3 88 17 23 85

Olivier VERHEECKE

Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +32 2 284 20 03

ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ

Mari AMOS

Ασκούμενη (από 01.02.2004 έως 31.12.2004)

Sigita BRUZAITE

Ασκούμενη (από 01.02.2004 έως 31.07.2004)

Liv-Stephanie HAUG

Ασκούμενη (έως 31.07.2004)

Γεώργιος ΚΑΘΑΡΙΟΣ

Ασκούμενος (από 01.09.2004)
τηλ. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ

Ασκούμενος (από 01.09.2004)
τηλ. +32 2 284 38 31

Jernej LETNAR CERNIC

Ασκούμενος (από 01.09.2004)
τηλ. +33 3 88 17 29 64

Wiebke PANKAUKE

Ασκούμενη (από 01.09.2004)
τηλ. +33 3 88 17 24 02

Παγώνα-Μαρία ΠΕΚΑΪΤΗ

Ασκούμενη (έως 30.06.2004)

Andrea SACK

Ασκούμενη (από 01.09.2004)
τηλ. +33 3 88 17 39 31

Tereza SAMANOVA

Ασκούμενη (από 01.02.2004 έως 31.12.2004)

Asta UPTAITE

Ασκούμενη (από 01.10.2004)
τηλ. +32 2 284 26 09

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Το τμήμα διοικήσεως και οικονομικών είναι υπεύθυνο για όλο το έργο του γραφείου του Διαμεσολαβητή το οποίο δεν είναι νομικής φύσης. Αποτελείται από τρεις τομείς – ο τομέας προσωπικού, διοίκησης και οικονομικών, ο τομέας διαχείρισης καταγγελιών και ο τομέας επικοινωνίας. Ο προϊστάμενος του τμήματος διοικήσεως και οικονομικών συντονίζει το έργο του τμήματος, διευθύνει το προσωπικό του, προτείνει και επιβλέπει τη διοικητική και οικονομική στρατηγική του θεσμού, εκπροσωπεί τον Διαμεσολαβητή σε ορισμένα διοργανικά φόρουμ, και είναι υπεύθυνος για τον σχεδιασμό και την εκτέλεση του προϋπολογισμού του Διαμεσολαβητή.

João SANT'ANNA

Προϊστάμενος του Τμήματος Διοικήσεως και Οικονομικών

Τηλ. +33 3 88 17 53 46

Ο João SANT'ANNA γεννήθηκε στο Setúbal της Πορτογαλίας, στις 3 Μαΐου 1957. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο της Λισαβόνας από το 1975 έως το 1980, και έγινε μέλος του δικηγορικού συλλόγου της Λισαβόνας το 1981. Από το 1980 έως το 1982, εργάστηκε ως δικηγόρος στο νομικό και διοικητικό τμήμα του πορτογαλικού υπουργείου εσωτερικών για την περιφέρεια της Λισαβόνας. Από το 1982 έως το 1984, συνέχισε τις νομικές του σπουδές, στον τομέα των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, στο Πανεπιστήμιο Ludwicz-Maximilian και το Ινστιτούτο Max-Planck στο Μόναχο. Αφού επέστρεψε στην Πορτογαλία, το 1984, διορίστηκε προϊστάμενος του νομικού και διοικητικού τμήματος του πορτογαλικού υπουργείου εσωτερικών για την περιφέρεια της Λισαβόνας. Το 1986, έγινε υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπου εργάστηκε στις Γενικές Διευθύνσεις Πληροφόρησης και Δημόσιων Σχέσεων, Μελετών, Προσωπικού και Οικονομικών Υπηρεσιών, και τέλος, στη νομική υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Έγινε μέλος του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ως προϊστάμενος του τμήματος διοικήσεως και οικονομικών το 2000.

ΤΟΜΕΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ο τομέας προσωπικού, διοίκησης και οικονομικών είναι ο τομέας που έχει τις πιο ποικίλες αρμοδιότητες.

Οι οικονομικές ευθύνες, οι οποίες απορρέουν από το γεγονός ότι ο προϋπολογισμός του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή είναι ανεξάρτητος, κατανέμονται μεταξύ τεσσάρων οικονομικών υπαλλήλων, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Ο υπάλληλος πληροφορικής και τεχνολογίας είναι υπεύθυνος, σε στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για όλες τις ανάγκες πληροφορικής του γραφείου. Διαχειρίζεται το υλικό και το λογισμικό που χρησιμοποιεί όλο το προσωπικό, αναπτύσσει βάσεις δεδομένων και άλλες εφαρμογές για εσωτερική χρήση, προτείνει και υλοποιεί αγορές και την απόσυρση εξοπλισμού και παρέχει υποστήριξη στους χρήστες.

Άλλα ουσιαστικά καθήκοντα που εκτελούνται στον συγκεκριμένο τομέα είναι θέματα προσωπικού και προσλήψεων, εισερχόμενη και εξερχόμενη αλληλογραφία, το τηλεφωνικό κέντρο, η υποδομή του γραφείου, ο συντονισμός της μετάφρασης κειμένων, η βιβλιοθήκη νομικών κειμένων αναφοράς και τα αρχεία του θεσμού.

Rachel DOELL

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 23 98

Juan Manuel MALLEA

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 23 01

Jean-Pierre FEROMONT

Υπάλληλος Οικονομικών

Τηλ. +32 2 284 38 97

Charles MEBS

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 70 93

Giovanna FRAGAPANE

Υπάλληλος Οικονομικών (από 01.05.2004)

Τηλ. +33 3 88 17 29 62

Elizabeth MOORE

Γραμματέας (έως 30.11.2004)

Αλέξανδρος KAMANΗΣ

Υπάλληλος Οικονομικών (έως 29.02.2004)

Véronique VANDAELE

Υπάλληλος Οικονομικών

Τηλ. +32 2 284 23 00

Isgouhi KRIKORIAN

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 25 40

Félicia VOLTZENLOGEL

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 23 94

Gaël LAMBERT

Υπάλληλος Πληροφορικής

Τηλ. +33 3 88 17 23 99

Christophe WALRAVENS

Υπάλληλος Οικονομικών (από 01.02.2004)

Τηλ. +33 3 88 17 24 03

ΤΟΜΕΑΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ο τομέας επικοινωνίας έχει την ευθύνη για την επικοινωνιακή πολιτική της υπηρεσίας σε ό,τι αφορά τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς, την κοινότητα των διαμεσολαβητών και το κοινό. Ο τομέας αυτός διασφαλίζει επίσης αποτελεσματικές επικοινωνίες εντός της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή.

Ο υπάλληλος Τύπου και επικοινωνίας και ο υπάλληλος Διαδικτύου και επικοινωνίας είναι από κοινού υπεύθυνοι για την παροχή συμβουλών επικοινωνίας στον Διαμεσολαβητή. Μοιράζονται τα καθήκοντα που αφορούν την περιοδική πληροφόρησης του Διαμεσολαβητή στα σημεινά και τα μελλοντικά κράτη μέλη της ΕΕ, τις εξωτερικές εκδηλώσεις, τις ομιλίες, την κατάρτιση της Ετήσιας Έκθεσης (σε συνεργασία με το νομικό τμήμα), και τις επαφές με τους διαμεσολαβητές σε όλη την Ευρώπη, ενώ είναι επίσης υπεύθυνοι για τις σχέσεις με τα ΜΜΕ και τις εκδόσεις, και το Διαδίκτυο, αντιστοίχως. Ο βοηθός στον τομέα επικοινωνιών υποστηρίζει τους υπαλλήλους αυτούς σε διάφορα καθήκοντα, ιδίως σε ό,τι αφορά το Διαδίκτυο, τις εκδόσεις και τις επαφές, ενώ είναι επίσης υπεύθυνος για την οργάνωση των επισκέψεων ομάδων στην υπηρεσία του Στρασβούργου.

Ο υπάλληλος επικοινωνίας ενεργεί ως σημαντικός σύνδεσμος μεταξύ του τομέα επικοινωνίας και του νομικού τμήματος. Είναι υπεύθυνος για ζητήματα εσωτερικών επικοινωνιών, όπως το νομικό ενδοδίκτυο του γραφείου, το οπτικοακουστικό αρχείο και η αρχική κατάρτιση νέων μελών του προσωπικού. Διαχειρίζεται επίσης τον βασικό λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της υπηρεσίας, και είναι υπεύθυνος για την ανάπτυξη διαδικασιών για την αποτελεσματική διεκπεραίωση καταγγελιών και αιτημάτων πληροφόρησης.

Rosita AGNEW

Υπάλληλος Τύπου και Επικοινωνίας

Τηλ. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD

Υπάλληλος Διαδικτύου και Επικοινωνίας

Τηλ. +33 3 88 17 24 24

Alessandro DEL BON

Υπάλληλος Επικοινωνίας (από 01.06.2004)

Τηλ. +33 3 88 17 23 82

Dace PICOT-STIEBRINA

Βοηθός του Τομέα Επικοινωνίας

Τηλ. +33 3 88 17 40 80

ΤΟΜΕΑΣ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ο τομέας διεκπεραίωσης καταγγελιών είναι υπεύθυνος για την καταχώριση, τη διανομή και την παρακολούθηση καταγγελιών που υποβάλλονται στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Ο τομέας αυτός διασφαλίζει την καταχώριση όλων των καταγγελιών σε μία βάση δεδομένων, την αποστολή αποδεικτικού παραλαβής τους, και τη διαβίβασή τους στο νομικό τμήμα. Είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση όλης της εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας που σχετίζεται με τις καταγγελίες, την ενημέρωση των αρχείων καταγγελιών στη βάση δεδομένων καθ' όλη την πορεία μιας καταγγελίας, την παρακολούθηση της τήρησης των προθεσμιών, την παραγωγή στατιστικών που σχετίζονται με τις καταγγελίες και την αρχειοθέτηση εγγράφων σχετικών με τις καταγγελίες.

Séverine BEYER

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 23 93

Isabelle FOUCAUD

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 23 91

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Γραμματέας (από 05.01.2004)

Τηλ. +33 3 88 17 20 91

Isabelle LECESTRE

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 24 29

Evelyne BOUTTEFROY

Γραμματέας

Τηλ. +33 3 88 17 24 13

Gabrielle SHERIDAN

Γραμματέας (από 16.02.2004)

Τηλ. +33 3 88 17 24 08

Elaine DRAGO

Γραμματέας (από 01.11.2004)

Τηλ. +33 3 88 17 33 31

Δ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

2002

1435/2002/GG	84
1769/2002/(IJH)ELB	106
1876/2002/OV	63
1878/2002/GG	104
1889/2002/GG	85
1963/2002/IP	105
1986/2002/OV	86
2007/2002/ADB	87
2185/2002/IP	88
2204/2002/MF	89

2003

0253/2003/ELB	109
0260/2003/OV	82
0278/2003/JMA	90
0378/2003/MF	100
0415/2003/(IJH)TN	79
0701/2003/IP	91
0753/2003/GG	92
0821/2003/JMA	59
0841/2003/(FA)OV	65
0849/2003/JMA	66
0900/2003/TN	67
0907/2003/ELB	61
0953/2003/(FA)OV	99
1110/2003/ELB	74
1196/2003/ELB	111
1219/2003/GG	110
1286/2003/JMA	68
1304/2003/(ADB)PB	69
1319/2003/ADB	93

1320/2003/(ADB)ELB	80
1367/2003/OV	94
1481/2003/OV	70
1571/2003/OV	103
1600/2003/ADB	75
1624/2003/ELB	95
1874/2003/GG	96
1949/2003/(TN)(IJH)TN	76
2046/2003/GG	83
2124/2003/ADB	76
2126/2003/PB	62
2183/2003/(TN)(IJH)TN	77
2210/2003/MHZ	108
2216/2003/(BB)MHZ	101
2225/2003/(ADB)PB	113
2239/2003/(AJ)TN	98
2333/2003/GG	98
2371/2003/GG	62
OI/1/2003/ELB	116
OI/2/2003/GG	114
OI/5/2003/IJH	117

2004

0032/2004/GG	112
0220/2004/GG	78
0221/2004/GG	71
0326/2004/IP	72
0435/2004/GG	77
0480/2004/TN	72
0520/2004/TN	77
0760/2004/GG	110
1044/2004/GG	73

2 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Γεωργία (ΚΓΠ)

1219/2003/GG	110
0760/2004/GG	110

Δικαιώματα των πολιτών

0753/2003/GG	92
1286/2003/JMA	68
2333/2003/GG	98
2371/2003/GG	62
0220/2004/GG	78
1044/2004/GG	73

Πολιτική ανταγωνισμού

1963/2002/IP	105
--------------------	-----

Πολιτική καταναλωτών

2126/2003/PB	62
--------------------	----

Συμβάσεις

1878/2002/GG	104
1889/2002/GG	85
1986/2002/OV	86
0953/2003/(FA)OV	99
1874/2003/GG	96
1949/2003/(TN)(IJH)TN	76
2124/2003/ADB	76
0435/2004/GG	77

Συνεργασία για την ανάπτυξη

0253/2003/ELB	109
1624/2003/ELB	95
2124/2003/ADB	76
0326/2004/IP	72

Εκπαίδευση, επαγγελματική κατάρτιση και νεολαία

0221/2004/GG	71
--------------------	----

Περιβάλλον

0278/2003/JMA	90
2124/2003/ADB	76

Απασχόληση

0480/2004/TN	72
--------------------	----

Ελεύθερη κυκλοφορία ατόμων και υπηρεσιών

0701/2003/IP	91
--------------------	----

Δημόσια υγεία

0849/2003/JMA	66
2126/2003/PB	62

Έρευνα και τεχνολογία

1876/2002/OV	63
--------------------	----

Κρατική ενίσχυση

2185/2002/IP	88
--------------------	----

Προσωπικό

- Πρόσληψη

1435/2002/GG	84
0378/2003/MF	100
0821/2003/JMA	59
1110/2003/ELB	74
1196/2003/ELB	111
1320/2003/(ADB)ELB	80
1367/2003/OV	94
1571/2003/OV	103
1600/2003/ADB	75
2216/2003/MHZ	101
2225/2003/(ADB)PB	113

- Άλλα ερωτήματα

2204/2002/MF	89
0907/2003/ELB	61
1319/2003/ADB	93
2046/2003/GG	83
2210/2003/MHZ	108
OI/1/2003/ELB	116
OI/2/2003/GG	114
0032/2004/GG	112

Μεταφορές

2239/2003/(AJ)TN	98
------------------------	----

3 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Καθυστέρηση που θα μπορούσε να αποφευχθεί

1963/2002/IP	105
2185/2002/IP	88
0260/2003/OV	82
1319/2003/ADB	93
1949/2003/(TN)(IJH)TN	76
2124/2003/ADB	76
2333/2003/GG	98
0435/2004/GG	77

Διακρίσεις

0278/2003/JMA	90
0821/2003/JMA	59
1367/2003/OV	94
2210/2003/MHZ	108
2216/2003/MHZ	101
2126/2003/PB	62
OI/2/2003/GG	114
0326/2004/IP	72

Σφάλμα στη διαδικασία του άρθρου 226

2007/2002/ADB	87
0701/2003/IP	91
0841/2003/(FA)OV	65
0849/2003/JMA	66
0480/2004/TN	72
1044/2004/GG	73

Έλλειψη ή άρνηση παροχής πληροφοριών

1986/2002/OV	86
0415/2003/(IJH)TN	79
0753/2003/GG	92
0907/2003/ELB	61
1110/2003/ELB	74
1196/2003/ELB	111
1286/2003/JMA	68
1319/2003/ADB	93
1320/2003/(ADB)ELB	80
1367/2003/OV	94
1874/2003/GG	96
2126/2003/PB	62

2239/2003/(AJ)TN	98
2371/2003/GG	62

Έλλειψη διαφάνειας

1304/2003/(ADB)PB	69
1481/2003/OV	70
0220/2004/GG	78

Νομικό σφάλμα

0900/2003/(IJH)TN	67
1571/2003/OV	103

Αμέλεια

1963/2002/IP	105
2185/2002/IP	88
2204/2002/MF	89
0260/2003/OV	82
1600/2003/ADB	75

Διαδικαστικά σφάλματα

1769/2002/(IJH)ELB	106
2007/2002/ADB	87
2216/2003/MHZ	101
OI/1/2003/ELB	116
0326/2004/IP	72

Αιτιολόγηση

0953/2003/(FA)OV	99
------------------------	----

Άδικη μεταχείριση

1435/2002/GG	84
1876/2002/OV	63
1878/2002/GG	104
1889/2002/GG	85
1986/2002/OV	86
0378/2003/MF	100
0953/2003/(FA)OV	99
1219/2003/GG	110
2046/2003/GG	83
0032/2004/GG	112
0221/2004/GG	71

Άλλες περιπτώσεις κακοδιοίκησης

1876/2002/OV	63
1986/2002/OV	86
0253/2003/ELB	109
0953/2003/(FA)OV	99
1624/2003/ELB	95
2183/2003/(TN)(IJH)TN	77
OI/5/2003/IJH	117

ΠΩΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

TAXYΔΡΟΜΙΚΩΣ

The European Ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

ΜΕΣΩ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

+33 3 88 17 23 13

ΜΕΣΩ ΤΗΛΕΟΜΟΙΟΥΤΥΠΙΑΣ (ΦΑΞ)

+33 3 88 17 90 62

ΜΕΣΩ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ (E-MAIL)

euro-ombudsman@europarl.eu.int

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Οι επί πληρωμή εκδόσεις της Υπηρεσίας Εκδόσεων διατίθενται μέσω ενός παγκόσμιου δικτύου αντιπροσώπων πωλήσεων.

Ποια διαδικασία πρέπει να ακολουθήσετε για να αποκτήσετε κάποια έκδοση;

Αφού προμηθευτείτε τον κατάλογο των αντιπροσώπων πωλήσεων, επιλέξτε τον αντιπρόσωπο που σας ενδιαφέρει και επικοινωνήστε μαζί του για να δώσετε παραγγελία.

Πώς θα προμηθευτείτε τον κατάλογο των αντιπροσώπων πωλήσεων;

- Συμβουλευθείτε τον ιστοχώρο της Υπηρεσίας Εκδόσεων
<http://publications.eu.int/>
- Ή ζητήστε τον κατάλογο μέσω φαξ στον αριθμό (352) 2929-42758 και θα τον λάβετε σε έντυπη μορφή

Υπηρεσία Εκδόσεων
Publications.eu.int

